

รวมกฎหมายประจำปี

พุทธศักราช 2541

เล่ม 2

ISBN 974-8055-72-8

ศูนย์บริการทางวิชาการและกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สารบัญ

หน้า

1. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหัวช้าง
อำเภออุทุมพรพิสัยและตำบลเปี๊ยะ อำเภอบึงนาราง จังหวัดศรีสะเกษ
เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2349 สายแยกทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข 2083 (หัวช้าง) - บึงนาราง พ.ศ. 2541 1
2. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลวังสามัคคี
อำเภอโพธิ์ทองและตำบลกกโพธิ์ ตำบลหนองพอก ตำบลรอบเมือง
อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข 2136 สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2046
(โพธิ์ทอง) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 212 (เลิงนกทา) พ.ศ. 2541 4
3. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลยางชุมน้อย
อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข 2351 สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2083 (พลไวก) - ยางชุมน้อย
ตอนอำเภอค้อวัง - อำเภอยางชุมน้อย พ.ศ. 2541 7
4. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหนองผือ
อำเภอเขมราฐ และตำบลข้าวปุ้น อำเภอกุดข้าวปุ้น จังหวัดอุบลราชธานี
เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2232 สายแยกทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข 202 (หนองผือ) - กุดข้าวปุ้น พ.ศ. 2541 10
5. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านเบิก
อำเภอท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3027
สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 32 - บรรจบทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข 311 (ท่าวุ้ง) พ.ศ. 2541 13

6. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2541	15
7. พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของระบบสถาบันการเงิน พ.ศ. 2541	17
8. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2505 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2541	21
9. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุนธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. 2522 (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2541	27
10. พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. 2541	31
11. พระราชบัญญัติสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. 2541	39
12. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2541	49
13. พระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า พ.ศ. 2541	68
14. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิทักษ์อัตรากำลัง พ.ศ. 2530 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2541	78
15. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง พ.ศ. 2541	81
16. พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2541	101
17. พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2542	109

18. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิทักษ์อัตรารัฐการ พ.ศ. 2530 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2541	149
19. พระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 43 ลงวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2519 พ.ศ. 2541	151
20. พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ ตำบลโพทอง อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้แก่นายเป็รื่อง ยลวิลาศ พ.ศ. 2541	153
21. พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ ตำบลสันทราย อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ให้แก่การเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2541	156
22. พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. 2541	159
23. พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2541	171
24. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2541	182
25. พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร พ.ศ. 2541	185
26. พระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทย กับสาธารณรัฐประชาชนจีน พ.ศ. 2541	203
27. พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2541	217

<p>28. พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของ
ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการ และ
กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ประธานกรรมการและ
กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและ
กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. 2541</p>	219
29. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. 2541	223
30. พระราชบัญญัติว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางกงสุล พ.ศ. 2541	231
31. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 33) พ.ศ. 2541	270
32. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 34) พ.ศ. 2541	272

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์

ในท้องที่ตำบลหัวช้าง อำเภออุทุมพรพิสัย และตำบลเปือะ
อำเภอบึงบูรพ์ จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๔๕
สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘๓ (หัวช้าง) - บึงบูรพ์

พ.ศ. ๒๕๔๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหัวช้าง อำเภออุทุมพรพิสัย และ
ตำบลเปือะ อำเภอบึงบูรพ์ จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๔๕ สายแยก
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘๓ (หัวช้าง) - บึงบูรพ์ ประกอบกับมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบล
หัวช้าง อำเภออุทุมพรพิสัย และตำบลเปือะ อำเภอบึงบูรพ์ จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๒๓๔๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘๓ (หัวช้าง) - บึงบูรพ์ พ.ศ. ๒๕๔๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหัวช้าง อำเภออุทุมพรพิสัย และตำบลเป๊าะ อำเภอบึงนาราง จังหวัดศรีสะเกษ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อเจ้าของ หรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้แก่กรมทางหลวง เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๔๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘๓ (หัวช้าง) - บึงนาราง

มาตรา ๕ ให้เจ้าหน้าที่เวนคืนเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนตามมาตรา ๔ ภายในระยะเวลา สองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๔๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘๓ (หัวช้าง) - บึงบูรพ์ ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๓๔๕ สายแยกทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๘๓ (หัวช้าง) - บึงบูรพ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ร.จ.เล่ม 115 ตอนที่ 36ก หน้า 1 12 มิถุนายน 2541)

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์

ในท้องที่ตำบลวังสามัคคี อำเภอโพนทอง และตำบลกกโพธิ์

ตำบลหนองพอก ตำบลรอบเมือง อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด

เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓๖ สายแยกทางหลวงแผ่นดิน

หมายเลข ๒๐๔๖ (โพนทอง) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (เลิงนกทา)

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลวังสามัคคี อำเภอโพนทอง และ
ตำบลกกโพธิ์ ตำบลหนองพอก ตำบลรอบเมือง อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อสร้างทางหลวง
แผ่นดินหมายเลข ๒๑๓๖ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๔๖ (โพนทอง) - บรรจบทางหลวง
แผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (เลิงนกทา) ประกอบกับมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
ไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบล

วังสามัคคี อำเภอโพนทอง และตำบลกกโพธิ์ ตำบลหนองพอก ตำบลรอบเมือง อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓๖ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๔๖ (โพนทอง) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (เลิงนกทา) พ.ศ. ๒๕๔๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลวังสามัคคี อำเภอโพนทอง และตำบลกกโพธิ์ ตำบลหนองพอก ตำบลรอบเมือง อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้แก่กรมทางหลวง เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓๖ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๔๖ (โพนทอง) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (เลิงนกทา)

มาตรา ๕ ให้เจ้าหน้าที่เวนคืนเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนตามมาตรา ๔ ภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓๖ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕๖ (โพนทอง) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (เลิงนกทา) ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายแยกทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๕๖ (อำเภอโพนทอง) - อำเภอหนองพอก - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (อำเภอเลิงนกทา) พ.ศ. ๒๕๒๖ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ร.จ.เล่ม 115 ตอนที่ 36ก หน้า 4 12 มิถุนายน 2541)

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์

ในท้องที่ตำบลยางชุมน้อย อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ
เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๕๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๒๐๘๓ (พลไฉ) - ยางชุมน้อย ตอนอำเภอค้อวัง - อำเภอยางชุมน้อย

พ.ศ. ๒๕๔๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลยางชุมน้อย อำเภอยางชุมน้อย
จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๕๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข
๒๐๘๓ (พลไฉ) - ยางชุมน้อย ตอนอำเภอค้อวัง - อำเภอยางชุมน้อย ประกอบกับมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบล
ยางชุมน้อย อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๕๑ สายแยก
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘๓ (พลไฉ) - ยางชุมน้อย ตอนอำเภอค้อวัง - อำเภอยางชุมน้อย
พ.ศ. ๒๕๔๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลยางชุมน้อย อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครอง โดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้แก่กรมทางหลวง เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๓๕๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘๓ (พลไว) - ยางชุมน้อย ตอนอำเภอกั้ววัง - อำเภอยางชุมน้อย

มาตรา ๕ ให้เจ้าหน้าที่เวนคืนเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนตามมาตรา ๔ ภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่จะต้องเวนคืนเพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๕๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘๓ (พลไว) - ขางชุมน้อย ตอนอำเภอค้อวัง - อำเภอขามน้อย ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๕๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘๓ (พลไว) - ขางชุมน้อย ตอนอำเภอค้อวัง - อำเภอขามน้อย พ.ศ. ๒๕๓๖ แล้วเสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ร.จ.เล่ม 115 ตอนที่ 36ก หน้า 7 12 มิถุนายน 2541)

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหนองฝือ
อำเภอเขมราฐ และตำบลข้าวปุ้น อำเภอกุดข้าวปุ้น จังหวัดอุบลราชธานี
เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๓๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๒๐๒ (หนองฝือ) - กุดข้าวปุ้น
พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑
เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหนองฝือ อำเภอเขมราฐ และ
ตำบลข้าวปุ้น อำเภอกุดข้าวปุ้น จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๓๒
สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๒ (หนองฝือ) - กุดข้าวปุ้น ประกอบกับมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่
ตำบลหนองฝือ อำเภอเขมราฐ และตำบลข้าวปุ้น อำเภอกุดข้าวปุ้น จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อขยาย
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๓๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๒ (หนองฝือ) -
กุดข้าวปุ้น พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหนองผือ อำเภอเขมราฐ และตำบลข้าวปุ้น อำเภอกุดข้าวปุ้น จังหวัดอุบลราชธานี ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้แก่กรมทางหลวง เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๓๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๒ (หนองผือ) - กุดข้าวปุ้น

มาตรา ๕ ให้เจ้าหน้าที่เวนคืนเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนตามมาตรา ๔ ภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่จะต้องเวนคืนเพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๓๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๒ (หนองผือ) - กุดข้าวปุ้น ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๓๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๒ (หนองผือ) - กุดข้าวปุ้น พ.ศ. ๒๕๓๖ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ร.จ.เล่ม 115 ตอนที่ 36ก หน้า 10 12 มิถุนายน 2541)

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์

ในท้องที่ตำบลบ้านเบิก อำเภอท่าม่วง จังหวัดลพบุรี

เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๒๗ สายแยกทางหลวงแผ่นดิน

หมายเลข ๓๒ - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๑ (ท่าม่วง)

พ.ศ. ๒๕๔๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านเบิก อำเภอท่าม่วง จังหวัดลพบุรี เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๒๗ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒ - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๑ (ท่าม่วง) ประกอบกับมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านเบิก อำเภอท่าม่วง จังหวัดลพบุรี เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๒๗ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒ - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๑ (ท่าม่วง) พ.ศ. ๒๕๔๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าของที่ดินเวนคืนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านเบิก อำเภอท่าม่วง จังหวัดลพบุรี ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้แก่กรมทางหลวง เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๒๗ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒ - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๑ (ท่าม่วง)

มาตรา ๕ ให้เจ้าหน้าที่เวนคืนเข้าใช้สอยอสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนตามมาตรา ๔ ภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๒๗ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒ - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๑ (ท่าม่วง) ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๒๗ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒ - ต่อเขตสุขาภิบาลท่าม่วงควบคุม พ.ศ. ๒๕๓๓ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๓)

พ.ศ. ๒๕๔๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕๓ ถ้าหนีมียู่เป็นคุณแก่บุคคลผู้ใดในมูลอย่างหนึ่งอย่างใดดังจะกล่าวต่อไปนี้
บุคคลผู้นั้นย่อมมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของลูกหนี้ คือ

(๑) ค่าใช้จ่ายเพื่อประโยชน์อันร่วมกัน

(๒) ค่าปลงศพ

- (๓) ค่าภาษีอากร และเงินที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับเพื่อการทำงานที่ได้ทำให้แก่ลูกหนี้ซึ่งเป็นนายจ้าง
(๔) ค่าเครื่องอุปโภคบริโภคอันจำเป็นประจำวัน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕๗ บุริมสิทธิในเงินที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับเพื่อการทำงานที่ได้ทำให้แก่ลูกหนี้ซึ่งเป็นนายจ้างนั้น ให้ใช้สำหรับค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด ค่าล่วงเวลาในวันหยุด ค่าชดเชย ค่าชดเชยพิเศษ และเงินอื่นใดที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับเพื่อการทำงานที่ได้ทำให้ นับถอยหลังขึ้นไปสี่เดือน แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกินหนึ่งแสนบาทต่อลูกจ้างคนหนึ่ง”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

(ว.จ. เล่ม 115 ตอนที่ 48ก หน้า 1 17 สิงหาคม 2541)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้บัญญัติให้หนี้ที่เกิดจากการไม่ชำระค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด ค่าล่วงเวลาในวันหยุด ค่าชดเชย ค่าชดเชยพิเศษ เงินสะสม เงินสมทบ หรือเงินเพิ่มให้ลูกจ้าง หรือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน แล้วแต่กรณี มีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของนายจ้างซึ่งเป็นลูกหนี้ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิในค่าภาษีอากรตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้น จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิของลูกจ้าง โดยให้รวมความถึง สิทธิของเสมียน คนใช้ และคนงาน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕๗ เดิมด้วย โดยกำหนดลำดับบุริมสิทธิในเงินที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับ อยู่ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิในค่าภาษีอากร ประกอบกับสภาวะเศรษฐกิจและสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป สมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และจำนวนเงินสูงสุดของบุริมสิทธิในเงินที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับให้เหมาะสมกับสภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในปัจจุบันด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชกำหนด

ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อเสริมสร้างความมั่นคง
ของระบบสถาบันการเงิน

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อเสริมสร้าง
ความมั่นคงของระบบสถาบันการเงิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงิน
เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของระบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้กระทรวงการคลังโดยอนุมติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกู้เงินจากแหล่งเงินทุน
ในประเทศในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินมาตรการเสริมสร้างความมั่นคง
ของระบบสถาบันการเงินภายในประเทศ

การกู้เงินตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้ภายในกำหนดเวลาไม่เกินวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓
มูลค่าของการกู้เงินตามวรรคหนึ่งรวมกันต้องไม่เกินสามแสนล้านบาท

มาตรา ๔ ในการกู้เงินตามพระราชกำหนดนี้ นอกจากจะกู้โดยทำเป็นสัญญาแล้ว ให้กระทรวง
การคลังมีอำนาจกู้โดยการออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นเป็นคราว ๆ ได้

เงินที่ได้จากการกู้ตามวรรคหนึ่ง ให้นำไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ในการกู้ได้โดยไม่ต้องนำส่ง
เป็นรายได้ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง

มาตรา ๕ อัตราดอกเบี้ย เงื่อนไข ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย การจัดการและวิธีการที่เกี่ยวกับ
การกู้เงินแต่ละคราว และระยะเวลาชำระคืนเงินคืน ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ

มาตรา ๖ การกู้เงินแต่ละคราวต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาภายในหนึ่งเดือนนับแต่
วันทำสัญญาหรือวันออกพันธบัตรหรือตราสารอื่น โดยระบุจำนวนเงินกู้ อัตราดอกเบี้ย เงื่อนไข
ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ระยะเวลาชำระคืนเงินคืน และวัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายเงินกู้

มาตรา ๗ ในกรณีที่กระทรวงการคลังเห็นสมควรปรับโครงสร้างหนี้เงินกู้ของกระทรวง
การคลังตามมาตรา ๓ หรือขยายระยะเวลาชำระหนี้ หรือลดภาระหนี้เดิม ให้กระทรวงการคลัง
โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในประเทศเพื่อการดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ให้นำความ
ในมาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

จำนวนเงินที่กู้ตามวรรคหนึ่ง มิให้นำไปรวมเพื่อคำนวณวงเงินตามมาตรา ๓

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
มอบหมายมีอำนาจดำเนินการกู้เงินให้เป็นไปตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่ระบบสถาบันการเงินของประเทศในปัจจุบัน ประสบปัญหาการเพิ่มทุนและมีปริมาณสินทรัพย์ด้อยคุณภาพจำนวนมาก ทำให้ระบบสถาบันการเงินขาดความมั่นคง และไม่สามารถให้สินเชื่อแก่ภาคเศรษฐกิจต่างๆ ได้เต็มที่ รัฐบาลจึงมีความจำเป็นจะต้องเข้าไปช่วยเหลือเพื่อกระตุ้นให้เกิดการเพิ่มทุนในสถาบันการเงินต่างๆ เป็นการเร่งด่วน จึงจำเป็นต้องกู้เงินเพื่อนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

(ว.จ.เล่ม 115 ตอนที่ 51ก หน้า 1

23 สิงหาคม 2541)

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง การอนุมัติพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลัง
กู้เงินเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของระบบสถาบันการเงิน
พ.ศ. ๒๕๕๑

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอขอให้รัฐสภาพิจารณาอนุมัติพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของระบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๑ ที่ประชุมได้ลงมติอนุมัติพระราชกำหนดดังกล่าว และในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๑ ที่ประชุมได้ลงมติอนุมัติพระราชกำหนดดังกล่าว

จึงประกาศมาตามความในมาตรา ๒๑๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑
ชวน หลีกภัย
นายกรัฐมนตรี

พระราชกำหนด

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๔๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕

“มาตรา ๓ ทวิ พระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการจำกัดเสรีภาพในเคหสถาน สิทธิในทรัพย์สินของบุคคล และเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพ ซึ่งตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นบทนิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” ระหว่างบทนิยามคำว่า “บัตรเงินฝาก” และบทนิยามคำว่า “รัฐมนตรี” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า

(๑) บริษัทเงินทุน บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์

(๒) นิติบุคคลอื่นที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๘ ทวิ มาตรา ๓๘ ตริ มาตรา ๓๘ จัตวา มาตรา ๓๘ เบญจ มาตรา ๓๘ ฉ และมาตรา ๓๘ สัตต แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕

“มาตรา ๓๘ ทวิ ในกรณีที่ธนาคารพาณิชย์ควบกิจการเข้าด้วยกันหรือควบกิจการเข้ากับสถาบันการเงิน ไม่มีผลเป็นการโอนใบอนุญาตของธนาคารพาณิชย์เดิมไปเป็นของธนาคารพาณิชย์ใหม่หรือสถาบันการเงิน

มาตรา ๓๘ ตริ การโอนกิจการของธนาคารพาณิชย์ทั้งหมดหรือบางส่วนที่สำคัญให้แก่ธนาคารพาณิชย์อื่นหรือสถาบันการเงิน ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

เมื่อได้รับความเห็นชอบการโอนกิจการจากรัฐมนตรีแล้ว ให้ดำเนินการโอนกิจการได้ ทั้งนี้ การโอนสิทธิเรียกร้องในการโอนกิจการนี้ไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของลูกหนี้ที่จะยกข้อต่อสู้ตามมาตรา ๓๐๘ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๓๘ จัตวา ในกรณีที่ธนาคารพาณิชย์ใดมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะควบกิจการกับธนาคารพาณิชย์อื่นหรือสถาบันการเงินหรือโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนที่สำคัญให้แก่ธนาคารพาณิชย์อื่นหรือสถาบันการเงินเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของระบบสถาบันการเงิน ให้คณะกรรมการธนาคารพาณิชย์นั้นจัดทำโครงการแสดงรายละเอียดการดำเนินงานเสนอต่อรัฐมนตรี ถ้าวินิจฉัยโดยคำแนะนำของธนาคารแห่งประเทศไทยเห็นชอบกับโครงการดังกล่าว ให้รัฐมนตรีประกาศการให้ความเห็นชอบในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ ในประกาศดังกล่าวจะกำหนดระยะเวลาดำเนินการและเงื่อนไขใดๆ ก็ได้

ในการดำเนินการตามโครงการที่ได้รับความเห็นชอบตามวรรคหนึ่ง ถ้าวินิจฉัยโดยคำแนะนำของธนาคารแห่งประเทศไทยเห็นชอบกับโครงการดังกล่าว ให้รัฐมนตรีประกาศการให้ความเห็นชอบในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ ในประกาศดังกล่าวจะกำหนดระยะเวลาดำเนินการและเงื่อนไขใดๆ ก็ได้

(๑) มาตรา ๒๓๗ มาตรา ๑๑๑๗ มาตรา ๑๑๘๕ มาตรา ๑๒๒๐ มาตรา ๑๒๒๒ มาตรา ๑๒๒๔ มาตรา ๑๒๒๕ มาตรา ๑๒๒๖ และมาตรา ๑๒๔๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(๒) มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๒ มาตรา ๑๐๒ ประกอบกับมาตรา ๓๓ วรรคสอง มาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๓๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๔๐ มาตรา ๑๔๑ มาตรา ๑๔๗ และมาตรา ๑๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) มาตรา ๕๔ (๒) มาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ทั้งนี้ เฉพาะที่เกี่ยวกับการโอนทรัพย์สินหรือการกระทำใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินเนื่องในการควบกิจการหรือโอนกิจการ

ในกรณีที่มีความเสียหายเกิดขึ้นแก่บุคคลใดในการดำเนินการตามวรรคสอง ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินที่ควบกันหรือที่รับโอนกิจการต้องร่วมกันรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น

มาตรา ๓๘ เบญจ เมื่อได้มีประกาศการให้ความเห็นชอบของรัฐมนตรีตามมาตรา ๓๘ จัตวา แล้ว ให้ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินที่จะควบกิจการหรือโอนหรือรับโอนกิจการ จัดให้มีการประชุมผู้ถือหุ้นเพื่อพิจารณาการควบกิจการหรือโอนหรือรับโอนกิจการ ในการนี้มีให้นำกฎหมายเกี่ยวกับการประชุมผู้ถือหุ้นเพื่อควบกิจการหรือโอนหรือรับโอนกิจการของธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินนั้นมาใช้บังคับ และให้ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินนั้นงดรับลงทะเบียนการโอนหุ้นเมื่อพ้นเจ็ดวันนับแต่วันที่มิได้มีประกาศการให้ความเห็นชอบของรัฐมนตรีตามมาตรา ๓๘ จัตวา จนถึงวันประชุมผู้ถือหุ้น และเรียกประชุมผู้ถือหุ้นโดยจัดส่งหนังสือนัดให้ผู้ถือหุ้นทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันแต่ต้องไม่เกินสิบสี่วัน ทั้งนี้ ให้โฆษณาคำบอกกล่าวนัดประชุมในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามวันก่อนวันประชุมด้วย ในการประชุมถ้ามีคะแนนเสียงเห็นชอบด้วยไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนเสียงของผู้ถือหุ้นซึ่งมาประชุม ให้ถือว่า การควบกิจการหรือโอนหรือรับโอนกิจการนั้นเป็นการชอบด้วยกฎหมาย

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจมีหุ้นในธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินใดไม่ต่ำกว่าร้อยละเก้าสิบ เมื่อได้มีประกาศการให้ความเห็นชอบของรัฐมนตรีตามมาตรา ๓๘ จัตวา แล้ว ให้ถือว่า การให้ความเห็นชอบของรัฐมนตรีเป็นมติของที่ประชุมผู้ถือหุ้น และการควบกิจการหรือโอนหรือรับโอนกิจการนั้นเป็นการชอบด้วยกฎหมายโดยไม่ต้องดำเนินการตามวรรคหนึ่ง

ห้ามมิให้บุคคลใดฟ้องธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินตามมาตรา ๓๘ จัตวา เป็นคดีล้มละลายในระหว่างการดำเนินการเพื่อควบกิจการหรือโอนกิจการตามที่ได้มีประกาศการให้ความเห็นชอบของรัฐมนตรีตามมาตรา ๓๘ จัตวา

ให้ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินตามมาตรา ๓๘ จัตวา ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษีอากรต่างๆ บรรดาที่เกิดจากการควบกิจการหรือการโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนตามที่ คณะรัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาโดยจะกำหนดเป็นการทั่วไปหรือเป็นการ เฉพาะรายก็ได้

คณะกรรมการของสถาบันการเงินที่ควบกันแล้วมีสิทธิยื่นขอจดทะเบียนการควบกิจการได้ ภายในสิบวันนับแต่วันที่ให้มีประกาศการให้ความเห็นชอบของรัฐมนตรีตามมาตรา ๓๘ จัตวา

มาตรา ๓๘ ฉ ในการควบกิจการของธนาคารพาณิชย์เข้าด้วยกันหรือควบกิจการเข้ากับ สถาบันการเงิน หรือโอนกิจการของธนาคารพาณิชย์ให้แก่ธนาคารพาณิชย์อื่นหรือสถาบันการเงิน หากมี การโอนสินทรัพย์ที่มีหลักประกันอย่างอื่นที่มีสิทธิจำนอง สิทธิจำนำ หรือสิทธิอันเกิดขึ้นแต่การ ค้ำประกัน ให้หลักประกันนั้นตกแก่ธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินที่ควบกันหรือที่รับโอนกิจการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๘ สัตต ในการควบกิจการของธนาคารพาณิชย์เข้าด้วยกันหรือควบกิจการเข้ากับ สถาบันการเงิน หรือโอนกิจการของธนาคารพาณิชย์ให้แก่ธนาคารพาณิชย์อื่นหรือสถาบันการเงิน ถ้ามี การฟ้องบังคับสิทธิเรียกร้องเป็นคดีอยู่ในศาล ให้ธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินที่ควบกันหรือที่รับ โอนกิจการ แล้วแต่กรณีเข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนในคดีดังกล่าว และอาจนำพยานหลักฐานใหม่มาแสดง คัดค้านเอกสารที่ได้ยื่นไว้แล้ว ถามค้านพยานที่สืบมาแล้ว และคัดค้านพยานหลักฐานที่ได้สืบไปแล้วได้ และในกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษาบังคับตามสิทธิเรียกร้องนั้นแล้ว ก็ให้เข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตาม คำพิพากษานั้น”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับฐานะหรือการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ เพื่อให้เกิดความมั่นคงและเข้มแข็งจำเป็นต้องให้ธนาคารพาณิชย์สามารถควบกิจการเข้าด้วยกัน หรือควบกิจการเข้ากับสถาบันการเงินอื่น หรือโอนกิจการระหว่างกันหรือกับสถาบันการเงินอื่นได้ จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

(ร.จ.เล่ม 115 ตอนที่ 51ก หน้า 4 23 สิงหาคม 2541)

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง การอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ
การธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๔๑

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอขอให้รัฐสภาพิจารณาอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ นั้น ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๑ ที่ประชุมได้ลงมติอนุมัติพระราชกำหนดดังกล่าว และในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๑ ที่ประชุมได้ลงมติอนุมัติพระราชกำหนดดังกล่าว

จึงประกาศมาตามความในมาตรา ๒๑๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑
ชวน หลีกภัย
นายกรัฐมนตรี

พระราชกำหนด

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน

ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์

พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๔๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๑”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๓ ทวิ พระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการจำกัดเสรีภาพในเคหสถาน สิทธิในทรัพย์สินของบุคคล และเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพ ซึ่งตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๗ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในการดำเนินการตามโครงการที่ได้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ถ้าบริษัทหรือสถาบันการเงินที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับทบทวนบัญชีดังต่อไปนี้ ให้ได้รับยกเว้นมิให้นำทบทวนบัญชีดังกล่าวมาใช้บังคับ แล้วแต่กรณี

(๑) มาตรา ๒๓๗ มาตรา ๑๑๑๗ มาตรา ๑๑๘๕ มาตรา ๑๒๒๐ มาตรา ๑๒๒๒ มาตรา ๑๒๒๔ มาตรา ๑๒๒๕ มาตรา ๑๒๒๖ และมาตรา ๑๒๔๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(๒) มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๒ มาตรา ๑๐๒ ประกอบกับมาตรา ๓๓ วรรคสอง มาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๓๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๔๐ มาตรา ๑๔๑ มาตรา ๑๔๗ และมาตรา ๑๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) มาตรา ๕๔ (๒) มาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ทั้งนี้ เฉพาะที่เกี่ยวกับการโอนทรัพย์สินหรือการกระทำใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินเนื่องในการควบกิจการหรือการโอนกิจการ”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคแปดของมาตรา ๖๗ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐

“ในกรณีที่มีความเสียหายเกิดขึ้นแก่บุคคลใดในการดำเนินการตามวรรคสอง บริษัทและสถาบันการเงินต้องร่วมกันรับผิดชอบชดเชยค่าเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๗ เบญจ และมาตรา ๖๗ ฉ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๖๗ เบญจ ในการควบกิจการของบริษัทหรือโอนกิจการของบริษัทให้แก่สถาบันการเงิน หากมีการโอนสิทธิที่มีหลักประกันอย่างอื่นที่มีสิทธิจำนอง สิทธิจำนำ หรือสิทธิอันเกิดขึ้น แต่การค้ำประกันให้หลักประกันนั้นตกแก่สถาบันการเงินที่ควบกันหรือที่รับโอนกิจการ

มาตรา ๖๗ ฉ ในการควบกิจการของบริษัทหรือโอนกิจการของบริษัทให้แก่สถาบันการเงิน ถ้ามีการฟ้องบังคับสิทธิเรียกร้องเป็นคดีอยู่ในศาล ให้สถาบันการเงินที่ควบกันหรือที่รับโอนกิจการ เข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนในคดีดังกล่าว และอาจนำพยานหลักฐานใหม่มาแสดงคัดค้านเอกสาร ที่ได้ยื่นไว้แล้ว ถามค้านพยานที่สืบมาแล้ว และคัดค้านพยานหลักฐานที่ได้สืบไปแล้วได้ และในกรณี ที่ศาลได้มีคำพิพากษาบังคับตามสิทธิเรียกร้องนั้นแล้ว ก็ให้เข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษานั้น”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

(ร.จ.เล่ม 115 ตอนที่ 51ก หน้า 9 23 สิงหาคม 2541)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์เพื่อให้ธนาคารพาณิชย์สามารถควบกิจการหรือโอนกิจการได้โดยรวดเร็ว อันเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ไขปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในขณะนี้ และในขณะเดียวกันสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ก็สามารถควบกิจการและโอนกิจการได้ด้วย ฉะนั้น จึงจำเป็นต้องแก้ไขบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวให้เป็นไปในแนวทางเดียวกับการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์เพื่อให้การควบกิจการหรือโอนกิจการระหว่างธนาคารพาณิชย์กับสถาบันการเงินตามกฎหมายทั้งสองฉบับ มีความสอดคล้องกัน และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่อง การอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ

การประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์

พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๔๑

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอขอให้รัฐสภาพิจารณาอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๑ นั้น ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๑ ที่ประชุมได้ลงมติอนุมัติพระราชกำหนดดังกล่าว และในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๑ ที่ประชุมได้ลงมติอนุมัติพระราชกำหนดดังกล่าว

จึงประกาศมาตามความในมาตรา ๒๑๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

พระราชกำหนด

บริษัทบริหารสินทรัพย์

พ.ศ. ๒๕๔๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหารสินทรัพย์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกำหนดนี้

“การบริหารสินทรัพย์” หมายความว่า

(๑) การรับซื้อหรือรับโอนสินทรัพย์โดยคุณภาพของสถาบันการเงิน รวมตลอดจนหลักประกันของสินทรัพย์นั้นเพื่อนำมาบริหารหรือจำหน่ายจ่ายโอนต่อไป

(๒) กิจการอื่นที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวกับกิจการตาม (๑) ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

“สินทรัพย์ด้อยคุณภาพ” หมายความว่า สินทรัพย์ของสถาบันการเงินที่ธนาคารแห่งประเทศไทย ประกาศกำหนดให้เป็นสินทรัพย์ด้อยคุณภาพที่จำหน่ายจ่ายโอนให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ได้

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า

(๑) ธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์

(๒) บริษัทเงินทุน บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์

(๓) นิติบุคคลอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

“บริษัทจำกัด” หมายความว่า บริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือบริษัทมหาชนจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด

“บริษัทบริหารสินทรัพย์” หมายความว่า บริษัทจำกัดที่ได้จดทะเบียนตามพระราชกำหนดนี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๔ การจดทะเบียนบริษัทจำกัดเป็นบริษัทบริหารสินทรัพย์ ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุมัติจากผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย และได้ชำระค่าจดทะเบียนตามอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชกำหนดนี้แล้ว

หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอจดทะเบียนและการพิจารณารับจดทะเบียนให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการดำเนินกิจการบริหารสินทรัพย์ บริษัทจำกัดที่ได้จดทะเบียนเป็นบริษัทบริหารสินทรัพย์ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

มาตรา ๕ ในการดำเนินกิจการบริหารสินทรัพย์ ถ้าบริษัทบริหารสินทรัพย์จัดหาเงินทุนโดยการออกหลักทรัพย์หรือให้กู้ยืมเงิน ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

ในกรณีที่การดำเนินงานของบริษัทบริหารสินทรัพย์ตามวรรคหนึ่งมีลักษณะเป็นการประกอบธุรกิจเงินทุนหรือธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ ให้บริษัทบริหารสินทรัพย์สามารถกระทำได้โดยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๖ ในการโอนสินทรัพย์ของสถาบันการเงินไปให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ ถ้าเป็นสินทรัพย์ที่มีหลักประกันอย่างอื่นที่มีสิทธิจำนอง สิทธิจำนำ หรือสิทธิอันเกิดขึ้นแต่การค้ำประกัน ให้หลักประกันนั้นตกแก่บริษัทบริหารสินทรัพย์ด้วย

มาตรา ๗ ในการโอนสินทรัพย์จากสถาบันการเงินไปให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ ถ้ามีการฟ้องบังคับสิทธิเรียกร้องเป็นคดีอยู่ในศาล ให้บริษัทบริหารสินทรัพย์เข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนในคดีดังกล่าว

และอาจนำพยานหลักฐานใหม่มาแสดงคัดค้านเอกสารที่ได้ยื่นไว้แล้ว ตามคำนำพยานที่สืบมาแล้ว และคัดค้านพยานหลักฐานที่ได้สืบไปแล้วได้ และในกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษาบังคับตามสิทธิเรียกร้อง นั้นแล้ว ก็ให้เข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าของหนี้ตามคำพิพากษานั้น

มาตรา ๘ ในการโอนสิทธิจากสถาบันการเงินไปให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ ให้บริษัทบริหารสินทรัพย์และสถาบันการเงินได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษีอากรต่างๆ บรรดาที่เกิดจากการโอนสิทธิอันทั้งหมดหรือบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยจะกำหนดเป็นการทั่วไป หรือเป็นการเฉพาะรายก็ได้

มาตรา ๙ ในการโอนสิทธิที่เป็นสิทธิเรียกร้องจากสถาบันการเงินไปให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ หากบริษัทบริหารสินทรัพย์มอบหมายให้ผู้รับชำระหนี้เดิมเป็นตัวแทนเรียกเก็บและรับชำระหนี้ที่เกิดขึ้น การโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวเป็นอันชอบด้วยกฎหมายโดยไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของลูกหนี้ที่จะยกข้อต่อสู้ตามมาตรา ๓๐๘ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ให้ตัวแทนเรียกเก็บและรับชำระหนี้ตามวรรคหนึ่งมีหน้าที่เก็บรักษาบัญชีและรายชื่อลูกหนี้ตามสินทรัพย์ที่โอนไปแล้วนั้นไว้เป็นบัญชีเฉพาะ และให้ลูกหนี้มีสิทธิตรวจดูบัญชีรายชื่อของตนได้

ในกรณีที่ตัวแทนเรียกเก็บและรับชำระหนี้เป็นบุคคลอื่นที่มีใช้ผู้รับชำระหนี้เดิม ให้บริษัทบริหารสินทรัพย์บอกกล่าวการโอนสิทธิเรียกร้องไปยังลูกหนี้นับแต่วันที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงตัวแทนเรียกเก็บและรับชำระหนี้

ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะรักษาความมั่นคงของระบบสถาบันการเงิน และหากปล่อยเนิ่นช้าอาจเกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของประชาชน ในการรับโอนสิทธิที่ได้รับความคิดเห็นชอบจากธนาคารแห่งประเทศไทย การบอกกล่าวการโอนตามวรรคสามอาจกระทำโดยประกาศรายการพร้อมรายละเอียดตามสมควรในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามวัน และให้ถือว่าเป็นการบอกกล่าวการโอนตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๑๐ ในการโอนสิทธิจากสถาบันการเงินไปให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ บริษัทบริหารสินทรัพย์อาจเรียกเก็บดอกเบี้ยจากลูกหนี้ตามสัญญาเดิมได้ไม่เกินอัตราดอกเบี้ยตามสัญญาเดิม ณ วันที่รับโอนมา แต่ถ้าสัญญาเดิมได้กำหนดอัตราดอกเบี้ยเป็นอัตราลอยตัวและไม่มีฐานในการคำนวณของสถาบันการเงินเดิมให้อ้างอิงได้ ให้คำนวณอัตราดอกเบี้ยตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

ในกรณีที่บริษัทบริหารสินทรัพย์ให้ลูกหนี้ตามสัญญาเดิมกู้ยืมเงินเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์ในการเพิ่มมูลค่าของทรัพย์สินที่รับโอน ให้บริษัทบริหารสินทรัพย์สามารถเรียกเก็บดอกเบี้ยได้ตามอัตราที่ตกลงกัน การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง มิให้นำมาตรา ๖๕๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับ แต่จะเรียกเก็บดอกเบี้ยเกินกว่าอัตราที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนดมีได้ มาตรา ๑๑ ให้บริษัทบริหารสินทรัพย์จัดทำบัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สินให้ครบถ้วนถูกต้อง เป็นปัจจุบันตามความเป็นจริงตามมาตรฐานการบัญชีและตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

ธนาคารแห่งประเทศไทยจะมีคำสั่งให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ยื่นรายงานหรือแสดงเอกสารใด ตามระยะเวลาหรือเป็นครั้งคราวตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดก็ได้ และจะให้ทำคำชี้แจงเพื่อ อธิบายหรือขยายความแห่งรายงานหรือเอกสารนั้นด้วยก็ได้

มาตรา ๑๒ ให้ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนของ บริษัทบริหารสินทรัพย์ เมื่อปรากฏหลักฐานหรือเมื่อมีเหตุใดเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) บริษัทบริหารสินทรัพย์ดำเนินงานส่อไปในทางทุจริตหรืออาจทำให้ประชาชนเสียหาย
- (๒) บริษัทบริหารสินทรัพย์ละเว้นการดำเนินการตามที่มีกฎหมายบัญญัติ
- (๓) บริษัทบริหารสินทรัพย์ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในการดำเนินการที่กำหนดไว้

ในกฎกระทรวง หรือที่รัฐมนตรีหรือธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดตามพระราชกำหนดนี้

- (๔) กรณีอื่นตามที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของธนาคารแห่งประเทศไทยเห็นสมควร

เมื่อได้เพิกถอนการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่งแล้ว บริษัทบริหารสินทรัพย์ที่ถูกเพิกถอน การจดทะเบียนเป็นอันหมดสิทธิได้รับประโยชน์ในการดำเนินกิจการบริหารสินทรัพย์ตามพระราชกำหนดนี้ นับแต่วันที่มีคำสั่งให้เพิกถอนการจดทะเบียน

มาตรา ๑๓ บริษัทบริหารสินทรัพย์ใดลงรายการเท็จในบัญชี กำไรบัญชี หรือเอกสารประกอบการลงบัญชีเพื่อให้ผิดความจริง ละเว้นการลงรายการในบัญชี หรือไม่จัดทำบัญชีแสดงสินทรัพย์และ หนี้สินตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง หรือไม่ยื่นรายงาน ไม่ส่งเอกสาร ไม่ทำคำชี้แจงตามคำสั่งของธนาคาร แห่งประเทศไทย หรือแสดงข้อความอันเป็นเท็จตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน สามแสนบาท

ในกรณีที่บริษัทบริหารสินทรัพย์ใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง กรรมการ ผู้จัดการ หรือ บุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทบริหารสินทรัพย์นั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน สามปีหรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำ ความผิดของบริษัทบริหารสินทรัพย์นั้นด้วย

มาตรา ๑๔ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัท
บริหารสินทรัพย์ กระทำการหรือไม่กระทำการเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย
สำหรับตนเองหรือผู้อื่น อันเป็นการเสียหายแก่บริษัทบริหารสินทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปี
ถึงสิบปีและปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกำหนดนี้ และให้มี
อำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราค่าจดทะเบียน

ค่าจดทะเบียน

๑๐๐,๐๐๐ บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่สถาบันการเงินในปัจจุบันมีปัญหาสินทรัพย์ด้อยคุณภาพเป็นจำนวนมากทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเงินทุนของสถาบันการเงินและกระทบกระเทือนต่อความสามารถในการให้สินเชื่อในภาคเศรษฐกิจ ฉะนั้น เพื่อให้สถาบันการเงินสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ สมควรแยกสินทรัพย์ด้อยคุณภาพออกมาแล้วขายหรือโอนให้แก่นิติบุคคลอื่นเพื่อบริหารสินทรัพย์นั้นต่อไป และเพื่อเป็นการจูงใจให้มีการจัดตั้งนิติบุคคลดังกล่าวสมควรกำหนดให้ได้รับสิทธิประโยชน์ทางด้านค่าธรรมเนียม และภาษีบรรดาที่เกิดขึ้นจากการขายหรือการโอนสินทรัพย์จากสถาบันการเงินมาให้นิติบุคคล รวมทั้งสิทธิประโยชน์อื่นๆ จึงสมควรมีกฎหมายกำหนดสิทธิประโยชน์ที่นิติบุคคลนั้นจะได้รับ และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

(ร.จ.เล่ม 115 ตอนที่ 51ก หน้า 12 23 สิงหาคม 2541)

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง การอนุมัติพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์

พ.ศ. ๒๕๔๑

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอขอให้รัฐสภาพิจารณาอนุมัติพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ นั้น ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๑ ที่ประชุมได้ลงมติอนุมัติพระราชกำหนดดังกล่าว และในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๑ ที่ประชุมได้ลงมติอนุมัติพระราชกำหนดดังกล่าว

จึงประกาศมาตามความในมาตรา ๒๑๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติ

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๒ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

การจัดตั้ง วัตถุประสงค์ และอำนาจหน้าที่

มาตรา ๖ ให้สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศ
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๒ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นสถาบันส่งเสริมการสอน
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตามพระราชบัญญัตินี้ เรียกโดยย่อว่า “สสวท.”

มาตรา ๗ ให้สถาบันเป็นนิติบุคคลและเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการตาม
กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการ
งบประมาณและกฎหมายอื่น มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ริเริ่ม ดำเนินการ และส่งเสริมการค้นคว้าและวิจัยหลักสูตร วิธีสอน และการประเมินผล
การเรียนการสอนเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีทุกระดับการศึกษา

(๒) ส่งเสริมและดำเนินการฝึกอบรมครู อาจารย์ นักเรียน นิสิต และนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียน
การสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี

(๓) ส่งเสริมและดำเนินการค้นคว้า ปรับปรุง และจัดทำแบบเรียน แบบฝึกหัด เอกสาร
ทางวิชาการ และสื่อการเรียนการสอนทุกประเภท ตลอดทั้งประดิษฐ์อุปกรณ์เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์
คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี

(๔) ส่งเสริมและดำเนินการประเมินมาตรฐานแบบเรียน แบบฝึกหัด เอกสารทางวิชาการ สื่อ
อุปกรณ์การเรียนการสอน และการประเมินมาตรฐานการจัดการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์
และเทคโนโลยี

มาตรา ๘ กิจการของสถาบันไม่ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง
แรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

ทั้งนี้ ผู้อำนวยการ พนักงานและลูกจ้างของสถาบันต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจค้ำประกันหนี้เงินกู้หรือหนี้ใดๆ ของสถาบันได้เสมือนสถาบันเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน

มาตรา ๘ ให้สถาบันมีอำนาจกระทำการต่างๆ ภายในวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ และอำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) ซื้อ สร้าง จัดหา โอน รับโอน เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ แลกเปลี่ยน ถูกรวมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครองหรือมีทรัพย์สินต่างๆ และจำหน่ายสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์ ตลอดจนรับทรัพย์สินที่มีผู้อุดหนุนหรืออุทิศให้

(๒) กู้ยืมเงินหรือให้กู้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินหรือลงทุน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗

(๓) ทำความตกลง ร่วมมือหรือร่วมทุนกับบุคคล นิติบุคคล องค์กรหรือหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศ ในกิจการที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี

(๔) จัดตั้งและดำเนินงานศูนย์ปฏิบัติการวิจัยและพัฒนา สำนักงานสาขาในส่วนภูมิภาค หอสมุด และพิพิธภัณฑ์สถานเพื่อรวบรวมตัวอย่างอุปกรณ์การเรียนการสอนเป็นหลักฐานอ้างอิง และอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการส่งเสริมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี

(๕) ให้ประกาศนียบัตรและหนังสือรับรองในกิจกรรมที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน ตามมาตรา ๗

(๖) รวบรวม จัดพิมพ์โฆษณา และเผยแพร่ความรู้ กรรมวิธี และข่าวสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี และงานอื่นของสถาบัน

(๗) จัดให้มีทุนเพื่อการศึกษา การค้นคว้า การวิจัยและพัฒนา ตลอดทั้งการฝึกอบรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี

(๘) ดำเนินกิจการอื่นใดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบัน

มาตรา ๑๐ รายได้ของสถาบันมีดังต่อไปนี้

(๑) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี

(๒) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่สถาบัน

(๓) ค่าธรรมเนียม ค่าบริการ หรือค่าตอบแทนจากการให้บริการหรือการดำเนินการของสถาบัน

(๔) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการลงทุน ร่วมทุน หรือจากการใช้ทรัพย์สินของสถาบัน รวมทั้งผลประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาและค่าตอบแทนการโอนหรือการให้ใช้สิทธิต่างๆ ที่สถาบัน มีอยู่

รายได้ของสถาบันไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ในกรณีที่รายได้มีจำนวนไม่พอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของสถาบัน และค่าภาระต่างๆ ที่เหมาะสม และสถาบันไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐพึงจ่ายเงินให้แก่สถาบันเท่าจำนวนที่จำเป็น

มาตรา ๑๑ ทรัพย์สินของสถาบันไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีและบุคคลใด จะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับสถาบันในเรื่องทรัพย์สินของสถาบันมิได้

มาตรา ๑๒ บรรดารายได้และทรัพย์สินของสถาบันจะต้องจัดการเพื่อบรรลุมัตถุประสงค์ของ สถาบันดังระบุไว้ในมาตรา ๗ และตามวัตถุประสงค์ซึ่งผู้ทิศทรัพย์สินให้แก่สถาบันกำหนดไว้

หมวด ๒

คณะกรรมการและผู้อำนวยการ

มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการสถาบันส่งเสริมการสอน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ และให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่น้อยกว่าสี่คนแต่ไม่เกินแปดคน

ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งพนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

มาตรา ๑๔ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมี คุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และความชัดเจนทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี หรือสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจการของสถาบัน

(๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสถาบัน

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของสถาบัน และโดยเฉพาะมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ออกข้อบังคับว่าด้วยการจัดแบ่งส่วนงานของสถาบัน และข้อบังคับว่าด้วยการปฏิบัติงานของสถาบัน

(๒) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของสถาบันเกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการและสิทธิประโยชน์เรื่องอื่น ๆ การบรรจุ การแต่งตั้ง การให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง การออกจากงาน วินัย การลงโทษทางวินัย การร้องทุกข์และการอุทธรณ์การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง

(๓) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินของสถาบัน

(๔) ออกข้อบังคับว่าด้วยอัตราเงินเดือนและสิทธิประโยชน์อื่น การคัดเลือก การแต่งตั้ง และการออกจากตำแหน่งของผู้อำนวยการ รวมทั้งอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการ และการมอบให้ผู้อื่นรักษาการแทนหรือปฏิบัติงานแทนผู้อำนวยการ

(๕) อนุมัติแผนงานหลักของสถาบัน

(๖) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสถาบัน

(๗) ออกข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘

ข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดขึ้น ถ้ามีการจำกัดอำนาจผู้อำนวยการในการทำนิติกรรมกับบุคคลภายนอกไว้ประการใด ให้ประกาศข้อบังคับเช่นนั้นในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๖ ให้ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรง

ตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๖ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔
- (๔) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องต่อหน้าที่

มาตรา ๑๘ การประชุมคณะกรรมการทุกคราวต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๙ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

การประชุมคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ ให้ประธานกรรมการ กรรมการและอนุกรรมการ ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๑ ให้สถาบันมีผู้อำนวยการคนหนึ่งซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

ผู้อำนวยการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์ในวันที่ได้รับการแต่งตั้ง

(๓) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำหรือลูกจ้างของทางราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ ข้าราชการการเมืองหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๔) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔

(๕) สามารถทำงานให้แก่สถาบันได้เต็มเวลา

มาตรา ๒๒ ให้ผู้อำนวยการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๑

(๔) คณะกรรมการให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องต่อหน้าที่ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๓ ผู้อำนวยการมีหน้าที่บริหารกิจการของสถาบันให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสถาบัน และตามนโยบาย ข้อบังคับ และระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด กับมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างทุกตำแหน่ง

ผู้อำนวยการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของสถาบัน

มาตรา ๒๔ ผู้อำนวยการมีอำนาจ ดังนี้

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานหรือลูกจ้างออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าเป็นพนักงานระดับรองผู้อำนวยการ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสถาบันโดยไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับ ระเบียบหรือมติที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๕ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้แทนของสถาบัน และเพื่อการนี้ผู้อำนวยการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดๆ ปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

นิติกรรมที่ผู้อำนวยการกระทำโดยฝ่าฝืนข้อบังคับตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง ย่อมไม่ผูกพันสถาบัน เว้นแต่คณะกรรมการจะให้สัตยาบัน

หมวด ๓

การกำกับและการควบคุม

มาตรา ๒๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของสถาบัน เพื่อการนี้มีอำนาจเรียกประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ พนักงานหรือลูกจ้างในสถาบันมาชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น หรือทำรายงานเสนอ และมีอำนาจที่จะสั่งยับยั้งการกระทำของสถาบัน ที่เห็นว่าขัดต่อนโยบายของรัฐบาล

ในกรณีที่สถาบันจะต้องเสนอเรื่องไปยังคณะรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการนำเรื่องเสนอรัฐมนตรี เพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๗ สถาบันต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนินการต่อไปนี้ได้

(๑) ทำความตกลง ร่วมมือกับรัฐบาลต่างประเทศ องค์กรต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศซึ่งมีผลผูกพันให้สถาบันต้องออกเงินสมทบ

(๒) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ที่มีมูลค่าเป็นจำนวนเกินวงเงินที่รัฐมนตรีกำหนด

(๓) กู้ยืมเงินหรือให้กู้ยืมเงินมีจำนวนเกินวงเงินที่รัฐมนตรีกำหนด

(๔) ลงทุนหรือร่วมทุนมีจำนวนเกินวงเงินที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๘ ให้สถาบันวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กิจการ แยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีสมุดบัญชีลงรายการรับและจ่ายเงิน สินทรัพย์และหนี้สิน ซึ่งแสดงกิจการที่เป็นอยู่ตามความจริงและตามที่ควร ตามประเภทงาน พร้อมข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้นๆ และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

มาตรา ๒๙ ให้สถาบันจัดทำงบดุล และบัญชีทำการของสถาบัน ตลอดทั้งบัญชีกำไรขาดทุน สำหรับการดำเนินกิจกรรมในเชิงธุรกิจของสถาบัน ส่งผู้สอบบัญชีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

มาตรา ๓๐ ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของสถาบันและให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของสถาบันทุกกรอบปี

มาตรา ๓๑ ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานของสถาบัน เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ พนักงานและลูกจ้างของสถาบัน

มาตรา ๓๒ ให้ผู้สอบบัญชีทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อคณะกรรมการภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อคณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรีภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินจากผู้สอบบัญชี

มาตรา ๓๓ ให้สถาบันจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อรัฐมนตรีโดยแสดงงบดุลบัญชีทำการและบัญชีกำไรขาดทุนที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องพร้อมกับรายงานของผู้สอบบัญชี รวมทั้งแสดงผลงานของสถาบันในปีที่ล่วงมาและแผนงานที่จะจัดทำในปีต่อไปภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

ให้รัฐมนตรีเสนอรายงานประจำปีตามวรรคหนึ่งต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๔ ให้คณะกรรมการสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๒ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๕ ให้ผู้อำนวยการ พนักงาน และลูกจ้างของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๒ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นผู้อำนวยการ พนักงาน และลูกจ้างของสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ผู้อำนวยการ พนักงาน และลูกจ้างดังกล่าวดำรงตำแหน่งและได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิประโยชน์ต่างๆ ตามตำแหน่งและอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างเดิมที่ดำรงและได้รับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ถือว่าเวลาทำงานของบุคคลดังกล่าวเป็นเวลาทำงานติดต่อกันกับเวลาทำงานในสถาบันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๖ การนับวาระการดำรงตำแหน่งของผู้อำนวยการตามมาตรา ๒๒ ให้นับวาระการดำรงตำแหน่งของผู้อำนวยการตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๒ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นวาระแรกของการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๗ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ตลอดจนงบประมาณและรายได้ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๒

ลงวันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปเป็นของสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๘ บรรดาประกาศ คำสั่ง ขอบังคับ และระเบียบที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๒ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีการออกประกาศ คำสั่ง ขอบังคับหรือระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

(ร.จ.เล่ม 115 ตอนที่ 55ก หน้า 1 1 กันยายน 2541)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๒ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ได้ออกใช้บังคับในระหว่างที่มีการปกครองโดยคณะปฏิวัติและใช้ชื่อว่าประกาศของคณะปฏิวัติและได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน มีบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ทำให้การดำเนินงานของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไม่คล่องตัวและยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร สมควรปรับปรุงรูปแบบและบทบัญญัติของกฎหมายตามประกาศของคณะปฏิวัตินี้ดังกล่าวให้เป็นพระราชบัญญัติเพื่อให้เป็นไปตามวิธีการตรากฎหมายในระบบปกติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเพื่อให้การดำเนินงานของสถาบันเป็นไปอย่างคล่องตัวมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. ๒๕๔๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๔๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๑๗

มาตรา ๔ ให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒตามพระราชบัญญัตินี้ และเป็น
นิติบุคคล

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“วิทยาเขต” หมายความว่า เขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มีคณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ตั้งแต่สองส่วนราชการขึ้นไปตั้งอยู่ในเขต การศึกษานั้นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

“สภาคณาจารย์และข้าราชการ” หมายความว่า สภาคณาจารย์และข้าราชการมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มี อำนาจออกประกาศทบวงมหาวิทยาลัยเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศทบวงมหาวิทยาลัยนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริม วิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทะนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม

มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

- (๑) สำนักงานอธิการบดี
- (๒) สำนักงานวิทยาเขต
- (๓) บัณฑิตวิทยาลัย
- (๔) คณะ
- (๕) สถาบัน
- (๖) สำนัก

มหาวิทยาลัยอาจให้มีวิทยาลัย ศูนย์ และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ เป็นส่วนราชการของมหาวิทยาลัยอีกได้

สำนักงานอธิการบดีและสำนักงานวิทยาเขตอาจแบ่งส่วนราชการเป็นกอง หรือส่วนราชการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

บัณฑิตวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี กอง หรือส่วนราชการที่เรียกชื่อ
อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

คณะอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี ภาควิชา กอง หรือส่วนราชการที่เรียกชื่อ
อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

สถาบัน สำนัก ศูนย์ และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ อาจแบ่ง
ส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้อำนวยการ กอง หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

วิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา กอง หรือส่วนราชการ
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

สำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ กอง และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ
เทียบเท่ากอง อาจแบ่งส่วนราชการเป็นงานหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่างาน

มาตรา ๕ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักงานวิชาเขตบัณฑิตวิทยาลัย คณะ
สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้ตรา
เป็นพระราชกฤษฎีกา

การแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา กอง และงาน
หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา กอง หรืองาน ให้ทำเป็นประกาศทบวง
มหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยจะรับสถาบันการศึกษาชั้นสูง
หรือสถาบันวิจัยอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร
ชั้นใดชั้นหนึ่งแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือยกเลิกการสมทบซึ่งสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัย ให้เป็นไปตาม
ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และให้ทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย

การควบคุมสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตาม
ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๑ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัย อาจมีรายได้ ดังนี้

- (๑) เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่างๆ ของมหาวิทยาลัย
- (๒) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย
- (๓) รายได้หรือประโยชน์ที่ได้จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๔) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล หรือ ใ้ประโยชน์

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์อื่นๆ

ให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุดตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่น

รายได้ของมหาวิทยาลัยรวมทั้งเบี้ยปรับที่เกิดจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ เว้นแต่เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญา ลาศึกษาและเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาซื้อทรัพย์สินหรือสัญญาจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ

มาตรา ๑๒ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่มหาวิทยาลัยได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัยตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๓ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยจะต้องจัดการเพื่อประโยชน์ภายในขอบวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗

เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัยจะต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้กำหนดไว้ และต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

หมวด ๒

การดำเนินการ

มาตรา ๑๔ ให้มีสภามหาวิทยาลัยประกอบด้วย

(๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี และประธานสภาคณาจารย์ และข้าราชการ

(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหกคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย และผู้อำนวยการศูนย์ หรือ หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนห้าคน ซึ่งเลือกตั้งจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย ซึ่งมีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๓)

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสี่คน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย โดยคำแนะนำของนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๒) (๓) และ (๔)

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่ง ซึ่งมีใช้กรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๓) หรือ (๔) เป็นกรรมการและเลขานุการสภามหาวิทยาลัย โดยคำแนะนำของอธิการบดี

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย ทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยเมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ตาม (๕) คุณสมบัติของผู้เลือก ผู้รับเลือกตั้ง และผู้เลือกตั้ง ตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการเลือก และเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๕ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง หรืออาจได้รับเลือกหรือได้รับเลือกตั้งใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ถอดถอน เพราะขาดคุณสมบัติของการเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

(๔) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยในประเภทนั้น

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) หรือ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งหรือได้มีการเลือกหรือเลือกตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งหรือได้รับเลือกหรือได้รับเลือกตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) หรือ (๕) พ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือยังมีได้เลือกหรือเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นใหม่ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือได้มีการเลือกหรือเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นใหม่แล้ว

ในกรณีที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งได้รับเลือกหรือเลือกตั้งตามมาตรา ๑๔ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระไม่เกินเก้าสิบวัน สภามหาวิทยาลัยจะไม่ให้มีการเลือกหรือเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

มาตรา ๑๖ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) วางนโยบายของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

(๒) วางระเบียบและออกข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และอาจมอบให้ส่วนราชการใดในมหาวิทยาลัย เป็นผู้วางระเบียบและออกข้อบังคับสำหรับส่วนราชการนั้นเป็นเรื่องๆ ไปก็ได้

(๓) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร

(๔) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักงานวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการของส่วนราชการดังกล่าว

(๕) อนุมัติการรับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยหรือการยกเลิกการสมทบ

(๖) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่ทบวงมหาวิทยาลัย กำหนด

(๗) พิจารณาเสนอเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งและถอดถอนอธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๘) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย และผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

(๕) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

(๑๐) วางระเบียบและออกข้อบังคับต่างๆ เกี่ยวกับการบริหารงาน การเงิน และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๑๑) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเพื่อมอบหมายให้ปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

(๑๒) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยตามที่อธิการบดีเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยก็ได้

(๑๓) หน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ

มาตรา ๑๗ การประชุมสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๘ ให้มีสภาคณาจารย์และข้าราชการประกอบด้วยกรรมการ ซึ่งคณาจารย์ประจำและข้าราชการของมหาวิทยาลัยเลือกตั้งจากคณาจารย์ประจำและข้าราชการของมหาวิทยาลัย

สภาคณาจารย์และข้าราชการมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและขอแนะนำในกิจการของมหาวิทยาลัยต่ออธิการบดี และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย

องค์ประกอบ จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของสภาคณาจารย์และข้าราชการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๙ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และจะให้มีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการบังคับบัญชา ให้ถือว่าอธิการบดีเป็นอธิบดี รองอธิการบดีเป็นรองอธิบดี และผู้ช่วยอธิการบดีเป็นผู้ช่วยอธิบดีตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและกฎหมายอื่น

มาตรา ๒๐ อธิการบดีนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง

อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคสอง อธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง

(๔) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) ถูกให้ออกจากราชการเพราะเหตุมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

(๖) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอน

รองอธิการบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง

ผู้ช่วยอธิการบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง และให้อธิการบดีมีอำนาจถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดีด้วย

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๑ อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย หรือดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์

ผู้ช่วยอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

มาตรา ๒๒ อธิการบดีมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) ควบคุมดูแลบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย

(๓) จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัย และปฏิบัติตามนโยบายและแผนงาน รวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านต่างๆ ของมหาวิทยาลัย

(๔) รักษาระเบียบวินัย จรรยาบรรณ และมารยาทแห่งวิชาชีพของข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย และส่งเสริมกิจการนิสิต

(๕) เสนอแผนดำเนินงานและงบประมาณประจำปี ตลอดจนรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่างๆ ของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย

(๖) เป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดี ซึ่งมีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีหรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีตามความในวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง เป็นผู้รักษาราชการแทนอธิการบดี และให้นำมาตรา ๓๗ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๔ ในวิทยาเขตหนึ่ง ให้มีรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของวิทยาเขตนั้นแทนอธิการบดีตามที่ได้รับมอบหมาย และจะให้มีผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

มาตรา ๒๕ ในวิทยาเขตหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาเขตประกอบด้วยรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตเป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง

ให้คณะกรรมการประจำวิทยาเขตแต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการของคณะกรรมการ

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์การได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ และการประชุมของคณะกรรมการประจำวิทยาเขต ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๖ คณะกรรมการประจำวิทยาเขตมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ให้คำปรึกษาและข้อแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินกิจการต่างๆ ของวิทยาเขตแก่อธิการบดี

(๒) ประสานงานระหว่างบัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย ศูนย์ และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะภายในวิทยาเขต

(๓) พิจารณาเสนอการออกระเบียบปฏิบัติของวิทยาเขตต่ออธิการบดี และวางระเบียบหรือออกข้อบังคับอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

(๔) พิจารณาเสนอแผนพัฒนา แผนงาน และงบประมาณประจำปีของส่วนราชการต่างๆ ของวิทยาเขตต่ออธิการบดี

(๕) ปฏิบัติงานอื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๒๗ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของบัณฑิตวิทยาลัย และจะให้ มีรองคณบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้

คณบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้ได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

รองคณบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดีจากผู้มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับคณบดี และให้อธิการบดีมีอำนาจถอดถอนรองคณบดีโดยคำแนะนำของคณบดี

คณบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้ และให้นำมาตรา ๒๐ ววรรคสาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) มาใช้บังคับกับการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระของคณบดีโดยอนุโลม

การรักษาราชการแทนคณบดีให้นำมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๘ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยประกอบด้วยคณบดีเป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง มีอำนาจและหน้าที่บริหารงานของบัณฑิตวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนอำนาจและหน้าที่ และการประชุมของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย และการจัดระบบบริหารงานในบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๙ ในขณะหนึ่ง ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะ และจะให้ มีรองคณบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้

คุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของคณบดีและรองคณบดีตามวรรคหนึ่ง และการรักษาราชการแทนให้นำมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๐ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วยคณบดีเป็นประธาน กรรมการ และกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำคณะและการจัดระบบบริหารงาน ในคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๑ คณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) วางนโยบายและแผนงานของคณะให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย
- (๒) พิจารณาหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับคณะเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๓) พิจารณาวางระเบียบ และออกข้อบังคับภายในคณะตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย หรือเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๔) พิจารณาเสนอเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำในคณะต่อมหาวิทยาลัย
- (๕) จัดการวัดผล ประเมินผล และควบคุมมาตรฐานการศึกษาของคณะ
- (๖) ส่งเสริมงานวิจัย งานบริการวิชาการแก่สังคม และงานทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- (๗) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นแก่คณบดี
- (๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของคณะหรือตามที่อธิการบดีมอบหมาย
- (๙) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อดำเนินการใดๆ อันอยู่ในอำนาจ และหน้าที่ของคณะกรรมการประจำคณะ

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชาหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาในคณะ ให้มีหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของภาควิชาหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา และจะให้มีรองหัวหน้าภาควิชาหรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชามอบหมายก็ได้

หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา และรองหัวหน้าภาควิชาหรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา นั้นให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดีจากผู้มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับคณบดี และให้อธิการบดีมีอำนาจถอดถอนหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา และรองหัวหน้าภาควิชาหรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาด้วย

หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา มีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้ และให้นำมาตรา ๒๐ วรรคสาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) มาใช้บังคับกับการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระของหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาโดยอนุโลม

การรักษาราชการแทนหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา ให้ให้นำมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา พ้นจากตำแหน่ง ให้รองหัวหน้าภาควิชาหรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๓๓ ในสถาบันหรือสำนักหนึ่ง ให้มีผู้อำนวยการสถาบันหรือผู้อำนวยการสำนักเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสถาบันหรือสำนักนั้นแล้วแต่กรณี และจะให้มิรับรองผู้อำนวยการสถาบันหรือรองผู้อำนวยการสำนักตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการสถาบันหรือผู้อำนวยการสำนักมอบหมายก็ได้

คุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของผู้อำนวยการสถาบันหรือผู้อำนวยการสำนัก รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง และการรักษาราชการแทน ให้ให้นำมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๔ ในสถาบันและสำนักแต่ละแห่ง ให้มีคณะกรรมการประจำสถาบัน หรือสำนักแล้วแต่กรณี มีอำนาจและหน้าที่บริหารงานของสถาบันหรือสำนักนั้น

การกำหนดองค์ประกอบ อำนาจและหน้าที่ และการประชุมของคณะกรรมการประจำสถาบันและสำนัก ตลอดจนจำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ และการจัดระบบบริหารงานในสถาบันและสำนัก ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่มีมหาวิทยาลัยมีวิทยาลัย ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของวิทยาลัย ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี และจะให้มิรับรองผู้อำนวยการวิทยาลัย รองผู้อำนวยการ

ศูนย์หรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัย กำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะมอบหมายก็ได้

คุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวตามวรรคหนึ่งและการรักษาราชการแทน ให้นำมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชาหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาในวิทยาลัย ให้นำมาตรา ๓๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๖ ในวิทยาลัย ศูนย์ และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แต่ละแห่ง ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาลัย ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี มีอำนาจและหน้าที่บริหารงานของวิทยาลัย ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะนั้น

การกำหนดองค์ประกอบ อำนาจและหน้าที่ และการประชุมของคณะกรรมการประจำวิทยาลัย ศูนย์ และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ตลอดจนจำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ และการจัดระบบบริหารงานในวิทยาลัย ศูนย์ และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๗ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองและผู้ช่วยของตำแหน่งดังกล่าว จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งอยู่หนึ่งตำแหน่งแล้ว จะรักษาราชการแทนตำแหน่งอื่นอีกหนึ่งตำแหน่งก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหกเดือน

มาตรา ๓๘ ให้มีการสรรหานักคณบดีเพื่อแต่งตั้งเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา ทั้งนี้ ตามวิธีการที่กำหนดโดยข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการในบัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย ศูนย์ และภาควิชา หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติการ หรือการดำเนินการอื่นใดที่อธิการบดีจะพึงปฏิบัติ หรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ อธิการบดีจะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ และหัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หรือภาควิชา ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีเฉพาะในราชการของส่วนราชการนั้น ก็ได้

ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจและหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด

มาตรา ๔๐ ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนหรือผู้รักษาราชการแทนตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๕ มีอำนาจและ หน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใด เป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจและหน้าที่อย่างใด ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทน หรือผู้รักษาราชการแทน ทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่างที่ปฏิบัติราชการแทน หรือรักษาราชการแทนด้วย แล้วแต่กรณี

หมวด ๓

ตำแหน่งทางวิชาการ

มาตรา ๔๑ คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๒ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้ซึ่งมิได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๓ สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้โดยคำแนะนำของอธิการบดี

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์พิเศษได้โดยคำแนะนำของคณบดี ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๔ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษ และพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาวิชาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๕ ให้ผู้เป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ มีสิทธิใช้ชื่อศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ แล้วแต่กรณี เป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

การใช้คำนำหน้านามตามความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้อักษรย่อดังนี้

ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ศ.
ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ศ. (พิเศษ)
ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	ใช้อักษรย่อ ศ. (เกียรติคุณ)

รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ รศ.
รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ รศ. (พิเศษ)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ผศ.
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ผศ. (พิเศษ)

หมวด ๔

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๔๖ ปริญญามีสามชั้น คือ

ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.

ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.

ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๔๗ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๘ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองได้

มาตรา ๔๙ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้มีประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตรสำหรับสาขาวิชาใดได้ ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังที่ได้รับปริญญาแล้ว

(๒) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง ก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาตรี

(๓) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มาตรา ๕๐ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้นๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำ ผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆ ในมหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในขณะดำรงตำแหน่งนั้นมิได้

ชั้น สาขาของปริญญาเกิตติมศักดิ์ และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๑ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเพิ่มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมาย แสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร และ อาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร และครู ประจำตำแหน่งคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เพิ่มวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครูวิทยฐานะ เพิ่มวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างใด ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๒ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย และเครื่องแต่งกาย นิสิตได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๓ ผู้ใดใช้ครูวิทยฐานะ เพิ่มวิทยฐานะ ครูประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนิสิตของมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใดๆ ว่าคนมีตำแหน่ง ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของมหาวิทยาลัย โดยที่คนไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อให้นักคนอื่นเชื่อว่าคนมีสิทธิจะใช้หรือมีตำแหน่งหรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๔ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัย อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปฏิบัติหน้าที่นายกสภามหาวิทยาลัยและ กรรมการสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ และมีการเลือกและเลือกตั้ง กรรมการสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มีข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมของสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๗ ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๑๗ ว่าด้วยเรื่องนี้มาใช้บังคับไปพลางก่อน

มาตรา ๕๕ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาของมหาวิทยาลัยอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ดำรงตำแหน่งต่อไปจนครบวาระ

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยของผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งจะพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๕๖ การนับวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา ให้นับวาระการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้เป็นวาระแรก

มาตรา ๕๗ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย คณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำสถาบัน และคณะกรรมการประจำสำนัก อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย คณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำสถาบัน และคณะกรรมการประจำสำนักตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๘ ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา มีฐานะเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้จนครบกำหนดเวลาที่ได้รับแต่งตั้ง

มาตรา ๕๙ ให้ผู้ได้รับประกาศนียบัตรชั้นสูงตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นผู้ได้รับประกาศนียบัตรบัณฑิตตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๐ ในระหว่างที่ยังไม่มีพระราชกฤษฎีกา ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ระเบียบ และ ข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำพระราชกฤษฎีกา ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ระเบียบ และข้อบังคับซึ่งออกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๑๗ ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษามาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

(ร.จ.เล่ม 115 ตอนที่ 57ก หน้า 1 4 กันยายน 2541)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปริมาณงานของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๑๗ ได้เพิ่มมากขึ้น ทำให้โครงสร้างของมหาวิทยาลัยที่เป็นอยู่ในปัจจุบันไม่สามารถรองรับภารกิจของมหาวิทยาลัยได้ และเกิดข้อจำกัดในการดำเนินงานสมควรปรับปรุงโครงสร้าง อำนาจและหน้าที่ และระบบบริหารงานของมหาวิทยาลัยเสียใหม่ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีความคล่องตัวในการบริหารงาน สามารถให้บริการทางการศึกษาได้อย่างกว้างขวางและสามารถปฏิบัติหน้าที่ในการให้การศึกษ การส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง การสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมได้ตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

สถาบันพระปกเกล้า

พ.ศ. ๒๕๔๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้า

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า พ.ศ. ๒๕๔๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“การพัฒนาประชาธิปไตย” ให้ความหมายรวมถึง การวิจัย การเก็บรวบรวมองค์ความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตลอดจนการส่งเสริม การเผยแพร่ การฝึกอบรมเพื่อให้ระบอบและวิถีชีวิตประชาธิปไตยเป็นปึกแผ่น และยั่งยืน

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันพระปกเกล้า

“สภาสถาบัน” หมายความว่า สภาสถาบันพระปกเกล้า

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนเพื่อการพัฒนาและเผยแพร่ประชาธิปไตย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสถาบันพระปกเกล้า

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสถาบันพระปกเกล้า

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของสถาบันพระปกเกล้า

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของสถาบันพระปกเกล้า

มาตรา ๔ ให้ประธานรัฐสภารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

การจัดตั้ง วัตถุประสงค์ และอำนาจหน้าที่ของสถาบัน

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งสถาบันขึ้น เรียกว่า “สถาบันพระปกเกล้า” และให้สถาบันนี้เป็นนิติบุคคล อยู่ในกำกับดูแลของประธานรัฐสภา กิจการของสถาบันไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้ เลขาธิการ รองเลขาธิการ พนักงานและลูกจ้างของสถาบันต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

สถาบันเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น

มาตรา ๖ สถาบันมีวัตถุประสงค์ดังนี้

(๑) ศึกษาและวิเคราะห์ทางวิชาการต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาประชาธิปไตย
อย่างเป็นระบบ

(๒) ประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ด้านนโยบายเพื่อการพัฒนาประชาธิปไตย

(๓) วิจัยและสนับสนุนการวิจัยเพื่อการพัฒนาประชาธิปไตย

(๔) เผยแพร่และสนับสนุนการเผยแพร่ประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(๕) จัดและสนับสนุนการศึกษาอบรมบุคลากรจากภาครัฐ ภาคเอกชนและประชาชนเกี่ยวกับการเมือง การปกครอง และการเศรษฐกิจและสังคมในระบอบประชาธิปไตย

(๖) บริการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความรู้และผลงานวิจัย และวิชาการทางการเมืองการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตย

(๗) ส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรในประเทศและต่างประเทศในกิจการเกี่ยวกับการพัฒนา ประชาธิปไตย

(๘) ส่งเสริมงานวิชาการของรัฐสภา

(๙) บริหารกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๐) กระทำการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของสถาบันหรือตามที่สภาสถาบัน กำหนด

มาตรา ๗ ให้สถาบันมีอำนาจกระทำการต่างๆ ภายในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ตาม มาตรา ๖ และอำนาจเช่นที่ว่านี้ให้รวมถึง

(๑) ถือกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครอง หรือมีทรัพย์สินสิทธิต่างๆ สร้าง ซื้อ ว่าจ้าง รับจ้าง จัดหา หรือดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินทั้งในและนอกราชอาณาจักร ตลอดจนทรัพย์สินที่มี ผู้อุทิศให้

(๒) ให้ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษาอบรมตามหลักสูตรของสถาบัน

(๓) ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศในกิจการ เกี่ยวกับการพัฒนาประชาธิปไตย

(๔) จัดให้มีและให้ทุนเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตย

(๕) ว่าจ้างหรือมอบให้บุคคลใดประกอบกิจการส่วนใดส่วนหนึ่งของสถาบัน

(๖) บริหารกองทุนตามกฎหมายและระเบียบซึ่งสภาสถาบันกำหนด

(๗) ดำเนินกิจการอื่นใดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบัน

หมวด ๒

สภาสถาบันและเลขาธิการ

มาตรา ๘ ให้มีสภาสถาบันพระปกเกล้า ประกอบด้วย

(๑) ประธานรัฐสภาเป็นประธานสภาสถาบัน

(๒) รองประธานรัฐสภาเป็นรองประธานสภาสถาบัน

(๓) กรรมการสภาสถาบันโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร และเลขานุการวุฒิสภา

(๔) กรรมการสภาสถาบันซึ่งเลือกจากประธานคณะกรรมการสามัญประจำสภาผู้แทนราษฎร จำนวนสองคน และกรรมการสภาสถาบันซึ่งเลือกจากประธานคณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา จำนวนหนึ่งคน

(๕) กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบเอ็ดคนซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของประธานสภาสถาบัน รองประธานสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตาม (๓) และ (๔) และ

(๖) เลขานุการเป็นกรรมการและเลขานุการสภาสถาบัน

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการสภาสถาบันตาม (๔) และคุณสมบัติของกรรมการสภาสถาบันตาม (๕) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๕ สภาสถาบันมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสถาบัน และโดยเฉพาะให้มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) กำหนดนโยบายและควบคุมดูแลการดำเนินงานของสถาบัน

(๒) กำหนดนโยบายและควบคุมดูแลการบริหารเงินกองทุนและพิจารณาจัดสรรทุนสำหรับกิจกรรมต่างๆ ของสถาบัน

(๓) อนุมัติแผนหลักและแผนการดำเนินงานของสถาบัน

(๔) ออกข้อบังคับว่าด้วยการจัดแบ่งส่วนงาน และการบริหารงานของสถาบัน

(๕) ออกข้อบังคับและวางระเบียบเกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินของสถาบัน

(๖) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายของสถาบัน

(๗) อนุมัติให้ประกาศนียบัตร หรือวุฒิปัตร์ แก่ผู้สำเร็จการศึกษาอบรมตามหลักสูตรของสถาบัน

(๘) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของสถาบันเกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่น การบรรจุ การแต่งตั้ง การให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง การออกจากงาน ระเบียบวินัย การลงโทษ การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์ การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง

(๙) ออกข้อบังคับว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกเลขานุการ การปฏิบัติงานของเลขานุการ และการมอบให้ผู้อื่นรักษาการแทนหรือปฏิบัติการแทนเลขานุการ

(๑๐) แต่งตั้งและถอดถอนเลขาธิการและรองเลขาธิการ

(๑๑) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของสภาสถาบัน
มาตรา ๑๐ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรง
ตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่จะดำรงตำแหน่ง
เกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ
แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไป
จนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่แล้ว

มาตรา ๑๑ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจาก
ตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษให้จำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้
กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๒ การประชุมสภาสถาบันต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน
กรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมสภาสถาบัน ถ้าประธานสภาสถาบันไม่มาหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธาน
สภาสถาบันเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานสภาสถาบันและรองประธานสภาสถาบันไม่มาประชุม
หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุม
ออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

การดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการประชุมที่มีได้บัญญัติไว้ในมาตรานี้ ให้เป็นไปตามข้อบังคับ
ของสภาสถาบัน

มาตรา ๑๓ สภาสถาบันมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือ
ปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่สภาสถาบันมอบหมาย

การประชุมคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการให้นำความในมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม
มาตรา ๑๔ ให้ประธานสภาสถาบัน รองประธานสภาสถาบัน กรรมการสภาสถาบัน
คณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๓ ได้รับเบี้ยประชุมและหรือประโยชน์ตอบแทน
อย่างอื่นตามระเบียบที่สภาสถาบันกำหนด

มาตรา ๑๕ ให้สถาบันมีเลขาธิการเป็นผู้รับผิดชอบการบริหารงานของสถาบันและอาจมี
รองเลขาธิการคนหนึ่งหรือหลายคนตามจำนวนที่สภาสถาบันกำหนด เพื่อทำหน้าที่ตามที่เลขาธิการ
มอบหมาย

คุณสมบัติ วิธีการแต่งตั้งและถอดถอนเลขาธิการและรองเลขาธิการให้เป็นไปตามข้อบังคับของ
สภาสถาบัน

เมื่อเลขาธิการพ้นจากตำแหน่งให้รองเลขาธิการพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๑๖ ให้เลขาธิการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะ
ดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

มาตรา ๑๗ เลขาธิการมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (๑) บริหารกิจการของสถาบันให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และนโยบายของสภาสถาบัน
- (๒) บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสถาบันทุกตำแหน่ง
- (๓) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงานและลูกจ้าง
ตลอดจนให้พนักงานหรือลูกจ้างออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่สภาสถาบันกำหนด
- (๔) วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานของสถาบัน โดยไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับ ระเบียบ
หรือมติของสภาสถาบัน

(๕) เป็นผู้แทนสถาบันในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก และเพื่อการนี้เลขาธิการจะมอบอำนาจให้
พนักงานคนใดคนหนึ่งปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องไม่ขัดต่อระเบียบที่สภาสถาบันกำหนด

มาตรา ๑๘ ให้สภาสถาบันเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนของเลขาธิการและรองเลขาธิการ

มาตรา ๑๙ ให้มีคณะกรรมการบริหารสถาบันพระปกเกล้า ประกอบด้วยเลขาธิการเป็นประธาน
กรรมการ และกรรมการบริหารอื่นที่สภาสถาบันแต่งตั้งตามที่เลขาธิการเสนอ จำนวนไม่น้อยกว่าสี่คน
แต่ไม่เกินเจ็ดคน

ให้คณะกรรมการบริหารสถาบันพระปกเกล้ามีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของสถาบัน
และโครงการต่าง ๆ ที่สภาสถาบันให้ความเห็นชอบ หรือมอบหมาย

กรรมการบริหารสถาบันพระปกเกล้า พ้นจากตำแหน่งเมื่อเลขาธิการพ้นจากตำแหน่งและให้ความ
ความในมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓

กองทุน

มาตรา ๒๐ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสถาบัน เรียกว่า “กองทุนเพื่อการพัฒนาและ
เผยแพร่ประชาธิปไตย” เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนและใช้จ่ายสำหรับการดำเนินงานของสถาบัน ประกอบด้วย

- (๑) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (๒) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณแผ่นดิน
- (๓) เงินอุดหนุนจากต่างประเทศ รวมทั้งองค์การระหว่างประเทศ
- (๔) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้เพื่อสมทบกองทุน
- (๕) ดอกผลหรือรายได้อื่น
- (๖) เงินและทรัพย์สินอื่นที่ตกเป็นของกองทุน

เงินทุนประเดิมตาม (๑) และเงินอุดหนุนตาม (๒) นั้น รัฐบาลพึงจัดสรรให้แก่สถาบันโดยตรง
เป็นจำนวนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

มาตรา ๒๑ รายได้ที่เกิดจากกองทุนตามมาตรา ๒๐ และรายได้อื่นของสถาบันให้นำส่งเข้า
กองทุนโดยไม่ต้องส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๒๒ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สถาบันได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อด้วยเงิน
รายได้ของสถาบัน หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของสถาบัน ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสถาบัน

มาตรา ๒๓ ทรัพย์สินของสถาบันไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีและบุคคลใดจะยก
อายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับสถาบันในเรื่องทรัพย์สินของสถาบันมิได้

หมวด ๔

การบัญชีและการตรวจสอบ

มาตรา ๒๔ ให้สถาบันวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กิจการแยกตามประเภทงาน
ส่วนที่สำคัญ มีสมุดบัญชีรายการรับและจ่ายเงิน ทรัพย์สินและหนี้สินที่แสดงกิจการที่เป็นอยู่ตามความจริง
และตามที่ควร ตามประเภทงานพร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้นๆ และให้มีการตรวจสอบ
บัญชีภายในเป็นประจำ

มาตรา ๒๕ ให้สถาบันจัดทำงบดุล และบัญชีรับจ่าย ส่งผู้สอบบัญชีตรวจสอบภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีงบประมาณแผ่นดินทุกปี

ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของสถาบันในรอบปี แล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อสภาสถาบันภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณแผ่นดินทุกปี

มาตรา ๒๖ ให้สถาบันจัดทำรายงานประจำปีทุกๆ ปี เสนอต่อสภาสถาบันเพื่อเสนอประธานรัฐสภา โดยแสดงงบดุล และบัญชีรับจ่ายที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องพร้อมทั้งรายงานของผู้สอบบัญชี รวมทั้งแสดงผลงานของสถาบันในปีที่ล่วงมาด้วย

ให้ประธานรัฐสภาเสนอรายงานประจำปีตามวรรคหนึ่งต่อรัฐสภาเพื่อทราบ

หมวด ๕

การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล

มาตรา ๒๗ ให้มีคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของสถาบัน ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการอื่นจำนวนไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินสี่คน ซึ่งประธานรัฐสภาแต่งตั้ง โดยความเห็นชอบของสภาสถาบัน

ให้นำมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๘ ให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของสถาบัน มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของสถาบันและของเลขาธิการโดยรับฟังความคิดเห็นอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของสถาบันประกอบการประเมินผลงาน

(๒) รายงานผลการติดตาม และตรวจสอบผลงานของสถาบันและของเลขาธิการต่อประธานสภาสถาบันทุกหกเดือน

(๓) ประเมินผลงานของสถาบันทุกปีและจัดทำรายงานการประเมินผลงานเสนอต่อประธานสภาสถาบัน

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๙ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ รวมทั้งงบประมาณของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของสถาบันพระปกเกล้า และ

พิพิธภัณฑสถานในส่วนที่เกี่ยวกับพิพิธภัณฑพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปเป็นของสถาบัน

มาตรา ๓๐ ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้ใดของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ถ้าสมัครใจจะโอนไปปฏิบัติงานเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสถาบันและได้แจ้งความจำเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจบรรจุและแต่งตั้งภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้โอนข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้นไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสถาบัน ทั้งนี้ ตามที่ประธานรัฐสภาและสถาบันจะได้ตกลงกัน

ให้ข้าราชการหรือลูกจ้างที่โอนไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสถาบัน แล้วแต่กรณี ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่างๆ เท่ากับที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อนจนกว่าจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสถาบัน แต่จะแต่งตั้งให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้ ส่วนเงินเดือนหรือค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่างๆ ที่จะได้รับต่อไปนั้น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภาสถาบัน ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่าที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจ

มาตรา ๓๑ การโอนข้าราชการตามมาตรา ๓๐ ให้ถือว่าเป็นการออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่ง และให้ได้รับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี

การโอนลูกจ้างตามมาตรา ๓๐ ให้ถือว่าเป็นการออกจากราชการเพราะทางราชการยุบตำแหน่งหรือทางราชการเลิกจ้างโดยไม่มี ความผิด และให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาการทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จหรือบำนาญตามข้อบังคับของสถาบัน ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้ใดที่โอนไปตามมาตรา ๓๐ ประสงค์จะให้นับเวลาราชการหรือเวลาทำงานในขณะที่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างก่อนที่มีการโอนเป็นเวลาทำงานของพนักงานหรือลูกจ้างของสถาบันแล้วแต่กรณี ก็ให้มีสิทธิกระทำโดยแสดงความจำเป็นว่าไม่ขอรับบำเหน็จหรือบำนาญ

การไม่ขอรับบำเหน็จหรือบำนาญตามวรรคสาม จะต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่โอน สำหรับกรณีของข้าราชการให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ สำหรับกรณีของลูกจ้างให้กระทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อเป็นหลักฐานยื่นต่อสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรหรือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาแล้วแต่กรณีไปให้กระทรวงการคลังทราบ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งสถาบันพระปกเกล้าขึ้นเป็นสถาบันทางวิชาการ ในกำกับรัฐสภา เพื่อทำหน้าที่เผยแพร่ความรู้ด้านการเมือง การปกครองในระบบประชาธิปไตยไปสู่ประชาชน รวมทั้งเพื่อการศึกษาค้นคว้า และวิจัยปัญหาและแนวทางการพัฒนาประชาธิปไตยอย่างมีระบบ เพื่อให้ระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความเป็นปึกแผ่นและยั่งยืน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ร.จ.เล่ม 115 ตอนที่ 57กหน้า 20 4 กันยายน 2541)

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราสกุลการ พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๔๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราสกุลการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราสกุลการ พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในช่องรายการของประเภท ๑๖ ในภาค ๔ ของที่ได้รับยกเว้นอากรแห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราสกุลการ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ประเภท	รายการ	อัตราอากร		
		ตามราคา ร้อยละ	ตามสภาพ	
			หน่วย	หน่วยละบาท
“๑๖	ของที่นำเข้ามาสำหรับคนพิการใช้โดยเฉพาะ หรือใช้ในการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนดด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง		ยกเว้นอากร	
	<u>หมายเหตุ</u> คำว่า “คนพิการ” และ “การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ” ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ”			

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่คนพิการเป็นทรัพยากรส่วนหนึ่งของประเทศ แต่เนื่องจากสภาพของความพิการเป็นอุปสรรคในการดำรงชีวิต ในการประกอบอาชีพ และในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคม ดังนั้นเพื่อให้คนพิการได้มีโอกาสดำรงชีวิตในสังคมให้ทัดเทียมคนปกติ มีโอกาสประกอบอาชีพ หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคมได้ดียิ่งขึ้น จึงสมควรส่งเสริมให้คนพิการได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพให้มีสภาพที่ดีขึ้น โดยยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับของที่นำเข้ามาสำหรับคนพิการใช้โดยเฉพาะหรือใช้ในการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนดด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ร.จ.เล่ม 115 ตอนที่ 60ก หน้า 1 11 กันยายน 2541)

พระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
พ.ศ. ๒๕๔๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑
เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง พ.ศ. ๒๕๔๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

การจัดตั้ง วัตถุประสงค์ และอำนาจหน้าที่

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นในจังหวัดเชียงราย เรียกว่า “มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง” มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม อยู่ในกำกับดูแลของรัฐบาล

ให้มหาวิทยาลัยเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริม ประชุกต์ และพัฒนาวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

มาตรา ๖ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนงาน ดังนี้

- (๑) สำนักงานบริหารกลาง
- (๒) สำนักวิชา
- (๓) สถาบัน
- (๔) ศูนย์

มหาวิทยาลัยอาจให้มีส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๕ เป็นส่วนงานในมหาวิทยาลัยอีกได้

สำนักงานบริหารกลาง อาจแบ่งส่วนงานเป็นกองหรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

สำนักวิชาหรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา อาจแบ่งส่วนงานเป็นสำนักงาน สาขาวิชา สถานวิจัย หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสาขาวิชาหรือสถานวิจัย สถาบัน ศูนย์ หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสถาบันหรือศูนย์ อาจแบ่งส่วนงานเป็นสำนักงาน กอง ฝ่าย หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากองหรือฝ่าย

สำนักงาน กอง ฝ่าย หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักงาน กอง หรือฝ่าย อาจแบ่งส่วนงานเป็นแผนกหรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าแผนก

มาตรา ๗ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักวิชา สถาบัน ศูนย์ หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ ให้ทำเป็นข้อกำหนดของมหาวิทยาลัย โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การแบ่งส่วนงานเป็นสำนักงาน กอง ฝ่าย หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า กองหรือฝ่าย ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๘ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕ มหาวิทยาลัยจะรับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร ชั้นใดชั้นหนึ่งแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบซึ่งสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัย ให้ทำเป็นข้อกำหนดของมหาวิทยาลัยโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๙ กิจการของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้ พนักงานและลูกจ้างของมหาวิทยาลัยต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๑๐ มหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่กระทำการต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ใน มาตรา ๕ อำนาจและหน้าที่เช่นนี้ให้รวมถึง

(๑) ซื้อ สร้าง จัดหา โอน รับโอน เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ แลกเปลี่ยน ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง มีสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาหรือมีทรัพย์สินต่างๆ ในทรัพย์สิน และจำหน่าย สंहามทรัพย์สินหรืออสังหาริมทรัพย์ทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับเงินหรือทรัพย์สิน ที่มีผู้อุดหนุนหรืออุทิศให้

การจำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัย ให้กระทำได้เฉพาะอสังหาริมทรัพย์ ที่ได้มาตามมาตรา ๑๒ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้จำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนได้

(๒) รับค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการในการให้บริการภายใน อำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งทำความตกลงและกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับค่าตอบแทนและค่าบริการนั้น

(๓) ร่วมมือกับหน่วยงานอื่นไม่ว่าจะเป็นของรัฐหรือของเอกชน หรือกับองค์การหรือหน่วยงาน ต่างประเทศหรือระหว่างประเทศ ในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๕

(๔) กู้ยืมเงิน ให้กู้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน ร่วมลงทุนหรือลงทุน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๕

การกู้ยืมเงิน การให้กู้ยืมเงิน การร่วมลงทุน หรือการลงทุน ถ้าเป็นจำนวนเงินไม่เกินหนึ่งในสี่ของจำนวนทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย ถ้าเป็นจำนวนเงินเกินหนึ่งในสี่ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี และถ้าเป็นจำนวนเงินเกินครึ่งหนึ่งต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน

(๕) จัดให้มีทุนการศึกษาและทุนการวิจัยในสาขาวิชาต่าง ๆ

(๖) จัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคลเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๕ มาตรา ๑๑ รายได้ของมหาวิทยาลัยมีดังนี้

(๑) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้

(๒) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๓) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุดหนุนหรืออุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย

(๔) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการลงทุนและจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุหรือจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล หรือใช้ประโยชน์

(๖) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

เงินอุดหนุนทั่วไปตาม (๑) นั้น รัฐบาลพึงจัดสรรให้แก่มหาวิทยาลัยโดยตรง โดยการเสนอแนะของทบวงมหาวิทยาลัย เป็นจำนวนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยที่กำหนดในมาตรา ๕ และในการพัฒนาการอุดมศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัย

ให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่น

รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ในกรณีรายได้ตามวรรคหนึ่งมีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยและค่าภาระต่างๆ ที่เหมาะสม และมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐบาลพึงจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินให้แก่มหาวิทยาลัยเท่าจำนวนที่จำเป็น

มาตรา ๑๒ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่มหาวิทยาลัยได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ หรือได้มาโดยการซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๓ ททรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีและบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับมหาวิทยาลัยในเรื่องทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยมิได้

มาตรา ๑๔ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยจะต้องจัดการเพื่อบรรลุมัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยดังระบุไว้ในมาตรา ๕ และตามวัตถุประสงค์ที่ผู้อุดหนุนหรืออุทิศเงินหรือทรัพย์สินให้แก่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้

หมวด ๒

การดำเนินการ

มาตรา ๑๕ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย อธิการบดีและประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย

(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์

(๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบเอ็ดคน ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย โดยคำแนะนำของนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๒) (๓) และ (๔)

(๖) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสองคน ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย โดยคำแนะนำของรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย

คุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย และคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

การได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยตาม (๑) และกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๕) ให้ใช้วิธีการสรรหาตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย เมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย โดยคำแนะนำของอธิการบดี

มาตรา ๑๖ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๕ (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งหรืออาจได้รับเลือกใหม่ก็ได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๕ (๓) (๔) (๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ถอดถอน
- (๔) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยในประเภทนั้น ๆ
- (๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๕ (๓) (๔) (๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งหรือมีการเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือผู้ซึ่งได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๕ (๓) (๔) (๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือยังมีได้เลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นใหม่ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือได้มีการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นใหม่แล้ว

มาตรา ๑๗ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) วางนโยบายและอนุมัติแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์
ในมาตรา ๕

(๒) วางระเบียบ ออกข้อบังคับ ข้อกำหนด และประกาศของมหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์ใน
การปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้ส่วนงานใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้วางระเบียบออก
ข้อบังคับและประกาศสำหรับส่วนงานนั้นเป็นเรื่องๆ ไปก็ได้

(๓) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร

(๔) อนุมัติการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักวิชา สถาบัน ศูนย์ หรือส่วนงาน
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ รวมทั้งการแบ่งส่วนงานของส่วนงาน
ดังกล่าว

(๕) อนุมัติการรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบของสถาบันการศึกษาชั้นสูงและ
สถาบันวิจัยอื่น

(๖) อนุมัติการเปิดสอนและหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่ทบวงมหาวิทยาลัย
กำหนด รวมทั้งการยุบ รวม และยกเลิกหลักสูตรและสาขาวิชา

(๗) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งและถอดถอนอธิการบดี
ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๘) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการศูนย์
หัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ
รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๙) แต่งตั้งและถอดถอนประธานกรรมการและกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย

(๑๐) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่ง
อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการและประโยชน์อย่างอื่น การบรรจุ แต่งตั้ง การให้ได้รับ
เงินเดือนหรือค่าจ้าง การออกจากงาน วินัย การลงโทษ การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์ การลงโทษ
ของพนักงานและลูกจ้าง

(๑๑) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการจัดหารายได้ และการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคล

(๑๒) ออกข้อบังคับและวางระเบียบต่างๆ เกี่ยวกับการบริหารงานการเงินและทรัพย์สินของ
มหาวิทยาลัย

(๑๓) อนุมัติการตั้งงบประมาณรายรับ และอนุมัติงบประมาณรายจ่ายของมหาวิทยาลัย

(๑๔) แต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ ให้รักษาการแทนอธิการบดี ในกรณีที่ตำแหน่งอธิการบดีว่างลง

(๑๕) แต่งตั้งคณะกรรมการ อนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อกระทำการใดๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

(๑๖) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์

(๑๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ มาตรา ๑๘ ให้มีสภาวิชาการ ประกอบด้วย

(๑) ประธานสภาวิชาการ ได้แก่ อธิการบดี

(๒) กรรมการสภาวิชาการโดยตำแหน่ง ได้แก่ คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ และศาสตราจารย์

(๓) กรรมการสภาวิชาการ ซึ่งคณาจารย์ประจำเลือกจากคณาจารย์ประจำของสำนักวิชา สำนักวิชาละสามคน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการสภาวิชาการตาม (๓) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้สภาวิชาการแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นกรรมการและเลขานุการสภาวิชาการโดยคำแนะนำของอธิการบดี

มาตรา ๑๙ กรรมการสภาวิชาการตามมาตรา ๑๘ (๓) มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับเลือกใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง กรรมการสภาวิชาการตามมาตรา ๑๘ (๓) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ดาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการสภาวิชาการในประเภทนั้น

ในกรณีที่กรรมการสภาวิชาการตามมาตรา ๑๘ (๓) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และได้มีการเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ซึ่งได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กรรมการสภาวิชาการตามมาตรา ๑๘ (๓) พ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้เลือกกรรมการสภาวิชาการขึ้นใหม่ ให้กรรมการสภาวิชาการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการเลือกกรรมการสภาวิชาการขึ้นใหม่แล้ว

มาตรา ๒๐ สภาวิชาการมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) พิจารณากำหนดหลักสูตร การสอน และการวัดผลการศึกษา
- (๒) เสนอการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร
- (๓) เสนอการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักวิชา สถาบัน ศูนย์ หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ รวมทั้งการเสนอแบ่งส่วนงานของส่วนงานดังกล่าว
- (๔) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบของสถาบันการศึกษาชั้นสูงและสถาบันวิจัยอื่น
- (๕) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ
- (๖) จัดหาวิธีการอันจะทำให้การศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม การทะนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเจริญยิ่งขึ้น
- (๗) พิจารณาให้ความเห็นแก่สภามหาวิทยาลัยในเรื่องเกี่ยวกับวิชาการของมหาวิทยาลัย
- (๘) ให้คำปรึกษาแก่อธิการบดี และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย
- (๙) แต่งตั้งคณะกรรมการ อนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภาวิชาการ

มาตรา ๒๑ การประชุมของสภามหาวิทยาลัยและสภาวิชาการให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๒ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอีกจำนวนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยมีหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาแก่สภามหาวิทยาลัย และสนับสนุนการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ การได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๓ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และจะให้ มีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่ สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

มาตรา ๒๔ อธิการบดีนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตาม มาตรา ๒๕

อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคสอง อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

รองอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติตาม มาตรา ๒๕

ผู้ช่วยอธิการบดี ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๕ อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือ เทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือ มีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่ สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

มาตรา ๒๖ อธิการบดีมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) ควบคุมบุคลากร การเงิน พัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตาม กฎหมาย ระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย

(๓) แต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ

(๔) แต่งตั้งและถอดถอนอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย

(๕) บรรจุ แต่งตั้ง และถอดถอนพนักงานและลูกจ้างของมหาวิทยาลัย รวมทั้งดำเนินการบริหารงานบุคคลตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๖) จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัยและปฏิบัติตามนโยบายและแผนงาน รวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๗) จัดหาทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการกิจของมหาวิทยาลัย เพื่อให้บรรลุความเป็นเลิศทางวิชาการ

(๘) เป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป

(๙) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย

(๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคนให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมายให้รองอธิการบดีซึ่งมีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี หรือไม่มีผู้รักษาการแทนอธิการบดีตามความในวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ เป็นผู้รักษาการแทนอธิการบดี

มาตรา ๒๘ ในสำนักวิชา ให้มีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสำนักวิชา และจะให้ มีรองคณบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้

คณบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากผู้ซึ่งได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

คณบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้ และให้นำมาตรา ๒๔ วรรคสาม มาใช้บังคับกับการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระของคณบดีโดยอนุโลม

รองคณบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งและถอดถอนโดยคำแนะนำของคณบดีจากผู้ซึ่งมีคุณสมบัติ เช่นเดียวกับคณบดี

การรักษาการแทนคณบดี ให้นำมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๘ ในสำนักวิชาหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการประจำสำนักวิชาประกอบด้วยคณบดี เป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่ง ของกรรมการ ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำสำนักวิชา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ มหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๐ คณะกรรมการประจำสำนักวิชา มีอำนาจและหน้าที่พิจารณาดำเนินงานด้าน บริหารและวิชาการของสำนักวิชา ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ และอธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่มีการแบ่งสาขาวิชา สถานวิจัย หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าสาขาวิชาหรือสถานวิจัยในสำนักวิชา ให้มีหัวหน้าสาขาวิชา หัวหน้าสถานวิจัย หรือหัวหน้า ส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสาขาวิชาหรือสถานวิจัย แล้วแต่กรณี เป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบงานของสาขาวิชา สถานวิจัย หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสาขาวิชา หรือสถานวิจัย และจะให้มีรองหัวหน้าสาขาวิชา รองหัวหน้าสถานวิจัย หรือรองหัวหน้าส่วนงานที่ เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสาขาวิชาหรือสถานวิจัยตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่หัวหน้าสาขาวิชา หัวหน้าสถานวิจัย หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่อ อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสาขาวิชาหรือสถานวิจัยมอบหมายก็ได้

หัวหน้าสาขาวิชา หัวหน้าสถานวิจัย หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า สาขาวิชาหรือสถานวิจัย รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวให้แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีคุณสมบัติ ตามมาตรา ๒๘ วรคสอง

หัวหน้าสาขาวิชา หัวหน้าสถานวิจัย หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า สาขาวิชาหรือสถานวิจัย ให้อธิการบดีแต่งตั้งและถอดถอนโดยคำแนะนำของคณบดี ส่วนรองหัวหน้า สาขาวิชา รองหัวหน้าสถานวิจัย หรือรองหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสาขาวิชา หรือสถานวิจัย ให้อธิการบดีแต่งตั้งและถอดถอนโดยการเสนอของคณบดีตามคำแนะนำของหัวหน้า สาขาวิชา หัวหน้าสถานวิจัย หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสาขาวิชาหรือ สถานวิจัย แล้วแต่กรณี

หัวหน้าสาขาวิชา หัวหน้าสถานวิจัย หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสาขาวิชาหรือสถานวิจัยมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

การพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระของหัวหน้าสาขาวิชา หัวหน้าสถานวิจัย หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสาขาวิชาหรือสถานวิจัย และการรักษาการแทน ให้นำมาตรา ๒๔ วรรคสาม และมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อหัวหน้าสาขาวิชา หัวหน้าสถานวิจัย หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสาขาวิชาหรือสถานวิจัยพ้นจากตำแหน่ง ให้รองหัวหน้าสาขาวิชา รองหัวหน้าสถานวิจัย หรือรองหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสาขาวิชาหรือสถานวิจัยพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๓๒ ในสถาบัน ศูนย์ หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ ให้มีผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการศูนย์หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ แล้วแต่กรณี เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสถาบัน ศูนย์ หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ และจะให้มีรองผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการศูนย์ หรือรองหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์มอบหมายก็ได้

ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๘ วรรคสอง

ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ มีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

รองผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการศูนย์ หรือรองหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ ให้อธิการบดีแต่งตั้งและถอดถอนโดยคำแนะนำของผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ แล้วแต่กรณี

การพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระของผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ และการรักษาการแทน ให้นำมาตรา ๒๔ วรรคสาม และมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ พ้นจากตำแหน่ง ให้รองผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการศูนย์ หรือรองหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ แล้วแต่กรณี พ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๓๓ การจัดให้มีคณะกรรมการประจำและการจัดระบบบริหารงานในสถาบัน ศูนย์ หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๔ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการศูนย์ หัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ หัวหน้าสาขาวิชา หัวหน้าสถานวิจัย และหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสาขาวิชา หรือสถานวิจัย ต้องสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เต็มเวลาและจะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินกว่าหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันไม่ได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งอยู่หนึ่งตำแหน่งแล้ว จะรักษาการแทนตำแหน่งดังกล่าวอีกหนึ่งตำแหน่งก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหกเดือน

มาตรา ๓๕ ให้มีการสรรหามูลคผลเพื่อแต่งตั้งเป็นอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการศูนย์ หัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ ทั้งนี้ ตามวิธีการที่กำหนดโดยข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๖ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานในสำนักวิชา สถาบัน ศูนย์ ส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ สาขาวิชา สถานวิจัย และส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสาขาวิชาหรือสถานวิจัย อธิการบดีจะมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการศูนย์ หัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบัน หรือศูนย์ หัวหน้าสาขาวิชา หัวหน้าสถานวิจัย และหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสาขาวิชาหรือสถานวิจัย ปฏิบัติงานแทนอธิการบดีเฉพาะในส่วนงานนั้นก็ได้

ให้ผู้ปฏิบัติงานแทนตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจและหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด

มาตรา ๓๗ ให้ผู้ปฏิบัติงานแทนหรือผู้รักษาการแทนตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ มีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการหรือมีอำนาจและหน้าที่อย่างไรให้ผู้ปฏิบัติงานแทน หรือผู้รักษาการแทนทำหน้าที่กรรมการ หรือมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่าง ที่ปฏิบัติงานแทนหรือรักษาการแทนด้วย แล้วแต่กรณี

หมวด ๓

การบัญชีและการตรวจสอบ

มาตรา ๓๘ ให้มหาวิทยาลัยวางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีอันถูกต้อง แยกตามประเภทงาน ส่วนที่สำคัญ มีสมุดบัญชีลงรายการรับและจ่ายเงิน สินทรัพย์และหนี้สินที่แสดงกิจการที่เป็นอยู่ ตามความเป็นจริงและตามที่ควร ตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้นๆ และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

มาตรา ๓๙ ให้มหาวิทยาลัยจัดทำรายงานการเงินส่งผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัยภายใน เก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา ๔๐ ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัยและให้ทำการ ตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของมหาวิทยาลัยทุกรอบปี

มาตรา ๔๑ ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่างๆ ของมหาวิทยาลัย เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามอธิการบดี รองอธิการบดี พนักงานและลูกจ้างรวมทั้ง ผู้ปฏิบัติงานอื่นของมหาวิทยาลัย และเรียกให้ส่งสรรพสมุดบัญชี และเอกสารหลักฐานต่างๆ ของ มหาวิทยาลัยเป็นการเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๔๒ ให้ผู้สอบบัญชีทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อสภามหาวิทยาลัยเสนอต่อรัฐมนตรีภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินจากผู้สอบบัญชี

หมวด ๔

การกำกับและดูแล

มาตรา ๔๓ รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับและดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕ และให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล

มาตรา ๔๔ บรรดาเรื่องที่มีมหาวิทยาลัยจะต้องเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

หมวด ๕
ตำแหน่งทางวิชาการ

มาตรา ๔๕ คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๖ อธิการบดีโดยความเห็นชอบของสภาวิชาการอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของคณบดีหรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๗ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๘ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญพิเศษและพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด สภามหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของสภาวิชาการอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาวิชาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๕ บุคคลใดได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ตามความในหมวดนี้ ให้มีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าวเป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

การใช้คำนำหน้านามตามความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้อักษรย่อดังนี้

ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	ศ.
ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	ศ. (พิเศษ)
ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	ใช้อักษรย่อ	ศ. (เกียรติคุณ)
รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	รศ.
รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	รศ. (พิเศษ)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	ผศ.
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	ผศ. (พิเศษ)

หมวด ๖

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๕๐ ปริญญามีสามชั้น คือ

ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.

ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.

ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๕๑ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕๒ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรี ได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองได้

มาตรา ๕๓ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตรสำหรับสาขาวิชาใดได้ ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังที่ได้รับปริญญาแล้ว

(๒) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง ก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาตรี

(๓) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มาตรา ๕๕ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่นุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัยเห็นว่า ทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในขณะที่ดำรงตำแหน่งไม่ได้

ชั้น สาขาของปริญญา และวิธีการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๕ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเจีมิวิทยฐานะเป็นเครื่องหมาย แสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร และ อาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร หรือครู ประจำตำแหน่งคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เจีมิวิทยฐานะ และ ครูประจำตำแหน่ง ให้ทำเป็นข้อกำหนดของมหาวิทยาลัยโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ครูวิทยฐานะ เจีมิวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใดโดยมีเงื่อนไขอย่างไรใด ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๖ สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของ มหาวิทยาลัยหรือส่วนงานในมหาวิทยาลัยได้ โดยทำเป็นข้อกำหนดของมหาวิทยาลัยและประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา

สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๗ ผู้ใดใช้ ปลอม เลียน ซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือ ส่วนงานในมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะทำเป็นสไลด์ หรือทำด้วยวิธีใด ๆ หรือทำให้ปรากฏที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัยต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดใช้ครูวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ ครูประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือ เครื่องแต่งกายนักศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใดๆ ว่าตนมี ปรียญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปรียญญา ประกาศนียบัตร หรือตำแหน่งของมหาวิทยาลัย โดยที่ตน ไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิจะใช้ หรือมีวิทยฐานะหรือตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๘ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน และเงินงบประมาณของสำนักงาน ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยที่จังหวัดเชียงราย ไปเป็น ของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๙ ระหว่างที่ยังมิได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือเลือกนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๕ ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการทบวง มหาวิทยาลัยเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย อธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการ ทบวงมหาวิทยาลัยแต่งตั้งจำนวนเท่าคนตามคำแนะนำของคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัย โดยแต่งตั้ง จากบุคคลในภาคเหนือจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย และรองปลัด ทบวงมหาวิทยาลัยคนหนึ่งซึ่งปลัดทบวงมหาวิทยาลัยมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ สภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินสองปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๐ ระหว่างที่ยังไม่มีสภาวิชาการตามมาตรา ๑๘ ให้ผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่สภามหาวิทยาลัย ตามมาตรา ๕๙ หรือคณะกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย ทำหน้าที่สภาวิชาการตามมาตรา ๑๘ จนกว่าจะมีสภาวิชาการตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราช บัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี มีพระราชปณิธานอันแน่วแน่ที่จะ “ปลูกป่าสร้างคน” เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนผู้ด้อยโอกาส รวมทั้งการธำรงไว้ซึ่งประเพณีและศิลปวัฒนธรรมที่ดงามของชาติพันธุ์ต่างๆ ในภาคเหนือและภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขงตอนบน จึงเห็นสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงขึ้นในจังหวัด เชียงรายเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ เพื่อเป็นอนุสรณ์สถานแห่งความรักภักดีของปวงชนชาวไทยที่มีต่อสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี และให้สถาบันนี้เป็นแหล่งที่จะสืบสานพระราชปณิธานของพระองค์ต่อไป โดยมหาวิทยาลัยแห่งนี้จะดำเนินการด้านการเรียน การสอน การวิจัย การให้การศึกษาด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง การบริการวิชาการแก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยให้มีการบริหารที่มีอิสระ มีความคล่องตัว และไม่อยู่ในระบบราชการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ร.จ.เล่ม 115 ตอนที่ 65ก หน้า 1 25 กันยายน 2541)

พระราชบัญญัติ
ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๔๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๔๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๗ ตี บทบัญญัติเฉพาะเขตพื้นที่พัฒนาร่วม
กับมาตรา ๖๕ จตุศ มาตรา ๖๕ บัณรส มาตรา ๖๕ โสฬส มาตรา ๖๕ สัตตรส มาตรา ๖๕
อัญฐารส มาตรา ๖๕ เอกุณวิสติ มาตรา ๖๕ วิสติ และมาตรา ๖๕ เอกวิสติ แห่งพระราชบัญญัติ
ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔

“หมวด ๗ ตรี
บทบัญญัติเฉพาะเขตพื้นที่พัฒนาร่วม

มาตรา ๖๕ จตุทศ ความในหมวดนี้ให้ใช้บังคับแก่บริษัทซึ่งได้ทำสัญญาแบ่งปันผลผลิตกับองค์กรร่วม

ให้นำบทนิยามคำว่า “ปีโตรเลียม” “กิจการปีโตรเลียม” “เงินได้” “จำหน่าย” “ค่าภาคหลวง” และ “บริษัท” ในมาตรา ๖๕ บัณรส มาใช้แทนบทนิยามของคำเหล่านั้นในมาตรา ๔ และให้นำความในมาตรา ๖๕ โสฬส มาตรา ๖๕ สัตตรส มาตรา ๖๕ อัญฐารส มาตรา ๖๕ เอกุณวิสติ มาตรา ๖๕ วิสติ และมาตรา ๖๕ เอกวิสติ มาใช้บังคับแทนความในมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ ตามลำดับ สำหรับบริษัทตามวรรคหนึ่ง

มิให้นำคำนิยาม “ราคามาตรฐาน” ในมาตรา ๔ และความในมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับกับบริษัทตามวรรคหนึ่ง

ให้นำบทบัญญัติในหมวดอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับกับบริษัทตามวรรคหนึ่งได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในหมวดนี้ และที่ใดบัญญัติถึง “ปีโตรเลียม” “กิจการปีโตรเลียม” “เงินได้” “จำหน่าย” “ค่าภาคหลวง” และ “บริษัท” ให้หมายถึง “ปีโตรเลียม” “กิจการปีโตรเลียม” “เงินได้” “จำหน่าย” “ค่าภาคหลวง” และ “บริษัท” ตามลำดับตามหมวดนี้ และที่ใดที่อ้างถึง มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ ให้หมายถึง มาตรา ๖๕ โสฬส มาตรา ๖๕ สัตตรส มาตรา ๖๕ อัญฐารส มาตรา ๖๕ เอกุณวิสติ มาตรา ๖๕ วิสติ และมาตรา ๖๕ เอกวิสติ ตามลำดับตามหมวดนี้

มาตรา ๖๕ บัณรส ในหมวดนี้

“องค์กรร่วม” หมายความว่า องค์กรร่วมไทย - มาเลเซีย ตามพระราชบัญญัติองค์กรร่วมไทย - มาเลเซีย พ.ศ. ๒๕๓๓

“พื้นที่พัฒนาร่วม” หมายความว่า “พื้นที่พัฒนาร่วมตามพระราชบัญญัติองค์กรร่วมไทย - มาเลเซีย พ.ศ. ๒๕๓๓

“ปีโตรเลียม” หมายความว่า น้ำมันดิบหรือไฮโดรคาร์บอนอื่นใด และก๊าซธรรมชาติซึ่งอยู่ในสภาพอันเป็นธรรมชาติ และก๊าซธรรมชาติเหลวที่ปากหลุม รวมทั้งหินปิทูเมนและทรัพยากรอื่นที่สะสมอยู่เป็นชั้นๆ ซึ่งสามารถจะสกัดน้ำมันออกมาได้

“กิจการปิโตรเลียม” หมายความว่า กิจการปิโตรเลียมตามสัญญาแบ่งปันผลผลิต และให้หมายความรวมถึงการโอนทรัพย์สินหรือสิทธิใดๆ ทั้งหมด หรือบางส่วนที่เกี่ยวกับกิจการดังกล่าว ไม่ว่าการโอนนั้นจะเป็นปกติหรือไม่งก็ตาม รวมทั้งกิจการใดๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับกิจการหรือการโอนดังกล่าวด้วย

“เงินได้” หมายความว่า เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้มาอันอาจคำนวณได้เป็นเงินและหมายความรวมถึงภาษีอากรที่มีผู้อื่นออกแทนให้

“จำหน่าย” หมายความว่า ส่งน้ำมันดิบส่วนที่เป็นของบริษัทไปยังโรงกลั่นน้ำมันหรือสถานที่เก็บรักษาเพื่อการกลั่นน้ำมันของบริษัท ส่งก๊าซธรรมชาติไปยังโรงแยกก๊าซ โรงทำก๊าซให้เป็นของเหลว โรงอัดก๊าซ หรือสถานที่เก็บรักษาเพื่อกิจการดังกล่าวของบริษัท นำปิโตรเลียมส่วนที่เป็นของบริษัทไปใช้ในกิจการใดๆ ของบริษัท โดยไม่มีการขาย หรือโอนปิโตรเลียมส่วนที่เป็นของบริษัทโดยไม่มีค่าตอบแทน

“ค่าภาคหลวง” หมายความว่า ค่าภาคหลวงที่บริษัทต้องชำระให้แก่องค์กรร่วมตามพระราชบัญญัติองค์กรร่วมไทย - มาเลเซีย พ.ศ. ๒๕๓๓

“บริษัท” หมายความว่า ผู้ได้รับสัญญาแบ่งปันผลผลิตหรือมีส่วนได้เสียร่วมกันในสัญญาแบ่งปันผลผลิตที่ทำกับองค์กรร่วมไม่ว่าจะเป็นนิติบุคคลหรือไม่ก็ตาม

“สัญญาแบ่งปันผลผลิต” หมายความว่า สัญญาแบ่งปันผลผลิตที่ออกตามพระราชบัญญัติองค์กรร่วมไทย - มาเลเซีย พ.ศ. ๒๕๓๓

มาตรา ๖๕ โสฬส บริษัทมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้เป็นรายรอบระยะเวลาบัญชีในอัตราดังต่อไปนี้ของกำไรสุทธิที่ได้จากกิจการปิโตรเลียม

รอบระยะเวลาบัญชีแรกถึงรอบระยะเวลาบัญชีที่แปด ร้อยละ ๐

รอบระยะเวลาบัญชีที่เก้าถึงรอบระยะเวลาบัญชีที่สิบห้า ร้อยละ ๑๐

รอบระยะเวลาบัญชีที่สิบหกเป็นต้นไป ร้อยละ ๒๐

มาตรา ๖๕ สัตตรส ในกรณีที่มีการโอนกิจการปิโตรเลียม ถ้าบริษัทผู้รับโอนจ่ายเงินได้ที่เป็นเงินค่าสิทธิ เงินปี หรือเงินได้ประจำเนื่องจากการโอนนั้น โดยเงินดังกล่าวไม่อาจกำหนดจำนวนทั้งสิ้นได้แน่นอน ให้นำบุคคลซึ่งได้รับเงินได้นั้นมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้ในอัตราดังต่อไปนี้ของเงินได้หลังจากหักต้นทุนตามมาตรา ๓๓ แล้ว

ในกรณีที่มีการโอนในรอบระยะเวลาบัญชีแรกถึงรอบระยะเวลาบัญชีที่แปด ร้อยละ ๐

ในกรณีที่มีการโอนในรอบระยะเวลาบัญชีที่เก้าถึงรอบระยะเวลาบัญชีที่สิบห้า ร้อยละ ๑๐

ในกรณีที่มีการโอนในรอบระยะเวลาบัญชีที่สิบหกเป็นต้นไป ร้อยละ ๒๐

มาตรา ๖๕ อัญชารส การคำนวณกำไรสุทธิให้นำเอาจำนวนดังต่อไปนี้มารวมเป็นรายได้

(๑) ยอดเงินได้จากการขายปิโตรเลียม

(๒) มูลค่าของปิโตรเลียมที่จำหน่าย

(๓) ยอดเงินได้เนื่องจากการโอนทรัพย์สินหรือสิทธิใดๆ อันเกี่ยวกับกิจการปิโตรเลียม

ซึ่งอาจกำหนดจำนวนทั้งสิ้นได้แน่นอน

(๔) ยอดเงินได้อื่นใดที่ได้รับเนื่องจากการประกอบกิจการปิโตรเลียม

มาตรา ๖๕ เอกุณวิสติ ภายใต้บังคับมาตรา ๖๕ วิสติ และมาตรา ๖๕ เอกวิสติ รายจ่ายตามปกติและจำเป็นให้จำกัดอยู่เฉพาะแต่รายจ่ายที่บริษัทสามารถพิสูจน์ได้ว่าเป็นรายจ่ายตามปกติและจำเป็นในจำนวนไม่เกินสมควร และได้จ่ายไปทั้งหมดเฉพาะในกิจการปิโตรเลียม ไม่ว่าจะจ่ายในหรือนอกราชอาณาจักรและภายในข้อจำกัดดังกล่าวให้รวมถึง

(๑) ค่าเช่าหรือค่าตอบแทนอย่างอื่นในการเช่าทรัพย์สิน

(๒) ค่าแรงงาน ค่าบริการ ค่าวัสดุสิ้นเปลือง และรายจ่ายทำนองเดียวกันอย่างอื่นที่ใช้

ในการเจาะเพื่อสำรวจหรือเพื่อผลิต

(๓) ค่ารับรอง

(๔) หนี้สูญที่จำหน่ายจากบัญชี

(๕) เงินสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนบำเหน็จบำนาญ

(๖) ค่าขาดเชยรายจ่ายที่เป็นทุน

(๗) รายจ่ายของสำนักงานใหญ่เท่าที่จัดสรรได้โดยสมควรว่าเกี่ยวกับกิจการปิโตรเลียมของบริษัท

(๘) ราคาทุนของทรัพย์สินหรือสิทธิใดๆ ที่หักค่าขาดเชยรายจ่ายที่เป็นทุนแล้ว สำหรับรายได้

ตามมาตรา ๖๕ อัญชารส (๓)

มาตรา ๖๕ วิสติ รายการที่มีให้ถือเป็นรายจ่ายตามปกติและจำเป็น ให้รวมถึง

(๑) รายจ่ายที่เป็นทุนหรือรายจ่ายในการต่อเติม เปลี่ยนแปลง ขยายออก หรือทำให้ดีขึ้น

ซึ่งทรัพย์สิน

รายจ่ายที่เป็นทุนตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า รายจ่ายที่จ่ายไปเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม โดยทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้นมีผลต่อกิจการเป็นเวลานานหนึ่งรอบระยะเวลาบัญชี และให้หมายความรวมถึงผลขาดทุนที่เกิดขึ้นก่อนรอบระยะเวลาบัญชีแรกตามมาตรา ๖๕ เอกวิสติ (๑) วรรคสอง และรายจ่ายตามปกติและจำเป็นที่จ่ายไปก่อนรอบระยะเวลาบัญชีแรกตามมาตรา ๖๕ เอกวิสติ (๑) วรรคสอง ด้วย

- (๒) รายจ่ายที่เป็นการส่วนตัว หรือการให้โดยเสน่หา หรือรายจ่ายที่เป็นการบริจาค
- (๓) ผลเสียหายอันอาจได้กลับคืนเนื่องจากการประกัน หรือสัญญาคุ้มกันใดๆ
- (๔) รายจ่ายเพื่อตอบแทนทุนหรือทรัพย์สินของบริษัท
- (๕) เงินสำรองหรือเงินสมทบกองทุนใดๆ เว้นแต่ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๕ เอกวิสติ (๕)
- (๖) ภาษีเงินได้ เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มที่บริษัทต้องเสียตามพระราชบัญญัตินี้ หรือที่ต้องเสีย

ในต่างประเทศ

(๗) รายจ่ายเพื่อกิจการหรือเพื่อประโยชน์ในการหาซึ่งเงินได้อันไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

- (๘) รายจ่ายที่บริษัทพิสูจน์ไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับ
- (๙) ดอกเบี้ย
- (๑๐) ค่าปรับทางอาญา
- (๑๑) ค่าภาคหลวงสำหรับปิโตรเลียม ไม่ว่าจะชำระเป็นตัวเงินหรือปิโตรเลียม

มาตรา ๖๕ เอกวิสติ การคำนวณรายได้ รายจ่าย และกำไรสุทธิตามหมวดนี้ ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

(๑) ต้องคำนวณเป็นรายรอบระยะเวลาบัญชี

รอบระยะเวลาบัญชีแรก ให้เริ่มนับแต่วันที่มีการผลิตปิโตรเลียมเชิงพาณิชย์ภายใต้สัญญาแบ่งปันผลผลิตเป็นครั้งแรก แต่ถ้าวธิปไตยอนุมัติให้บริษัทเลือกนับแต่วันใดวันหนึ่งของเดือนเดียวกันก่อนวันที่บริษัทขายหรือจำหน่ายปิโตรเลียมนั้นเป็นครั้งแรกก็ให้เริ่มนับแต่วันที่บริษัทเลือก ส่วนรอบระยะเวลาบัญชีต่อไป ให้เริ่มนับแต่วันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชีก่อน

รอบระยะเวลาบัญชีให้มีกำหนดสิบสองเดือน เว้นแต่ในกรณีต่อไปนี้จะมีกำหนดน้อยกว่าสิบสองเดือนก็ได้

(ก) บริษัทถือเอาวันใดวันหนึ่งเป็นวันสิ้นสุดของรอบระยะเวลาบัญชีแรก

(ข) ในกรณีที่บริษัทเลิกกิจการปีใดก็ตาม ให้ถือวันเลิกกิจการปีใดก็ตามเป็นวันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชี

(ค) บริษัทได้รับอนุมัติจากอธิบดีให้เปลี่ยนวันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชี

ในกรณีที่บริษัทโอนสิทธิใด ๆ ตามสัญญาแบ่งปันผลผลิตก่อนวันเริ่มรอบระยะเวลาบัญชีแรกตามวรรคสอง เพื่อประโยชน์ในการคำนวณกำไรสุทธิเนื่องจากการโอนสิทธิเช่นว่านั้น ให้ถือวันโอนเป็นวันแรกและวันสิ้นสุดของรอบระยะเวลาบัญชี และในระยะเวลาตั้งแต่วันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าวจนถึงวันเริ่มรอบระยะเวลาบัญชีแรกตามวรรคสอง ให้ถือว่าไม่มีรอบระยะเวลาบัญชี

(๒) ภายใต้งบบังคับบัญชิต่างหมวดนี้ วิธีการ หลักเกณฑ์ และการปฏิบัติทางบัญชีเพื่อคำนวณรายได้ รายจ่าย และกำไรสุทธิของบริษัท ให้เป็นไปตามวิธีการ หลักเกณฑ์ และการปฏิบัติทางบัญชีที่เหมาะสมซึ่งใช้อยู่เป็นปกติในอุตสาหกรรมปีใดก็ตาม

(๓) ยอดเงินได้จากการขายปีใดก็ตามตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง (๑) และมูลค่าของปีใดก็ตามที่จำหน่ายตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง (๒) ให้คำนวณตามราคาตลาด ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด

(๔) ถ้าบริษัทหนึ่งที่มีส่วนได้เสียร่วมกันในสัญญาแบ่งปันผลผลิตต้องเสียค่าใช้จ่ายในการสำรวจปีใดก็ตามหรือการพัฒนาแหล่งปีใดก็ตามเพื่อให้ได้มาซึ่งส่วนได้เสียนั้น แต่ถ้าค่าใช้จ่ายนั้นมีได้เสียให้แก่บริษัทอื่นที่มีส่วนได้เสียร่วมกันในสัญญาแบ่งปันผลผลิต ค่าใช้จ่ายดังกล่าวมิให้ถือเป็นเงินได้ของบริษัทอื่นนั้น

(๕) ค่าขาดขายรายจ่ายที่เป็นทุน ให้หักได้เฉพาะตามประเภท อัตราและเงื่อนไขที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

(๖) ค่าแรงงาน ค่าบริการ ค่าวัสดุสิ้นเปลือง และรายจ่ายทำนองเดียวกันอย่างอื่นที่ใช้ในการเจาะเพื่อสำรวจหรือเพื่อผลิตปีใดก็ตาม บริษัทจะถือเป็นรายจ่ายที่เป็นทุนในรอบระยะเวลาบัญชีที่มีรายจ่ายนั้นก็ได้

(๗) ค่ารับรอง ให้หักเป็นรายจ่ายตามเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

(๘) ราคาทรัพย์สินอื่นนอกจากสินค้า ให้ถือตามราคาทุนถ้าราคาทุนเป็นเงินตราต่างประเทศ ให้คำนวณเป็นเงินตราไทยเช่นเดียวกับวิธีการตาม (๑๐) ราคาทุนดังกล่าวอาจลดลงได้โดยการหักค่าขาดขายรายจ่ายที่เป็นทุนตาม (๕) แต่ห้ามมิให้ตีราคาลดลง ส่วนการตีราคาเพิ่มขึ้นให้กระทำได้เท่าที่บัญญัติไว้ในประมวลรัษฎากร

(๕) ราคาสินค้าคงเหลือในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีจะคำนวณตามราคาทุนก็ได้ หรือจะคำนวณตามราคาทุนหรือราคาตลาดแล้วแต่อย่างไรจะน้อยกว่าก็ได้ และให้ถือราคานี้เป็นราคา สินค้าคงเหลือยกมาสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีใหม่

การคำนวณราคาทุนตามวรรคหนึ่งนั้น เมื่อได้คำนวณตามหลักเกณฑ์ใดตามวิธีการบัญชีแล้ว ให้ใช้หลักเกณฑ์นั้นตลอดไป เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากอธิบดีจึงจะเปลี่ยนหลักเกณฑ์ได้

(๑๐) เงินตรา หนี้สิน หรือสิทธิเรียกร้องที่มีมูลค่าเป็นเงินตราต่างประเทศที่รับมาหรือจ่ายไป ในระหว่างรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณมูลค่าเป็นเงินตราไทยตามอัตราที่ได้ซื้อขายเงินตราต่างประเทศนั้น

ในกรณีที่ได้มีการซื้อขายเงินตราต่างประเทศ ให้คำนวณเงินตราต่างประเทศ หนี้สิน หรือสิทธิเรียกร้องนั้นตามอัตราแลกเปลี่ยนถัวเฉลี่ยในรอบระยะเวลาหนึ่งเดือนก่อนเดือนที่ได้รับมา หรือจ่ายไป โดยคิดจากอัตราแลกเปลี่ยนถัวเฉลี่ยรายวันที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อหรือขายเงินตรา ต่างประเทศซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้

(๑๑) เงินตรา หนี้สิน หรือสิทธิเรียกร้องที่มีมูลค่าเป็นเงินตราต่างประเทศเหลืออยู่ในวัน สิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณมูลค่าเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนถัวเฉลี่ยหลังสุด ที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อหรือขายในรอบระยะเวลาบัญชี แล้วแต่กรณี ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้

(๑๒) หนี้สูญจะจำหน่ายจากบัญชีได้ต่อเมื่อได้ปฏิบัติการโดยสมควรเพื่อให้ได้รับชำระหนี้แล้ว หนี้สูญรายใดที่ได้จำหน่ายแล้ว ถ้าได้รับชำระในภายหลังให้นำมาคำนวณเป็นรายได้ของรอบระยะเวลา บัญชีที่ได้รับชำระนั้น

(๑๓) เงินสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนบำเหน็จบำนาญจะถือเป็นรายจ่ายได้ไม่เกิน ร้อยละ ๑๐ ของเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับในรอบระยะเวลาบัญชี และต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(ก) กองทุนได้ตั้งไว้เพื่อประโยชน์แก่ลูกจ้างโดยเฉพาะ

(ข) เงินกองทุนต้องแยกไว้ต่างหากให้พ้นจากการครอบครองของบริษัท

(ค) เงินกองทุนจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่นไม่ได้ นอกจากเพื่อประโยชน์แก่กองทุน

โดยเฉพาะ

(ง) เงินสมทบกองทุนต้องไม่กลับคืนมาเป็นของบริษัทอีก และ

(จ) เงินสมทบกองทุนต้องจ่ายตามข้อผูกพันที่มีระเบียบว่าด้วยกองทุนกำหนดไว้เป็น

หนังสือ

(๑๔) ในกรณีที่บริษัทเป็นผู้ได้รับสัมปทานสำหรับแปลงสำรวจซึ่งอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติ ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๑ ด้วย ให้บริษัทดังกล่าวคำนวณรายได้ รายจ่าย และกำไรสุทธิสำหรับ แปลงสำรวจที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และแปลงสำรวจที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติ ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๑ เสมือนหนึ่งเป็นบริษัทแยกต่างหากจากกัน

การคำนวณรายได้และรายจ่ายสำหรับแปลงสำรวจตามวรรคหนึ่ง ถ้ารายได้และรายจ่าย รายการใดไม่สามารถแยกกันได้โดยชัดแจ้ง ให้เฉลี่ยรายได้และรายจ่ายตามเงื่อนไข หลักเกณฑ์ และ วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย พ.ศ. ๒๕๓๓ ได้บัญญัติให้จัดตั้งองค์กรร่วมไทย-มาเลเซียขึ้นเพื่อดำเนินการแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ ใต้ทะเลรวมทั้งปิโตรเลียมด้วย จึงสมควรกำหนดอัตราและหลักเกณฑ์ในการคำนวณภาษีเงินได้ปิโตรเลียมให้สอดคล้อง กับลักษณะการดำเนินงานขององค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย และเป็นไปตามความตกลงว่าด้วยธรรมเนียมและเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งองค์กรร่วมไทย-มาเลเซีย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๔๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๑
เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๒

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๔๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ตั้งเป็นจำนวนรวมทั้งสิ้น
๘๒๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกเป็นรายจ่ายตามที่ระบุต่อไปในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ งบประมาณรายจ่ายงบกลาง ในความควบคุมของกระทรวงการคลังและสำนัก
งบประมาณ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๗๖,๕๑๐,๔๗๓,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) เงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ	๒๘,๐๘๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) เงินช่วยเหลือข้าราชการและลูกจ้าง	๑๕,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) เงินเดือนขั้น เลื่อนอันดับเงินเดือน และเงินปรับวุฒิข้าราชการ		๕,๓๐๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๔) เงินสำรอง เงินสมทบและเงินชดเชยของ ข้าราชการ		๘,๐๗๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๕) เงินสมทบของลูกจ้างประจำ		๓๑๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๖) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเสด็จพระราชดำเนิน และต้อนรับประมุขต่างประเทศ		๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๗) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น		๕,๐๐๖,๔๗๓,๕๐๐ บาท	
(๘) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการรักษา ความมั่นคงของประเทศ		๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๙) เงินราชการลับในการรักษา ความมั่นคงของประเทศ		๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๑๐) ค่าใช้จ่ายตามโครงการพัฒนาตำบล		๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๑๑) ค่าใช้จ่ายตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ		๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๑๒) ค่าใช้จ่ายจัดงานเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เฉลิมพระชนมพรรษา ครบ ๖ รอบ		๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๑๓) เงินชดเชยผลกระทบจากอัตราเงินเพื่อ และอัตราแลกเปลี่ยน		๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๑๔) ค่าใช้จ่ายในการบรรเทาผลกระทบ ทางสังคมจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ		๔,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๑๕) ค่าใช้จ่ายเพื่อรองรับการดำเนินงานของ องค์กรตามกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ มาตรา ๕ งบประมาณรายจ่ายของสำนักนายกรัฐมนตรี		๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๗,๐๐๕,๐๒๗,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
ก. สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี	รวม	๗๖๕,๒๕๒,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารงานขององค์กรแห่งรัฐ		๗๐๓,๕๕๒,๕๐๐ บาท	
๒. แผนงานส่งเสริมการบริหารและวิชาการ		๖,๕๐๕,๐๐๐ บาท	

๓. แผนงานคุ้มครองผู้บริโภค		๑๗,๑๖๕,๐๐๐	บาท	
๔. แผนงานบริหารด้านเศรษฐกิจและสังคม		๑๐,๔๓๐,๐๐๐	บาท	
๕. แผนงานส่งเสริม เผยแพร่และพัฒนา ศิลปะและวัฒนธรรม		๒๗,๑๕๒,๐๐๐	บาท	
ข. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	รวม	๓๐๖,๐๕๒,๗๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารงานขององค์กรแห่งรัฐ		๓๐๖,๐๕๒,๗๐๐	บาท	
ค. สำนักข่าวกรองแห่งชาติ	รวม	๒๖๖,๕๗๑,๖๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานดำเนินนโยบายเพื่อความมั่นคง		๕๒,๗๖๓,๗๐๐	บาท	
๒. แผนงานรักษาความมั่นคงภายใน		๑๗๔,๒๐๗,๕๐๐	บาท	
ง. สำนักงบประมาณ	รวม	๒๖๖,๑๗๑,๑๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการคลังและงบประมาณ		๒๔๓,๑๗๑,๔๐๐	บาท	
๒. แผนงานส่งเสริมการบริหารและวิชาการ		๒๒,๕๕๕,๗๐๐	บาท	
จ. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ	รวม	๑๒๕,๓๒๕,๗๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานดำเนินนโยบายเพื่อความมั่นคง		๑๒๐,๕๕๑,๒๐๐	บาท	
๒. แผนงานรักษาความมั่นคงภายใน		๔,๗๗๔,๕๐๐	บาท	
ฉ. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	รวม	๑๓๔,๑๓๘,๐๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารด้านกฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม		๑๓๔,๑๓๘,๐๐๐	บาท	
ช. สำนักงานคณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือน	รวม	๕๒๕,๕๒๖,๒๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมการบริหารและวิชาการ		๘๖๔,๒๗๐,๕๐๐	บาท	
๒. แผนงานปรับเปลี่ยนระบบราชการ		๖๑,๖๕๕,๗๐๐	บาท	
ซ. สำนักงานคณะกรรมการจัดระบบ การจราจรทางบก	รวม	๗๐,๘๗๖,๖๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการคมนาคม ขนส่งทางบก		๗๐,๘๗๖,๖๐๐	บาท	
ณ. สำนักงานคณะกรรมการนโยบาย พลังงานแห่งชาติ	รวม	๒๕,๗๕๔,๕๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการพัฒนาพลังงาน		๒๕,๗๕๔,๕๐๐	บาท	

ญ. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	รวม	๑๕๓,๔๒๗,๓๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารด้านเศรษฐกิจและสังคม		๑๕๓,๔๒๗,๓๐๐ บาท	
ฎ. สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	รวม	๒๔,๒๖๘,๑๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารด้านเศรษฐกิจและสังคม		๒๔,๒๖๘,๑๐๐ บาท	
ฏ. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	รวม	๒๒๔,๒๘๕,๑๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการคลังและงบประมาณ		๒๒๔,๒๘๕,๑๐๐ บาท	
ฐ. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๑๘๐,๒๒๐,๔๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารงานขององค์กรแห่งรัฐ		๑๔๒,๒๗๘,๔๐๐ บาท	
๒. แผนงานรักษาความปลอดภัยสาธารณะ		๑๐,๗๘๘,๐๐๐ บาท	
๓. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๒๗,๑๕๔,๐๐๐ บาท	
ฑ. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ	รวม	๒๒๘,๕๗๒,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารด้านเศรษฐกิจและสังคม		๒๒๘,๕๗๒,๐๐๐ บาท	
ฒ. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ	รวม	๑๐๖,๓๓๐,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารงานขององค์กรแห่งรัฐ		๑๐๖,๓๓๐,๐๐๐ บาท	
ณ. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	รวม	๓๒๖,๖๖๗,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด		๓๒๖,๖๖๗,๕๐๐ บาท	
ด. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ	รวม	๗๕,๕๔๗,๗๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานพัฒนาเด็กและเยาวชน		๗๕,๕๔๗,๗๐๐ บาท	
ต. สำนักงานสถิติแห่งชาติ	รวม	๓๕๔,๐๓๖,๑๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารด้านเศรษฐกิจและสังคม		๓๕๔,๐๓๖,๑๐๐ บาท	

ถ. กรมประชาสัมพันธ์	รวม	๑,๕๕๑,๕๑๒,๗๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริการของรัฐ		๑,๕๕๐,๔๑๖,๗๐๐ บาท	
๒. แผนงานจัดการศึกษานอกโรงเรียน		๓๖,๕๕๖,๐๐๐ บาท	
๓. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
๔. แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด		๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท	

ท. กรมวิเทศสหการ	รวม	๓๗๓,๒๔๖,๘๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานความร่วมมือกับต่างประเทศ		๓๗๓,๒๔๖,๘๐๐ บาท	
ธ. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย	รวม	๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานสนับสนุนการวิจัย		๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	

มาตรา ๖ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงกลาโหม
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๗๗,๐๖๖,๕๓๗,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	๓,๗๒๕,๗๕๕,๒๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารทั่วไป		๕๗๗,๒๓๖,๑๐๐ บาท	
๒. แผนงานป้องกันราชอาณาจักร		๑,๘๕๒,๓๕๕,๐๐๐ บาท	
๓. แผนงานสวัสดิการสังคมและ สังคมสงเคราะห์		๖๗๕,๒๕๗,๐๐๐ บาท	
๔. แผนงานบริการสาธารณสุข		๑๘๑,๕๓๑,๐๐๐ บาท	
๕. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๓๘๐,๑๐๐ บาท	
ข. กรมราชองครักษ์	รวม	๑๒๖,๖๓๑,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารทั่วไป		๑๑๓,๒๓๑,๐๐๐ บาท	
๒. แผนงานป้องกันราชอาณาจักร		๑๓,๔๐๐,๐๐๐ บาท	
ค. กองบัญชาการทหารสูงสุด	รวม	๗,๔๘๗,๕๓๒,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารทั่วไป		๓,๒๘๑,๒๑๕,๕๐๐ บาท	
๒. แผนงานป้องกันราชอาณาจักร		๒,๗๕๔,๐๗๐,๖๐๐ บาท	
๓. แผนงานพัฒนาชนบท		๑,๔๕๒,๒๔๖,๐๐๐ บาท	
ง. กองทัพบก	รวม	๓๕,๐๕๖,๗๔๗,๑๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารทั่วไป		๒๖,๘๕๕,๕๖๐,๐๐๐ บาท	

๒. แผนงานป้องกันราชอาณาจักร		๗,๗๘๖,๕๘๗,๕๐๐	บาท	
๓. แผนงานบริการสาธารณสุข		๑๕๖,๔๖๓,๒๐๐	บาท	
๔. แผนงานพัฒนาชนบท		๒๕๘,๑๓๖,๔๐๐	บาท	
จ. กองทัพเรือ	รวม	๑๕,๓๔๓,๔๒๒,๐๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารทั่วไป		๘,๕๖๒,๕๐๕,๐๐๐	บาท	
๒. แผนงานป้องกันราชอาณาจักร		๖,๒๐๕,๒๗๕,๐๐๐	บาท	
๓. แผนงานบริการสาธารณสุข		๗๓,๒๕๕,๐๐๐	บาท	
๔. แผนงานพัฒนาชนบท		๕๘,๓๔๓,๐๐๐	บาท	
ฉ. กองทัพอากาศ	รวม	๑๕,๒๘๖,๘๐๕,๒๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารทั่วไป		๘,๒๕๗,๕๖๘,๖๐๐	บาท	
๒. แผนงานป้องกันราชอาณาจักร		๖,๕๕๕,๑๓๓,๖๐๐	บาท	
๓. แผนงานบริการสาธารณสุข		๓๓,๗๐๓,๐๐๐	บาท	

มาตรา ๗ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการคลัง
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๗๕,๒๑๔,๑๕๗,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	๖๘,๗๓๕,๗๔๑,๓๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการคลังและงบประมาณ		๖๗๑,๓๓๑,๓๐๐	บาท	
๒. แผนงานสินเชื่อการเกษตร		๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๓. แผนงานชำระหนี้เงินกู้		๖๗,๐๖๘,๔๑๐,๐๐๐	บาท	
ข. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	รวม	๑๖๔,๕๔๕,๓๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการคลังและงบประมาณ		๑๖๔,๕๔๕,๓๐๐	บาท	
ค. กรมธนารักษ์	รวม	๔๑๓,๓๔๔,๖๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการคลังและงบประมาณ		๔๑๓,๓๔๔,๖๐๐	บาท	
ง. กรมบัญชีกลาง	รวม	๖๑๒,๒๕๓,๒๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการคลังและงบประมาณ		๖๐๑,๖๗๒,๕๐๐	บาท	
๒. แผนงานส่งเสริมการบริหารและวิชาการ		๑๐,๕๘๐,๓๐๐	บาท	
จ. กรมศุลกากร	รวม	๑,๒๘๓,๓๖๐,๒๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการคลังและงบประมาณ		๑,๒๘๓,๓๖๐,๒๐๐	บาท	

ฉ. กรมสรรพสามิต	รวม	๕๒๘,๕๑๗,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการคลังและงบประมาณ		๕๒๘,๕๑๗,๕๐๐ บาท	
ซ. กรมสรรพากร	รวม	๓,๐๗๑,๕๕๑,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการคลังและงบประมาณ		๓,๐๗๑,๕๕๑,๐๐๐ บาท	

มาตรา ๘ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการต่างประเทศ

ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔,๑๐๖,๕๘๕,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	๔,๑๐๖,๕๘๕,๘๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานดำเนินนโยบายเพื่อความมั่นคง		๔,๐๖๐,๕๗๑,๘๐๐ บาท	
๒. แผนงานผลประโยชน์ในต่างประเทศ		๔๕,๐๑๔,๐๐๐ บาท	

มาตรา ๙ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ให้ตั้งเป็นจำนวน ๖๕,๔๐๗,๙๒๑,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	๒,๖๐๓,๖๕๕,๘๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารด้านการเกษตร		๖๖๔,๓๗๓,๕๐๐ บาท	
๒. แผนงานสนับสนุนการบริหารงาน และบริการด้านการเกษตร		๑,๑๕๖,๘๕๗,๑๐๐ บาท	
๓. แผนงานปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้ที่ดิน		๕๒,๕๗๕,๒๐๐ บาท	
๔. แผนงานส่งเสริมการเกษตร		๖๘๕,๘๕๐,๐๐๐ บาท	
ข. กรมชลประทาน	รวม	๓๒,๐๔๕,๑๗๐,๑๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการพัฒนา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร		๓,๗๑๗,๕๖๐,๖๐๐ บาท	
๒. แผนงานแหล่งน้ำขนาดใหญ่		๖,๘๘๐,๗๕๗,๑๐๐ บาท	
๓. แผนงานแหล่งน้ำขนาดกลาง		๓,๕๘๗,๒๑๒,๓๐๐ บาท	
๔. แผนงานจัดสรรน้ำ บำรุงรักษา และปรับปรุงระบบชลประทาน		๑๐,๖๕๖,๗๖๕,๗๐๐ บาท	
๕. แผนงานวางผังเมืองและบริการพื้นฐาน		๕๕๕,๘๕๒,๓๐๐ บาท	
๖. แผนงานวิจัยและพัฒนา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร		๑๑๓,๕๗๗,๑๐๐ บาท	
๗. แผนงานพัฒนาชนบท		๕,๕๔๕,๕๕๔,๑๐๐ บาท	

๘. แผนงานบริการสาธารณสุข		๑๐๓,๗๘๖,๔๐๐ บาท	
๙. แผนงานรักษาความมั่นคงภายใน		๔๐,๐๖๔,๕๐๐ บาท	
ค. กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	รวม	๔๔๖,๑๕๘,๑๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานสถาบันเกษตรกร		๔๔๖,๑๕๘,๑๐๐ บาท	
ง. กรมประมง	รวม	๓,๓๖๘,๔๒๗,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการประมง		๕๐๖,๕๐๖,๒๐๐ บาท	
๒. แผนงานพัฒนาการผลิตด้านการประมง		๔๙๑,๐๗๔,๐๐๐ บาท	
๓. แผนงานส่งเสริมการประมง		๑,๕๑๖,๘๓๓,๐๐๐ บาท	
๔. แผนงานวิจัยการประมง		๔๗๘,๔๙๖,๗๐๐ บาท	
๕. แผนงานอนุรักษ์ทรัพยากรประมง		๓๕๒,๓๓๕,๘๐๐ บาท	
๖. แผนงานควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อม		๒๑,๘๕๙,๐๐๐ บาท	
๗. แผนงานเร่งรัดพัฒนา ๕ จังหวัด ชายแดนภาคใต้		๑,๓๒๒,๘๐๐ บาท	
จ. กรมปศุสัตว์	รวม	๒,๘๖๑,๐๖๐,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการปศุสัตว์		๘๓๗,๖๐๙,๕๐๐ บาท	
๒. แผนงานพัฒนาสุขภาพสัตว์		๗๔๓,๕๓๖,๓๐๐ บาท	
๓. แผนงานพัฒนาการผลิตด้านการปศุสัตว์		๗๕๐,๘๖๑,๐๐๐ บาท	
๔. แผนงานส่งเสริมการปศุสัตว์		๔๑๔,๖๕๖,๐๐๐ บาท	
๕. แผนงานวิจัยการปศุสัตว์		๘๘,๐๗๓,๐๐๐ บาท	
๖. แผนงานเร่งรัดพัฒนา ๕ จังหวัด ชายแดนภาคใต้		๒๖,๓๒๓,๘๐๐ บาท	
ฉ. กรมป่าไม้	รวม	๘,๒๑๙,๐๓๑,๘๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการป่าไม้		๑,๑๖๐,๑๐๔,๗๐๐ บาท	
๒. แผนงานอนุรักษ์ป่าไม้		๓,๔๗๓,๒๗๓,๘๐๐ บาท	
๓. แผนงานวิจัยการป่าไม้		๒๗๕,๙๘๔,๐๐๐ บาท	
๔. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการป่าไม้		๓,๒๔๘,๘๘๐,๐๐๐ บาท	
๕. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว		๖๐,๗๘๙,๓๐๐ บาท	

ช. กรมพัฒนาที่ดิน	รวม	๒,๕๕๘,๗๕๗,๗๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้ที่ดิน		๑,๘๓๒,๑๖๗,๖๐๐	บาท	
๒. แผนงานพัฒนาชนบท		๗๖๖,๕๙๐,๑๐๐	บาท	
ซ. กรมวิชาการเกษตร	รวม	๓,๑๖๕,๐๘๕,๕๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการกสิกรรม		๒๗๐,๓๔๐,๕๐๐	บาท	
๒. แผนงานวิจัยการกสิกรรม		๒,๓๕๘,๘๗๒,๗๐๐	บาท	
๓. แผนงานส่งเสริมการกสิกรรม		๕๕,๔๕๕,๘๐๐	บาท	
๔. แผนงานผลิตและขยายพันธุ์พืช		๔๘๐,๓๗๖,๕๐๐	บาท	
ฌ. กรมส่งเสริมการเกษตร	รวม	๕,๒๘๐,๑๔๐,๓๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการกสิกรรม		๒,๔๕๑,๑๑๒,๕๐๐	บาท	
๒. แผนงานส่งเสริมการกสิกรรม		๑,๘๔๒,๕๘๖,๓๐๐	บาท	
๓. แผนงานผลิตและขยายพันธุ์พืช		๘๔๑,๕๕๔,๓๐๐	บาท	
๔. แผนงานสถาบันเกษตรกร		๑๒๒,๘๒๕,๖๐๐	บาท	
๕. แผนงานปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้ที่ดิน		๒๒,๐๑๗,๒๐๐	บาท	
ฎ. กรมส่งเสริมสหกรณ์	รวม	๒,๗๓๕,๗๗๐,๗๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานสถาบันเกษตรกร		๑,๕๑๔,๗๑๕,๖๐๐	บาท	
๒. แผนงานปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้ที่ดิน		๔๑๒,๔๕๑,๓๐๐	บาท	
๓. แผนงานพัฒนานิคมและส่งเสริมอาชีพ		๑๔,๗๗๓,๗๐๐	บาท	
๔. แผนงานพัฒนาชนบท		๗๙๖,๘๙๐,๑๐๐	บาท	
ฏ. สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม	รวม	๑,๗๖๑,๒๓๗,๑๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการปฏิรูปที่ดิน		๕๕๓,๑๘๕,๖๐๐	บาท	
๒. แผนงานจัดการปฏิรูปที่ดิน		๕๕๔,๖๓๑,๒๐๐	บาท	
๓. แผนงานพัฒนาชนบท		๑๗๓,๔๑๖,๓๐๐	บาท	
ฎ. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร	รวม	๓๑๕,๔๒๒,๗๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารด้านการเกษตร		๓๑๕,๔๒๒,๗๐๐	บาท	
มาตรา ๑๐ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงคมนาคม				
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๖,๙๒๓,๘๑๗,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้				
ก. สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	๑๒๒,๔๕๓,๘๐๐	บาท	คือ

๑. แผนงานบริหารด้านการคมนาคม ขนส่งและสื่อสาร		๑๑๘,๖๐๐,๔๐๐ บาท	
๒. แผนงานควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อม		๓,๘๕๓,๔๐๐ บาท	
ข. กรมการขนส่งทางบก	รวม	๑,๔๔๘,๕๔๓,๓๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการคมนาคม ขนส่งทางบก		๑,๔๔๘,๕๔๓,๓๐๐ บาท	
ค. กรมการบินพาณิชย์	รวม	๒,๘๔๒,๔๒๖,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการคมนาคม ขนส่งทางอากาศ		๓๐๒,๗๕๗,๕๐๐ บาท	
๒. แผนงานพัฒนาท่าอากาศยาน		๒,๐๓๕,๕๘๕,๐๐๐ บาท	
๓. แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพและ ความปลอดภัยในการเดินอากาศ		๕๐๐,๐๘๐,๔๐๐ บาท	
ง. กรมเจ้าท่า	รวม	๒,๔๔๕,๕๐๒,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการคมนาคม ขนส่งทางน้ำ		๒๕๒,๕๗๓,๒๐๐ บาท	
๒. แผนงานพัฒนาการคมนาคม ขนส่งทางน้ำภายในประเทศ		๒๐๐,๐๕๖,๐๐๐ บาท	
๓. แผนงานพัฒนาการคมนาคม ขนส่งทางน้ำชายฝั่งทะเล		๑,๘๐๖,๕๘๐,๘๐๐ บาท	
๔. แผนงานพัฒนาการคมนาคม ขนส่งทางน้ำระหว่างประเทศ และการส่งเสริมการพาณิชย์นาวี		๔๓,๑๑๑,๕๐๐ บาท	
๕. แผนงานเร่งรัดพัฒนา ๕ จังหวัด ชายแดนภาคใต้		๑๔๖,๓๔๑,๐๐๐ บาท	
จ. กรมทางหลวง	รวม	๔๕,๒๐๔,๕๗๖,๗๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการคมนาคม ขนส่งทางบก		๕,๕๕๒,๖๑๗,๗๐๐ บาท	
๒. แผนงานก่อสร้างทางหลวงพิเศษ		๒,๕๔๒,๔๘๗,๐๐๐ บาท	

๓. แผนงานก่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน		๒๔,๖๕๖,๐๘๕,๐๐๐	บาท
๔. แผนงานบำรุงรักษาทางและสะพาน		๕,๗๕๗,๕๓๐,๐๐๐	บาท
๕. แผนงานรักษาความมั่นคงภายใน		๑๗๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
๖. แผนงานก่อสร้างทางและสะพาน ในกรุงเทพมหานครและรอบนอก		๒,๐๐๖,๒๕๓,๐๐๐	บาท
ฉ. กรมไปรษณีย์โทรเลข	รวม	๑๘๑,๒๕๖,๘๐๐	บาท คือ
๑. แผนงานบริหารการสื่อสารโทรคมนาคม		๑๘๑,๒๕๖,๘๐๐	บาท
ช. กรมอุดมศึกษา	รวม	๖๒๔,๕๗๒,๘๐๐	บาท คือ
๑. แผนงานบริการของรัฐ		๖๒๔,๕๗๒,๘๐๐	บาท
ซ. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การพาณิชย์	รวม	๔๕,๖๔๔,๒๐๐	บาท คือ
๑. แผนงานบริหารการคมนาคมขนส่งทางน้ำ		๔๕,๖๔๔,๒๐๐	บาท
มาตรา ๑๑ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงพาณิชย์			
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓,๕๔๒,๕๔๑,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
ก. สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	๑,๔๗๕,๗๕๓,๘๐๐	บาท คือ
๑. แผนงานบริหารด้านการพาณิชย์		๕๕๒,๔๑๖,๕๐๐	บาท
๒. แผนงานพาณิชย์ภายในประเทศ		๑๘๒,๖๖๕,๑๐๐	บาท
๓. แผนงานการตลาดต่างประเทศ		๖๕๑,๒๓๑,๖๐๐	บาท
๔. แผนงานการค้าต่างประเทศ		๕๓,๔๔๐,๒๐๐	บาท
ข. กรมการค้าต่างประเทศ	รวม	๒๖๒,๕๔๕,๓๐๐	บาท คือ
๑. แผนงานบริหารด้านการพาณิชย์		๖๖,๐๓๒,๔๐๐	บาท
๒. แผนงานการค้าต่างประเทศ		๑๙๖,๕๑๒,๙๐๐	บาท
ค. กรมการค้าภายใน	รวม	๓๘๔,๔๗๕,๕๐๐	บาท คือ
๑. แผนงานบริหารด้านการพาณิชย์		๘๘,๗๒๕,๒๐๐	บาท
๒. แผนงานพาณิชย์ภายในประเทศ		๒๙๕,๗๕๐,๓๐๐	บาท
ง. กรมการประกันภัย	รวม	๒๐๗,๕๓๒,๖๐๐	บาท คือ
๑. แผนงานบริหารด้านการพาณิชย์		๒๐๗,๕๓๒,๖๐๐	บาท

จ. กรมทะเบียนการค้า	รวม	๓๖๒,๐๑๔,๕๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารด้านการพาณิชย์		๓๖๒,๐๑๔,๕๐๐	บาท	
ฉ. กรมทรัพย์สินทางปัญญา	รวม	๑๒๖,๘๐๐,๗๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารด้านการพาณิชย์		๑๒๖,๘๐๐,๗๐๐	บาท	
ช. กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์	รวม	๒๑๔,๕๔๔,๘๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารด้านการพาณิชย์		๑๑๑,๖๕๗,๑๐๐	บาท	
๒. แผนงานการค้าต่างประเทศ		๑๐๓,๘๘๗,๗๐๐	บาท	
ซ. กรมส่งเสริมการส่งออก	รวม	๕๐๔,๐๗๐,๓๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารด้านการพาณิชย์		๓๘,๕๗๕,๕๐๐	บาท	
๒. แผนงานการตลาดต่างประเทศ		๘๓๗,๒๖๗,๒๐๐	บาท	
๓. แผนงานการค้าต่างประเทศ		๒๗,๘๒๗,๖๐๐	บาท	

มาตรา ๑๒ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงมหาดไทย
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๓๖,๐๔๘,๗๖๐,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. กรุงเทพมหานคร	รวม	๗,๖๘๖,๓๖๒,๓๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานก่อสร้างทางและสะพาน ในกรุงเทพมหานครและรอบนอก		๒,๘๗๘,๘๔๐,๕๐๐	บาท	
๒. แผนงานควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อม		๘๗๑,๒๔๐,๐๐๐	บาท	
๓. แผนงานวางผังเมืองและบริการพื้นฐาน		๒๐๒,๘๐๗,๐๐๐	บาท	
๔. แผนงานบริการสาธารณสุข		๑๕๒,๒๗๕,๒๐๐	บาท	
๕. แผนงานป้องกันและควบคุมโรคเอดส์		๑๕,๘๘๒,๓๐๐	บาท	
๖. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๓,๔๔๓,๐๐๐	บาท	
๗. แผนงานบริหารการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๕๐๕,๘๐๐,๐๐๐	บาท	
๘. แผนงานจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๓,๐๐๘,๔๗๓,๕๐๐	บาท	
๙. แผนงานปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพ การศึกษาขั้นพื้นฐาน		๗,๖๐๐,๐๐๐	บาท	
ข. สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	๓,๑๑๔,๔๐๓,๑๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมการบริหารและวิชาการ		๒,๕๓๕,๖๖๗,๑๐๐	บาท	
๒. แผนงานรักษาความมั่นคงภายใน		๘๘,๐๑๔,๐๐๐	บาท	

๓. แผนงานบริหารด้านเศรษฐกิจและสังคม	๔๒,๕๔๕,๐๐๐ บาท	
๔. แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหาอาเสพติด	๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท	
๕. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์	๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
๖. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว	๓๕,๒๗๓,๐๐๐ บาท	
ก. กรมการปกครอง	รวม ๓๓,๘๔๐,๗๗๕,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมการบริหารและวิชาการ	๕,๐๓๑,๑๕๐,๔๐๐ บาท	
๒. แผนงานรักษาความมั่นคงภายใน	๒,๑๗๕,๕๕๔,๕๐๐ บาท	
๓. แผนงานรักษาความปลอดภัยสาธารณะ	๔๕๕,๑๕๒,๒๐๐ บาท	
๔. แผนงานบริการของรัฐ	๕๗๔,๑๘๑,๕๐๐ บาท	
๕. แผนงานบริหารการกสิกรรม	๗๗๓,๘๐๐ บาท	
๖. แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหาอาเสพติด	๓,๑๒๖,๕๐๐ บาท	
๗. แผนงานควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อม	๒๕,๘๕๔,๒๐๐ บาท	
๘. แผนงานพัฒนาเมือง	๑๖,๘๕๓,๘๔๑,๘๐๐ บาท	
๙. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว	๒๗,๕๖๓,๓๐๐ บาท	
๑๐. แผนงานเร่งรัดพัฒนา ๕ จังหวัด ชายแดนภาคใต้	๔๒๕,๔๘๕,๕๐๐ บาท	
๑๑. แผนงานบริหารการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๘๒๐,๕๑๐,๕๐๐ บาท	
๑๒. แผนงานจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๓,๑๕๕,๕๓๑,๐๐๐ บาท	
๑๓. แผนงานปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	๑๘,๑๔๒,๐๐๐ บาท	
๑๔. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาพลานามัย	๑๑,๕๘๗,๐๐๐ บาท	
๑๕. แผนงานพัฒนาชนบท	๑๘๑,๔๔๐,๐๐๐ บาท	
ง. กรมการผังเมือง	รวม ๕๖๓,๗๒๑,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานวางผังเมืองและ บริการพื้นฐาน	๔๑๑,๑๕๐,๔๐๐ บาท	
๒. แผนงานพัฒนาเมือง	๑๕๒,๕๗๑,๑๐๐ บาท	

จ. กรมการพัฒนาชุมชน	รวม	๓,๘๘๓,๔๘๓,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานพัฒนาชนบท		๒,๕๗๘,๐๒๕,๒๐๐ บาท	
๒. แผนงานพัฒนาเด็กและเยาวชน		๑,๒๔๕,๖๘๑,๕๐๐ บาท	
๓. แผนงานพัฒนาสตรี		๔๗,๒๔๕,๕๐๐ บาท	
๔. แผนงานรักษาความมั่นคงภายใน		๕,๑๕๑,๐๐๐ บาท	
๕. แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด		๓,๓๗๕,๐๐๐ บาท	
ฉ. กรมตำรวจ	รวม	๓๘,๑๑๑,๘๒๕,๑๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานป้องกันและควบคุม อาชญากรรม		๒๕,๐๓๘,๗๔๑,๓๐๐ บาท	
๒. แผนงานรักษาความปลอดภัยสาธารณะ		๒,๔๘๐,๕๒๖,๘๐๐ บาท	
๓. แผนงานป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด		๓๓๕,๕๐๔,๕๐๐ บาท	
๔. แผนงานรักษาความมั่นคงภายใน		๕,๓๗๐,๗๗๓,๖๐๐ บาท	
๕. แผนงานพัฒนาชาวเขา		๕๕,๑๘๐,๔๐๐ บาท	
๖. แผนงานบริการสาธารณสุข		๔๔๑,๑๖๔,๑๐๐ บาท	
๗. แผนงานชำระหนี้เงินกู้		๓๘๕,๕๓๘,๐๐๐ บาท	
ช. กรมที่ดิน	รวม	๒,๕๔๕,๒๑๐,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริการของรัฐ		๒,๔๗๑,๒๖๘,๘๐๐ บาท	
๒. แผนงานปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้ที่ดิน		๗๓,๙๔๑,๒๐๐ บาท	
ซ. กรมโยธาธิการ	รวม	๒๔,๗๒๕,๑๕๕,๒๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานวางผังเมืองและบริการพื้นฐาน		๕,๐๓๔,๗๓๔,๕๐๐ บาท	
๒. แผนงานพัฒนาชนบท		๑๕,๕๔๗,๓๑๕,๕๐๐ บาท	
๓. แผนงานเร่งรัดพัฒนา ๕ จังหวัด ชายแดนภาคใต้		๖๗,๗๐๐,๐๐๐ บาท	
๔. แผนงานพัฒนาเมือง		๑,๗๓๗,๔๓๔,๕๐๐ บาท	

๕. แผนงานก่อสร้างทางและสะพาน			
ในกรุงเทพมหานครและรอบนอก		๑,๐๗๔,๕๓๓,๕๐๐	บาท
๖. แผนงานควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อม		๑,๒๖๓,๐๗๖,๔๐๐	บาท
ฉ. กรมราชทัณฑ์	รวม	๕,๒๓๕,๕๗๖,๘๐๐	บาท คือ
๑. แผนงานบริหารด้านกฎหมาย			
และกระบวนการยุติธรรม		๕,๒๓๓,๖๔๕,๕๐๐	บาท
๒. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด		๕,๑๕๕,๔๐๐	บาท
๓. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๑,๑๖๗,๕๐๐	บาท
ญ. สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท	รวม	๑๖,๓๓๗,๘๐๔,๓๐๐	บาท คือ
๑. แผนงานพัฒนาชนบท		๑๖,๓๑๐,๔๗๑,๕๐๐	บาท
๒. แผนงานพัฒนาเด็กและเยาวชน		๒๗,๓๓๒,๘๐๐	บาท

มาตรา ๑๓ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๑,๑๒๗,๒๒๔,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	๕๕๒,๗๖๔,๘๐๐	บาท คือ
๑. แผนงานบริหารและพัฒนาแรงงาน		๕๕๒,๗๖๔,๘๐๐	บาท
ข. กรมการจัดหางาน	รวม	๕๗๑,๔๓๓,๘๐๐	บาท คือ
๑. แผนงานบริหารและพัฒนาแรงงาน		๕๖๔,๒๕๓,๔๐๐	บาท
๒. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๒,๔๒๕,๐๐๐	บาท
๓. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด		๔,๗๕๕,๔๐๐	บาท
ค. กรมประชาสัมพันธ์	รวม	๓,๖๐๗,๕๑๗,๓๐๐	บาท คือ
๑. แผนงานบริหารด้านสวัสดิการ			
สังคมและสังคมสงเคราะห์		๓๑๗,๖๕๔,๘๐๐	บาท
๒. แผนงานสวัสดิการสังคมและ			
สังคมสงเคราะห์		๒,๓๘๒,๕๑๖,๓๐๐	บาท
๓. แผนงานพัฒนานิคมและส่งเสริมอาชีพ		๕๑๑,๖๐๕,๓๐๐	บาท
๔. แผนงานพัฒนาชนบท		๔๕,๕๕๒,๕๐๐	บาท
๕. แผนงานพัฒนาชาวเขา		๒๘๔,๘๔๔,๕๐๐	บาท
๖. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๕๗,๑๔๔,๕๐๐	บาท

๗. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด		๑,๕๕๕,๐๐๐	บาท	
๘. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว		๒,๒๐๐,๐๐๐	บาท	
ง. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	รวม	๑,๓๘๖,๖๓๕,๘๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารและพัฒนาแรงงาน		๑,๓๘๐,๓๘๕,๓๐๐	บาท	
๒. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด		๑,๕๖๕,๕๐๐	บาท	
๓. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๔,๗๒๕,๐๐๐	บาท	
จ. กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	รวม	๖๔๖,๖๕๖,๑๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารและพัฒนาแรงงาน		๖๑๑,๐๕๒,๕๐๐	บาท	
๒. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด		๕,๕๕๕,๐๐๐	บาท	
๓. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๒๖,๐๔๘,๖๐๐	บาท	
ฉ. สำนักงานประกันสังคม	รวม	๓,๕๒๑,๗๓๒,๕๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานประกันสังคม		๓,๕๒๑,๗๓๒,๕๐๐	บาท	
มาตรา ๑๔ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงยุติธรรม				
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕,๐๖๘,๐๕๔,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้				
ก. สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	๔,๔๕๓,๕๔๓,๓๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารด้านกฎหมาย				
และกระบวนการยุติธรรม		๔,๔๕๓,๐๖๕,๐๐๐	บาท	
๒. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด		๒๕๗,๕๐๐	บาท	
๓. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๑๘๐,๘๐๐	บาท	
ข. กรมคุมประพฤติ	รวม	๒๓๗,๒๘๘,๘๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารด้านกฎหมาย				
และกระบวนการยุติธรรม		๒๓๗,๒๘๘,๘๐๐	บาท	
ค. กรมบังคับคดี	รวม	๒๒๒,๐๕๘,๔๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารด้านกฎหมาย				
และกระบวนการยุติธรรม		๒๒๒,๐๕๘,๔๐๐	บาท	
ง. สำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ	รวม	๑๕๕,๑๖๔,๔๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารด้านกฎหมาย				
และกระบวนการยุติธรรม		๑๕๕,๑๖๔,๔๐๐	บาท	

มาตรา ๑๕ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๑,๒๔๔,๗๗๗,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	๑,๑๓๗,๑๔๐,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๑,๐๑๗,๖๕๑,๒๐๐ บาท	
๒. แผนงานเสริมสร้างสมรรถภาพ ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๒๖,๕๔๕,๓๐๐ บาท	
๓. แผนงานวิจัยและพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๙๒,๕๓๕,๖๐๐ บาท	
ข. กรมควบคุมมลพิษ	รวม	๒๕๑,๘๒๘,๘๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการพัฒนาสิ่งแวดล้อม		๖๓,๓๕๖,๕๐๐ บาท	
๒. แผนงานควบคุมมลพิษ		๑๘๘,๔๗๒,๓๐๐ บาท	
ค. กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน	รวม	๒,๗๕๓,๘๔๕,๘๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการพัฒนาพลังงาน		๑๔๓,๗๒๔,๒๐๐ บาท	
๒. แผนงานพัฒนาพลังงานทดแทน		๒๕๘,๑๓๓,๘๐๐ บาท	
๓. แผนงานแหล่งน้ำขนาดใหญ่		๑,๑๕๖,๘๘๓,๘๐๐ บาท	
๔. แผนงานแหล่งน้ำขนาดกลาง		๕๗๕,๘๕๑,๑๐๐ บาท	
๕. แผนงานจัดสรรน้ำ บำรุงรักษา และปรับปรุงระบบชลประทาน		๖๑๗,๖๕๕,๗๐๐ บาท	
๖. แผนงานพัฒนาชนบท		๑,๖๐๗,๒๐๐ บาท	
ง. กรมวิทยาศาสตร์บริการ	รวม	๒๐๕,๒๐๖,๑๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๘๖,๐๒๕,๖๐๐ บาท	
๒. แผนงานวิจัยและพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๕๓,๕๒๘,๒๐๐ บาท	
๓. แผนงานบริการทาง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๕๖,๕๘๘,๔๐๐ บาท	
๔. แผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๘๖,๖๖๓,๙๐๐ บาท	

จ. กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม	รวม	๒๐๐,๐๘๕,๔๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการพัฒนาสิ่งแวดล้อม		๑๖๐,๕๕๕,๑๐๐ บาท	
๒. แผนงานควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อม		๓๙,๕๓๔,๓๐๐ บาท	
ฉ. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ	รวม	๔๔๐,๕๖๐,๓๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๘๕,๖๑๕,๕๐๐ บาท	
๒. แผนงานเสริมสร้างสมรรถภาพ ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๒๐๐,๗๘๗,๗๐๐ บาท	
๓. แผนงานสนับสนุนการวิจัย		๑๕๐,๑๕๗,๑๐๐ บาท	
ช. สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม	รวม	๒,๘๘๘,๕๖๓,๖๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการพัฒนาสิ่งแวดล้อม		๑๒๗,๓๒๔,๒๐๐ บาท	
๒. แผนงานควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อม		๒,๗๖๑,๖๓๕,๔๐๐ บาท	
ซ. สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ	รวม	๑,๘๓๓,๗๖๕,๘๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการพัฒนาพลังงาน		๑,๗๒๒,๔๒๕,๘๐๐ บาท	
๒. แผนงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ		๑๑๑,๗๖๓,๑๐๐ บาท	
๓. แผนงานบริหารการพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๕๗๖,๕๐๐ บาท	
ณ. สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีส่งชาติ	รวม	๑,๔๕๓,๓๗๓,๒๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานเสริมสร้างสมรรถภาพ ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๑,๓๓๕,๕๔๘,๗๐๐ บาท	
๒. แผนงานวิจัยและพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๑๕๓,๔๒๔,๕๐๐ บาท	

มาตรา ๑๖ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงศึกษาธิการ
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๕๑,๐๒๕,๐๐๕,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	๔,๓๑๒,๘๑๑,๑๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการศึกษา		๑,๗๒๔,๓๑๐,๕๐๐ บาท	
๒. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพการศึกษา		๑๘๕,๑๑๕,๕๐๐ บาท	

๓. แผนงานวิจัยการศึกษา		๘๐๕,๐๐๐	บาท	
๔. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาพลานามัย		๒,๓๕๕,๘๖๔,๕๐๐	บาท	
๕. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาหยาเสพติด		๒,๗๑๐,๔๐๐	บาท	
ข. กรมการศาสนา	รวม	๒,๑๓๘,๕๘๕,๑๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการศาสนา		๒๖,๔๓๓,๕๐๐	บาท	
๒. แผนงานทำนุบำรุงและส่งเสริม การศาสนา		๑,๓๒๘,๓๕๕,๓๐๐	บาท	
๓. แผนงานเผยแผ่การศาสนาและ ส่งเสริมจริยธรรม		๗๗๗,๓๒๗,๓๐๐	บาท	
๔. แผนงานวิจัยการศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๕๕๐,๐๐๐	บาท	
๕. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๓,๒๗๐,๐๐๐	บาท	
๖. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาหยาเสพติด		๒,๖๑๓,๐๐๐	บาท	
ค. กรมการศึกษานอกโรงเรียน	รวม	๒,๘๕๖,๗๖๓,๕๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการศึกษานอกโรงเรียน		๕๔๐,๒๘๔,๒๐๐	บาท	
๒. แผนงานจัดการศึกษานอกโรงเรียน		๑,๐๕๘,๕๔๑,๕๐๐	บาท	
๓. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพการศึกษานอกโรงเรียน		๘๕๖,๕๒๕,๔๐๐	บาท	
๔. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๕๖๗,๕๐๐	บาท	
๕. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาหยาเสพติด		๔๔๕,๓๐๐	บาท	
ง. กรมพลศึกษา	รวม	๒,๓๐๗,๓๘๓,๖๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการอาชีวศึกษา และวิชาชีพพิเศษ		๓๖,๕๕๘,๕๐๐	บาท	
๒. แผนงานจัดการอาชีวศึกษา และวิชาชีพพิเศษ		๔๘๔,๘๒๐,๒๐๐	บาท	
๓. แผนงานจัดการศึกษาพิเศษและ การศึกษาสงเคราะห์		๓๐๒,๑๘๗,๕๐๐	บาท	
๔. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาพลานามัย		๗๓๑,๖๖๐,๔๐๐	บาท	

๕.	แผนงานส่งเสริมและพัฒนาจริยศึกษา		๑๘๐,๕๒๖,๑๐๐	บาท	
๖.	แผนงานปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพการอาชีวศึกษาและ วิชาชีพพิเศษ		๑๐๘,๕๑๑,๖๐๐	บาท	
๗.	แผนงานวิจัยการศึกษา		๒,๒๒๗,๔๐๐	บาท	
๘.	แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา		๔๕๖,๗๐๒,๐๐๐	บาท	
๙.	แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด		๒,๔๙๑,๕๐๐	บาท	
๑๐.	แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๑,๒๕๘,๔๐๐	บาท	
จ.	กรมวิชาการ	รวม	๓๐๓,๕๕๕,๕๐๐	บาท	คือ
๑.	แผนงานบริหารด้านการศึกษา		๓๐,๗๘๔,๔๐๐	บาท	
๒.	แผนงานปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพการศึกษา		๒๔๘,๓๕๑,๒๐๐	บาท	
๓.	แผนงานวิจัยการศึกษา		๒๒,๕๔๗,๖๐๐	บาท	
๔.	แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด		๑,๔๘๓,๗๐๐	บาท	
๕.	แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๓๘๘,๖๐๐	บาท	
ฉ.	กรมศิลปากร	รวม	๑,๒๓๓,๙๐๔,๒๐๐	บาท	คือ
๑.	แผนงานบริหารการศิลปะและวัฒนธรรม		๔๔,๗๗๒,๒๐๐	บาท	
๒.	แผนงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม		๒๐๔,๕๒๗,๕๐๐	บาท	
๓.	แผนงานอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม		๔๒๙,๖๕๐,๖๐๐	บาท	
๔.	แผนงานส่งเสริมเผยแพร่และพัฒนา ศิลปะและวัฒนธรรม		๕,๗๗๐,๓๐๐	บาท	
๕.	แผนงานทำนุบำรุงและส่งเสริมการศาสนา		๖๐,๗๒๗,๒๐๐	บาท	
๖.	แผนงานวิจัยการศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๕,๑๔๘,๐๐๐	บาท	
๗.	แผนงานจัดการอาชีวศึกษา และวิชาชีพพิเศษ		๔๐๕,๒๕๒,๗๐๐	บาท	
๘.	แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว		๗๓,๐๐๕,๕๐๐	บาท	
๙.	แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด		๕๓๘,๗๐๐	บาท	

๑๐. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๔๒๗,๑๐๐	บาท	
ช. กรมสามัญศึกษา	รวม	๒๕,๘๐๔,๕๒๗,๒๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๑๘๔,๒๕๗,๒๐๐	บาท	
๒. แผนงานจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๒๗,๘๕๒,๖๖๕,๕๐๐	บาท	
๓. แผนงานจัดการศึกษาพิเศษ และการศึกษาสงเคราะห์		๑,๓๕๘,๖๕๕,๗๐๐	บาท	
๔. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาพลานามัย		๑๒,๑๐๕,๗๐๐	บาท	
๕. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๓๐๔,๐๔๖,๖๐๐	บาท	
๖. แผนงานวิจัยการศึกษา		๖,๖๑๒,๑๐๐	บาท	
๗. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๕,๐๐๐,๔๐๐	บาท	
๘. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด		๑,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
ซ. กรมอาชีวศึกษา	รวม	๑๑,๗๘๗,๑๕๐,๓๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการอาชีวศึกษา และวิชาชีพพิเศษ		๑๓๘,๔๖๕,๖๐๐	บาท	
๒. แผนงานจัดการอาชีวศึกษา และวิชาชีพพิเศษ		๑๑,๕๑๕,๓๘๖,๒๐๐	บาท	
๓. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพการอาชีวศึกษาและ วิชาชีพพิเศษ		๑๒๖,๒๒๔,๑๐๐	บาท	
๔. แผนงานวิจัยการศึกษา		๗๕๑,๔๐๐	บาท	
๕. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๔,๐๘๓,๐๐๐	บาท	
๖. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด		๒,๒๓๖,๐๐๐	บาท	
ณ. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	รวม	๓,๖๗๔,๔๖๕,๕๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๑๖๗,๗๓๑,๓๐๐	บาท	
๒. แผนงานจัดการอาชีวศึกษา และวิชาชีพพิเศษ		๒,๓๖๘,๓๘๘,๖๐๐	บาท	
๓. แผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๔๕๐,๓๕๖,๖๐๐	บาท	

๔. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา			
คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๔๖๒,๖๔๓,๗๐๐	บาท
๕. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๘๐,๑๓๗,๖๐๐	บาท
๖. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๔,๓๓๐,๗๐๐	บาท
๗. แผนงานกิจการนิสิตนักศึกษา		๕๗,๘๖๕,๓๐๐	บาท
๘. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๑,๕๘๒,๕๐๐	บาท
๙. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด		๖๒๘,๑๐๐	บาท
ญ. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา			
แห่งชาติ	รวม	๘๒,๔๕๘,๒๔๓,๗๐๐	บาท คือ
๑. แผนงานบริหารการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๒,๖๔๔,๑๖๘,๕๐๐	บาท
๒. แผนงานจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๗๔,๐๖๕,๐๓๒,๖๐๐	บาท
๓. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาพลานามัย		๔,๔๑๘,๒๒๘,๘๐๐	บาท
๔. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา			
คุณภาพการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน		๑,๓๑๐,๗๘๗,๖๐๐	บาท
๕. แผนงานวิจัยการศึกษา		๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
๖. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๓,๖๖๓,๓๐๐	บาท
๗. แผนงานรักษาความมั่นคงภายใน		๖,๓๖๒,๕๐๐	บาท
ฎ. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน	รวม	๔,๖๑๑,๔๕๒,๔๐๐	บาท คือ
๑. แผนงานบริหารการศึกษา		๓๘,๔๒๒,๘๐๐	บาท
๒. แผนงานสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชน		๔,๕๗๑,๐๕๕,๑๐๐	บาท
๓. แผนงานวิจัยการศึกษา		๑,๒๖๘,๕๐๐	บาท
๔. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๗๐๒,๐๐๐	บาท
ฏ. สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู	รวม	๑๔๖,๓๐๑,๘๐๐	บาท คือ
๑. แผนงานบริหารการศึกษา		๕๗,๕๑๗,๕๐๐	บาท
๒. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา			
คุณภาพการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน		๘๘,๐๘๓,๕๐๐	บาท
๓. แผนงานวิจัยการศึกษา		๗๐๐,๐๐๐	บาท

ฐ. สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ	รวม	๒๕๗,๖๓๑,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการศิลปะและวัฒนธรรม		๒๗,๒๕๖,๓๐๐ บาท	
๒. แผนงานอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม		๒,๘๐๐,๗๐๐ บาท	
๓. แผนงานส่งเสริมเผยแพร่และ พัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม		๒๑๘,๘๕๓,๑๐๐ บาท	
๔. แผนงานวิจัยการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม		๘,๖๘๐,๙๐๐ บาท	
ฑ. สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ	รวม	๔,๘๕๒,๒๐๘,๔๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๗๑๓,๐๘๘,๘๐๐ บาท	
๒. แผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๓,๓๘๗,๒๕๖,๑๐๐ บาท	
๓. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๗๑๒,๒๔๘,๗๐๐ บาท	
๔. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๕,๕๐๐,๕๐๐ บาท	
๕. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๖,๘๒๕,๓๐๐ บาท	
๖. แผนงานกิจการนิสิตนักศึกษา		๖๑,๔๐๓,๑๐๐ บาท	
๗. แผนงานอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม		๔,๓๗๘,๖๐๐ บาท	
๘. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด		๕๑๕,๑๐๐ บาท	
๙. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๕๔๔,๒๐๐ บาท	
ฒ. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	รวม	๑๑๕,๗๒๕,๔๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานศาสนศึกษา		๑๑๕,๗๒๕,๔๐๐ บาท	
ณ. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	รวม	๗๕,๔๕๒,๒๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานศาสนศึกษา		๗๕,๔๕๒,๒๐๐ บาท	

มาตรา ๑๗ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงสาธารณสุข

ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๗,๑๗๑,๓๔๖,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	๔๓,๒๕๑,๕๖๘,๓๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารจัดการการสาธารณสุข		๒,๓๗๘,๓๘๖,๕๐๐ บาท	
๒. แผนงานบริการสาธารณสุข		๒๕,๒๐๕,๗๖๔,๗๐๐ บาท	
๓. แผนงานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ป่วยและผู้พิการ		๔๕,๖๖๖,๐๐๐ บาท	

๔.	แผนงานอุบัติเหตุฉุกเฉินและสาธารณสุข	๑๘,๘๐๒,๐๐๐	บาท
๕.	แผนงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านสาธารณสุข	๑๕,๓๕๒,๓๐๐	บาท
๖.	แผนงานป้องกันและควบคุมโรคเอดส์	๒๕๒,๖๖๒,๐๐๐	บาท
๗.	แผนงานสวัสดิการสาธารณสุข และประกันสุขภาพ	๘,๕๓๖,๘๕๑,๐๐๐	บาท
๘.	แผนงานผลิตและพัฒนา กำลังคนด้านสุขภาพ	๑,๕๓๕,๕๗๑,๒๐๐	บาท
๙.	แผนงานเร่งรัดพัฒนา ๕ จังหวัด ชายแดนภาคใต้	๑๓๐,๐๕๓,๐๐๐	บาท
๑๐.	แผนงานสาธารณสุขมูลฐาน	๖๐๖,๖๕๕,๗๐๐	บาท
๑๑.	แผนงานพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ	๖๕,๐๐๖,๓๐๐	บาท
๑๒.	แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์	๕,๑๐๔,๘๐๐	บาท
๑๓.	แผนงานพัฒนาปัจจัยแวดล้อม เพื่อพฤติกรรมสุขภาพ	๘,๑๐๔,๘๐๐	บาท
ข.	กรมการแพทย์	รวม	๓,๐๐๓,๕๘๗,๓๐๐ บาท คือ
๑.	แผนงานบริหารจัดการการสาธารณสุข	๑๑๗,๒๖๐,๕๐๐	บาท
๒.	แผนงานบริการสาธารณสุข	๒,๖๑๒,๐๗๓,๔๐๐	บาท
๓.	แผนงานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ป่วยและผู้พิการ	๑๐๐,๕๕๑,๖๐๐	บาท
๔.	แผนงานอุบัติเหตุฉุกเฉินและสาธารณสุข	๗๐,๕๕๘,๗๐๐	บาท
๕.	แผนงานควบคุมและป้องกันโรค	๕๕,๓๕๓,๖๐๐	บาท
๖.	แผนงานผลิตและพัฒนา กำลังคนด้านสุขภาพ	๕,๔๔๕,๗๐๐	บาท
๗.	แผนงานป้องกันและควบคุมโรคเอดส์	๓๘,๒๕๕,๔๐๐	บาท
ค.	กรมควบคุมโรคติดต่อ	รวม	๔,๐๓๕,๗๖๓,๗๐๐ บาท คือ
๑.	แผนงานบริหารจัดการการสาธารณสุข	๔๕,๐๔๕,๔๐๐	บาท
๒.	แผนงานควบคุมและป้องกันโรค	๒,๖๗๑,๘๐๐,๒๐๐	บาท
๓.	แผนงานบริการสาธารณสุข	๖๘๖,๑๒๓,๖๐๐	บาท
๔.	แผนงานป้องกันและควบคุมโรคเอดส์	๔๔๐,๑๖๓,๑๐๐	บาท

๕.	แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๑๗๐,๖๗๐,๔๐๐ บาท	
๖.	แผนงานพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ		๒๑,๕๕๗,๐๐๐ บาท	
ง.	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	รวม	๗๕๗,๐๕๒,๓๐๐ บาท	คือ
๑.	แผนงานบริหารจัดการการสาธารณสุข		๗๖,๓๕๖,๘๐๐ บาท	
๒.	แผนงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านสาธารณสุข		๓๑๔,๐๒๓,๔๐๐ บาท	
๓.	แผนงานพัฒนาผลิตภัณฑ์สุขภาพ		๑๕,๗๕๕,๕๐๐ บาท	
๔.	แผนงานพัฒนาคุณภาพและเทคโนโลยี ด้านสาธารณสุข		๓๖๓,๑๑๘,๕๐๐ บาท	
๕.	แผนงานผลิตและพัฒนากำลังคน ด้านสุขภาพ		๓,๘๖๗,๒๐๐ บาท	
๖.	แผนงานป้องกันและควบคุมโรคเอดส์		๑๕,๘๕๐,๕๐๐ บาท	
จ.	กรมสุขภาพจิต	รวม	๑,๓๘๒,๓๗๓,๔๐๐ บาท	คือ
๑.	แผนงานบริหารจัดการการสาธารณสุข		๓๕,๘๑๓,๑๐๐ บาท	
๒.	แผนงานบริการสาธารณสุข		๑,๒๗๖,๕๔๕,๕๐๐ บาท	
๓.	แผนงานสุขภาพจิต		๕๕,๒๗๖,๒๐๐ บาท	
๔.	แผนงานป้องกันและควบคุมโรคเอดส์		๑๐,๓๓๔,๒๐๐ บาท	
ฉ.	กรมอนามัย	รวม	๔,๒๐๕,๒๗๑,๐๐๐ บาท	คือ
๑.	แผนงานบริหารจัดการการสาธารณสุข		๑๕๕,๗๑๐,๔๐๐ บาท	
๒.	แผนงานส่งเสริมสุขภาพ		๑,๒๒๒,๔๓๑,๑๐๐ บาท	
๓.	แผนงานอนามัยสิ่งแวดล้อม และอาชีวอนามัย		๑,๐๑๔,๔๘๑,๕๐๐ บาท	
๔.	แผนงานพัฒนาชนบท		๑,๖๘๕,๐๖๔,๐๐๐ บาท	
๕.	แผนงานป้องกันและควบคุมโรคเอดส์		๑๒๓,๕๘๔,๐๐๐ บาท	
ช.	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	รวม	๔๓๑,๓๓๐,๗๐๐ บาท	คือ
๑.	แผนงานบริหารจัดการการสาธารณสุข		๗๓,๕๐๖,๕๐๐ บาท	
๒.	แผนงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านสาธารณสุข		๓๓๕,๕๕๗,๐๐๐ บาท	
๓.	แผนงานผลิตและพัฒนากำลังคน ด้านสุขภาพ		๕,๕๕๑,๖๐๐ บาท	

๔. แผนงานป้องกันและควบคุมโรคเอดส์		๓,๑๑๖,๔๐๐	บาท	
๕. แผนงานพัฒนาผลิตภัณฑ์สุขภาพ		๘,๗๕๕,๒๐๐	บาท	
๗. สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข	รวม	๖๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารจัดการการสาธารณสุข		๖๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	

มาตรา ๑๘ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงอุตสาหกรรม

ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓,๘๘๐,๘๐๓,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

ก. สำนักงานปลัดกระทรวง	รวม	๘๔๕,๒๕๑,๖๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการอุตสาหกรรม		๓๐๒,๔๓๑,๕๐๐	บาท	
๒. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม		๔๕๓,๐๕๕,๓๐๐	บาท	
๓. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม การเกษตร		๕๒,๓๕๒,๖๐๐	บาท	
๔. แผนงานพัฒนาชนบท		๔๑,๓๖๗,๘๐๐	บาท	
ข. กรมทรัพยากรธรณี	รวม	๑,๔๔๘,๕๘๐,๘๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการทรัพยากรธรณี		๓๖๘,๘๑๒,๗๐๐	บาท	
๒. แผนงานสำรวจและส่งเสริมการพัฒนา ทรัพยากรธรณี		๗๗๕,๓๖๘,๘๐๐	บาท	
๓. แผนงานพัฒนาพลังงานทดแทน		๑๖,๔๓๐,๕๐๐	บาท	
๔. แผนงานผลิตปิโตรเลียม		๓๒,๔๕๕,๓๐๐	บาท	
๕. แผนงานควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อม		๒๓,๐๘๐,๐๐๐	บาท	
๖. แผนงานพัฒนาชนบท		๒๓๒,๓๘๕,๕๐๐	บาท	
ค. กรมโรงงานอุตสาหกรรม	รวม	๕๓๘,๓๓๔,๔๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการอุตสาหกรรม		๒๓๒,๕๗๗,๕๐๐	บาท	
๒. แผนงานควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อม		๓๐๕,๓๕๖,๕๐๐	บาท	
ง. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	รวม	๖๘๕,๓๒๗,๔๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการอุตสาหกรรม		๖๐,๕๑๘,๕๐๐	บาท	
๒. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม		๒๔๒,๑๕๒,๕๐๐	บาท	
๓. แผนงานส่งเสริมการกระจายอุตสาหกรรม ไปสู่ภูมิภาค		๓๗๕,๕๕๖,๔๐๐	บาท	

๔. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม			
การเกษตร		๖,๖๗๕,๕๐๐ บาท	
จ. สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	รวม	๒๘๕,๑๓๖,๓๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการอุตสาหกรรม		๓๑,๕๘๘,๗๐๐ บาท	
๒. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม		๒๕๓,๑๔๗,๖๐๐ บาท	
ฉ. สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	รวม	๗๐,๑๗๒,๘๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการอุตสาหกรรม		๗๐,๑๗๒,๘๐๐ บาท	
มาตรา ๑๕ งบประมาณรายจ่ายของทบวงมหาวิทยาลัย			
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓๔,๒๖๘,๑๕๖,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
ก. สำนักงานปลัดทบวง	รวม	๓,๕๔๐,๓๘๕,๘๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๘๕๗,๕๕๖,๔๐๐ บาท	
๒. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา			
คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๒,๕๕๖,๕๑๖,๐๐๐ บาท	
๓. แผนงานกิจการนิสิตนักศึกษา		๕๓,๔๗๓,๔๐๐ บาท	
๔. แผนงานป้องกันและควบคุมโรคเอดส์		๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
๕. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
๖. แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด		๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
ข. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	รวม	๓,๕๑๓,๒๗๑,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๔๗๓,๘๖๓,๖๐๐ บาท	
๒. แผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๑,๕๐๑,๕๒๑,๕๐๐ บาท	
๓. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา			
คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๑๔๕,๗๖๔,๐๐๐ บาท	
๔. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๕๑,๖๖๕,๕๐๐ บาท	
๕. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๖๘,๓๒๘,๕๐๐ บาท	
๖. แผนงานกิจการนิสิตนักศึกษา		๖๕,๖๐๐,๒๐๐ บาท	
๗. แผนงานบริการสาธารณสุข		๑,๐๘๘,๐๐๕,๐๐๐ บาท	
๘. แผนงานป้องกันและควบคุมโรคเอดส์		๗๐,๑๑๗,๕๐๐ บาท	

ก. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	รวม	๒,๑๑๕,๕๔๘,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๖๐๖,๓๗๕,๕๐๐ บาท	
๒. แผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๕๘๗,๕๕๒,๓๐๐ บาท	
๓. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๒๖๒,๕๒๕,๒๐๐ บาท	
๔. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๑๘๐,๕๘๐,๖๐๐ บาท	
๕. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๓๕,๒๘๐,๖๐๐ บาท	
๖. แผนงานกิจการนิสิตนักศึกษา		๒๖,๖๘๖,๘๐๐ บาท	
๗. แผนงานอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม		๕๒,๕๐๐ บาท	
๘. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการกีฬา		๑๖,๐๘๕,๗๐๐ บาท	
ง. มหาวิทยาลัยขอนแก่น	รวม	๒,๔๑๑,๐๖๔,๗๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๕๔๓,๗๔๒,๘๐๐ บาท	
๒. แผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๕๓๒,๐๗๕,๒๐๐ บาท	
๓. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๑๖๓,๗๖๖,๓๐๐ บาท	
๔. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๓๐,๕๑๔,๕๐๐ บาท	
๕. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๓,๓๕๖,๓๐๐ บาท	
๖. แผนงานกิจการนิสิตนักศึกษา		๑๒๔,๓๕๗,๓๐๐ บาท	
๗. แผนงานอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม		๑,๓๖๑,๒๐๐ บาท	
๘. แผนงานบริการสาธารณสุข		๖๐๑,๕๘๕,๕๐๐ บาท	
๙. แผนงานป้องกันและควบคุมโรคเอดส์		๑๐,๒๕๗,๒๐๐ บาท	
จ. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	รวม	๒,๔๖๑,๑๔๐,๑๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๔๕๑,๒๖๕,๖๐๐ บาท	
๒. แผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๑,๒๒๔,๕๓๔,๕๐๐ บาท	
๓. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๑๒๔,๑๖๑,๓๐๐ บาท	
๔. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๔๓,๗๖๒,๖๐๐ บาท	
๕. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๑,๕๘๑,๕๐๐ บาท	

บ.	แผนงานกิจการนิสิตนักศึกษา		๘๔,๕๘๒,๖๐๐	บาท	
๗.	แผนงานอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม		๕๒๔,๘๐๐	บาท	
๘.	แผนงานบริการสาธารณสุข		๔๕๕,๑๘๑,๕๐๐	บาท	
๙.	แผนงานป้องกันและควบคุมโรคเอดส์		๓๔,๗๔๔,๕๐๐	บาท	
ฉ.	มหาวิทยาลัยทักษิณ	รวม	๒๒๒๗,๕๓๓,๔๐๐	บาท	คือ
๑.	แผนงานบริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๖๘,๒๘๔,๓๐๐	บาท	
๒.	แผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๘๓,๒๒๐,๕๐๐	บาท	
๓.	แผนงานปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๑๓,๕๘๕,๓๐๐	บาท	
๔.	แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๑,๒๐๒,๐๐๐	บาท	
๕.	แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๘๐๐,๐๐๐	บาท	
๖.	แผนงานกิจการนิสิตนักศึกษา		๕๑,๕๒๗,๒๐๐	บาท	
๗.	แผนงานอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม		๘,๕๑๔,๑๐๐	บาท	
ช.	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	รวม	๑,๕๗๕,๕๐๑,๑๐๐	บาท	คือ
๑.	แผนงานบริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๕๒๔,๖๕๔,๕๐๐	บาท	
๒.	แผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๗๕๔,๕๗๒,๖๐๐	บาท	
๓.	แผนงานปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๒๕๑,๘๕๒,๒๐๐	บาท	
๔.	แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๒๗,๔๒๐,๖๐๐	บาท	
๕.	แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๗,๘๗๖,๓๐๐	บาท	
๖.	แผนงานกิจการนิสิตนักศึกษา		๖,๓๔๑,๕๐๐	บาท	
๗.	แผนงานอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม		๗๐๐,๐๐๐	บาท	
๘.	แผนงานบริการสาธารณสุข		๔๐๕,๒๐๓,๐๐๐	บาท	
๙.	แผนงานป้องกันและควบคุมโรคเอดส์		๔๐๐,๐๐๐	บาท	
ซ.	มหาวิทยาลัยนครสวรรค์	รวม	๑,๑๕๗,๕๘๑,๕๐๐	บาท	คือ
๑.	แผนงานบริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๓๑๓,๖๘๘,๐๐๐	บาท	
๒.	แผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๕๔๗,๗๕๐,๕๐๐	บาท	

๓. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา			
คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๒๘๕,๐๕๓,๗๐๐	บาท
๔. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๓,๖๘๑,๘๐๐	บาท
๕. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๖๓๖,๕๐๐	บาท
๖. แผนงานกิจการนิสิตนักศึกษา		๑,๖๓๕,๒๐๐	บาท
๗. แผนงานอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม		๑,๐๕๕,๔๐๐	บาท
ณ. มหาวิทยาลัยบูรพา	รวม	๕๕๓,๘๖๒,๒๐๐	บาท กี่
๑. แผนงานบริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๒๓๘,๑๓๐,๒๐๐	บาท
๒. แผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๒๗๔,๖๔๔,๒๐๐	บาท
๓. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา			
คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๓๖,๖๒๓,๑๐๐	บาท
๔. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๒๒,๓๖๘,๘๐๐	บาท
๕. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๓,๔๗๓,๑๐๐	บาท
๖. แผนงานกิจการนิสิตนักศึกษา		๑๖,๗๐๕,๕๐๐	บาท
๗. แผนงานอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม		๑,๑๗๕,๕๐๐	บาท
๘. แผนงานป้องกันและควบคุมโรคเอดส์		๗๓๗,๔๐๐	บาท
ญ. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	รวม	๘๓๕,๒๕๒,๐๐๐	บาท กี่
๑. แผนงานบริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๑๕๘,๕๗๕,๕๐๐	บาท
๒. แผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๓๓๘,๕๘๒,๓๐๐	บาท
๓. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา			
คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๑๘๕,๑๗๕,๖๐๐	บาท
๔. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๑๑,๐๘๗,๓๐๐	บาท
๕. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๔๕๓,๒๐๐	บาท
๖. แผนงานกิจการนิสิตนักศึกษา		๕๐,๒๖๕,๑๐๐	บาท
๗. แผนงานอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม		๖,๓๐๐,๖๐๐	บาท
ฎ. มหาวิทยาลัยมหิดล	รวม	๕,๐๗๕,๐๕๑,๕๐๐	บาท กี่
๑. แผนงานบริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๗๔๕,๒๒๕,๕๐๐	บาท
๒. แผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๒,๓๖๘,๕๔๔,๕๐๐	บาท

๓. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา			
คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๒๓๔,๗๓๒,๐๐๐	บาท
๔. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๑๓๒,๔๒๔,๒๐๐	บาท
๕. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๗๘,๕๓๕,๐๐๐	บาท
๖. แผนงานกิจการนิสิตนักศึกษา ¹		๑๔,๘๗๑,๕๐๐	บาท
๗. แผนงานอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม		๑,๐๔๗,๘๐๐	บาท
๘. แผนงานบริการสาธารณสุข		๑,๔๗๗,๖๓๒,๑๐๐	บาท
๙. แผนงานผลิตและพัฒนา			
กำลังคนด้านสุขภาพ		๕,๑๖๕,๑๐๐	บาท
๑๐. แผนงานป้องกันและควบคุมโรคเอดส์		๑๖,๕๐๕,๐๐๐	บาท
ฎ. มหาวิทยาลัยแม่โจ้	รวม	๕๑๕,๔๖๕,๕๐๐	บาท กี่
๑. แผนงานบริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๑๗๘,๘๕๔,๗๐๐	บาท
๒. แผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๒๔๑,๖๐๒,๑๐๐	บาท
๓. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา			
คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๔๑,๐๕๘,๕๐๐	บาท
๔. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๑๖,๓๓๖,๖๐๐	บาท
๕. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๖,๐๓๒,๖๐๐	บาท
๖. แผนงานกิจการนิสิตนักศึกษา		๓๑,๔๓๒,๘๐๐	บาท
๗. แผนงานอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม		๑๐๘,๒๐๐	บาท
ฐ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	รวม	๕๓๓,๕๖๐,๕๐๐	บาท กี่
๑. แผนงานบริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๒๗๗,๐๔๔,๓๐๐	บาท
๒. แผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๕๗๑,๕๐๐,๒๐๐	บาท
๓. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา			
คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๗๑,๕๔๕,๓๐๐	บาท
๔. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๓,๐๘๒,๐๐๐	บาท
๕. แผนงานกิจการนิสิตนักศึกษา		๑๐,๓๘๔,๗๐๐	บาท
ฑ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	รวม	๑,๕๘๕,๐๘๑,๔๐๐	บาท กี่
๑. แผนงานบริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๕๑๐,๘๓๑,๔๐๐	บาท

๒.	แผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา	๕๐๕,๖๕๔,๒๐๐	บาท
๓.	แผนงานปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา	๑๒๕,๑๘๑,๑๐๐	บาท
๔.	แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา	๘,๗๖๓,๔๐๐	บาท
๕.	แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม	๖๓๕,๐๐๐	บาท
๖.	แผนงานกิจการนิสิตนักศึกษา	๖,๑๕๘,๑๐๐	บาท
๗.	แผนงานอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม	๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท
๘.	แผนงานบริการสาธารณสุข	๓๔๗,๖๗๔,๒๐๐	บาท
๙.	แผนงานป้องกันและควบคุมโรคเอดส์	๕๗๖,๐๐๐	บาท
๑๐.	แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการกีฬา	๗๔,๕๖๘,๐๐๐	บาท
ฅ.	มหาวิทยาลัยศิลปากร	รวม	๗๑๕,๔๒๑,๗๐๐ บาท คือ
๑.	แผนงานบริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา	๒๔๔,๔๗๖,๑๐๐	บาท
๒.	แผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา	๓๖๕,๕๘๘,๒๐๐	บาท
๓.	แผนงานปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา	๕๗,๔๐๑,๓๐๐	บาท
๔.	แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา	๕,๕๓๓,๖๐๐	บาท
๕.	แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม	๗,๑๕๗,๒๐๐	บาท
๖.	แผนงานกิจการนิสิตนักศึกษา	๘,๕๕๔,๓๐๐	บาท
๗.	แผนงานอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม	๒๕,๘๗๑,๐๐๐	บาท
ณ.	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	รวม	๑,๕๗๘,๘๕๘,๐๐๐ บาท คือ
๑.	แผนงานบริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา	๗๐๗,๐๖๑,๒๐๐	บาท
๒.	แผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา	๗๖๖,๖๕๐,๘๐๐	บาท
๓.	แผนงานปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา	๕๕,๓๓๕,๒๐๐	บาท
๔.	แผนงานจัดการอาชีวศึกษาและ วิชาชีพพิเศษ	๑๔,๐๐๕,๖๐๐	บาท
๕.	แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา	๕๐,๘๔๓,๘๐๐	บาท
๖.	แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม	๑๓,๗๒๖,๕๐๐	บาท

๗. แผนงานกิจการนิสิตนักศึกษา		๑๔,๔๕๕,๕๐๐	บาท	
๘. แผนงานอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม		๒,๑๕๑,๓๐๐	บาท	
๙. แผนงานบริการสาธารณสุข		๓๔๔,๑๖๒,๓๐๐	บาท	
๑๐. แผนงานป้องกันและควบคุมโรคเอดส์		๖,๔๕๓,๐๐๐	บาท	
ค. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	รวม	๓๒๗,๕๕๑,๒๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๑๒๓,๒๐๒,๓๐๐	บาท	
๒. แผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๑๑๐,๑๒๕,๓๐๐	บาท	
๓. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา				
คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๘๕,๘๔๕,๕๐๐	บาท	
๔. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๒,๖๕๕,๕๐๐	บาท	
๕. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๓,๘๓๔,๔๐๐	บาท	
๖. แผนงานกิจการนิสิตนักศึกษา		๒,๒๘๗,๘๐๐	บาท	
ด. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	รวม	๓๑๘,๖๕๔,๕๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๕๓,๓๖๓,๓๐๐	บาท	
๒. แผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๑๗๑,๓๓๖,๗๐๐	บาท	
๓. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา				
คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๓๖,๕๖๓,๖๐๐	บาท	
๔. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๔,๔๓๕,๑๐๐	บาท	
๕. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๘๒๐,๐๐๐	บาท	
๖. แผนงานกิจการนิสิตนักศึกษา		๑๑,๕๐๖,๒๐๐	บาท	
๗. แผนงานอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม		๖๓๐,๐๐๐	บาท	
ธ. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า				
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง	รวม	๕๕๑,๐๗๔,๘๐๐	บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๒๘๑,๗๗๔,๕๐๐	บาท	
๒. แผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๖๑๑,๗๒๒,๒๐๐	บาท	
๓. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา				
คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๓๗,๗๕๑,๘๐๐	บาท	
๔. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๖,๐๓๔,๓๐๐	บาท	

๕. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๕๕๕,๗๐๐ บาท	
๖. แผนงานกิจการนิสิตนักศึกษา		๕๓,๑๕๒,๓๐๐ บาท	
ท. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	รวม	๖๗๕,๒๘๐,๓๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๖๗๕,๒๘๐,๓๐๐ บาท	
ธ. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า			
พระนครเหนือ	รวม	๗๒๓,๔๑๕,๗๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๓๔๐,๕๔๘,๒๐๐ บาท	
๒. แผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๒๕๓,๖๐๘,๑๐๐ บาท	
๓. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา			
คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๑๑๐,๘๔๒,๐๐๐ บาท	
๔. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๖,๓๐๒,๔๐๐ บาท	
๕. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๘,๗๓๘,๒๐๐ บาท	
๖. แผนงานกิจการนิสิตนักศึกษา		๓,๓๗๕,๘๐๐ บาท	
น. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	รวม	๒๘๔,๖๘๔,๔๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๑๖๗,๕๐๖,๑๐๐ บาท	
๒. แผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๗๐,๐๕๔,๘๐๐ บาท	
๓. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา			
คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๒๒,๖๐๒,๘๐๐ บาท	
๔. แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา		๑๑,๕๔๘,๔๐๐ บาท	
๕. แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม		๑๒,๙๗๒,๓๐๐ บาท	
บ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	รวม	๔๘๐,๕๑๒,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๔๘๐,๕๑๒,๕๐๐ บาท	
ป. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	รวม	๔๑๕,๔๘๕,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา		๔๑๕,๔๘๕,๐๐๐ บาท	
มาตรา ๒๐ งบประมาณรายจ่ายของราชบัณฑิตยสถาน			
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๕,๕๓๕,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
๑. แผนงานบริหารงานขององค์กรแห่งรัฐ		๒๕,๕๓๕,๐๐๐ บาท	

มาตรา ๒๑	งบประมาณรายจ่ายของสำนักพระราชวัง		
ให้ตั้งเป็นจำนวน	๕๖๑,๕๗๕,๔๐๐ บาท	จำแนกดังนี้	
๑.	แผนงานบริหารงานขององค์กรแห่งรัฐ		๕๖๑,๕๗๕,๔๐๐ บาท
มาตรา ๒๒	งบประมาณรายจ่ายของสำนักราชเลขาธิการ		
ให้ตั้งเป็นจำนวน	๒๓๗,๒๕๐,๗๐๐ บาท	จำแนกดังนี้	
๑.	แผนงานบริหารงานขององค์กรแห่งรัฐ		๒๓๗,๒๕๐,๗๐๐ บาท
มาตรา ๒๓	งบประมาณรายจ่ายของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน		
ให้ตั้งเป็นจำนวน	๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	จำแนกดังนี้	
๑.	แผนงานบริหารการคลังและงบประมาณ		๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๒๔	งบประมาณรายจ่ายของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา		
ให้ตั้งเป็นจำนวน	๒๕๕,๕๘๑,๔๐๐ บาท	จำแนกดังนี้	
๑.	แผนงานบริหารงานขององค์กรแห่งรัฐ		๒๕๕,๕๘๑,๔๐๐ บาท
มาตรา ๒๕	งบประมาณรายจ่ายของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร		
ให้ตั้งเป็นจำนวน	๑,๑๒๐,๕๘๖,๘๐๐ บาท	จำแนกดังนี้	
๑.	แผนงานบริหารงานขององค์กรแห่งรัฐ		๑,๑๒๐,๕๘๖,๘๐๐ บาท
มาตรา ๒๖	งบประมาณรายจ่ายของสำนักงานอัยการสูงสุด		
ให้ตั้งเป็นจำนวน	๑,๓๗๕,๕๕๔,๓๐๐ บาท	จำแนกดังนี้	
๑.	แผนงานบริหารด้านกฎหมาย		
	และกระบวนการยุติธรรม		๑,๓๖๘,๔๘๒,๓๐๐ บาท
๒.	แผนงานป้องกันและควบคุมอาชญากรรม		๕,๑๑๗,๔๐๐ บาท
๓.	แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์		๑,๕๖๓,๕๐๐ บาท
๔.	แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด		๔๓๑,๑๐๐ บาท
มาตรา ๒๗	งบประมาณรายจ่ายของรัฐวิสาหกิจ		
ให้ตั้งเป็นจำนวน	๒๑,๗๘๗,๔๗๘,๑๐๐ บาท	จำแนกดังนี้	
ก.	การกีฬาแห่งประเทศไทย	รวม	๑,๐๑๐,๐๓๕,๗๐๐ บาท คือ
๑.	แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการกีฬา		๑,๐๑๐,๐๓๕,๗๐๐ บาท
ข.	การเคหะแห่งชาติ	รวม	๗๗๖,๒๐๕,๐๐๐ บาท คือ
๑.	แผนงานพัฒนาเมือง		๗๗๕,๘๐๐,๐๐๐ บาท
๒.	แผนงานชำระหนี้เงินกู้		๔๐๕,๐๐๐ บาท

ก. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	รวม	๒,๖๔๕,๒๐๑,๗๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการท่องเที่ยว		๒๒๔,๕๘๒,๗๐๐ บาท	
๒. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว		๒,๔๒๐,๖๑๙,๐๐๐ บาท	
ง. การทางพิเศษแห่งประเทศไทย	รวม	๔,๔๑๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานชำระหนี้เงินกู้		๔,๔๑๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท	
จ. การท่าเรือแห่งประเทศไทย	รวม	๓๒๔,๘๓๓,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานพัฒนาการคมนาคม ขนส่งทางน้ำระหว่างประเทศ และการส่งเสริมการพาณิชย์นาวี		๒๖๐,๑๓๐,๐๐๐ บาท	
๒. แผนงานพัฒนาเมือง		๖๔,๗๐๓,๐๐๐ บาท	
ฉ. การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	รวม	๑๑,๘๐๘,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมการกระจาย อุตสาหกรรมไปสู่ภูมิภาค		๑๑,๘๐๘,๐๐๐ บาท	
ช. การประปานครหลวง	รวม	๕๕๓,๕๑๖,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานชำระหนี้เงินกู้		๕๕๓,๕๑๖,๐๐๐ บาท	
ซ. การประปาส่วนภูมิภาค	รวม	๑,๘๕๐,๖๕๔,๔๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานวางผังเมืองและ บริการพื้นฐาน		๑,๖๑๑,๔๔๕,๑๐๐ บาท	
๒. แผนงานพัฒนาชนบท		๒๓๙,๒๐๙,๓๐๐ บาท	
ฅ. การรถไฟแห่งประเทศไทย	รวม	๕,๒๐๒,๓๐๘,๓๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานพัฒนากิจการรถไฟ		๔,๔๕๓,๑๕๐,๒๐๐ บาท	
๒. แผนงานชำระหนี้เงินกู้		๗๔๙,๑๕๘,๑๐๐ บาท	
ฉ. องค์การจําดการน้ำเสี่ย	รวม	๒๖,๗๖๕,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการพัฒนาสิ่งแวดล้อม		๒๖,๗๖๕,๐๐๐ บาท	
ฎ. องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร	รวม	๔,๔๒๕,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการกสิกรรม		๔,๔๒๕,๕๐๐ บาท	
ฏ. องค์การพิพิธภัณฑท์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ	รวม	๔๑๒,๗๓๓,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานเสริมสร้างสมรรถภาพ ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๔๑๒,๗๓๓,๐๐๐ บาท	

ฐ. องค์การรถไฟฟ้ามหานคร	รวม	๒,๑๓๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานระบบขนส่งมวลชน		๑๐๗,๑๑๐,๐๐๐ บาท	
๒. แผนงานชำระหนี้เงินกู้		๒,๐๒๔,๒๓๐,๐๐๐ บาท	
ฑ. องค์การสวนพฤกษศาสตร์	รวม	๔๘,๒๖๓,๕๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานจัดการทรัพยากรธรรมชาติ		๔๐,๐๘๐,๓๐๐ บาท	
๒. แผนงานวิจัย		๘,๑๘๓,๒๐๐ บาท	
ฒ. องค์การสวนสัตว์	รวม	๒๓๓,๖๕๐,๓๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมการพักผ่อนหย่อนใจ		๒๓๓,๖๕๐,๓๐๐ บาท	
ณ. องค์การส่งเสริมกิจการโคนมแห่งประเทศไทย	รวม	๗๘,๘๖๘,๑๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานส่งเสริมการปลูกสัตว์		๗๘,๘๖๘,๑๐๐ บาท	
ด. องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	รวม	๑๒,๖๕๔,๖๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานอนุรักษ์ป่าไม้		๑๑,๓๕๔,๖๐๐ บาท	
๒. แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการป่าไม้		๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท	
ค. สถาบันการบินพลเรือน	รวม	๖๖,๗๒๓,๒๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกิจการเดินอากาศ		๖๖,๗๒๓,๒๐๐ บาท	
ก. สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย	รวม	๒๗๐,๕๕๒,๘๐๐ บาท	คือ
๑. แผนงานบริหารการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๑๐๖,๘๖๗,๘๐๐ บาท	
๒. แผนงานวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๕๗,๔๒๒,๕๐๐ บาท	
๓. แผนงานบริการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๖๔,๔๖๒,๑๐๐ บาท	
๔. แผนงานเสริมสร้างสมรรถภาพทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท	

ท. สถาบันส่งเสริมการสอน

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวม ๗๒๗,๐๘๘,๒๐๐ บาท กือ

๑. แผนงานบริหารการศึกษา ๔๖,๐๑๓,๘๐๐ บาท

๒. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา
คุณภาพการศึกษา ๒๕๓,๕๑๕,๔๐๐ บาท

๓. แผนงานปรับปรุงและพัฒนา
คุณภาพการศึกษาพิเศษและ
การศึกษาสงเคราะห์ ๔๒๗,๕๕๕,๐๐๐ บาท

ธ. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง รวม ๘๒๓,๐๐๗,๔๐๐ บาท กือ

๑. แผนงานบริหารการกสิกรรม ๔,๕๒๐,๐๐๐ บาท

๒. แผนงานส่งเสริมการกสิกรรม ๘๑๘,๐๘๗,๔๐๐ บาท

น. ธนาคารเพื่อการเกษตร

และสหกรณ์การเกษตร รวม ๑๕๒,๔๑๕,๖๐๐ บาท กือ

๑. แผนงานสินเชื่อการเกษตร ๑๕๒,๔๑๕,๖๐๐ บาท

มาตรา ๒๘ ให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อเป็นกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน

เป็นจำนวน ๒๒,๓๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ๒๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) กองทุนจัดรูปที่ดิน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) กองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวัน
ในโรงเรียนประถมศึกษา ๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๔) กองทุนคองยอดเงินต้น
ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๕) เงินทุนหมุนเวียนส่งเสริมการสหกรณ์ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๖) เงินทุนหมุนเวียนเพื่อวิทยาการสงเคราะห์
สำหรับโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามภาคใต้ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๗) เงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาการศึกษา
โรงเรียนเอกชน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๘) เงินทุนหมุนเวียนบัตรประกันสุขภาพ ๑,๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๕) เงินทุนหมุนเวียนเพื่อการส่งเสริม อาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัว และหัตถกรรมไทย	๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๐) เงินทุนหมุนเวียนประชาเศรษฐกิจ สงเคราะห์ (ทปศ.๓)	๑๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๑) กองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน	๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๒) กองทุนเพื่อผู้ใช้แรงงาน	๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๓) กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง	๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๔) กองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ให้สำนักงานประมาณมีอำนาจจัดสรรงบประมาณรายจ่ายดังกล่าวในวรรคก่อน ให้ส่วนราชการ
เบิกจ่ายได้ตามความจำเป็น

ในกรณีจำเป็น สำนักงานประมาณจะโอนรายจ่ายรายการใดรายการหนึ่งไปเพิ่มรายการอื่นในมาตรานี้
ก็ได้

มาตรา ๒๕ ให้ตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลัง ตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วย
วิธีการงบประมาณเป็นจำนวน ๑,๔๗๕,๕๐๘,๗๓๗ บาท

มาตรา ๓๐ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดิน ตามรายการและจำนวนเงิน
ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงานประมาณจะได้จัดสรรหรือตามที่จะได้มีการโอน
เปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย

มาตรา ๓๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

๑. เพื่อให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจได้มีงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๒ สำหรับใช้เป็นหลักในการจ่ายเงินแผ่นดิน

๒. เพื่อปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณที่กำหนดให้ตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลังตามที่ได้จ่ายไปแล้ว

(ร.จ.เล่ม 115 ตอนที่ 71ก หน้า 1 12 ตุลาคม 2541)

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๔๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำ และยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔ ทวิ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐

“มาตรา ๑๔ ทวิ เพื่อปฏิบัติตามข้อผูกพันตามอนุสัญญาระบบฮาร์โมไนซ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศยกเลิก เพิ่ม หรือแก้ไขเพิ่มเติมความในภาค ๑ หลักเกณฑ์การตีความพิกัดอัตราศุลกากร และภาค ๒ พิกัดอัตราอากรขาเข้า

ท้ายพระราชกำหนดนี้ได้ โดยในการนี้ให้มีอำนาจประกาศยกเลิก เพิ่ม หรือแก้ไขเพิ่มเติมอัตราอากร
ในช่องอัตราอากรขาเข้าให้เท่ากับหรือไม่สูงกว่าอัตราเดิมตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ขณะที่แก้ไข
เพิ่มเติมนั้นได้ด้วย

ประกาศตามวรรคหนึ่งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

(ร.จ.เล่ม 115 ตอนที่ 78ก หน้า 1 30 ตุลาคม 2541)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประเทศไทยเป็นภาคีอนุสัญญาาระบบฮาร์โมนิไซส์
(International Convention on the Harmonized Commodity Description and Coding System) ซึ่งคณะมนตรี
ความร่วมมือทางศุลกากรตามอนุสัญญาดังกล่าวได้กำหนดให้แก้ไขการจำแนกประเภทสินค้าอยู่เสมอ เพื่อความสอดคล้อง
และความสะดวกในการค้าระหว่างประเทศ ทำให้จำต้องแก้ไขพิกัดอัตราศุลกากรให้รวดเร็วและสอดคล้องกับพันธกรณี
ระหว่างประเทศดังกล่าว จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ เพื่อให้รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศแก้ไขพิกัดอัตราศุลกากรได้ แต่ทั้งนี้
จะต้องมีอัตราเท่ากับหรือไม่สูงกว่าอัตราเดิม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

ยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๓

ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

พ.ศ. ๒๕๔๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๓ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๓ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ๒๕๔๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๓ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๓ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘ มีบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิเสรีภาพในการรับรู้ข่าวสารของประชาชน ไม่เหมาะสมกับสภาวะการณ์ปัจจุบันที่ประเทศไทยอยู่ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีความมั่นคงและอยู่ในภาวะปกติ ปราศจากภัยคุกคามจากลัทธิใดๆ โดยเฉพาะลัทธิคอมมิวนิสต์ อีกทั้งไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่ได้รับรองและให้ความคุ้มครองเสรีภาพในการพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น สมควรยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ร.จ.เล่ม 115 ตอนที่ 78 หน้า 3 30 ตุลาคม 2541)

พระราชบัญญัติ

โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ในท้องที่ตำบลโพนทอง อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
ให้แก่นายเปื้อง ยลวิลาศ
พ.ศ. ๒๕๔๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๑
เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลโพนทอง
อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้แก่นายเปื้อง ยลวิลาศ เพื่อแลกเปลี่ยนกับที่ดินของนายเปื้อง
ยลวิลาศ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ในท้องที่ตำบลโพนทอง อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้แก่นายเปื้อง ยลวิลาศ พ.ศ. ๒๕๔๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลโพนทอง อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ เนื้อที่ประมาณ ๕ ไร่ ๑ งาน ๕๐ ตารางวา ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่นายเปื้อง ยลวิลาศ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากทางราชการได้ดำเนินการก่อสร้างทางสาธารณะตัดผ่านที่ดินของนายเปื้อง ขลวิลาศ ในท้องที่ตำบลกาฬสินธุ์ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งอยู่ติดกับที่สาธารณประโยชน์ “แก่งคอนกลาง” ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลโพหนอง และตำบลกาฬสินธุ์ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นเหตุให้ที่ดินของนายเปื้อง ขลวิลาศ ส่วนที่เหลืออยู่ถูกน้ำท่วมเนื้อที่ประมาณ ๗ ไร่ ๒ งาน ๓๕ ตารางวา ซึ่งปัจจุบันนายเปื้อง ขลวิลาศ ได้โอนที่ดินส่วนที่ถูกน้ำท่วมดังกล่าวให้เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินแล้ว สมควรโอนที่สาธารณประโยชน์ดังกล่าวบางส่วน ในท้องที่ตำบลโพหนอง อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ เนื้อที่ประมาณ ๕ ไร่ ๑ งาน ๕๐ ตารางวา เพื่อแลกเปลี่ยนกับที่ดินของนายเปื้อง ขลวิลาศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ร.จ.เล่ม 115 ตอนที่ 78ก หน้า 5 30 ตุลาคม 2541)

พระราชบัญญัติ

โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ในท้องที่ตำบลสันทราย อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย
ให้แก่การเคหะแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๔๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๑
เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลสันทราย
อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ให้แก่การเคหะแห่งชาติ เพื่อแลกเปลี่ยนกับที่ดินของการเคหะแห่งชาติ
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำ และยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ในท้องที่ตำบลสันทราย อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ให้แก่การเคหะแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลสันทราย อำเภอเมือง
เชียงราย จังหวัดเชียงราย เนื้อที่ประมาณ ๕ ไร่ ๑ งาน ๘๕ ตารางวา ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้าย
พระราชบัญญัตินี้ ให้แก่การเคหะแห่งชาติ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากลำเหมืองสาธารณะซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลสันทราย อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย เนื้อที่ประมาณ ๕ ไร่ ๑ งาน ๘๕ ตารางวา อยู่คั่นกลางระหว่างที่ดินของการเคหะแห่งชาติ ซึ่งกำลังดำเนินการจัดสร้างตามโครงการเคหะชุมชนจังหวัดเชียงราย ทำให้ที่ดินตามโครงการไม่ติดต่อกันเป็นผืนเดียวกัน และปัจจุบันลำเหมืองสาธารณะดังกล่าว ดินเงินซึ่งหมดสภาพการใช้ประโยชน์ร่วมกันแล้ว การเคหะแห่งชาติจึงมีความประสงค์จะนำที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินดังกล่าวไปดำเนินการจัดสร้างเป็นเคหะชุมชน โดยได้จัดหาที่ดินซึ่งเป็นของการเคหะแห่งชาติ เนื้อที่ประมาณ ๑๕ ไร่ ๑๑ ตารางวา ซึ่งอยู่ในท้องที่เดียวกันมาแลกเปลี่ยนเพื่อทำเป็นทางสาธารณประโยชน์สำหรับให้พลเมืองใช้ร่วมกันแทนแล้ว สมควรโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินดังกล่าวให้แก่การเคหะแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ
การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี
ในสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน
พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑
เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันเทคโนโลยี
ปทุมวัน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี
ในสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันเทคโนโลยีปทุมวันในสังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
“คณะกรรมการสถาบัน” หมายความว่า คณะกรรมการสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ ให้สถาบันมีอำนาจจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มาตรา ๖ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักงานอธิการ คณะหรือภาควิชา หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา ให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ การจัดระบบบริหารงานในสำนักงานอธิการ คณะหรือภาควิชา หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๗ ให้กระทรวงศึกษาธิการจัดสรรเงินงบประมาณให้แก่กรมอาชีวศึกษาตามที่เห็นสมควร เพื่อดำเนินกิจการของสถาบัน

นอกจากเงินงบประมาณตามวรรคหนึ่ง สถาบันหรือกรมอาชีวศึกษาอาจมีรายได้ ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่างๆ ที่สถาบันหรือกรมอาชีวศึกษาได้รับจากการดำเนินกิจการของสถาบัน

(๒) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุที่กรมอาชีวศึกษา ปกครอง ดูแล หรือใช้ประโยชน์เพื่อการดำเนินกิจการของสถาบัน

(๓) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่สถาบันหรือกรมอาชีวศึกษา เพื่อใช้ในการดำเนินกิจการของสถาบัน

(๔) เงินอุดหนุนจากราชการส่วนท้องถิ่น หรือเงินอุดหนุนอื่นที่สถาบันหรือกรมอาชีวศึกษาได้รับเพื่อใช้ในการดำเนินกิจการของสถาบัน

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์อื่น

ให้กรมอาชีวศึกษามีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของกรมอาชีวศึกษาที่มีไว้เพื่อการดำเนินกิจการของสถาบัน ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ และที่เป็นทรัพย์สินอื่นของสถาบัน

รายได้รวมทั้งเบี่ยปรับที่สถาบันหรือกรมอาชีวศึกษาได้รับจากการดำเนินกิจการตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ เว้นแต่เบี่ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาลาศึกษาหรือเบี่ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาซ้อทรัพย์สินหรือสัญญาจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ

มาตรา ๘ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่กรมอาชีวศึกษาได้มาโดยมีผู้ยกให้แก่กรมอาชีวศึกษาเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของสถาบัน หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่กรมอาชีวศึกษาเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของสถาบันตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของกรมอาชีวศึกษา

มาตรา ๙ บรรดารายได้และทรัพย์สินที่สถาบันหรือกรมอาชีวศึกษาได้มาเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของสถาบัน หรือได้มาเนื่องจากการดำเนินกิจการของสถาบัน สถาบันหรือกรมอาชีวศึกษาจะต้องจัดสรรเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของสถาบัน

การจัดสรรรายได้และทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้อยู่ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ของสถาบัน และเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๑๐ การจัดการรายได้และทรัพย์สินที่สถาบันได้รับจัดสรรตามมาตรา ๙ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันและตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้กำหนดไว้

หมวด ๒

การดำเนินกิจการ

มาตรา ๑๑ ให้มีคณะกรรมการสถาบัน ประกอบด้วย

- (๑) ประธานกรรมการสถาบัน ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้ง
- (๒) รองประธานกรรมการสถาบัน ได้แก่ อธิบดีกรมอาชีวศึกษา
- (๓) กรรมการสถาบันโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการ เลขาธิการ คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครู ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย

(๔) กรรมการสถาบันจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำของสถาบัน

(๕) กรรมการสถาบันจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากรองอธิการ คณบดี หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(บ) กรรมการสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนแปดคน ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอก

ให้คณะกรรมการสถาบันแต่งตั้งรองอธิการคนหนึ่งเป็นกรรมการ และเลขานุการคณะกรรมการ สถาบันโดยคำแนะนำของอธิการ

คุณสมบัติของผู้รับเลือกตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการสถาบันตาม (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

หลักเกณฑ์ วิธีการได้มาและคุณสมบัติของประธานกรรมการสถาบัน และกรรมการสถาบัน ผู้ทรงคุณวุฒิตาม (บ) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๑๒ กรรมการสถาบันตามมาตรา ๑๑ (๔) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี และอาจได้รับเลือกใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

ประธานกรรมการสถาบันและกรรมการสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี และอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกก็ได้

มาตรา ๑๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๒ ประธานกรรมการสถาบัน และกรรมการสถาบันพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นประธานกรรมการสถาบันหรือกรรมการสถาบันในประเภทนั้น ๆ

ในกรณีที่ประธานกรรมการสถาบันหรือกรรมการสถาบันพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และได้ แต่งตั้งหรือได้มีการเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งหรือผู้ซึ่งได้รับเลือกนั้นอยู่ใน ตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่ประธานกรรมการสถาบันหรือกรรมการสถาบันพ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังมีได้ แต่งตั้ง หรือยังมีได้เลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทน ให้ประธานกรรมการสถาบันหรือกรรมการสถาบันซึ่งพ้นจาก ตำแหน่งนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งประธานกรรมการสถาบันหรือกรรมการสถาบัน หรือ ได้มีการเลือกกรรมการสถาบันขึ้นใหม่

ในกรณีที่ประธานกรรมการสถาบันหรือกรรมการสถาบันพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระไม่เกิน เก้าสิบวัน สถาบันจะไม่ดำเนินการแต่งตั้งประธานกรรมการสถาบันหรือไม่ดำเนินการแต่งตั้งหรือ เลือกกรรมการสถาบันขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการสถาบันมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) วางนโยบายและกำกับแผนพัฒนาของสถาบันเกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงสิ่งแวดล้อมและศิลปวัฒนธรรม

(๒) วางระเบียบและออกข้อบังคับของสถาบันเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของสถาบัน

(๓) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักงานอธิการ คณะหรือภาควิชา หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา

(๔) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาของสถาบัน

(๕) อนุมัติการให้ปริญญา อนุปริญญา และประกาศนียบัตร

(๖) พิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการแต่งตั้งและการถอดถอนอธิการ ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ และศาสตราจารย์เกียรติคุณ

(๗) พิจารณาแต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการ คณบดี รองคณบดี หัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าหน่วยงานและรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หรือภาควิชา รองศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

(๘) พิจารณาให้ความเห็นชอบงบประมาณของสถาบันเพื่อเสนอต่อกรมอาชีวศึกษา รวมทั้งวางระเบียบและออกข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดทำและการพิจารณางบประมาณ การเงิน และทรัพย์สินของสถาบัน

(๙) พิจารณากำหนดเครื่องหมายของสถาบัน

(๑๐) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการสถาบัน

(๑๑) อำนาจหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของสถาบันที่มีได้ระบุให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ

มาตรา ๑๕ การประชุมของคณะกรรมการสถาบัน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๑๖ ให้มีอธิการคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของสถาบัน และจะให้มีรองอธิการหรือผู้ช่วยอธิการ หรือมีทั้งรองอธิการและผู้ช่วยอธิการตามจำนวนที่คณะกรรมการสถาบันกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการมอบหมายก็ได้

อธิการนั้น ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันจากบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๗

อธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และจะได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

รองอธิการนั้น ให้คณะกรรมการสถาบันแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการจากคณาจารย์ประจำของสถาบันผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๗

ผู้ช่วยอธิการนั้น ให้คณะกรรมการสถาบันแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการจากคณาจารย์ประจำของสถาบันผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๘

เมื่ออธิการพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการและผู้ช่วยอธิการพ้นจากตำแหน่งด้วย
มาตรา ๑๗ อธิการและรองอธิการต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) ได้รับปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากสถาบันอุดมศึกษาที่สถาบันรับรองและได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารในสถาบันหรือสถานศึกษาอื่นในสังกัดกรมอาชีวศึกษา หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สถาบันรับรองมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี หรือเคยดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการสถาบันหรือในสภาสถาบันอุดมศึกษาอื่นมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี หรือ

(๒) ได้รับปริญญาตรีจากสถาบันหรือปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สถาบันรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารในสถาบันหรือสถานศึกษาอื่นในสังกัดกรมอาชีวศึกษา หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สถาบันรับรองมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปีหรือเคยดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการสถาบันหรือในสภาสถาบันอุดมศึกษาอื่นมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี

มาตรา ๑๘ ผู้ช่วยอธิการต้องได้รับปริญญาตรีจากสถาบันหรือปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สถาบันรับรอง

มาตรา ๑๙ อธิการมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) บริหารกิจการของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการ และข้อบังคับของสถาบัน รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของสถาบัน

(๒) ควบคุมดูแลบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการ และข้อบังคับของสถาบัน

(๓) เป็นผู้แทนของสถาบันในกิจการทั่วไป

(๔) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของสถาบันเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการสถาบัน

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบและข้อบังคับของสถาบัน หรือตามที่คณะกรรมการสถาบันมอบหมาย

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองอธิการเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการหลายคนให้รองอธิการซึ่งอธิการมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าอธิการไม่ได้มอบหมายให้รองอธิการซึ่งมีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการ หรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนอธิการตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ประธานกรรมการสถาบันแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๗ เป็นผู้รักษาราชการแทน

ให้ผู้รักษาราชการแทนตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับอธิการ และในกรณีที่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจและหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาราชการแทนทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับอธิการในระหว่างที่รักษาราชการแทนด้วย

มาตรา ๒๑ ในคณะหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีคณบดีหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะเป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบงานของคณะหรือหน่วยงานนั้น และจะให้มีรองคณบดี หรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะคนหนึ่งหรือหลายคนตามจำนวนที่คณะกรรมการสถาบันกำหนดเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่คณบดีหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะมอบหมายก็ได้

ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชาในคณะหรือแบ่งหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา ให้มีหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบงานของภาควิชาหรือหน่วยงานนั้น และจะให้มีรองหัวหน้าภาควิชาหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาคนหนึ่งหรือหลายคนตามจำนวนที่คณะกรรมการสถาบันกำหนดเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่หัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชามอบหมายก็ได้

คณบดี รองคณบดี หัวหน้าภาควิชา รองหัวหน้าภาควิชา หัวหน้าหน่วยงานและรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา ให้คณะกรรมการสถาบันแต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำของสถาบันโดยคำแนะนำของอธิการ

มาตรา ๒๒ คณบดี รองคณบดี หัวหน้าภาควิชา หัวหน้าและรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาต้องได้รับปริญญาตรีจากสถาบัน หรือปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สถาบันรับรองและได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารในสถาบันหรือสถานศึกษาอื่นในสังกัดกรมอาชีวศึกษา หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สถาบันรับรองมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี

มาตรา ๒๓ คณบดี หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

เมื่อคณบดี หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดี รองหัวหน้าภาควิชาหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๔ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการ รองอธิการ ผู้ช่วยอธิการ คณบดี รองคณบดี หัวหน้าภาควิชา รองหัวหน้าภาควิชา หัวหน้าและรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาจะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งอยู่หนึ่งตำแหน่งแล้ว จะรักษาราชการแทนตำแหน่งอื่นอีกตำแหน่งก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหกเดือน

มาตรา ๒๕ วิธีการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นอธิการ คณบดี หัวหน้าภาควิชาและหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

หมวด ๓

คณาจารย์

มาตรา ๒๖ คณาจารย์ประจำซึ่งสอนระดับปริญญาตรีในสถาบันมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู

มาตรา ๒๗ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ซึ่งเป็นหรือเคยเป็นอาจารย์พิเศษในวิชาที่ผู้นั้นมีความชำนาญเป็นพิเศษ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๒๘ คณะกรรมการสถาบันอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสม และมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของสถาบันเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์พิเศษได้

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๒๕ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ และพ้นจากหน้าที่ในสถาบันไปโดยไม่มีความผิด คณะกรรมการสถาบันอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในวิชาที่ศาสตราจารย์นั้นมีความเชี่ยวชาญได้

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๓๐ ให้ผู้เป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ มีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าว เป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

การใช้คำนำหน้านามตามความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้อักษรย่อดังนี้

ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ศ.
ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ศ. (พิเศษ)
ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	ใช้อักษรย่อ ศ. (เกียรติคุณ)
รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ รศ.
รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ รศ. (พิเศษ)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ผศ.
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ผศ. (พิเศษ)

หมวด ๔

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๓๑ สถาบันมีอำนาจให้ปริญญาตรีในสาขาที่มีการสอนในสถาบันได้
ปริญญาในสาขาวิชาใดจะเรียกชื่ออย่างไร และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๒ คณะกรรมการสถาบันอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองได้

มาตรา ๓๓ คณะกรรมการสถาบันอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีอนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรอย่างหนึ่งอย่างใดในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันได้ ดังนี้

(๑) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาหนึ่งสาขาวิชาใดก่อนชั้นได้รับปริญญาตรี

(๒) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มาตรา ๓๔ สถาบันมีอำนาจให้ปริญญาตรีกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสถาบันเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำของสถาบันหรือผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆ ในสถาบัน หรือคณะกรรมการสถาบันในขณะดำรงตำแหน่งนั้นมิได้

สาขาของปริญญาและหลักเกณฑ์การให้ปริญญาตรีกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๓๕ คณะกรรมการสถาบันอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเข้มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา อนุปริญญา และประกาศนียบัตรได้ และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งกรรมการสถาบัน ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร หรือครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ของสถาบันได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูประจำตำแหน่ง ครูวิทยฐานะ และเข้มวิทยฐานะ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครูประจำตำแหน่ง ครูวิทยฐานะ และเข้มวิทยฐานะ จะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๓๖ คณะกรรมการสถาบันอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีเครื่องหมายของสถาบัน เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๗ ผู้ใดใช้ครูประจำตำแหน่ง ครูวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะ เครื่องหมายของสถาบัน เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาของสถาบัน โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้หรือแสดงด้วยประการใดๆ ว่าตนมีตำแหน่งปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของสถาบัน โดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้ หรือมีตำแหน่งหรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๘ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสถาบันตามมาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการสถาบันประกอบด้วยปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธานกรรมการสถาบัน อธิบดีกรมอาชีวศึกษาเป็นรองประธานกรรมการสถาบัน เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครู ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัยเป็นกรรมการสถาบัน และผู้อำนวยการวิทยาลัยช่างกลปทุมวันผู้ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นผู้รักษาราชการแทนอธิการ ทำหน้าที่เป็นกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการสถาบัน ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๙ บรรดาผู้ซึ่งได้รับประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง และประกาศนียบัตรวิศวกรรมเมคคาทรอนิกส์ของวิทยาลัยช่างกลปทุมวันตามหลักสูตรของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีศักดิ์และสิทธิเท่ากับที่ได้รับปริญญาตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรส่งเสริมการศึกษาวิชาการ และผลิตบุคลากรผู้ปฏิบัติงานวิชาชีพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อสนองความต้องการของตลาดแรงงาน และเป็นการขยายโอกาสสำหรับผู้สำเร็จอาชีวศึกษาในการศึกษาต่อด้านวิชาชีพเฉพาะทางระดับปริญญาตรีให้กว้างขวางขึ้น ตลอดจนการถ่ายทอดและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในการนี้สมควรให้สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน ในสังกัด กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จัดการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ว.จ.เล่ม 115 ตอนที่ 79ก หน้า 1 2 พฤศจิกายน 2541)

พระราชบัญญัติ

การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

พ.ศ. ๒๕๔๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๔๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในสังกัดกรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ

“คณะกรรมการสถาบัน” หมายความว่า คณะกรรมการสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ ให้สถาบันมีอำนาจจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านช่างศิลป์ นาฏศิลป์ และดุริยางคศิลป์ทั้งไทยและสากล และศิลปวัฒนธรรม

มาตรา ๖ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักงานอธิการ คณะหรือภาควิชา หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา ให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ การจัดระบบบริหารงานในสำนักงานอธิการ คณะหรือภาควิชา หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๗ ให้กระทรวงศึกษาธิการจัดสรรเงินงบประมาณให้แก่กรมศิลปากรตามที่เห็นสมควร เพื่อดำเนินกิจการของสถาบัน

นอกจากเงินงบประมาณตามวรรคหนึ่ง สถาบันหรือกรมศิลปากรอาจมีรายได้และทรัพย์สิน ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์และค่าธรรมเนียมต่างๆ ที่สถาบันได้รับจากการดำเนินกิจการของสถาบัน
(๒) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุที่กรมศิลปากร ปกครอง ดูแล หรือใช้ประโยชน์เพื่อการดำเนินกิจการของสถาบัน

(๓) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่สถาบันหรือกรมศิลปากรเพื่อใช้ในการดำเนินกิจการของสถาบัน

(๔) เงินอุดหนุนจากราชการส่วนท้องถิ่น หรือเงินอุดหนุนอื่นที่สถาบันหรือกรมศิลปากรได้รับ เพื่อใช้ในการดำเนินกิจการของสถาบัน

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์อื่น

ให้กรมศิลปากรมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของกรมศิลปากรที่มีไว้เพื่อการดำเนินกิจการของสถาบัน ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ และที่เป็นทรัพย์สินอื่นของสถาบัน

รายได้รวมทั้งเบียดปรับที่กรมศิลปากรได้รับจากการดำเนินกิจการตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ เว้นแต่เบียดปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษาและเบียดปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาซื้อทรัพย์สินหรือสัญญาจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ

มาตรา ๘ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่กรมศิลปากรได้มาโดยมีผู้ยกให้แก่กรมศิลปากรเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานกิจการของสถาบัน หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่กรมศิลปากรเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานกิจการของสถาบันตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของกรมศิลปากร

มาตรา ๙ บรรดารายได้และทรัพย์สินที่สถาบันหรือกรมศิลปากรได้มาเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานกิจการของสถาบัน หรือได้มาเนื่องจากการดำเนินงานกิจการของสถาบัน สถาบันหรือกรมศิลปากรจะต้องจัดสรรเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานกิจการของสถาบัน

การจัดสรรรายได้และทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้อยู่ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ของสถาบัน และเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๑๐ การจัดการรายได้และทรัพย์สินที่สถาบันได้รับจัดสรรตามมาตรา ๙ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันและตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้กำหนดไว้

หมวด ๒

การดำเนินงานกิจการ

มาตรา ๑๑ ให้มีคณะกรรมการสถาบัน ประกอบด้วย

- (๑) ประธานกรรมการสถาบัน ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้ง
- (๒) รองประธานกรรมการสถาบัน ได้แก่ อธิบดีกรมศิลปากร
- (๓) กรรมการสถาบันโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครู และผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย

(๔) กรรมการสถาบันจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากรองอธิการ คณบดี และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๕) กรรมการสถาบันจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำของสถาบัน

(๖) กรรมการสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเจ็ดคน ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งจากบุคคลภายนอก

ให้คณะกรรมการสถาบันแต่งตั้งรองอธิการคนหนึ่งเป็นกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการสถาบันโดยคำแนะนำของอธิการ

คุณสมบัติของผู้รับเลือกตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการสถาบันตาม (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

หลักเกณฑ์ วิธีการได้มาและคุณสมบัติของประธานกรรมการสถาบันและกรรมการสถาบัน ผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๑๒ กรรมการสถาบันตามมาตรา ๑๑ (๔) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี และอาจได้รับเลือกใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

ประธานกรรมการสถาบันและกรรมการสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี และอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้

มาตรา ๑๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๒ ประธานกรรมการสถาบัน และกรรมการสถาบันพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นประธานกรรมการสถาบันหรือกรรมการสถาบันในประเภทนั้น ๆ

ในกรณีที่ประธานกรรมการสถาบันหรือกรรมการสถาบันพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และได้แต่งตั้งหรือได้มีการเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้วให้ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งหรือผู้ซึ่งได้รับเลือกนั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่ประธานกรรมการสถาบันหรือกรรมการสถาบันพ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังมีได้แต่งตั้งหรือยังมีได้เลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทน ให้ประธานกรรมการสถาบันหรือกรรมการสถาบันซึ่งพ้นจากตำแหน่งนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งประธานกรรมการสถาบันหรือกรรมการสถาบันหรือได้มีการเลือกกรรมการสถาบันขึ้นใหม่

ในกรณีที่ประธานกรรมการสถาบันหรือกรรมการสถาบันพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระไม่เกินเก้าสิบวัน สถาบันจะไม่ดำเนินการแต่งตั้งประธานกรรมการสถาบัน หรือไม่ดำเนินการแต่งตั้งหรือเลือกกรรมการสถาบันขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการสถาบันมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) วางนโยบายและกำกับแผนพัฒนาของสถาบันเกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

(๒) วางระเบียบและออกข้อบังคับต่างๆ เกี่ยวกับการดำเนินกิจการของสถาบัน

(๓) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักงานอธิการ คณะ หรือภาควิชา หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา

(๔) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาของสถาบัน

(๕) อนุมัติการให้ปริญญา อนุปริญญา และประกาศนียบัตร

(๖) พิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการแต่งตั้งและการถอดถอนอธิการ ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ และศาสตราจารย์เกียรติคุณ

(๗) พิจารณาแต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการ คณบดี รองคณบดี หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงาน หรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา รองศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

(๘) พิจารณาให้ความเห็นชอบงบประมาณของสถาบันเพื่อเสนอต่อกรมศิลปากร รวมทั้งวางระเบียบและออกข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดทำงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สินของสถาบัน

(๙) พิจารณากำหนดเครื่องหมายของสถาบัน

(๑๐) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ปัญหาทางการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมและด้านอื่นตามที่กระทรวงศึกษาธิการหรือ

(๑๑) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใดๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการสถาบัน

(๑๒) อำนาจหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของสถาบันที่มีได้ระบุให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ใด โดยเฉพาะ

มาตรา ๑๕ การประชุมของคณะกรรมการสถาบัน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๑๖ ให้มีอธิการคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของสถาบัน และจะให้มียรองอธิการหรือผู้ช่วยอธิการ หรือมีทั้งรองอธิการและผู้ช่วยอธิการตามจำนวนที่คณะกรรมการสถาบันกำหนดเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการมอบหมายก็ได้

อธิการนั้น ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันจากบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๗

อธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และจะได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

รองอธิการและผู้ช่วยอธิการนั้น ให้คณะกรรมการสถาบันแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการจากคณาจารย์ประจำของสถาบันผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๗

เมื่ออธิการพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการและผู้ช่วยอธิการพ้นจากตำแหน่งด้วย
มาตรา ๑๗ อธิการ รองอธิการและผู้ช่วยอธิการต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) ได้รับปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากสถาบันอุดมศึกษาที่สถาบันรับรองและได้ทำการสอน
ในสถาบันหรือสถานศึกษาอื่นในสังกัดกรมศิลปากร หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สถาบันรับรอง หรือ
มีประสบการณ์ในด้านการบริหารมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี หรือเคยดำรงตำแหน่งในคณะ
กรรมการสถาบันหรือในสภาสถาบันอุดมศึกษาอื่นมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี หรือ

(๒) ได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สถาบัน
รับรอง และได้ทำการสอนในสถาบันหรือสถานศึกษาอื่นในสังกัดกรมศิลปากรหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น
ที่สถาบันรับรอง หรือมีประสบการณ์ในด้านการบริหารมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี หรือเคยดำรง
ตำแหน่งในคณะกรรมการสถาบันหรือในสภาสถาบันอุดมศึกษาอื่นมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี

มาตรา ๑๘ อธิการมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) บริหารกิจการของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการ
และของสถาบัน รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของสถาบัน

(๒) ควบคุมดูแลบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของสถาบันให้เป็น
ไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการ และข้อบังคับของสถาบัน

(๓) เป็นผู้แทนของสถาบันในกิจการทั่วไป

(๔) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการของสถาบันเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการสถาบัน

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบและข้อบังคับของสถาบัน หรือตามที่คณะกรรมการสถาบัน
มอบหมาย

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการหลายคน ให้รองอธิการที่อธิการมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน
ถ้าอธิการมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการ หรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนอธิการตามวรรคหนึ่ง หรือ
มีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ประธานกรรมการสถาบันแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๗ เป็น
ผู้รักษาราชการแทน

ให้ผู้รักษาราชการแทนตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับอธิการ และ
ในกรณีที่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการ
เป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างไร ให้ผู้รักษาราชการแทนนั้นทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจ
หน้าที่เช่นเดียวกับอธิการในระหว่างที่รักษาราชการแทนด้วย

มาตรา ๒๐ ในคณะหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีคณบดีหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะหรือหน่วยงานนั้น และจะให้มีรองคณบดีหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะคนหนึ่งหรือหลายคนตามจำนวนที่คณะกรรมการสถาบันกำหนดเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่คณบดีหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะมอบหมายก็ได้

ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชาในคณะ หรือแบ่งหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา ให้มีหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของภาควิชาหรือหน่วยงานนั้น และจะให้มีรองหัวหน้าภาควิชาหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาคนหนึ่งหรือหลายคนตามจำนวนที่คณะกรรมการสถาบันกำหนดเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชามอบหมายก็ได้

คณบดี รองคณบดี หัวหน้าภาควิชา รองหัวหน้าภาควิชา หัวหน้าหน่วยงานและรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา ให้คณะกรรมการสถาบันแต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำของสถาบันโดยคำแนะนำของอธิการ

มาตรา ๒๑ คณบดี หัวหน้าภาควิชา หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาให้มีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

เมื่อคณบดี หัวหน้าภาควิชา หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดี รองหัวหน้าภาควิชาหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๒ คณบดี รองคณบดี หัวหน้าภาควิชา หัวหน้าและรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาต้องได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สถาบันรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารในสถาบันหรือสถานศึกษาอื่นในสังกัดกรมศิลปากรหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สถาบันรับรอง มาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี

มาตรา ๒๓ วิธีการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นอธิการ คณบดี หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๒๔ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการ รองอธิการ ผู้ช่วยอธิการ คณบดี รองคณบดี หัวหน้าภาควิชา รองหัวหน้าภาควิชา หัวหน้าและรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาจะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งอยู่หนึ่งตำแหน่งแล้ว จะรักษาราชการแทนตำแหน่งอื่นอีกหนึ่งตำแหน่งก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหกเดือน

หมวด ๓

คณาจารย์

มาตรา ๒๕ คณาจารย์ประจำซึ่งสอนระดับปริญญาตรีในสถาบันมีตำแหน่งทางวิชาการดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้ง และถอดถอนคณาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู

มาตรา ๒๖ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ซึ่งเป็นหรือเคยเป็นอาจารย์พิเศษในสาขาวิชาที่ผู้นั้นมีความชำนาญเป็นพิเศษ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน คุณสมบัติและหลักเกณฑ์การแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๒๗ คณะกรรมการสถาบันอาจแต่งตั้งบุคคลผู้มีคุณสมบัติเหมาะสม และมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของสถาบันเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษได้ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๒๘ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ และพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด คณะกรรมการสถาบันอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาวิชาที่ศาสตราจารย์นั้นมีความเชี่ยวชาญได้

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๒๕ ให้ผู้เป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ มีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการ ดังกล่าว เป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

การใช้คำนำหน้านามตามความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้อักษรย่อดังนี้

ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ศ.
ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ศ. (พิเศษ)
ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	ใช้อักษรย่อ ศ. (เกียรติคุณ)
รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ รศ.
รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ รศ. (พิเศษ)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ผศ.
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ผศ. (พิเศษ)

หมวด ๔

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๓๐ สถาบันมีอำนาจให้ปริญญาตรีในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันได้
ปริญญาในสาขาวิชาใดจะเรียกชื่ออย่างไร และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้ตรา
เป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๑ คณะกรรมการสถาบันอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับ
ปริญญาตรีเกียรติคุณอันดับหนึ่งหรือปริญญาตรีเกียรติคุณอันดับสองได้

มาตรา ๓๒ คณะกรรมการสถาบันอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีอนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร
อย่างหนึ่งอย่างใดในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันได้ ดังนี้

(๑) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาหนึ่งสาขาวิชาใด
ก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาตรี

(๒) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มาตรา ๓๓ สถาบันมีอำนาจให้ปริญญาตรีกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งคณะกรรมการสถาบัน
เห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำของสถาบัน หรือ
ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในสถาบันหรือคณะกรรมการสถาบันในขณะที่ดำรงตำแหน่งนั้นมีได้

สาขาของปริญญาและหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน
มาตรา ๓๔ คณะกรรมการสถาบันอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเข้มวิทยฐานะเป็น
เครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรและอาจกำหนดให้
มีครูประจำตำแหน่งกรรมการสถาบัน ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร หรือครูประจำตำแหน่งคณาจารย์
ของสถาบันได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะ และ
ครูประจำตำแหน่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครูวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่ง จะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไร
ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๓๕ คณะกรรมการสถาบันอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีเครื่องหมายของสถาบัน
เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๖ ผู้ใดใช้ครูวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะ ครูประจำตำแหน่ง เครื่องหมายของสถาบัน
เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษา โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้หรือแสดงด้วยประการใดๆ
ว่าตนมีตำแหน่ง ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของสถาบัน โดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำ
เพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้ หรือมีตำแหน่ง หรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๗ ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการสถาบันตามมาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการ
สถาบันประกอบด้วยปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธานกรรมการสถาบัน อธิบดีกรมศิลปากรเป็น
รองประธานกรรมการสถาบัน เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการ
วัฒนธรรมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครู ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย ผู้อำนวยการสถาบัน
นาฏดุริยางคศิลป์ ผู้อำนวยการสถาบันศิลปกรรมเป็นกรรมการสถาบัน และรองอธิบดีกรมศิลปากร

ซึ่งอธิบดีกรมศิลปากรแต่งตั้งให้เป็นผู้รักษาราชการแทนอธิการทำหน้าที่เป็นกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการสถาบัน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์และผู้อำนวยการวิทยาลัยช่างศิลป์เป็นผู้ช่วยเลขานุการ คณะกรรมการสถาบัน ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

(ร.จ.เล่ม 115 ตอนที่ 79ก หน้า 13 2 พฤศจิกายน 2541)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นสมควรส่งเสริมการศึกษาวิชาการ วิชาศึกษา และวิชาชีพพิเศษ ด้านช่างศิลป์ นาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ทั้งไทยและสากลและศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งส่งเสริม การผลิตบุคลากรเพื่อทำหน้าที่เป็นช่างศิลป์กรรม ศิลปินอาชีพ ครูศิลปะ นักวิชาการ และนักวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนส่งเสริมการอนุรักษ์ พัฒนา สืบทอด และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ในการนี้ สมควรให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในสังกัดกรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ จัดการศึกษาระดับปริญญาตรี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๗)

พ.ศ. ๒๕๔๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน ๑๑. แห่งบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายท้ายประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๑๑. ค่าใช้จ่าย

(๑) ค่าพาหนะเดินทางให้แก่เจ้าพนักงาน
พนักงานเจ้าหน้าที่ และคนงานที่จ้าง
ไปทำการรังวัดเกี่ยวกับโฉนดที่ดิน หรือ
พิสูจน์สอบสวน หรือตรวจสอบเนื้อที่
เกี่ยวกับหนังสือรับรองการทำประโยชน์
ตามคำขอ	ให้จ่ายในลักษณะเหมาจ่าย
ตามระเบียบกระทรวง
มหาดไทยด้วยความเห็นชอบ
ของกระทรวงการคลัง
(๒) ค่าเบี้ยเลี้ยงให้แก่เจ้าพนักงาน
พนักงานเจ้าหน้าที่ และค่าจ้างคนงาน
ที่จ้างไปทำการรังวัดเกี่ยวกับโฉนดที่ดิน
หรือพิสูจน์สอบสวน หรือตรวจสอบเนื้อที่
เกี่ยวกับหนังสือรับรองการทำประโยชน์
ตามคำขอ	ให้จ่ายในลักษณะเหมาจ่าย
ตามระเบียบกระทรวง
มหาดไทยด้วยความเห็นชอบ
ของกระทรวงการคลัง
(๓) ค่าป่วยการให้แก่เจ้าพนักงานผู้ปกครอง
ท้องที่หรือผู้แทนที่ไปในการรังวัดเกี่ยวกับ
โฉนดที่ดิน หรือพิสูจน์สอบสวน หรือ
ตรวจสอบเนื้อที่เกี่ยวกับหนังสือรับรอง
การทำประโยชน์ คนหนึ่ง วันละ	๑๐๐ บาท
(๔) ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ในการรังวัดเกี่ยวกับ
โฉนดที่ดิน หรือพิสูจน์สอบสวน หรือ
ตรวจสอบเนื้อที่เกี่ยวกับหนังสือรับรอง
การทำประโยชน์	ให้จ่ายในลักษณะเหมาจ่าย
ตามระเบียบกระทรวง
มหาดไทยด้วยความเห็นชอบ
ของกระทรวงการคลัง
(๕) ค่าปิดประกาศให้แก่ผู้ปิดประกาศ แปลงละ	๒๐ บาท
(๖) ค่าพยานให้แก่พยาน คนละ	๒๐ บาท”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในบัญชีค่าตอบแทนท้ายประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองการดำเนินงานของคณะกรรมการความร่วมมือทางศุลกากร

พ.ศ. ๒๕๔๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงรูปแบบของกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานของคณะกรรมการความร่วมมือทางศุลกากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของคณะกรรมการความร่วมมือทางศุลกากร พ.ศ. ๒๕๔๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๕ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔

มาตรา ๔ เพื่อคุ้มครองการดำเนินงานในประเทศไทยของคณะกรรมการความร่วมมือทางศุลกากร ให้บรรลุผลตามความมุ่งประสงค์

(๑) ให้ยอมรับนับถือว่าคณะกรรมการความร่วมมือทางศุลกากรเป็นนิติบุคคล

(๒) ให้คณะกรรมการความร่วมมือทางศุลกากร ผู้แทนสมาชิก ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้แต่งตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือคณะกรรมการและผู้แทนสมาชิก และเจ้าพนักงานของคณะกรรมการได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญาจัดตั้งคณะกรรมการความร่วมมือทางศุลกากร ฉบับลงนามเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๕๓ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในระหว่างที่ปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทยหรือเข้ามาในประเทศไทยเพื่อปฏิบัติหน้าที่หรือในการปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับคณะกรรมการความร่วมมือทางศุลกากร

มาตรา ๕ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งใดอ้างถึงประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๕ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ หรืออ้างถึงบทบัญญัติแห่งประกาศของคณะปฏิวัตินี้ ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งนั้นอ้างถึงพระราชบัญญัตินี้ หรืออ้างถึงบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ในบทมาตราที่มีนัยเช่นเดียวกัน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

อนุสัญญาจัดตั้งคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร

ท้ายพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร พ.ศ. ๒๕๔๑

รัฐบาลผู้ลงนามในอนุสัญญานี้

โดยพิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะให้ได้มาซึ่งระบบศุลกากรอันมีความกลมกลืน และมีแบบเดียวกันในขั้นสูงที่สุดและโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ที่จะศึกษาปัญหาที่มีอยู่เป็นประจำในการพัฒนา และปรับปรุง วิชาการทางศุลกากร และกฎหมายศุลกากรที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้น ๆ ให้ดีขึ้น

โดยที่ตระหนักอยู่ว่า การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างรัฐบาลในเรื่องเหล่านี้จักเป็นประโยชน์แก่การค้าระหว่างประเทศ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงตัวประกอบต่าง ๆ ทั้งในทางเศรษฐกิจและวิชาการ ที่เกี่ยวข้องกับการนี้ด้วย

จึงได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ ๑

ได้กำหนดให้จัดตั้งคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากรคณะหนึ่ง (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “คณะมนตรี”) ขึ้นไว้ ณ ที่นี้

ข้อ ๒

(ก) สมาชิกคณะมนตรี ได้แก่

(๑) ภาคิผู้ทำสัญญาของอนุสัญญานี้

(๒) รัฐบาลแห่งดินแดนที่มีการศุลกากรแยกต่างหาก ซึ่งเสนอโดยภาคิผู้ทำสัญญา ผู้มีความรับผิดชอบในการดำเนินความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างสมบูรณ์แบบของรัฐบาลนั้น โดยรัฐบาลนั้น มีความเป็นอิสระในการดำเนินความสัมพันธ์ทางพาณิชย์ภายนอก และซึ่งการรับเข้าเป็นสมาชิกแยกต่างหาก นั้น ได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรีแล้ว

(ข) รัฐบาลใด ๆ แห่งดินแดนที่มีการศุลกากรแยกต่างหาก ซึ่งเป็นสมาชิกคณะมนตรี ตามวรรค (ก) (๒) ข้างต้นยอมหมดสภาพเป็นสมาชิกในเมื่อภาคิผู้ทำสัญญาผู้มีความรับผิดชอบในการดำเนินความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างสมบูรณ์แบบของรัฐบาลนั้น ได้แจ้งให้คณะมนตรีทราบถึงการถอนตัวออกจากสมาชิกภาพของรัฐบาลนั้นแล้ว

(ค) แต่ละสมาชิกจะตั้งผู้แทนได้หนึ่งคน และผู้แทนสำรองอีกคนหนึ่งหรือมากกว่านั้น เป็นผู้แทนของตนในคณะมนตรี ผู้แทนนั้น ๆ อาจมีคณะที่ปรึกษาช่วยเหลือด้วยก็ได้

(ง) คณะมนตรีอาจรับผู้แทนของรัฐบาลใด ๆ ซึ่งมีได้เป็นสมาชิก หรือผู้แทนขององค์การระหว่างประเทศใด ๆ ไว้ในฐานะผู้สังเกตการณ์ด้วยก็ได้

ข้อ ๓

การหน้าที่ของคณะมนตรีได้แก่

(ก) ศึกษาปัญหาที่เกี่ยวเนื่องกับความร่วมมือกันในเรื่องศุลกากร ซึ่งภาคีผู้ทำสัญญาได้ตกลงให้ส่งเสริมตามความมุ่งประสงค์ทั่วไปของอนุสัญญานี้

(ข) ตรวจสอบลักษณะทางวิชาการของระบบศุลกากรตลอดทั้งตัวประกอบทางเศรษฐกิจเกี่ยวกับลักษณะทางวิชาการนั้น ๆ โดยมุ่งหมายที่จะเสนอวิธีที่ได้ผลในทางปฏิบัติแก่สมาชิกคณะมนตรี เพื่อให้บรรลุถึงซึ่งความกลมกลืนและมีแบบเดียวกันในขั้นสูงที่สุดเท่าที่จะทำได้

(ค) เตรียมร่างอนุสัญญาและบทแก้ไขอนุสัญญา และเสนอแนะให้รัฐบาลที่เกี่ยวข้องรับเอาอนุสัญญาและบทแก้ไขนั้น ๆ ไปใช้

(ง) ทำข้อเสนอแนะเพื่อให้มีความแน่นอนในการตีความและการใช้เป็นแบบเดียวกัน สำหรับอนุสัญญาที่ได้ทำขึ้นอันเป็นผลงานของคณะมนตรี ตลอดทั้งอนุสัญญาว่าด้วยรายการจำแนกประเภทสินค้าตามพิกัดอัตราศุลกากร และการประเมินราคาสินค้าเพื่อความมุ่งประสงค์ในทางศุลกากร ตามที่กลุ่มศึกษาของสหภาพศุลกากรแห่งยุโรปได้เตรียมการไว้ และเพื่อจุดมุ่งหมายที่ว่านี้ คณะมนตรีจะปฏิบัติการหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายโดยชัดแจ้งตามอนุสัญญานั้น ๆ ให้ต้องตามบทบัญญัติของอนุสัญญา

(จ) ทำข้อเสนอแนะในฐานะผู้ไกล่เกลี่ยเพื่อระงับกรณีพิพาทเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อนุสัญญาตามที่อ้างถึงในวรรค (ง) ข้างต้นให้ต้องตามบทบัญญัติของอนุสัญญานั้น ๆ คู่พิพาทอาจตกลงกันไว้ล่วงหน้าว่าจะรับเอาข้อเสนอแนะของคณะมนตรีเป็นข้อผูกพันก็ได้

(ฉ) ให้ความแน่นอนในการแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับข้อบังคับและระเบียบการศุลกากร

(ช) ให้ข่าวสารหรือคำแนะนำว่าด้วยเรื่องศุลกากรแก่รัฐบาลที่เกี่ยวข้อง ภายในขอบเขตแห่งความมุ่งประสงค์ทั่วไปของอนุสัญญานี้ และทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ด้วย ทั้งนี้ จะโดยริเริ่มขึ้นเองหรือโดยได้รับการร้องขอก็ตาม

(ซ) ร่วมมือกับองค์การระหว่างรัฐบาลอื่น ๆ เกี่ยวกับเรื่องใด ๆ ในอำนาจของคณะมนตรี

ข้อ ๔

สมาชิกคณะกรรมการจะจัดหาข่าวสารและเอกสารใด ๆ ที่จำเป็นในการบริหารการหน้าที่ของคณะกรรมการให้แก่คณะกรรมการตามที่ได้รับคำขอ แต่ทว่าสมาชิกย่อมไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข่าวสารที่ไม่พึงเปิดเผย หากการเปิดเผยข่าวสารที่ว่านั้นจะเป็นการขัดขวางต่อการใช้กฎหมายของสมาชิกเอง หรือมิฉะนั้น จะเป็นการขัดกับสาธารณประโยชน์ หรือจะเป็นการเสียหายแก่ผลประโยชน์ทางพาณิชย์อันชอบธรรมของวิสาหกิจใด ๆ ทั้งสาธารณะและเอกชน

ข้อ ๕

ให้คณะกรรมการมีคณะกรรมการถาวรทางวิชาการคณะหนึ่งและสำนักงานเลขานุการสำนักงานหนึ่งช่วยเหลือ

ข้อ ๖

- (ก) คณะมนตรีจะเลือกตั้งประธานคนหนึ่ง และรองประธานไม่น้อยกว่า ๒ คนจากบรรดาผู้แทนของสมาชิกปีละครั้ง
- (ข) คณะมนตรีจะสถาปนาระเบียบการประชุมของคณะมนตรีเอง โดยถือเสียงข้างมากไม่น้อยกว่าสองในสามของสมาชิก
- (ค) คณะมนตรีจะสถาปนาคณะกรรมการกำหนดรายการสินค้าขึ้นคณะหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยการกำหนดรายการจำแนกประเภทสินค้าตามพิกัดอัตราศุลกากรและคณะกรรมการประเมินราคาสินค้าคณะหนึ่ง ตามที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยการประเมินราคาสินค้าเพื่อความมุ่งประสงค์ในทางศุลกากร คณะมนตรียังอาจสถาปนาคณะกรรมการอื่น ๆ ได้อีกตามแต่จะปรารถนา เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญาตามที่อ้างถึง ในข้อ ๓ (ง) หรือเพื่อความมุ่งประสงค์อื่นใดภายในอำนาจของคณะมนตรี
- (ง) คณะมนตรีจะเป็นผู้กำหนดการงานที่จะมอบหมายให้คณะกรรมการถาวรทางวิชาการทำและอำนาจหน้าที่ที่จะมอบให้ใช้แทนด้วย
- (จ) คณะมนตรีจะเป็นผู้ให้ความเห็นชอบงบประมาณประจำปี ควบคุมการใช้จ่ายเงินของคณะมนตรี และสั่งการเกี่ยวกับการเงินของคณะมนตรีต่อสำนักงานเลขานุการตามที่พิจารณาเห็นว่าเป็นการสมควร

ข้อ ๗

(ก) สำนักงานใหญ่ของคณะกรรมการจะตั้งอยู่ ณ กรุงเทพมหานคร

(ข) คณะมนตรี คณะกรรมการถาวรทางวิชาการ และคณะกรรมการใด ๆ ที่คณะมนตรี จัดตั้งขึ้น อาจประชุมกัน ณ ที่ใดนอกจากที่สำนักงานใหญ่ของคณะกรรมการก็ได้ หากคณะมนตรีได้มีมติให้เป็นเช่นนั้น

(ค) คณะมนตรีประชุมกันอย่างน้อยปีละสองครั้ง การประชุมครั้งแรกจะมีขึ้นไม่ช้ากว่าสามเดือนหลังจากที่เริ่มใช้ธรรมนูญนี้

ข้อ ๘

(ก) สมาชิกคณะมนตรีแต่ละรายจะมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนได้หนึ่งคะแนนเสียง เว้นแต่กรณีที่สมาชิกรายใดจะไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนในปัญหาใดปัญหาหนึ่งเกี่ยวกับการตีความ การใช้ หรือการแก้ไขธรรมนูญฉบับใดฉบับหนึ่งตามที่อ้างถึงในข้อ ๓ (ง) ที่ใช้อยู่ และซึ่งมิได้ใช้แก่สมาชิกรายนั้น

(ข) เว้นแต่ตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๖ (ข) มติของคณะมนตรีจะต้องได้รับเสียงข้างมากสองในสามของจำนวนสมาชิกที่มาประชุมและมีสิทธิออกเสียงลงคะแนน คณะมนตรีไม่อาจลงมติได้ว่าในเรื่องใดนอกจากจะมีสมาชิกซึ่งมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนในเรื่องนั้นมาประชุมเกินกว่าครึ่ง

ข้อ ๙

(ก) คณะมนตรีจะสถาปนาความสัมพันธ์กับสหประชาชาติ องค์การสำคัญ ๆ องค์คณะ สาขา และทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ และกับองค์การระหว่างรัฐบาลอื่นใดดังเช่นที่จะให้มีความร่วมมือกันอย่างดีที่สุดเพื่อสัมฤทธิ์ผลในภารกิจของตนตามลำดับ

(ข) คณะมนตรีอาจจัดการตามที่จำเป็นเพื่อให้ความสะดวกในการปรึกษาหารือ และการร่วมมือกับองค์การมิใช่รัฐบาล ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องใด ๆ ในอำนาจของคณะมนตรี

ข้อ ๑๐

(ก) คณะกรรมการถาวรทางวิชาการประกอบด้วยผู้แทนสมาชิกคณะมนตรี สมาชิกคณะมนตรี รายหนึ่งอาจตั้งผู้แทนได้คนหนึ่ง และผู้แทนสำรองคนหนึ่งหรือมากกว่านั้นเป็นผู้แทนของตนในคณะกรรมการผู้แทนนั้น ๆ ถือว่าเป็นเจ้าพนักงานชำนัญพิเศษในเรื่องเกี่ยวกับวิชาการสุกการและจะมีผู้เชี่ยวชาญช่วยเหลือด้วยก็ได้

(ข) คณะกรรมการถาวรทางวิชาการจะประชุมกันปีหนึ่งไม่น้อยกว่าสี่ครั้ง

ข้อ ๑๑

(ก) คณะมนตรีจะแต่งตั้งเลขาธิการคนหนึ่งและรองเลขาธิการคนหนึ่งซึ่งการหน้าที่ หน้าที่ เจื่อนใจเกี่ยวกับบริการและระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งของเลขาธิการและรองเลขาธิการคณะมนตรีจะเป็น ผู้กำหนดทั้งสิ้น

(ข) เลขาธิการจะแต่งตั้งคณะเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการ การแต่งตั้งและข้อบังคับ สำหรับเจ้าหน้าที่จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรี

ข้อ ๑๒

(ก) แต่ละสมาชิกจะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายสำหรับคณะผู้แทนของตนในคณะมนตรี ในคณะกรรมการ การถาวรทางวิชาการและในคณะกรรมการใด ๆ ของคณะมนตรี

(ข) ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของคณะมนตรีนั้น บรรดาสมาชิกคณะมนตรีจะเป็นผู้ออกตามส่วนสัดส่วน ซึ่งคณะมนตรีจะได้อำนาจขึ้น

(ค) คณะมนตรีอาจตัดสิทธิหรือออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกใดที่มีได้ชำระส่วนบำรุง ส่วนของตนภายในสามเดือนนับแต่ได้รับแจ้งจำนวนเงินที่ต้องชำระนั้น

(ง) แต่ละสมาชิกจะต้องชำระส่วนบำรุงประจำปีของตนเต็มจำนวนสำหรับปีงบประมาณ ซึ่งในระหว่างปีนั้นตนได้เข้าเป็นสมาชิกคณะมนตรี และสำหรับปีงบประมาณซึ่งในระหว่างปีนั้นการแจ้ง ถอนตัวออกจากสมาชิกภาพได้มีผลบังคับ

ข้อ ๑๓

(ก) คณะมนตรีจะได้อุปโภคอำนาจตามกฎหมายในดินแดนของแต่ละสมาชิก ดังที่กำหนดไว้ใน ภาคผนวกของอนุสัญญา นี้ เช่นที่อาจจำเป็นแก่การปฏิบัติการหน้าที่ของคณะมนตรี

(ข) คณะมนตรี ผู้แทนสมาชิก ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญที่ได้แต่งตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือคณะ-มนตรีและผู้แทนสมาชิก และเจ้าพนักงานประจำคณะมนตรี จะได้อุปโภคเอกสิทธิและความคุ้มกัน ดังที่ระบุ ไว้ในภาคผนวกของอนุสัญญา นี้

(ค) ภาคผนวกของอนุสัญญานี้ประกอบเข้าเป็นส่วนเดียวกันกับอนุสัญญา และการอ้างอิง ใด ๆ ถึงอนุสัญญานี้ให้ถือรวมกันว่าเป็นการอ้างอิงถึงภาคผนวกด้วย

ข้อ ๑๔

ภาคีสัญญาขอมรับรองทบญญติแห่งพิธิสารเกี่ยวกับกลุ่มศึกษาของสหภาพศุลกากรแห่งยุโรป ซึ่งได้เปิดให้ลงนาม ที่กรุงบรัสเซลส์ในวันเดียวกันกับอนุสัญญานี้ ในการกำหนดส่วนสัดส่วนบำรุงตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๑๒ (ข) นั้น คณะมนตรีจะได้นำเรื่องสมาชิกภาพของกลุ่มศึกษานี้ขึ้นพิจารณาด้วย

ข้อ ๑๕

อนุสัญญานี้จะเปิดให้ลงนามจนถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๕๑

ข้อ ๑๖

(ก) อนุสัญญานี้จะต้องมีการสัตยาบันกันต่อไป
(ข) สัตยาบันสารจะต้องมอบไว้ ณ กระทรวงการต่างประเทศเบลเยียมซึ่งจะได้แจ้งให้รัฐบาลผู้ลงนามและที่ภากยานูวัต และเลขาธิการทราบเรื่องการมอบสัตยาบันสารแต่ละรายนั้นด้วย

ข้อ ๑๗

(ก) เมื่อรัฐบาลผู้ลงนามได้มอบสัตยาบันสารไว้ครบเจ็ดรัฐบาลด้วยกันแล้ว อนุสัญญานี้จะเป็นอันใช้ได้ระหว่างรัฐบาลนั้น ๆ
(ข) สำหรับรัฐบาลผู้ลงนามซึ่งได้ให้สัตยาบันในภายหลังอนุสัญญานี้จะใช้ก็ต่อเมื่อรัฐบาลนั้นได้นำสัตยาบันสารไปมอบไว้แล้ว

ข้อ ๑๘

(ก) รัฐบาลแห่งรัฐใดที่มีได้เป็นผู้ลงนามอนุสัญญานี้จากภากยานูวัตเข้าในอนุสัญญาได้ ตั้งแต่ วันที่ ๑ เมษายน ค.ศ. ๑๙๕๑ เป็นต้นไป
(ข) ภากยานูวัตสารจะต้องมอบไว้ ณ กระทรวงการต่างประเทศเบลเยียมซึ่งจะได้แจ้งให้บรรดารัฐบาลผู้ลงนามและที่ภากยานูวัต และเลขาธิการทราบเรื่องการมอบภากยานูวัตสารแต่ละรายนั้นด้วย
(ค) อนุสัญญานี้จะเริ่มใช้สำหรับรัฐบาลที่ภากยานูวัตในเวลาที่ได้มอบภากยานูวัตสารไว้ แต่ไม่ก่อนที่อนุสัญญาจะเริ่มใช้ตามความในวรรค (ก) ข้อ ๑๗

ข้อ ๑๕

อนุสัญญานี้มีกำหนดอายุไม่จำกัด แต่ไม่ว่าจะเมื่อพ้นกำหนดเวลาห้าปีนับแต่อนุสัญญานี้เริ่มใช้ตามวรรค (ก) ข้อ ๑๗ แล้ว ภาคิผู้ทำสัญญาใดอาจถอนตัวเสียก็ได้ การถอนตัวจะมีผลเมื่อครบหนึ่งปีหลังจากวันที่กระทรวงการต่างประเทศเบลเยียมได้รับแจ้งการถอนตัวนั้น กระทรวงการต่างประเทศเบลเยียมจะแจ้งการถอนตัวแต่ละรายให้รัฐบาลผู้ลงนามและที่ภากยานูวัตและเลขาธิการทราบด้วย

ข้อ ๒๐

(ก) คณะมนตรีอาจเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขอนุสัญญานี้แก่บรรดาภาคิผู้ทำสัญญา

(ข) ภาคิผู้ทำสัญญาใดที่ยอมรับการแก้ไข จะได้แจ้งให้กระทรวงการต่างประเทศเบลเยียมทราบเรื่องการยอมรับของตนเป็นลายลักษณ์อักษร และกระทรวงการต่างประเทศเบลเยียมจะแจ้งให้รัฐบาลผู้ลงนามและที่ภากยานูวัตทั้งปวง และเลขาธิการทราบเรื่องได้รับแจ้งการยอมรับนั้นด้วย

(ค) บทที่แก้ไขจะใช้ต่อเมื่อครบกำหนดสามเดือนหลังจากที่กระทรวงการต่างประเทศเบลเยียมได้รับแจ้งการยอมรับจากภาคิผู้ทำสัญญาทั้งปวง เมื่อการแก้ไขใดได้รับการยอมรับจากภาคิผู้ทำสัญญาทั้งปวงแล้ว กระทรวงการต่างประเทศเบลเยียมจะได้แจ้งให้รัฐบาลผู้ลงนามและที่ภากยานูวัตทั้งปวงและเลขาธิการทราบถึงการยอมรับเช่นว่านั้น และวันที่ซึ่งบทที่แกะนั้นจะเริ่มใช้ด้วย

(ง) ภายหลังที่บทที่แก้ไขได้เริ่มใช้แล้ว รัฐบาลใดจะให้สัตยาบันหรือภากยานูวัตอนุสัญญานี้มิได้ เว้นแต่จะยอมรับบทที่แกะนั้นด้วย

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากรัฐบาลของตนตามลำดับโดยถูกต้องแล้ว ได้ลงนามอนุสัญญานี้

ทำ ณ กรุงบรัสเซลส์ เมื่อวันที่สิบห้า เดือนธันวาคม คริสตศักราชหนึ่งพันเก้าร้อยห้าสิบ (๑๕ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๕๐) เป็นภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส ด้วยบททั้งสองฉบับซึ่งรวมเป็นต้นฉบับเดียวกันมีความถูกต้องเท่ากัน จะได้มอบไว้ในบรรณสารของรัฐบาลเบลเยียม โดยรัฐบาลเบลเยียมจะจัดส่งสำเนาอนุสัญญาที่รับรองว่าถูกต้องไปให้รัฐบาลผู้ลงนามและที่ภากยานูวัตทราบเป็นราย ๆ ต่อไป

ภาคผนวก

ต่อท้ายอนุสัญญาจัดตั้งคณะกรรมการความร่วมมือทางศุลกากร
ความสามารถตามกฎหมาย เอกสิทธิ์
และความคุ้มกันของคณะกรรมการ

ข้อ ๑

บทนิยาม

มาตรา ๑

ในภาคผนวกนี้

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งข้อ ๓ คำว่า “ทรัพย์สินและสินทรัพย์” ให้รวมถึงทรัพย์สินและกองทุนซึ่งคณะกรรมการเป็นผู้บริหาร อันเป็นผลสืบเนื่องจากการหน้าที่ตามธรรมเนียมของคณะกรรมการนั้นด้วย
๒. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งข้อ ๕ ความว่า “ผู้แทนสมาชิก” ให้ถือว่ารวมถึงบรรดาผู้แทนผู้แทนสำรอง ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญทางวิชาการ และเลขานุการของบรรดาคณะผู้แทนด้วย

ข้อ ๒

สภาพนิติบุคคล

มาตรา ๒

คณะกรรมการจะมีสภาพเป็นนิติบุคคล และมีความสามารถที่จะ

- (ก) ทำสัญญา
- (ข) ได้มาและจำหน่ายไปสิ่งอสังหาริมทรัพย์ และสังหาริมทรัพย์
- (ค) จัดดำเนินการฟ้องคดี

ในเรื่องเหล่านี้ เลขานุการจะกระทำการในนามของคณะกรรมการ

ข้อ ๓

ทรัพย์สิน กองทุนและสินทรัพย์

มาตรา ๓

คณะกรรมการ ทรัพย์สินและสินทรัพย์ของคณะกรรมการ ไม่ว่าจะตั้งอยู่ ณ ที่ใด และผู้หนึ่งผู้ใดยึดถือไว้ จะได้อุปโภคความคุ้มกันจากการดำเนินการตามกฎหมายทุกรูป เว้นเฉพาะในกรณีใดที่คณะกรรมการได้สละความคุ้มกันนั้นอย่างชัดแจ้ง อย่างไรก็ตามก็ดีเป็นเข้าใจว่าการสละความคุ้มกันนั้นจะไม่ขยายไปถึงมาตรการบังคับคดีใด ๆ ด้วย

มาตรา ๔

สถานที่ของคณะกรรมการ จะละเมิดมิได้

ทรัพย์สินและสินทรัพย์ของคณะกรรมการ ไม่ว่าจะตั้งอยู่ ณ ที่ใด และผู้หนึ่งผู้ใดยึดถือไว้ จะได้รับความคุ้มกันจากการค้น การเรียกเกณฑ์ การริบ การเวนคืน และการแทรกสอดในรูปอื่นใด ไม่ว่าจะเป็นการกระทำของฝ่ายบริหาร ฝ่ายปกครอง ศาล หรือฝ่ายนิติบัญญัติ

มาตรา ๕

บรรณสารของคณะกรรมการ และโดยทั่วไปเอกสารทั้งปวงที่เป็นของคณะกรรมการ หรือที่คณะกรรมการยึดถือไว้ จะละเมิดมิได้ไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใด

มาตรา ๖

โดยมิต้องถูกจำกัดด้วยการควบคุม ข้อบังคับเกี่ยวกับการเงิน หรือกำหนดเงื่อนไขการชำระหนี้ชนิดใด ๆ

(ก) คณะกรรมการอาจถือไว้ซึ่งเงินตราชนิดใด ๆ และดำเนินการบัญชีในเงินตราใด ๆ ก็ได้

(ข) คณะกรรมการอาจโอนกองทุนของคณะกรรมการได้โดยเสรีจากประเทศหนึ่งไปยังอีก

ประเทศหนึ่ง หรือภายในประเทศใด ๆ และแปลงผันเงินตราใด ๆ ซึ่งคณะกรรมการยึดถืออยู่ให้เป็นเงินตราอื่นใดก็ได้

มาตรา ๗

ในการใช้สิทธิตามมาตรา ๖ ข้างต้นนี้ คณะมนตรีจะต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงใด ๆ ซึ่งสมาชิก รายหนึ่งรายใดของคณะมนตรีได้กระทำขึ้นตามสมควร และจักต้องดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อเท็จจริงเช่นนั้น เท่าที่คณะมนตรีจะพิจารณาเห็นว่า การดำเนินการเช่นนั้นย่อมทำได้โดยไม่เป็นการรบกวนผลประโยชน์ของคณะมนตรี

มาตรา ๘

คณะมนตรี สิทธิทรัพย์สิน รายได้และทรัพย์สินอื่นของคณะมนตรี จักได้รับ

(ก) ยกเว้นจากภาษีทางตรงทั้งปวง อย่างไรก็ดี เป็นที่เข้าใจกันว่า คณะมนตรีจะไม่เรียกร้องให้มีการยกเว้นภาษี ซึ่งความจริงมิได้มากไปกว่าค่าภาระเพื่อบริการสาธารณูปโภค

(ข) ยกเว้นจากศุลกากร และข้อห้าม ข้อจำกัด ว่าด้วยการนำเข้าและการนำออกเกี่ยวกับ สิ่งของที่คณะมนตรีนำเข้าหรือนำออกเพื่อใช้เองอย่างเป็นทางการ อย่างไรก็ดี เป็นที่เข้าใจกันว่า สิ่งของที่นำเข้าภายใต้ความยกเว้นเช่นนี้ จะไม่นำออกขายในประเทศซึ่งได้นำสิ่งของนั้น ๆ เข้า เว้นแต่จะเป็นไปตามเงื่อนไขที่รัฐบาลของประเทศนั้นได้ตกลงด้วยแล้ว

(ค) ยกเว้นจากศุลกากร และข้อห้าม ข้อจำกัด ว่าด้วยการนำเข้าและนำออกในส่วนที่เกี่ยวกับสิ่งพิมพ์โฆษณาของคณะมนตรี

มาตรา ๙

แม้ว่าตามหลักทั่วไป คณะมนตรีจะไม่เรียกร้องขอยกเว้นอากรสรรพสามิตและภาษีในการขายสังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของราคาที่จะต้องชำระก็ตาม แม้กระนั้น เมื่อคณะมนตรีทำการซื้อรายใหญ่ ๆ เพื่อใช้เองอย่างเป็นทางการซึ่งทรัพย์สินที่ได้ถูกเรียกเก็บ หรือที่อาจถูกเรียกเก็บอากรหรือภาษีเช่นนั้น หากสามารถจะกระทำได้ ก็ให้สมาชิกคณะมนตรีดำเนินการทางธุรกรรมตามที่เหมาะสมเพื่อขอยกหรือขอคืนจำนวนอากรหรือภาษีนั้นได้

ข้อ ๔

ความสะดวกเกี่ยวกับการสื่อสาร

มาตรา ๑๐

คณะมนตรีจะได้อุปโภคในดินแดนของแต่ละสมาชิกคณะมนตรี สำหรับการสื่อสารอย่างเป็นทางการของคณะมนตรี ซึ่งผลประติบัติที่ได้รับอนุเคราะห์ไม่น้อยกว่าที่สมาชิกนั้นได้ให้แก่รัฐบาลอื่นใด รวมทั้งที่ได้ให้แก่คณะทูตของรัฐบาลนั้น ในเรื่องลำดับก่อนหลัง อตราและภาษีเกี่ยวกับไปรษณีย์ เคเบิล โทรเลข วิทยุโทรเลข โทรภาพ โทรศัพท์ และการสื่อสารอื่น ๆ และอตราสำหรับหนังสือพิมพ์สำหรับการแจ้งข่าวสารแก่หนังสือพิมพ์และวิทยุ

มาตรา ๑๑

มิให้ทำการเปิดตรวจหนังสือโต้ตอบเป็นทางการ และการสื่อสารเป็นทางการอื่น ๆ ของคณะมนตรี

ความในมาตรานี้มิให้แปลความไปในทางที่จะไม่ยอมให้มีการป้องกันที่เหมาะสมเกี่ยวกับความมั่นคงซึ่งจะได้กำหนดขึ้นตามความตกลงระหว่างคณะมนตรีกับสมาชิกคณะมนตรีรายหนึ่งรายใด

ข้อ ๕

ผู้แทนสมาชิก

มาตรา ๑๒

ผู้แทนสมาชิกในการประชุมของคณะมนตรี คณะกรรมการถาวรทางวิชาการ และคณะกรรมการของคณะมนตรี ขณะปฏิบัติการหน้าที่และระหว่างการเดินทางไปยังและมาจากสถานที่ประชุม จะได้อุปโภคเอกสิทธิและความคุ้มกันดังต่อไปนี้

(ก) ความคุ้มกันจากการจับกุมตัวหรือการหน่วงเหนี่ยว กักขัง และจากการขีดยึดหรือส่วนตัว และความคุ้มกันจากการดำเนินการตามกฎหมายทุกชนิด เกี่ยวกับถ้อยคำที่พูดหรือที่เขียน และการกระทำทั้งปวงที่ตนได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการ

(ข) ความละเมิดมิได้สำหรับกระดาษเอกสารและเอกสารทั้งปวง

(ก) สิทธิที่จะใช้รหัส และที่จะรับกระดาษเอกสารหรือหนังสือโต้ตอบโดยทางผู้ส่งหนังสือหรือดุงปิดผนึก

(ง) ความขกเว้นเกี่ยวกับตนเองและคู่สมรสของตนจากข้อกำหนดในการเข้าเมือง การจดทะเบียนคนต่างด้าวในรัฐที่คนไปเยือนหรือผ่านเข้าไปในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

(จ) ความสะดวกเกี่ยวกับข้อกำหนดทางเงินตราหรือการแลกเปลี่ยนเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนของรัฐบาลต่างประเทศในการปฏิบัติภารกิจอย่างเป็นทางการเป็นการชั่วคราว

(ฉ) ความคุ้มกันและความสะดวกเกี่ยวกับหีบห่อส่วนตัวเช่นเดียวกับที่ให้แก่สมาชิกในคณะทูตที่มีชั้นเทียบเท่ากัน

มาตรา ๑๓

เพื่อที่จะประกันให้ผู้แทนสมาชิกในการประชุมคณะมนตรี คณะกรรมการถาวรทางวิชาการ และคณะกรรมการของคณะมนตรีมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการพูด และมีอิสรภาพบริบูรณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน ให้คงอำนวนยความคุ้มกันจากการดำเนินการตามกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำที่พูดหรือที่เขียน และการกระทำทั้งปวงที่ผู้แทนนั้น ๆ ได้กระทำไปในการปฏิบัติหน้าที่ของตนต่อไปอีก แม้ว่าบุคคลที่เกี่ยวข้องจะมีได้ผูกพันในการปฏิบัติหน้าที่เช่นนั้นอีกต่อไปแล้วก็ตาม

มาตรา ๑๔

เอกสิทธิและความคุ้มกันที่ได้อำนวนยให้แก่ผู้แทนสมาชิกมิใช่เพื่อคุณประโยชน์ส่วนตัวของบุคคลนั้น ๆ เอง แต่เพื่อที่จะพิทักษ์รักษาการปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระในส่วนที่เกี่ยวกับคณะมนตรีนั่นเอง ฉะนั้น สมาชิกรายหนึ่งจึงมิได้มีเฉพาะสิทธิเท่านั้น แต่ยังมีหน้าที่ที่จะสละความคุ้มกันของผู้แทนของตนในกรณีใด ๆ ก็ตามที่สมาชิกรายนั้นเห็นว่าความคุ้มกันนั้นจะขัดขวางวิถีทางของความยุติธรรม และเป็นกรณีที่อาจสละเสียได้ โดยไม่เป็นการเสียหายแก่ความมุ่งประสงค์ในการที่ได้อำนวนยความคุ้มกันนั้นให้

มาตรา ๑๕

บทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๒ และ ๑๓ มิให้ใช้ในส่วนที่เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่บุคคลนั้นเป็นคนชาติ หรือที่บุคคลนั้นเป็นหรือได้เคยเป็นผู้แทนของรัฐนั้น

ข้อ ๖

เจ้าพนักงานของคณะมนตรี

มาตรา ๑๖

คณะมนตรีจะระบุประเภทต่าง ๆ ของเจ้าพนักงานที่จะใช้ความในข้อนี้ เลขานุการจะได้แจ้งให้สมาชิกคณะมนตรีทราบชื่อของเจ้าพนักงานซึ่งรวมอยู่ในประเภทนั้น ๆ

มาตรา ๑๗

เจ้าพนักงานของคณะมนตรี จะ

- (ก) ได้รับความคุ้มครองจากการดำเนินการตามกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำที่พูดหรือที่เขียน และการกระทำทั้งปวงที่ตนได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการและภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตน
- (ข) ได้รับการยกเว้นจากการเก็บภาษีอากรเกี่ยวกับเงินเดือนและเงินตอบแทนที่คณะมนตรีได้จ่ายให้แก่ตน
- (ค) ได้รับความคุ้มครองจากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและการจดทะเบียนคนต่างด้าว รวมทั้งคู่สมรสและญาติผู้พึ่งอาศัยตนอยู่ด้วย
- (ง) ได้รับเอกสิทธิ์เกี่ยวกับความสะดวกในการแลกเปลี่ยนเช่นเดียวกับที่ได้ให้แก่เจ้าพนักงานในคณะทูตที่มีชั้นเทียบเท่ากัน
- (จ) ได้รับความสะดวกในการส่งตัวกลับประเทศในเวลาที่มีวิกฤติการณ์ระหว่างประเทศ เช่นเดียวกับเจ้าพนักงานในคณะทูตที่มีชั้นเทียบเท่ากัน รวมทั้งคู่สมรสและญาติผู้พึ่งอาศัยตน
- (ฉ) มีสิทธิที่จะนำเครื่องเรือนและของใช้ต่าง ๆ เข้ามา โดยปลอดอากรในเวลาที่เข้ารับตำแหน่งครั้งแรกในประเทศที่เกี่ยวข้อง และที่จะนำเครื่องเรือนและของใช้เหล่านั้นกลับไปยังประเทศภูมิลำเนาของตน โดยปลอดอากรเมื่อการหน้าที่ของตนสิ้นสุดลง

มาตรา ๑๘

นอกจากเอกสิทธิ์และความคุ้มครองดังได้ระบุไว้ในมาตรา ๑๗ แล้ว เลขานุการคณะมนตรี ยังจะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มครอง ความยกเว้นและความสะดวก ที่ได้ให้แก่หัวหน้าคณะทูตตามกฎหมายระหว่างประเทศ ทั้งที่เกี่ยวกับตนเอง คู่สมรส และบุตรซึ่งมีอายุต่ำกว่า 21 ปีอีกด้วย

รองเลขานุการจะได้รับเอกสิทธิ์ ความคุ้มครอง ความยกเว้นและความสะดวกที่ได้แก่ผู้แทนทางทูตที่มีชั้นเทียบเท่ากัน

มาตรา ๑๕

เอกสิทธิและความคุ้มกันที่ได้ให้แก่เจ้าพนักงาน ก็เพื่อผลประโยชน์ของคณะมนตรีเท่านั้น มิใช่เพื่อคุณประโยชน์ส่วนตัวของบุคคลนั้น ๆ เอง เลขานุการย่อมมีสิทธิและหน้าที่ที่จะสละความคุ้มกันของเจ้าพนักงานผู้ใดผู้หนึ่งในกรณีใดที่เห็นว่าความคุ้มกันนั้นจะขัดขวางวิถีทางของความยุติธรรม และอาจสละเสียได้โดยไม่เป็นการเสียหายแก่ผลประโยชน์ของคณะมนตรี ในกรณีเกี่ยวกับเลขานุการ คณะมนตรีย่อมมีสิทธิที่จะสละความคุ้มกันเสียได้

ข้อ ๗

ผู้เชี่ยวชาญที่ปฏิบัติภารกิจเพื่อคณะมนตรี

มาตรา ๒๐

ผู้เชี่ยวชาญ (นอกจากเจ้าพนักงานที่อยู่ภายในขอบข่ายของข้อ ๖) ที่ปฏิบัติภารกิจเพื่อคณะมนตรีจะได้รับเอกสิทธิความคุ้มกันและความสะดวกเช่นที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ของตนได้โดยอิสระ ในระหว่างกำหนดเวลาที่ปฏิบัติภารกิจของตน รวมทั้งเวลาที่ได้ใช้ไปในการเดินทางเกี่ยวกับการปฏิบัติภารกิจของตนนั้นด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้เชี่ยวชาญจะได้รับ

- (ก) ความคุ้มกันจากการจับกุมตัวหรือการหน่วงเหนี่ยวกักขัง และจากการขีดยึดหรือของของตน
- (ข) ความคุ้มกันจากการดำเนินการตามกฎหมายทุกชนิดเกี่ยวกับถ้อยคำที่พูดหรือที่เขียนหรือการอื่น ๆ ที่ได้กระทำไปในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตน
- (ค) ความละเมิดมิได้สำหรับกระดาษ เอกสารและเอกสารทั้งปวง

มาตรา ๒๑

เอกสิทธิ ความคุ้มกันและความสะดวกที่ได้ให้แก่ผู้เชี่ยวชาญ ก็เพื่อผลประโยชน์ของคณะมนตรี มิใช่เพื่อคุณประโยชน์ส่วนตัวของบุคคลที่เกี่ยวข้อง เลขานุการย่อมจะมีสิทธิและหน้าที่ที่จะสละความคุ้มกันของผู้เชี่ยวชาญผู้ใดผู้หนึ่งเสียได้ ในกรณีใดที่เห็นว่าความคุ้มกันนั้นจะขัดขวางวิถีทางของความยุติธรรม และอาจสละเสียได้โดยไม่เป็นการเสียหายแก่ผลประโยชน์ของคณะมนตรี

ข้อ ๘

การใช้เอกสิทธิผิด

มาตรา ๒๒

ผู้แทนสมาชิกในการประชุมของคณะมนตรี คณะกรรมการถาวรทางวิชาการ และคณะกรรมการคณะมนตรีในขณะปฏิบัติหน้าที่ของตน และระหว่างการเดินทางไปยังและมาจากสถานที่ประชุม และเจ้าพนักงาน ตามความหมายในมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๐ จะไม่ถูกเจ้าหน้าที่ของดินแดนกำหนดให้ออกไปจากประเทศที่ตนกำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่เนื่องจากกิจกรรมใด ๆ ที่ได้ทำในตำแหน่งหน้าที่ อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่มีการใช้เอกสิทธิผิดเกี่ยวกับที่พำนักซึ่งได้กระทำลงโดยบุคคลใดเช่นว่านั้น ซึ่งมีกิจกรรมอยู่ในประเทศนั้น อันเป็นเรื่องนอกการหน้าที่เป็นทางการของตน บุคคลนั้นอาจถูกรัฐบาลแห่งประเทศนั้นกำหนดให้ออกไปเสียก็ได้ แต่ทว่า

(๑) ผู้แทนสมาชิกของคณะมนตรี หรือบุคคลซึ่งมีสิทธิได้รับความคุ้มกันทางทูตตามมาตรา ๑๘ จะไม่ต้องถูกกำหนดให้ออกไปจากประเทศด้วยวิธีอื่นใด นอกเหนือจากวิธีการทางการทูตที่ใช้แก่ผู้แทนทางทูตที่ประจำประเทศนั้น

(๒) ในกรณีเจ้าพนักงานซึ่งมาตรา ๑๘ มิได้ใช้นั้น มิให้ออกคำสั่งให้ออกไปจากประเทศ นอกจากจะได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการต่างประเทศของประเทศที่เกี่ยวข้องนั้นเสียก่อน และความเห็นชอบเช่นนั้นจะให้ได้ก็เฉพาะเมื่อได้หารือกับเลขาธิการคณะมนตรีแล้วเท่านั้น และถ้าได้ดำเนินการจับไล่เจ้าพนักงานผู้ใดออกจากประเทศ เลขาธิการคณะมนตรีย่อมมีสิทธิที่จะไปร่วมในการดำเนินการเช่นนั้นในนามของบุคคลที่ถูกดำเนินการนั้นได้

มาตรา ๒๓

เลขาธิการจกร่วมมือในทุกขณะกับเจ้าหน้าที่ที่เหมาะสมของสมาชิกคณะมนตรีในการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการรักษาความยุติธรรมตามสมควร จักประกันให้มีการปฏิบัติตามข้อบังคับของตำรวจ และจักป้องกันมิให้เกิดการใช้ในทางที่ผิดเกี่ยวกับเอกสิทธิ ความคุ้มกันและความสะดวกบรรดาที่ได้ว่าไว้ในภาคผนวกนี้

ข้อ ๕
การระงับข้อพิพาท

มาตรา ๒๔

คณะกรรมการจะจัดหาวิธีการที่เหมาะสมในการระงับ

- (ก) ข้อพิพาทที่เกิดจากสัญญา หรือข้อพิพาทอื่นใดที่มีลักษณะทางแพ่งซึ่งคณะกรรมการเป็นคู่พิพาทฝ่ายหนึ่ง
- (ข) ข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับเจ้าพนักงานผู้ใดของคณะกรรมการ ซึ่งโดยตำแหน่งที่เป็นทางการของตนได้อุปโลกความคุ้มกัน หากความคุ้มกันนั้นมิได้สละเสียตามบทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๕ และ ๒๑

ข้อ ๑๐
ความตกลงเพิ่มเติม

มาตรา ๒๕

คณะกรรมการอาจทำความตกลงเพิ่มเติมกับภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือภาคีผู้ทำสัญญาทั้งหมด เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติของภาคผนวกนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายนั้นหรือภาคีผู้ทำสัญญาทั้งหมดนั้นก็ได้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๕ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ ว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานของคณะกรรมการความร่วมมือทางศุลกากร ได้ออกใช้บังคับในระหว่างที่มีการปกครองโดยคณะปฏิวัติและใช้ชื่อว่าประกาศของคณะปฏิวัติ สมควรปรับปรุงรูปแบบและบทบัญญัติของกฎหมายตามประกาศของคณะปฏิวัตินี้ดังกล่าวให้เป็นพระราชบัญญัติเพื่อให้เป็นไปตามวิธีการตรากฎหมายในระบบปกติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทย
กับสาธารณรัฐประชาชนจีน

พ.ศ. ๒๕๔๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทย
กับสาธารณรัฐประชาชนจีน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่าง
ราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน พ.ศ. ๒๕๔๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ การส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีนให้เป็น
ไปตามสนธิสัญญาระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีนว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน
ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ เท่าที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

สนธิสัญญา

ระหว่าง

ราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน

ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน (ต่อไปนี้จะเรียกว่า "ภาคีสัญญา")

ปรารถนาที่จะส่งเสริมความร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพระหว่างประเทศทั้งสองในการปราบปรามอาชญากรรมบนพื้นฐานของความเคารพต่ออธิปไตย ความเท่าเทียมกัน และผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน โดยการทำสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดน ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1

ข้อผูกพันในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

โดยสอดคล้องกับบทบัญญัติที่ระบุไว้ในสนธิสัญญานี้ ภาคีสัญญาตกลงที่จะส่งให้แก่กันและกัน ซึ่งตัวบุคคลที่หนีในดินแดนของภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่ง ซึ่งถูกต้องการตัวเพื่อการฟ้องร้อง การพิจารณาคดี หรือเพื่อการกำหนดหรือดำเนินการลงโทษในดินแดนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง สำหรับการกระทำความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้

ข้อ 2

ความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของสนธิสัญญานี้ ความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้คือความผิดซึ่งลงโทษได้ตามกฎหมายของภาคีสัญญา โดยโทษจำคุกหรือการกักขังในรูปแบบอื่น เป็นระยะเวลาเกินกว่าหนึ่งปี หรือโทษที่หนักกว่า

2. ในกรณีที่คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนแก่ตัวซึ่งกับบุคคลที่ถูกลงโทษจำคุกหรือกักขังในรูปแบบอื่น โดยศาลของภาคที่ร้องขอสำหรับความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ จะให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนกันได้หากระยะเวลาของโทษที่จะต้องรับคํอตามคำพิพากษาเหลืออยู่ อย่างน้อยหกเดือน

3. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ การวินิจฉัยว่าความผิดใดเป็นความผิดตามกฎหมายของภาคคู่สัญญา จะไม่คำนึงว่ากฎหมายของภาคคู่สัญญาได้กำหนดให้การกระทำที่ก่อให้เกิดความผิดนั้นอยู่ในประเภทเดียวกัน หรือได้เรียกชื่อความผิดเป็นอย่างเดียวกันหรือไม่ก็ตาม

4. เมื่อให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนสำหรับความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ความผิดหนึ่งแล้ว อาจจะให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในความผิดอื่นซึ่งระบุไว้ในคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่เป็นไปตามเงื่อนไขสำหรับการส่งผู้ร้ายข้ามแดน แม้ว่าจะไม่เข้าเงื่อนไขที่เกี่ยวกับระยะเวลาของโทษหรือคำสั่งกักขังที่ระบุไว้ในวรรค 1 และ 2 ของข้อนี้

ข้อ 3

เหตุสำหรับการปฏิเสธไม่ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

การส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะไม่ได้รับการอนุมัติภายใต้สนธิสัญญานี้ในสถานการณ์ใดอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(1) ภาคีที่ได้รับการร้องขอพิจารณาว่าความผิดที่ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนโดยภาคีที่ร้องขอเป็นความผิดทางการเมือง ความผิดทางการเมืองในที่นี้จะไม่รวมถึงการปลงชีวิตหรือการฆาตกรรมปลงชีวิตหรือการประทุษร้ายต่อร่างกายของประมุขแห่งรัฐหรือหัวหน้ารัฐบาลหรือสมาชิกในครอบครัวของบุคคลดังกล่าว

(2) ภาคีที่ได้รับการร้องขอมีเหตุผลหนักแน่นในอันที่จะสันนิษฐานว่าคำร้องขอส่งผู้ร้ายข้ามแดนมุ่งประสงค์ที่จะดำเนินคดี หรือดำเนินการลงโทษต่อบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวโดยมีสาเหตุจากเชื้อชาติ ศาสนา สัญชาติ หรือความเห็นทางการเมืองของบุคคลนั้น หรือว่าสถานะของบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวเนื่องดำเนินคดีทางศาลจะถูกกระทบโดยสาเหตุดังกล่าวข้างต้น

(3) ความผิดที่ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเป็นความผิดเพียงเฉพาะตามกฎหมายทางทหารของภาคีที่ร้องขอ และมีใช่เป็นความผิดตามกฎหมายอาญาของภาคีดังกล่าว

(4) การฟ้องร้องหรือการดำเนินการลงโทษสำหรับความผิดที่ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้นต้องห้ามโดยเหตุที่บุคคลใดตามกฎหมายของภาคีสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม

(5) ภาคีที่ได้รับการร้องขอต้องมีอำนาจศาลต่อบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวสำหรับความผิดเดียวกันก่อนมีคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ข้อ 4

เหตุสำหรับการใช้ดุลยพินิจปฏิเสธการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

การส่งผู้ร้ายข้ามแดนอาจถูกปฏิเสธภายใต้สนธิสัญญานี้ในสถานการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(1) ภาคีที่ได้รับการร้องขอมีเขตอำนาจตามกฎหมายเหนือความผิดที่อ้างถึงในคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน และจะดำเนินการต่อบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัว

(2) ในกรณีพิเศษ ภาคีที่ได้รับการร้องขอแม้จะได้ตระหนักถึงความรุนแรงของความผิด และผลประโยชน์ของภาคีที่ร้องขอแล้ว ยังเห็นว่า การส่งผู้ร้ายข้ามแดนอาจไม่สอดคล้องกับข้อพิจารณาด้านมนุษยธรรมอันสืบเนื่องมาจากสถานการณ์ส่วนบุคคลของบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัว

(3) ภาคีที่ได้รับการร้องขอกำลังดำเนินการต่อบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวสำหรับความผิดเดียวกัน

ข้อ 5

การส่งคนชาติข้ามแดน

1. ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายมีสิทธิที่จะปฏิเสธไม่ส่งคนชาติของตนข้ามแดน
2. หากการส่งผู้ร้ายข้ามแดนไม่ได้รับการอนุมัติตามวรรค 1 ของข้อนี้ ภาคีที่ได้รับการร้องขอจะต้องเสนอคดีนั้นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของตนเพื่อฟ้องคดีต่อไปตามคำร้องขอของภาคีที่ร้องขอ เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ ภาคีที่ร้องขอจะต้องส่งเอกสารและพยานหลักฐานเกี่ยวกับคดีให้แก่ภาคีที่ได้รับการร้องขอ
3. แม้จะมีวรรค 2 ของข้อนี้บัญญัติไว้ ภาคีที่ได้รับการร้องขอไม่ต้องเสนอคดีนั้นต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของตนเพื่อฟ้องคดี หากภาคีที่ได้รับการร้องขอไม่มีเขตอำนาจเหนือความผิดนั้น

ข้อ 6

ช่องทางการติดต่อ

เพื่อความมุ่งประสงค์ของสนธิสัญญานี้ ภาคีสัญญาจะติดต่อกันผ่านช่องทางการทูต เว้นแต่จะมีระบุไว้เป็นอย่างอื่นในสนธิสัญญานี้

ข้อ 7

คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเอกสารที่ดั่งกล่าว

1. คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะกระทำเป็นเวลาหลักขณัฒนอักษร และจะต้องแนบเอกสารต่อไปนี้
 - ก. เอกสาร คำแถลง หรือพยานหลักฐานอื่น ๆ เพียงพอที่จะระบุรูปพรรณสัณฐาน และที่อยู่ที่อยู่อาจเป็นไปได้ของบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัว

- ข. คำแถลงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคดี
- ค. บทบัญญัติของกฎหมายที่ระบุงค์ประกอบสำคัญและที่กำหนดฐานความผิดที่ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน
- ง. บทบัญญัติของกฎหมายที่กำหนดโทษสำหรับความผิด และ
- จ. บทบัญญัติของกฎหมายที่กำหนดอายุความเพื่อการฟ้องร้อง หรือเพื่อการดำเนินการลงโทษสำหรับความผิด หากมี

2. คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเกี่ยวกับบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวเพื่อการฟ้องร้องจะต้องแนบ

- ก. สำเนาหมายจับที่ออกโดยผู้พิพากษา หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอื่นของภาคที่ร้องขอ
- ข. พยานหลักฐานซึ่งให้เหตุผลของการจับและการให้มีการดำเนินคดีต่อบุคคลดังกล่าว รวมถึงพยานหลักฐานที่ชี้ให้เห็นว่าบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวเป็นบุคคลเดียวกันกับที่ระบุไว้ในหมายจับ

3. เมื่อคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเกี่ยวข้องกับบุคคลที่ถูกพิพากษาว่ากระทำผิด จะต้องแนบเอกสารเพิ่มเติมจากเอกสารที่ระบุไว้ในวรรค 1 ของข้อนี้ดังต่อไปนี้

- ก. สำเนาคำพิพากษาของศาลของภาคที่ร้องขอ
- ข. พยานหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวเป็นบุคคลเดียวกันกับที่อ้างถึงในคำพิพากษาว่ากระทำผิด และ
- ค. คำแถลงที่แสดงว่าได้มีการรับโทษตามคำพิพากษาไปแล้วเพียงใด

4. เอกสารทั้งหมดที่นำส่งโดยรัฐที่ร้องขอตามบทบัญญัติของสนธิสัญญานี้ จะมีลายมือชื่อหรือตราประทับอย่างเป็นทางการ พร้อมแนบคำแปลเป็นภาษาของภาคที่ได้รับ การร้องขอหรือภาษาอังกฤษ

ข้อ 8

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

หากภาคีที่ได้รับการร้องขอพิจารณาเห็นว่า ข้อเสนอแนะที่เสนอมาเพื่อสนับสนุน คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนไม่เพียงพอตามสนธิสัญญานี้ในอันที่จะพิจารณาอนุมัติการส่ง ภาคนั้นอาจเรียกข้อเสนอแนะเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนด หากภาคีที่ร้องขอไม่ สามารถส่งมอบข้อเสนอแนะเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าภาคนั้นเพิกถอน คำร้องขอของตนโดยสมัครใจ อย่างไรก็ตาม ภาคีที่ร้องขอจะไม่ถูกตัดสิทธิในการที่จะทำ คำร้องขอใหม่เพื่อวัตถุประสงค์เดิม

ข้อ 9

การจับกุมชั่วคราว

1. ในกรณีเร่งด่วน ภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ให้จับกุมบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวไว้ชั่วคราวได้ คำขอให้จับกุมตัวชั่วคราวจะดำเนินการโดยส่งไปยังภาคีที่ได้รับการร้องขอผ่านช่องทางทางการทูต หรือโดยผ่านองค์การตำรวจสากล
2. คำร้องขอจะประกอบด้วย รูปพรรณของบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัว ที่อยู่ของบุคคลนั้นหากรู้ ค่าแถลงข้อเท็จจริงที่แท้จริงในคดี ค่าแถลงว่าได้มีหมายจับหรือได้มีคำพิพากษาว่ากระทำความผิดสำหรับบุคคลนั้นตั้งระบุไว้ในข้อ 7 และค่าแถลงว่าจะได้ส่งคำร้องขอให้ส่งบุคคลดังกล่าวข้ามแดนตามมา
3. จะมีการแจ้งผลของคำร้องขอแก่ภาคีที่ร้องขอโดยไม่มีค่าใช้จ่าย
4. การจับกุมชั่วคราวจะสิ้นสุดลง หากภายในระยะเวลาหกสิบวันหลังการจับกุมบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัว เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของภาคีที่ได้รับการร้องขอยังไม่ได้รับคำร้องขออย่างเป็นทางการให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเอกสารสนับสนุนที่จำเป็นตามข้อ 7

5. การที่การจับกุมชั่วคราวสิ้นสุดลงตามวรรค 4 ของข้อนี้ จะไม่เป็นอุปสรรคต่อการส่งบุคคลดังกล่าวข้ามแดน หากมีการส่งคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเอกสารสนับสนุนที่ระบุไว้ในข้อ 7 ตามมาในภายหลัง

ข้อ 10

การส่งมอบตัวบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัว

1. ภาคิที่ได้รับการร้องขอจะแจ้งโดยไมชักช้าผ่านช่องทางทางการทูตให้ภาคิที่ร้องขอทราบถึงการวินิจฉัยของคุณเกี่ยวกับคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน
2. หากการส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้รับการอนุมัติ ภาคิที่ได้รับการร้องขอและภาคิที่ร้องขอจะวินิจฉัยโดยการศึกษาหาหรือถึงเรื่องการดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดน
3. ภาคิที่ได้รับการร้องขอต้องให้เหตุผลในการปฏิเสธคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนบางส่วนหรือทั้งหมด
4. จะถือว่าภาคิที่ร้องขอได้เพิกถอนคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน หากมิได้รับตัวบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวภายในสิบห้าวันหลังจากวันที่ได้ตกลงเรื่องการดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดนแล้ว เว้นแต่จะได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นตามวรรค 5 ของข้อนี้ ภาคิที่ได้รับการร้องขอจะปล่อยตัวบุคคลนั้นเป็นอิสระทันที และอาจจะปฏิเสธการส่งผู้ร้ายข้ามแดนสำหรับความผิดเดิวกันนั้นได้
5. หากภาคิคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งไม่อาจมอบหรือรับตัวบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวภายในเวลาที่ตกลงกันด้วยเหตุที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของคุณ ให้แจ้งให้ภาคิคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งทราบ ภาคิคู่สัญญาจะวินิจฉัยโดยการศึกษาหาหรือถึงเรื่องการดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดนกันใหม่ และให้นำข้อบทตามวรรค 4 ของข้อนี้มาใช้บังคับ

ข้อ 11

การเลื่อนการมอบตัวและการมอบตัวชั่วคราว

1. เมื่อบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวกำลังถูกดำเนินคดีหรือกำลังรับโทษในภาคีที่ได้รับการร้องขอในความผิดนอกเหนือไปจากความผิดซึ่งขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ภาคีที่ได้รับการร้องขออาจมอบตัวบุคคลดังกล่าว หรือเลื่อนการมอบตัวออกไปจนกระทั่งการดำเนินคดีเสร็จสิ้นลง หรือได้มีการรับโทษตามคำพิพากษาทั้งหมดหรือบางส่วนแล้ว ภาคีที่ได้รับการร้องขอจะแจ้งแก่ภาคีที่ร้องขอเกี่ยวกับการเลื่อนใด ๆ

2. ภายในขอบเขตที่กฎหมายอนุญาต และในกรณีที่บุคคลอยู่ในอำนาจจะถูกส่งข้ามแดนได้ ภาคีที่ได้รับการร้องขออาจมอบตัวบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวเป็นการชั่วคราวให้แก่ภาคีที่ร้องขอเพื่อวัตถุประสงค์ในการฟ้องร้องตามเงื่อนไขที่จะตกลงกันระหว่างภาคีสัญญา ทั้งนี้ บุคคลที่ถูกส่งตัวกลับมายังภาคีที่ได้รับการร้องขอหลังจากการมอบตัวชั่วคราว อาจถูกมอบตัวคืนในที่สุดให้แก่ภาคีที่ร้องขอเพื่อจะรับโทษตามคำพิพากษาที่กำหนด โดยเป็นไปตามบทบัญญัติของสนธิสัญญานี้

ข้อ 12

คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากหลายรัฐ

หากมีคำร้องขอให้ส่งบุคคลคนเดียวกันข้ามแดนจากภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งและจากรัฐที่สามอีกหนึ่งรัฐหรือมากกว่า ภาคีที่ได้รับการร้องขออาจตัดสินใจว่าจะส่งบุคคลนั้นข้ามแดนให้ตามคำขอใดก็ได้

ข้อ 13

หลักเกณฑ์ว่าด้วยการพิจารณาความผิดเฉพาะเรื่อง

1. บุคคลที่ถูกส่งตัวข้ามแดนภายใต้สนธิสัญญานี้ จะไม่ถูกควบคุมตัวพิจารณาผลหรือส่งโทษในดินแดนของภาคีที่ร้องขอสำหรับความผิดอื่นนอกเหนือจากความผิดที่อนุมัติให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน และจะไม่ถูกส่งตัวข้ามแดนโดยภาคีนั้นไปยังรัฐที่สาม นอกจาก

- ก. บุคคลนั้นได้ออกจากดินแดนของภาคที่ร้องขอภายหลังการส่งผู้ร้ายข้ามแดน และได้กลับเข้าไปใหม่โดยสมัครใจ
 - ข. บุคคลนั้นมิได้ออกไปจากดินแดนของภาคที่ร้องขอภายในสามสิบวัน ภายหลังจากที่มีอิสระที่จะกระทำเช่นนั้น หรือ
 - ค. ภาคที่ได้รับการร้องขอได้ให้ความยินยอมกับการคุมขัง การพิจารณาคดี หรือการลงโทษบุคคลนั้นสำหรับความผิดอื่นนอกจากความผิดที่อนุมัติให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน หรือกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่รัฐที่สาม เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ ภาคที่ได้รับการร้องขออาจขอให้มีการส่งเอกสารหรือค่าตกลงซึ่งระบุไว้ในข้อ 7 รวมถึงค่าให้การของบุคคลที่ถูกส่งตัวข้ามแดนที่เกี่ยวข้องกับความผิดนั้น
2. บทบัญญัติเหล่านี้จะไม่ใช้บังคับกับความผิดที่กระทำขึ้นภายหลังการส่งผู้ร้าย

ข้ามแดน

ข้อ 14

การส่งมอบทรัพย์สิน

1. ถ้าที่กฎหมายของอนุญาตไว้ และเมื่อได้รับการร้องขอจากภาคที่ร้องขอ ภาคที่ได้รับการร้องขอจะยึดและจะส่งมอบทรัพย์สินพร้อมกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดน
 - ก. ที่อาจต้องใช้เป็นพยานหลักฐาน หรือ
 - ข. ที่ได้มาโดยผลของการกระทำผิด และพบอยู่ในความครอบครองของบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวในขณะที่ถูกจับกุมหรือค้นพบในภายหลัง
2. ทรัพย์สินที่ระบุไว้ในวรรค 1 ของข้อนี้จะส่งมอบให้ ถึงแม้ว่าการส่งผู้ร้ายข้ามแดนซึ่งได้อนุมัติแล้วไม่สามารถที่จะดำเนินการส่งได้ เนื่องจากบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัว ลาส หาสสาบสูญ หรือหลบหนีไป

3. เมื่อทรัพย์สินดังกล่าวจะต้องถูกยึดหรือถูกยึดในดินแดนของภาคีที่ได้รับการร้องขอ ภาคีที่ได้รับการร้องขออาจยึดทรัพย์สินนั้นไว้เป็นการชั่วคราว หรือส่งมอบให้โดยมีเงื่อนไขว่าจะส่งทรัพย์สินนั้นคืนเพื่อใช้ในคดีอาญาที่กำลังดำเนินอยู่

4. สิทธิใด ๆ ในทรัพย์สินดังกล่าวซึ่งภาคีที่ได้รับการร้องขอหรือรัฐหรือบุคคลอื่นใดอาจได้นั้นจะได้รับความคุ้มครอง ในกรณีที่สิทธิดังกล่าวนี้มีอยู่ ทรัพย์สินนั้นจะถูกคืนตามคำร้องขอโดยไม่มีค่าภาระใด ๆ ให้แก่ภาคีที่ได้รับการร้องขอโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ภายหลังการพิจารณา

ข้อ 15

การผ่านแดน

1. เมื่อบุคคลจะถูกส่งข้ามแดนจากรัฐที่สามให้ภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งผ่านดินแดนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ภาคีสัญญาฝ่ายแรกต้องร้องขอต่อภาคีสัญญาฝ่ายหลังเพื่อขออนุญาต ในกรณีที่ใช้การขนส่งทางอากาศและมิได้มีการกำหนดที่จะลงจอดในดินแดนของคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ไม่จำเป็นต้องได้รับการอนุญาต เช่นว่านั้น

2. ภาคีที่ได้รับการร้องขอจะอนุญาตตามคำร้องขอให้ผ่านแดนที่กระทำโดยภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง หากคำร้องขอไม่ต้องห้ามตามกฎหมายของตน

ข้อ 16

การแจ้งผลการดำเนินการ

ภาคีที่ร้องขอจะแจ้งให้ภาคีที่ได้รับการร้องขอในเวลาอันควรถึงข้อสนเทศเกี่ยวกับการฟ้องร้อง การพิจารณา และผลการดำเนินการลงโทษต่อบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวหรือการส่งบุคคลนั้นข้ามแดนต่อไปยังรัฐที่สาม

ข้อ 17

การชวสเหลือนละค่าใช้จ่าส

1. ภาคีที่ไ้รับการร้องขอจะปรากฏตัวในนามภาคีที่ร้องขอเพื่อดำเนินการตามกระบวนการที่เกิดจากคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน
2. ค่าใช้จ่าสที่เกิดขึ้นในดินแดนของภาคีที่ไ้รับการร้องขอจากการดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดนจวบจนถึงเวลาส่งมอบตัวบุคคลซึ่งจะถูกส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้เป็นภาระของภาคีนั้น

ข้อ 18

ความสัมพันธ์กับอนุสัญญาพหุภาคี

สนธิสัญญานี้จะไม่กระทบกระเทือนสิทธิและพันธกรณีที่ภาคีสัญญามีอยู่ตามอนุสัญญาพหุภาคีใด ๆ

ข้อ 19

การระงับข้อพิพาท

ข้อพิพาทใดที่เกิดขึ้นจากการใช้หรือการตีความสนธิสัญญานี้ให้ระงับโดยการปรึกษาหารือหรือการเจรจา

ข้อ 20

การสัศยานัน การมีผลใช้บังคับ และระยะเวลา

1. สนธิสัญญานี้จะต้องได้รับการสัศยานัน สัศยานันสำหรับแลกเปลี่ยนกันที่กรุงเทพฯ สนธิสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับสามสิบวันหลังจากการแลกเปลี่ยนสัศยานันสำหรับ
2. ภาคีสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจบอกเลิกสนธิสัญญานี้เมื่อใดก็ได้ โดยแจ้งแก่ฝ่ายอีกฝ่ายหนึ่งทราบโดยผ่านช่องทางทางการทูต สนธิสัญญานี้จะยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปอีกเพียงหกเดือนหลังจากวันที่ภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งได้รับการแจ้งดังกล่าว การบอกเลิกจะไม่กระทบกระเทือนต่อกระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดนใด ๆ ซึ่งได้เริ่มขึ้นก่อนที่จะมีการแจ้งดังกล่าว

เนื้อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐแต่ละฝ่ายได้ลงนามสนธิสัญญานี้

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ณ กรุงปักกิ่ง เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม ค.ศ. 1993 เป็นภาษาไทย จีน และอังกฤษ แต่ละภาษาถูกต้องเท่าเทียมกัน ในกรณีที่มีความแตกต่างในการตีความ ให้ใช้ฉบับภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์

สำหรับราชอาณาจักรไทย

สำหรับสาธารณรัฐประชาชนจีน

นางสาวอากาศดี

(ประสงค์ สุ่นศิริ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

(เจี้ยน จีเหิน)

รองนาชกรัฐมนตรี

และ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ลงนามในสนธิสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๖ สมควรมีกฎหมายเพื่ออนุวัติการให้เป็นไปตามสนธิสัญญาฯ ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ฉบับที่ ๑๐)

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ระยะเวลารับสมัครเลือกตั้งจะต้องกำหนดไว้ไม่น้อยกว่าเจ็ดวันและไม่เกินสิบห้าวัน โดยกำหนดวันสุดท้ายของระยะเวลารับสมัครไว้ก่อนวันเลือกตั้งไม่น้อยกว่าสามสิบวัน”

มาตรา ๔ บทบัญญัติของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล
พุทธศักราช ๒๔๘๒ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ไม่กระทบกระเทือนถึงประกาศของ
ผู้ว่าราชการจังหวัดที่กำหนดระยะเวลารับสมัครเลือกตั้งและวันเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลไว้แล้วก่อนวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

(ร.จ.เล่ม 115 ตอนที่ 99ก. หน้า 1 28 ธันวาคม 2541)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย
การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล เกี่ยวกับระยะเวลาการรับสมัครเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล ตามกฎหมายว่าด้วย
การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่น
ของประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการ
และกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ประธานกรรมการ
และกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์
ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการ
การเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และ
ประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและ

กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการการเลือกตั้ง กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และให้หมายความรวมถึงผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาด้วย

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการการเลือกตั้ง ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

มาตรา ๔ ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ มีพระบรมราชโองการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

มาตรา ๕ ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการ มีสิทธิได้รับประโยชน์ตอบแทนอื่น ดังต่อไปนี้

(๑) การประกันสุขภาพ

(๒) ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงิน วิธีการเบิกจ่าย และอัตราค่าประกันสุขภาพ และค่าใช้จ่าย ในการเดินทางตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ศาลรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน แต่ละคณะกำหนด

ระเบียบนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการ ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่น้อยกว่าหนึ่งปีบริบูรณ์มีสิทธิได้รับบำเหน็จตอบแทนเป็นเงินซึ่งจ่ายครั้งเดียว เมื่อพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ครบกำหนดออกตามวาระ

(๒) ลาออก

(๓) มีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์สำหรับประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ในการคำนวณบำเหน็จตอบแทนนั้น ให้นำอัตราเงินเดือนท้ายพระราชบัญญัตินี้ คูณด้วยระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง

การนับระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งเพื่อคำนวณบำเหน็จตอบแทนตามวรรคหนึ่งนั้น ให้นับตั้งแต่วันที่ที่มีพระบรมราชโองการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งจนถึงวันที่สิ้นสุดการปฏิบัติหน้าที่ โดยให้นับจำนวนปีรวมทั้งเศษของปีด้วย การคำนวณเศษของปีที่เป็นเดือนหรือเป็นวันให้เป็นปีนั้น ให้นำเศษที่เป็นเดือนหารด้วยสิบสอง และเศษที่เป็นวันหารด้วยสามสิบได้ผลลัพธ์เท่าใดจึงหารด้วยสิบสอง ในการคำนวณให้ใช้ทศนิยมสองตำแหน่ง และให้นำจำนวนที่คำนวณได้มารวมกันเป็นระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งซึ่งเป็นจำนวนปี

สิทธิในบำเหน็จตอบแทนนั้น เป็นสิทธิเฉพาะตัว จะโอนไม่ได้

มาตรา ๗ ในกรณีที่ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการหรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุถึงแก่ความตายไม่ว่าผู้นั้นจะดำรงตำแหน่งครบหนึ่งปีบริบูรณ์หรือไม่ก็ตาม ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับบำเหน็จตอบแทนเป็นเงินซึ่งจ่ายครั้งเดียวตามเกณฑ์ในมาตรา ๖ โดยให้จ่ายแก่ทายาทโดยธรรม ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิรับมรดกของผู้ตายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๘ ให้ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งได้รับเลือกตามมาตรา ๓๑๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๒๐ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แล้วแต่กรณี และได้มีพระบรมราชโองการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นตามพระราชบัญญัตินับแต่วันที่มีพระบรมราชโองการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

มาตรา ๙ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

บัญชี

อัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของประธานศาลรัฐธรรมนูญ
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการ
แผ่นดินของรัฐสภา ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ตำแหน่ง	เงินเดือน (บาท/เดือน)	เงินประจำตำแหน่ง (บาท/เดือน)
ประธานศาลรัฐธรรมนูญ	๖๓,๐๐๐	๔๕,๕๐๐
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ	๖๒,๐๐๐	๔๒,๕๐๐
ประธานกรรมการการเลือกตั้ง	๖๓,๐๐๐	๔๕,๕๐๐
กรรมการการเลือกตั้ง	๖๒,๐๐๐	๔๒,๕๐๐
ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา	๖๒,๐๐๐	๔๒,๕๐๐
ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	๖๓,๐๐๐	๔๕,๕๐๐
กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	๖๒,๐๐๐	๔๒,๕๐๐
ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน	๖๒,๐๐๐	๔๒,๕๐๐
กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน	๖๑,๐๐๐	๔๑,๕๐๐

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งมาตรา ๒๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

“ผู้มีสิทธิออกเสียง” หมายความว่า ผู้มีสิทธิออกเสียงประชามติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

“หน่วยออกเสียง” หมายความว่า ท้องถิ่นที่กำหนดให้ทำการลงคะแนนออกเสียงประชามติ

“ที่ออกเสียง” หมายความว่า สถานที่ที่กำหนดให้ทำการลงคะแนนออกเสียงประชามติ

“จังหวัด” หมายความรวมถึง กรุงเทพมหานคร

“อำเภอ” หมายความรวมถึง กิ่งอำเภอและเขต

“เทศบาล” หมายความรวมถึง เมืองพัทยา

มาตรา ๔ ในกรณีที่จะดำเนินการจัดทำประชามติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้มีการออกประกาศของนายกรัฐมนตรีในราชกิจจานุเบกษา โดยจะต้องมีรายละเอียดดังนี้

(๑) กำหนดวันออกเสียงประชามติ

(๒) กำหนดเรื่องในการจัดทำประชามติ ซึ่งจะต้องมีข้อความชัดเจนเพียงพอที่จะขอคำปรึกษาจากผู้มีสิทธิออกเสียงว่าจะลงคะแนนเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบในเรื่องที่จัดทำประชามติ

มาตรา ๕ เมื่อมีประกาศของนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๔ ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งจัดให้มีการแสดงความคิดเห็นโดยอิสระและเท่าเทียมกันทั้งผู้ที่เห็นชอบและไม่เห็นชอบในเรื่องที่จัดทำประชามติ รวมทั้งจัดให้มีการเผยแพร่เอกสารเกี่ยวกับเรื่องที่จัดทำประชามติเพื่อให้ผู้มีสิทธิออกเสียงทราบ

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

มาตรา ๖ ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งจัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงของแต่ละจังหวัด และปิดประกาศบัญชีรายชื่อดังกล่าวพร้อมทั้งประกาศของนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๔ ไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอ สำนักงานเทศบาล ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน เขตชุมชนหนาแน่นที่เห็นสมควร และที่ออกเสียงหรือบริเวณใกล้เคียงกับที่ออกเสียงไม่น้อยกว่าสี่สิบวันก่อนวันออกเสียงประชามติ

ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการขอเพิ่มชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งและการถอนชื่อผู้ไม่มีสิทธิเลือกตั้งตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภามาใช้บังคับกับการเพิ่มชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงและการถอนชื่อผู้ไม่มีสิทธิออกเสียง โดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยให้ยื่นคำร้องขอเพิ่มชื่อหรือถอนชื่อต่อบุคคลที่คณะกรรมการการเลือกตั้งแต่งตั้ง

มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนดหน่วยออกเสียงที่จะพึงมีในแต่ละจังหวัด และกำหนดที่ออกเสียงของหน่วยออกเสียงนั้น ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงจำนวนของผู้มีสิทธิออกเสียงในแต่ละหน่วยออกเสียงและความสะดวกในการเดินทางไปใช้สิทธิออกเสียงประชามติ และประกาศให้ผู้มีสิทธิออกเสียงทราบไม่น้อยกว่าสี่สิบวันก่อนวันออกเสียงประชามติ

ในกรณีจำเป็นคณะกรรมการการเลือกตั้งอาจเปลี่ยนแปลงที่ออกเสียงตามประกาศในวรรคหนึ่ง เป็นสถานที่อื่นตามที่เห็นเหมาะสมก็ได้ โดยต้องประกาศการเปลี่ยนแปลงที่ออกเสียงให้ทราบก่อนวันออกเสียงประชามติไม่น้อยกว่าห้าวัน เว้นแต่ในกรณีฉุกเฉินจะประกาศการเปลี่ยนแปลงที่ออกเสียงน้อยกว่าระยะเวลาดังกล่าวก็ได้

มาตรา ๘ ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลหนึ่งหรือหลายคน เพื่อทำหน้าที่อำนวยความสะดวกแก่การออกเสียงประชามติในแต่ละจังหวัดได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๙ ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งแต่งตั้งคณะกรรมการประจำที่ออกเสียงแต่ละแห่ง ไม่น้อยกว่าห้าคน เพื่อทำหน้าที่ดำเนินการและรักษาความเรียบร้อยในการลงคะแนนเพื่อออกเสียงประชามติ และการนับคะแนนในที่ออกเสียงนั้น

การแต่งตั้งกรรมการประจำที่ออกเสียง ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งแต่งตั้งผู้มีสิทธิออกเสียงในหน่วยออกเสียงนั้นเป็นประธานกรรมการหนึ่งคน และกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าสี่คน ถ้าในวันออกเสียงประชามติมีกรรมการประจำที่ออกเสียงมาปฏิบัติหน้าที่ไม่ถึงห้าคน ให้กรรมการที่เหลืออยู่แต่งตั้งผู้มีสิทธิออกเสียงในหน่วยออกเสียงนั้นเป็นกรรมการประจำที่ออกเสียงจนครบห้าคน

ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาปฏิบัติหน้าที่หรือไม่อยู่ในที่ออกเสียงหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการแทนหรือปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าประธานกรรมการจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๐ ให้กรรมการประจำที่ออกเสียงมีหน้าที่ดำเนินการและรักษาความเรียบร้อยในที่ออกเสียงและมีหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ในกรณีที่ผู้ใดขัดขวางการออกเสียงประชามติ ให้กรรมการประจำที่ออกเสียงมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นออกไปจากที่ออกเสียงได้ แต่ต้องไม่ขัดขวางต่อการที่ผู้มีสิทธิออกเสียงจะใช้สิทธิออกเสียง

มาตรา ๑๑ นอกจากที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แล้ว ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจกำหนดวิธีปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๘ และคณะกรรมการประจำที่ออกเสียงได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้บุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๘ และกรรมการประจำที่ออกเสียงเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ค่าตอบแทนของบุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๘ และกรรมการประจำที่ออกเสียงให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งจัดให้มีหีบบัตรออกเสียงประชามติและบัตรออกเสียงประชามติ โดยมีลักษณะที่เหมาะสมและอำนวยความสะดวกแก่ผู้มีสิทธิออกเสียง

ลักษณะและขนาดของบัตรออกเสียงประชามติและวิธีการลงคะแนนในบัตรออกเสียงประชามติ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๓ ในวันออกเสียงประชามติ ให้เปิดการลงคะแนนออกเสียงประชามติตั้งแต่วันที่ ๐๘.๐๐ นาฬิกาถึงเวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา

มาตรา ๑๔ ผู้มีสิทธิออกเสียงซึ่งมีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงในที่ออกเสียงใดให้ออกเสียงประชามติ ณ ที่ออกเสียงนั้น

ให้ผู้มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนออกเสียงประชามติในที่ออกเสียงที่ตนมีสิทธิได้เพียงแห่งเดียว

มาตรา ๑๕ ก่อนเริ่มเปิดให้มีการออกเสียง ให้คณะกรรมการประจำที่ออกเสียงนับจำนวนบัตรออกเสียงประชามติทั้งหมดของหน่วยออกเสียงนั้น และปิดประกาศจำนวนบัตรทั้งหมดในที่ออกเสียงไว้ในที่เปิดเผย และเมื่อถึงเวลาเปิดการลงคะแนนให้คณะกรรมการประจำที่ออกเสียงเปิดหีบบัตรออกเสียงประชามติในที่เปิดเผยแสดงให้ผู้มีสิทธิออกเสียง ซึ่งอยู่ ณ ที่ออกเสียงนั้น เห็นว่าเป็นหีบเปล่า และให้ปิดหีบบัตรออกเสียงประชามติตามวิธีการที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด แล้วให้ทำการบันทึกการดำเนินการดังกล่าว โดยให้ผู้มีสิทธิออกเสียงไม่น้อยกว่าสองคน ซึ่งอยู่ในที่ออกเสียงในขณะนั้น ลงลายมือชื่อในบันทึกนั้นด้วย เว้นแต่ไม่มีผู้มีสิทธิออกเสียงอยู่ในขณะนั้น

มาตรา ๑๖ ในระหว่างเวลาเปิดการลงคะแนน ให้ผู้มีสิทธิออกเสียงซึ่งประสงค์จะลงคะแนนไปแสดงตนต่อกรรมการประจำที่ออกเสียง โดยแสดงบัตรประจำตัวประชาชน หรือหลักฐานอื่นใดตามที่กำหนดในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา

เมื่อคณะกรรมการประจำที่ออกเสียงตรวจสอบรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงแล้วให้อ่านชื่อและที่อยู่ของผู้นั้นดัง ๆ ถ้าไม่มีผู้ใดทักท้วง ให้หมายเหตุไว้ในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงโดยให้จดหมายเลขบัตรและสถานที่ออกบัตร และให้ผู้มีสิทธิออกเสียงลงลายมือชื่อหรือพิมพ์ลายนิ้วมือในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงเป็นหลักฐานตามวิธีการที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด แล้วให้กรรมการประจำที่ออกเสียงมอบบัตรออกเสียงประชามติให้แก่ผู้นั้นเพื่อไปลงคะแนน

ในกรณีที่มิผู้ทักท้วงหรือกรรมการประจำที่ออกเสียงสงสัยว่าผู้มีสิทธิออกเสียงซึ่งมาแสดงตนนั้นไม่ใช่เป็นผู้มีชื่อในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียง ให้คณะกรรมการประจำที่ออกเสียงมีอำนาจสอบสวนและวินิจฉัยชี้ขาดว่าผู้ถูกทักท้วง หรือผู้ถูกสงสัยเป็นผู้มีชื่อในบัญชีรายชื่อผู้ออกเสียงหรือไม่ และในกรณี

ที่คณะกรรมการประจำที่ออกเสียงวินิจฉัยว่าผู้ถูกทักท้วงหรือผู้ถูกสงสัยไม่ใช่ผู้มีชื่อในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียง ให้คณะกรรมการประจำที่ออกเสียงทำบันทึกคำวินิจฉัยและลงลายมือชื่อไว้ด้วย และให้ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการประจำที่ออกเสียงนั้น

มาตรา ๑๗ เมื่อถึงกำหนดเวลาปิดการลงคะแนนออกเสียงประชามติ ให้คณะกรรมการประจำที่ออกเสียงประกาศปิดการลงคะแนนและงดจ่ายบัตรออกเสียงประชามติ และให้ทำเครื่องหมายในบัตรที่เหลืออยู่ให้เป็นบัตรที่ใช้ลงคะแนนไม่ได้ตามวิธีการที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด และจัดทำรายงานเกี่ยวกับจำนวนบัตรออกเสียงประชามติทั้งหมด จำนวนผู้มาแสดงตนและรับบัตรออกเสียงประชามติและจำนวนบัตรที่เหลือ โดยให้กรรมการประจำที่ออกเสียงที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในขณะนั้นทุกคนลงลายมือชื่อไว้และประกาศให้ผู้มีสิทธิออกเสียงซึ่งอยู่ที่นั่นทราบ

มาตรา ๑๘ เมื่อปิดการออกเสียงประชามติแล้ว ให้คณะกรรมการประจำที่ออกเสียงแต่ละแห่งนับคะแนน ณ ที่ออกเสียงนั้นโดยเปิดเผยจนแล้วเสร็จ

วิธีการนับคะแนน ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

มาตรา ๑๙ บัตรออกเสียงประชามติดังต่อไปนี้ ให้ถือเป็นบัตรเสีย

- (๑) บัตรปลอม
- (๒) บัตรที่มีได้ทำเครื่องหมายลงคะแนน
- (๓) บัตรที่ไม่อาจทราบได้ว่าลงคะแนนในทางใด
- (๔) บัตรที่มีลักษณะตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดว่าเป็นบัตรเสีย

ให้คณะกรรมการประจำที่ออกเสียงสลักหลังในบัตรที่มีลักษณะตามวรรคหนึ่งว่า “เสีย” พร้อมทั้งระบุเหตุผลว่าเป็นบัตรเสียตามอนุมาตราใด แล้วลงลายมือชื่อกำกับไว้ไม่น้อยกว่าสามคน และห้ามมิให้นับบัตรเสียเป็นคะแนน

มาตรา ๒๐ เมื่อนับคะแนนเสร็จแล้ว ให้คณะกรรมการประจำที่ออกเสียงนำบัตรออกเสียงประชามติของผู้มาใช้สิทธิทั้งหมดใส่ไว้ในหีบบัตรออกเสียงประชามติ พร้อมทั้งรายงานผลการนับคะแนนแล้วปิดหีบบัตรจัดส่งไปให้คณะกรรมการการเลือกตั้งตามวิธีการที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

มาตรา ๒๑ ในการดำเนินการให้มีการออกเสียงประชามติ ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการใช้สิทธิออกเสียงประชามติของผู้มีสิทธิซึ่งอยู่นอกเขตจังหวัดที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน หรือมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเป็นเวลาน้อยกว่าเก้าสิบวันนับถึงวันออกเสียงประชามติ หรือผู้ที่อยู่นอกราชอาณาจักร รวมทั้งวิธีการนับคะแนน และแจ้งผลคะแนนการออกเสียงประชามติในกรณีดังกล่าวด้วย

มาตรา ๒๒ เมื่อได้ผลการนับคะแนนออกเสียงประชามติจากที่ออกเสียงทุกแห่งแล้ว ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศผลการออกเสียงประชามติและจำนวนผู้มาใช้สิทธิออกเสียง แล้วแจ้งผลไปยังนายกรัฐมนตรีโดยเร็ว

มาตรา ๒๓ เมื่อมีการประกาศผลการออกเสียงประชามติแล้ว ถ้าผู้มีสิทธิออกเสียงผู้ใดเห็นว่าการออกเสียงประชามติในหน่วยออกเสียงใดเป็นไปโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้มีสิทธิยื่นคำร้องคัดค้านพร้อมทั้งแสดงหลักฐานว่าการออกเสียงประชามตินั้นไม่ถูกต้องหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง ภายในสามสิบวันนับแต่วันประกาศผลการออกเสียงประชามติ

มาตรา ๒๔ เมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับคำร้องคัดค้านแล้วให้ดำเนินการพิจารณาสืบสวนสอบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริงโดยพลัน ถ้าเห็นว่าการออกเสียงประชามติในหน่วยออกเสียงใดไม่ถูกต้องหรือมิได้เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย ให้มีคำสั่งให้ดำเนินการออกเสียงประชามติใหม่ในหน่วยออกเสียงนั้น เว้นแต่การออกเสียงประชามติใหม่จะไม่ทำให้ผลการออกเสียงประชามติเปลี่ยนแปลงไป ให้มีคำสั่งยกคำร้องคัดค้านนั้นเสีย

วิธีพิจารณาการคัดค้านการออกเสียงประชามติ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

มาตรา ๒๕ ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างผู้ใดขัดขวางหรือหน่วงเหนี่ยวหรือไม่ให้ความสะดวกพอสมควรต่อการไปใช้สิทธิออกเสียงประชามติของผู้ได้บังคับบัญชาหรือลูกจ้าง แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการประจำที่ออกเสียงตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๗ ผู้ใดกระทำการในระหว่างการออกเสียงประชามติ ดังต่อไปนี้

- (๑) ออกเสียงประชามติหรือพยายามออกเสียงประชามติ โดยมีชื่อเป็นผู้มีสิทธิออกเสียง
- (๒) ใช้บัตรอื่นที่มีใช้บัตรออกเสียงประชามติตามมาตรา ๑๒ มาออกเสียงประชามติ
- (๓) นำบัตรออกเสียงประชามติออกไปจากที่ออกเสียง
- (๔) ทำเครื่องหมายเพื่อเป็นที่สังเกตโดยวิธีใดไว้ที่บัตรออกเสียงประชามติ
- (๕) จงใจกระทำการด้วยประการใดๆ ให้บัตรออกเสียงประชามติชำรุดหรือเสียหาย หรือให้เป็นบัตรเสีย หรือกระทำการด้วยประการใดๆ แก่บัตรเสียให้เป็นบัตรที่ใช้ได้

(๖) นำบัตรออกเสียงประชามติใส่ในหีบบัตรออกเสียงประชามติโดยไม่มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือกระทำการใดในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงเพื่อแสดงว่ามีผู้มาแสดงตนเพื่อลงคะแนนออกเสียงโดยผิดไปจากความจริง หรือกระทำการใดอันเป็นเหตุให้มีบัตรออกเสียงประชามติเพิ่มขึ้นจากความจริง

(๗) กระทำการโดยไม่มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมายเพื่อมิให้ผู้มีสิทธิออกเสียงสามารถใช้สิทธิได้ หรือจัดขวางหรือหน่วงเหนี่ยวมิให้ผู้มีสิทธิออกเสียงไป ณ ที่ออกเสียงหรือเข้าไป ณ ที่ออกเสียง หรือมิให้ไปถึง ณ ที่ดังกล่าวภายในกำหนดเวลาที่จะออกเสียงประชามติ

(๘) ให้ เสนอให้ หรือสัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่น อันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้ใด เพื่อจะจูงใจให้ผู้มีสิทธิออกเสียงนั้นออกเสียงประชามติอย่างใดอย่างหนึ่ง หรืองดออกเสียงประชามติ

(๙) เรียกทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นเพื่อจะลงคะแนนออกเสียงประชามติ หรือดเว้นไม่ลงคะแนนออกเสียงประชามติ

(๑๐) ก่อความวุ่นวายขึ้นในที่ออกเสียง หรือกระทำการใดอันเป็นการรบกวนหรือเป็นอุปสรรคแก่การออกเสียงประชามติ

(๑๑) เปิด ทำลาย ทำให้เสียหาย ทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพ ทำให้สูญหาย ทำให้ไร้ประโยชน์ หรือนำไป ซึ่งหีบบัตรออกเสียงประชามติหรือบัตรออกเสียงประชามติ เว้นแต่เป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ โดยชอบด้วยกฎหมาย

ผู้กระทำได้ระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๒๘ กรรมการประจำที่ออกเสียงผู้ใดจงใจนับบัตรออกเสียงประชามติหรือคะแนนในการออกเสียงประชามติให้ผิดไปจากความจริง หรือรวมคะแนนให้ผิดไปหรือกระทำด้วยประการใดๆ โดยมีได้มีอำนาจกระทำโดยชอบด้วยกฎหมายให้บัตรออกเสียงประชามติชำรุดหรือเสียหาย หรือให้เป็นบัตรเสีย หรือกระทำการด้วยประการใดๆ แก่บัตรเสียเพื่อให้เป็นบัตรที่ใช้ได้ หรืออ่านบัตรออกเสียงประชามติให้ผิดไปจากความจริงหรือทำรายงานการออกเสียงประชามติไม่ตรงความเป็นจริง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

มาตรา ๒๙ ให้ประธานกรรมการการเลือกตั้งรักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๑๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้คณะรัฐมนตรีอาจจัดให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งออกเสียงประชามติได้ ถ้าคณะรัฐมนตรีเห็นว่ากิจการในเรื่องใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของประเทศชาติหรือประชาชน และผลการออกเสียงประชามติจะเป็นการให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ โดยให้หลักเกณฑ์และวิธีการออกเสียงประชามติเป็นไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ ประกอบกับกระบวนการจัดทำประชามติเป็นการให้สิทธิแก่ประชาชนในการได้มีส่วนร่วมพิจารณาการบริหารงานของรัฐบาลเพื่อให้ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศได้มีโอกาสแสดงความต้องการที่แท้จริงให้รัฐบาลทราบ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

(ร.จ. เล่ม 115 ตอนที่ 102ก หน้า 1 31 ธันวาคม 2541)

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกันทางกงสุล

พ.ศ. ๒๕๔๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกันทางกงสุล

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกันทางกงสุล พ.ศ. ๒๕๔๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้รัฐผู้ส่งคณะทำการทางกงสุล สถานทำการทางกงสุล หัวหน้าสถานทำการทางกงสุล เจ้าพนักงานกงสุล ลูกจ้างทางกงสุล สมาชิกในคณะเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริการ บุคคลในครอบครัวของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุล และสมาชิกในคณะคนรับใช้ส่วนตัว รวมตลอดถึงสถานที่ บรรณสารทางกงสุล และบรรดาทรัพย์สินของสถานทำการทางกงสุลและของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุลหรือของบุคคลในครอบครัวของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุล ตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญากรุงเวียนนา

ว่าด้วยความสัมพันธ์ทางกงสุล ซึ่งทำเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๖ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ได้รับเอกสิทธิและความคุ้มกันทางกงสุลตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาดังกล่าว

มาตรา ๔ เอกสิทธิและความคุ้มกันทางกงสุลตามมาตรา ๓ อาจถูกเพิกถอนหรือถูกจำกัด เสียทั้งหมดหรือบางส่วนได้ตามหลักถ้อยทีถ้อยปฏิบัติ ตามประเพณีปฏิบัติทางกงสุล หรือตามที่กำหนด ในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

อนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยความสัมพันธ์ทางกงสุล

รัฐภาคีแห่งอนุสัญญานี้

โดยระลึกว่า ได้มีการสถาปนาความสัมพันธ์ทางกงสุลระหว่างประชาชนของชาติต่างๆ ตั้งแต่โบราณกาลมา

โดยคำนึงถึง ความมุ่งประสงค์และหลักการของกฎบัตรสหประชาชาติ เกี่ยวกับความเสมอภาคทางอธิปไตยของรัฐ การธำรงสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ และการส่งเสริมความสัมพันธ์ฉันมิตรระหว่างชาติ

โดยพิจารณาว่า ที่ประชุมของสหประชาชาติในเรื่องการติดต่อและความคุ้มกันทางทูต ได้ลงมติรับอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยความสัมพันธ์ทางทูต ซึ่งได้เปิดให้ลงนามกันเมื่อวันที่ ๑๔ เมษายน ค.ศ. ๑๙๖๑

โดยเชื่อว่า การมีอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยความสัมพันธ์ทางกงสุล เอกสิทธิและความคุ้มกัน จะมีส่วนช่วยพัฒนาความสัมพันธ์ฉันมิตรระหว่างชาติด้วย แม้ระบบรัฐธรรมนูญและสังคมของชาติเหล่านั้นจะแตกต่างกัน

โดยตระหนักว่า ความมุ่งประสงค์ของเอกสิทธิและความคุ้มกันเช่นว่านี้ มิใช่เพื่อเป็นคุณประโยชน์แก่ตัวบุคคล แต่เพื่อประกันการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพของสถานทำการทางกงสุลในนามรัฐของตน

โดยยืนยันว่า กฎเกณฑ์แห่งกฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศคงใช้บังคับต่อไปในเรื่องที่มิได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนโดยบทบัญญัติของอนุสัญญานี้

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ ๑

บทนิยาม

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้ ให้ถ้อยคำต่อไปนี้มีความหมายตามที่ได้กำหนดไว้ข้างท้ายนี้

- (ก) “สถานทำการทางกงสุล” หมายถึงสถานกงสุลใหญ่ สถานกงสุล สถานรองกงสุลหรือสำนักตัวแทนทางกงสุลใดๆ
- (ข) “เขตกงสุล” หมายถึงเขตพื้นที่สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุล ที่ได้กำหนดไว้ให้แก่สถานทำการทางกงสุล

- (ค) “หัวหน้าสถานทำการทางกงสุล” หมายถึงบุคคลที่ได้รับมอบหน้าที่ให้กระทำการในฐานะนั้น
- (ง) “เจ้าพนักงานกงสุล” หมายถึงบุคคลใด รวมทั้งหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุลในฐานะนั้น
- (จ) “ลูกจ้างทางกงสุล” หมายถึงบุคคลใดที่ได้รับการว่าจ้างให้ทำงานในด้านธุรการหรือวิชาการของสถานทำการทางกงสุล
- (ฉ) “สมาชิกในคณะเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริการ” หมายถึงบุคคลใดที่ได้รับการว่าจ้างให้ทำงานในด้านบริการรับใช้ของสถานทำการทางกงสุล
- (ช) “สมาชิกในสถานทำการทางกงสุล” หมายถึงเจ้าพนักงานกงสุล ลูกจ้างทางกงสุล และสมาชิกในคณะเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริการ
- (ซ) “สมาชิกในคณะเจ้าหน้าที่กงสุล” หมายถึงเจ้าพนักงานกงสุล นอกจากหัวหน้าสถานทำการทางกงสุล ลูกจ้างทางกงสุล และสมาชิกในคณะเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริการ
- (ฌ) “สมาชิกในคณะคนรับใช้ส่วนตัว” หมายถึงบุคคลที่ได้รับการว่าจ้างให้ทำงานเฉพาะในด้านรับใช้ส่วนตัวของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุล
- (ญ) “สถานที่ทางกงสุล” หมายถึงอาคาร หรือส่วนของอาคารและที่ดินซึ่งอาคารตั้งอยู่ ซึ่งใช้โดยเฉพาะเพื่อความมุ่งประสงค์ของสถานทำการทางกงสุล โดยไม่คำนึงถึงกรรมสิทธิ์
- (ฎ) “บรรณสารทางกงสุล” รวมถึงกระดาษเอกสาร เอกสาร หนังสือติดต่อ หนังสือ फिल्म เทปบันทึก และทะเบียนทั้งปวงของสถานทำการทางกงสุล รวมทั้งกุญแจรหัสและรหัสบัตรดัชนี และเครื่องเรือนใดซึ่งมุ่งใช้สำหรับคุ้มครองหรือเก็บรักษาสิ่งของเหล่านั้น

๒. เจ้าพนักงานกงสุลมีสองประเภท คือ เจ้าพนักงานกงสุลอาชีพ และเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์ บทบัญญัติของหมวด ๒ ของอนุสัญญานี้ใช้กับสถานทำการทางกงสุลที่มีเจ้าพนักงานกงสุลอาชีพเป็นหัวหน้า บทบัญญัติของหมวด ๓ บังคับกับสถานทำการทางกงสุลที่มีเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์เป็นหัวหน้า

๓. สถานภาพเฉพาะของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุลซึ่งเป็นคนชาติหรือเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรของรัฐผู้รับ จะอยู่ในบังคับของข้อ ๗๑ ของอนุสัญญา

หมวด ๑
ความสัมพันธ์ทางกงสุลโดยทั่วไป

ตอน ๑
การสถาปนาและการดำเนินความสัมพันธ์ทางกงสุล

ข้อ ๒
การสถาปนาความสัมพันธ์ทางกงสุล

๑. การสถาปนาความสัมพันธ์ทางกงสุลระหว่างรัฐมีขึ้นด้วยความยินยอมซึ่งกันและกัน
๒. ความยินยอมที่ให้แก่การสถาปนาความสัมพันธ์ทางทูตระหว่างรัฐสองรัฐมีนัยเป็นความยินยอมเพื่อการสถาปนาความสัมพันธ์ทางกงสุลด้วย เว้นแต่แถลงไว้เป็นอย่างอื่น
๓. การตัดความสัมพันธ์ทางทูตจะไม่เป็นการตัดความสัมพันธ์ทางกงสุลไปด้วยในตัว

ข้อ ๓
การปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุล

สถานทำการทางกงสุลปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุล คณะผู้แทนทางทูตก็ปฏิบัติหน้าที่นี้ได้เช่นกัน ตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้

ข้อ ๔
การจัดตั้งสถานทำการทางกงสุล

๑. สถานทำการทางกงสุลอาจจัดตั้งขึ้นได้ในอาณาเขตของรัฐผู้รับด้วยความยินยอมของรัฐผู้รับนั้น
๒. รัฐผู้ส่งจะกำหนดที่ตั้งและชั้นของสถานทำการทางกงสุลและเขตกงสุล ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความเห็นชอบของรัฐผู้รับ
๓. รัฐผู้ส่งอาจเปลี่ยนที่ตั้งและชั้นของสถานทำการทางกงสุลหรือเขตกงสุลในภายหลังโดยความยินยอมของรัฐผู้รับเท่านั้น

๔. ถ้าสถานกงสุลใหญ่หรือสถานกงสุลปรารณาจะเปิดสถานรองกงสุลหรือสำนักตัวแทนทางกงสุลขึ้นในท้องถิ่นอื่นนอกจากท้องถิ่นที่สถานกงสุลนั้นเองได้ตั้งอยู่ จะต้องได้รับความยินยอมของรัฐผู้รับด้วย

๕. การเปิดที่ทำการซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของสถานทำการทางกงสุลที่มีอยู่แล้วขึ้นในที่อื่นนอกจาก ณ ที่ตั้งของสถานทำการทางกงสุลนั้น จะต้องได้รับความยินยอมอย่างชัดแจ้งล่วงหน้าของรัฐผู้รับด้วย

ข้อ ๕

หน้าที่ทางกงสุล

หน้าที่ทางกงสุลประกอบด้วย

- (ก) คຸ້ມครองผลประโยชน์ของรัฐผู้ส่งและของคนชาติของรัฐผู้ส่ง ทั้งบุคคลธรรมดาและองค์กรที่จัดตั้งขึ้นในรัฐผู้รับ ภายในขอบเขตที่กฎหมายระหว่างประเทศอนุญาต
- (ข) เพิ่มพูนการพัฒนาความสัมพันธ์ทางพาณิชย์ เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและวิทยาศาสตร์ระหว่างรัฐผู้ส่งกับรัฐผู้รับ และส่งเสริมความสัมพันธ์ฉันมิตรระหว่างกันในทางอื่นตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้
- (ค) สืบให้แน่ด้วยวิถีทางทั้งปวงอันชอบด้วยกฎหมายถึงสภาวะและพัฒนาการของสภาพทางพาณิชย์ เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และวิทยาศาสตร์ของรัฐผู้รับ แล้วรายงานไปยังรัฐบาล ของรัฐผู้ส่ง และให้ข้อมูลแก่บุคคลที่สนใจ
- (ง) ออกหนังสือเดินทางและเอกสารเดินทางให้แก่คนชาติของรัฐผู้ส่ง และตรวจลงตราหรือออกเอกสารที่เหมาะสมให้แก่บุคคลที่ประสงค์จะเดินทางไปยังรัฐผู้ส่ง
- (จ) ช่วยเหลือคนชาติของรัฐผู้ส่ง ทั้งบุคคลธรรมดาและองค์กรที่จัดตั้งขึ้น
- (ฉ) ทำหน้าที่โนตารีและนายทะเบียนราษฎรและในฐานะหน้าที่อื่นที่คล้ายกัน และปฏิบัติหน้าที่ที่มีลักษณะด้านปกครองบางประการ โดยมีเงื่อนไขว่า หน้าที่นั้นไม่ขัดกับกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับ
- (ช) พิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของคนชาติของรัฐผู้ส่ง ทั้งบุคคลธรรมดาและองค์กรที่จัดตั้งขึ้น ในกรณีที่มีการรับมรดกในอาณาเขตของรัฐผู้รับตามกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับ
- (ซ) พิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของผู้เยาว์และบุคคลหย่อนความสามารถอื่นซึ่งเป็นคนชาติของรัฐผู้ส่ง ภายในขอบเขตที่ได้กำหนดไว้โดยกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับ โดยเฉพาะในกรณีที่ต้องมีการใช้อำนาจปกครองหรือดูแลผลประโยชน์ใดในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลเหล่านั้น

- (ฉ) เป็นตัวแทนหรือจัดให้มีผู้แทนที่เหมาะสมสำหรับคนชาติของรัฐผู้ส่งในศาลและหน่วยงานอื่นของรัฐผู้รับ เพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะให้ได้มาซึ่งมาตรการชั่วคราวสำหรับการรักษาสีทธิและผลประโยชน์ของคนชาติเหล่านี้ไว้ตามกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับ ในกรณีที่คนชาติเหล่านี้ไม่สามารถปกป้องสิทธิและผลประโยชน์ของตนในเวลาอันเหมาะสมได้ เพราะเหตุของการไม่อยู่หรือเหตุอื่นใด ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับหลักปฏิบัติและวิธีดำเนินการที่ใช้อยู่ในรัฐผู้รับ
- (ญ) ส่งเอกสารทางศาลและเอกสารที่มีใช้ทางศาลหรือปฏิบัติตามหนังสือร้องขอของรัฐผู้ส่ง ที่ขอให้สืบพยานให้แก่ศาลของรัฐผู้ส่งตามความตกลงระหว่างประเทศที่ใช้บังคับอยู่ หรือ ในกรณีที่ไม่มีความตกลงระหว่างประเทศเช่นนั้น โดยวิธีอื่นใดที่สอดคล้องกับกฎหมาย และข้อบังคับของรัฐผู้รับ
- (ด) ใช้สิทธิควบคุมดูแลและตรวจสอบเรือที่มีสัญชาติของรัฐผู้ส่ง และเครื่องบินที่จดทะเบียนในรัฐนั้น และลูกเรือตามกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้ส่ง
- (ค) ให้ความช่วยเหลือแก่เรือและเครื่องบินที่ระบุไว้ในอนุวรรค (ค) ของข้อนี้และแก่ลูกเรือ บันทึกการให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการเดินทางของเรือ ตรวจสอบและประทับตราเอกสารเรือ และดำเนินการสืบสวนเหตุที่เกิดขึ้นใดในระหว่างการเดินทาง และระงับข้อพิพาทใด ๆ ระหว่างนายเรือ เจ้าหน้าที่ประจำเรือ กับคนประจำเรือเท่าที่กฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้ส่งอนุญาตให้กระทำได้ โดยไม่เสื่อมเสียต่ออำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับ
- (ก) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดที่รัฐผู้ส่งมอบหมายให้สถานทำการทางกงสุลซึ่งกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับมิได้ห้ามไว้ หรือซึ่งรัฐผู้รับไม่ได้คัดค้าน หรือตามความตกลงระหว่างประเทศที่ใช้บังคับอยู่ระหว่างรัฐผู้ส่งกับรัฐผู้รับ

ข้อ ๖

การปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุลนอกเขตกงสุล

ในพฤติการณ์พิเศษ เจ้าพนักงานกงสุลอาจปฏิบัติหน้าที่นอกเขตกงสุลได้ โดยความยินยอมของรัฐผู้รับ

ข้อ ๗

การปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุลในรัฐที่สาม

หลังจากที่ได้แจ้งให้รัฐที่เกี่ยวข้องทราบแล้ว รัฐผู้ส่งอาจมอบหมายให้สถานทำการทางกงสุลที่ตั้งอยู่ในรัฐหนึ่งปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุลในอีกรัฐหนึ่งได้ เว้นแต่จะมีการคัดค้านอย่างชัดเจนโดยรัฐที่เกี่ยวข้องรัฐใดรัฐหนึ่ง

ข้อ ๘

การปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุลในนามของรัฐที่สาม

เมื่อแจ้งอย่างเหมาะสมแก่รัฐผู้รับแล้ว สถานทำการทางกงสุลของรัฐผู้ส่งอาจปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุลในรัฐผู้รับในนามของรัฐที่สามได้ เว้นแต่รัฐผู้รับนั้นจะคัดค้าน

ข้อ ๙

ชั้นของหัวหน้าของสถานทำการทางกงสุล

๑. หัวหน้าสถานทำการทางกงสุลแบ่งออกเป็น ๔ ชั้น กล่าวคือ
 - (ก) กงสุลใหญ่
 - (ข) กงสุล
 - (ค) รองกงสุล
 - (ง) ตัวแทนทางกงสุล
๒. วรรค ๑ ของข้อนี้ ไม่เป็นการจำกัดสิทธิของภาคีสัญญาใดที่จะกำหนดตำแหน่งเจ้าพนักงานกงสุลนอกจากหัวหน้าสถานทำการทางกงสุล

ข้อ ๑๐

การแต่งตั้งและการยอมรับหัวหน้าสถานทำการทางกงสุล

๑. รัฐผู้ส่งเป็นผู้แต่งตั้งหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลและรัฐผู้รับเป็นผู้ยอมรับบุคคลดังกล่าวให้ปฏิบัติหน้าที่
๒. ภายใต้บังคับของบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ แบบพิธีสำหรับการแต่งตั้งและการยอมรับหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลนั้น กำหนดโดยกฎหมาย ข้อบังคับและประเพณีปฏิบัติของรัฐผู้ส่งและรัฐผู้รับตามลำดับ

ข้อ ๑๑

สัญญาบัตรตราตั้งทางกงสุลหรือการแจ้งการแต่งตั้ง

๑. ในการแต่งตั้งแต่ละครั้ง รัฐผู้ส่งจะมอบเอกสารในรูปสัญญาบัตรตราตั้งหรือสารที่คล้ายกันให้แก่หัวหน้าสถานทำการทางกงสุล ซึ่งรับรองตำแหน่งฐานะของหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลและโดยหลักทั่วไป จะระบุชื่อเต็ม ประเภทและชั้นของหัวหน้าสถานทำการทางกงสุล เขตกงสุล และที่ตั้งของสถานทำการทางกงสุล
๒. รัฐผู้ส่งจะส่งสัญญาบัตรตราตั้งหรือสารที่คล้ายกันโดยผ่านวิถีทางการทูตหรือทางอื่นที่เหมาะสมไปยังรัฐบาลแห่งรัฐซึ่งหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลจะปฏิบัติหน้าที่ในอาณาเขตของรัฐนั้น
๓. หากรัฐผู้รับเห็นชอบ รัฐผู้ส่งอาจส่งหนังสือแจ้งไปยังรัฐผู้รับซึ่งมีข้อความดังที่กำหนดไว้ในวรรค ๑ ของข้อนี้ แทนสัญญาบัตรตราตั้งหรือสารที่คล้ายกันได้

ข้อ ๑๒

อนุมัติบัตร

๑. หัวหน้าสถานทำการทางกงสุลจะได้รับการยอมรับให้เข้าปฏิบัติหน้าที่ได้โดยการอนุมัติจากรัฐผู้รับ ซึ่งเรียกว่าอนุมัติบัตร การอนุมัตินี้ไม่ว่าจะเป็นในรูปใดก็ตาม
๒. รัฐซึ่งปฏิเสธที่จะให้อนุมัติบัตร ไม่มีพันธะที่จะให้เหตุผลในการปฏิเสธเช่นว่านั้นแก่รัฐผู้ส่ง
๓. ภายใต้อำนาจของบทบัญญัติของข้อ ๑๓ และ ๑๔ หัวหน้าสถานทำการทางกงสุลจะไม่เข้ารับหน้าที่จนกว่าจะได้รับอนุมัติบัตรแล้ว

ข้อ ๑๓

การยอมรับหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลเป็นการชั่วคราว

ในระหว่างที่รออนุมัติบัตร หัวหน้าสถานทำการทางกงสุลอาจได้รับการยอมรับให้เข้าปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราว ในกรณีนั้น บทบัญญัติของอนุสัญญานี้จะใช้บังคับ

ข้อ ๑๔

การแจ้งเจ้าหน้าที่ในเขตกงสุล

ในทันทีที่หัวหน้าสถานทำการทางกงสุลได้รับการยอมรับให้เข้าปฏิบัติหน้าที่ แม้เป็นการชั่วคราว รัฐผู้รับจะแจ้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในเขตกงสุลทันที รัฐผู้รับจะทำให้แน่ใจด้วยว่ามีมาตรการที่จำเป็นเพื่อให้หัวหน้าสถานทำการทางกงสุลสามารถปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ได้ และได้รับประโยชน์ของบทบัญญัติของอนุสัญญา

ข้อ ๑๕

การปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราวในตำแหน่งหัวหน้าสถานทำการทางกงสุล

๑. ถ้าหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือตำแหน่งหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลว่างลง ผู้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าสถานทำการอาจกระทำการในฐานะหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลเป็นการชั่วคราว
๒. คณะผู้แทนทางทูตของรัฐผู้ส่ง หรือหัวหน้าสถานทำการทางกงสุล ถ้ารัฐนั้นไม่มีคณะผู้แทน เช่นว่านั้นในรัฐผู้รับ หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจใดของรัฐผู้ส่ง ถ้าหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลไม่สามารถกระทำได้ จะแจ้งชื่อเต็มของผู้รักษาการหัวหน้าสถานทำการไปยังกระทรวงการต่างประเทศของรัฐผู้รับ หรือไปยังเจ้าหน้าที่ซึ่งกระทรวงนั้นกำหนด โดยหลักการทั่วไป การแจ้งนี้จะต้องกระทำล่วงหน้า รัฐผู้รับอาจยอมรับบุคคลซึ่งมิใช่ทั้งตัวแทนทางทูตหรือเจ้าพนักงานกงสุลให้เป็นผู้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าสถานทำการได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความยินยอมของรัฐผู้รับ
๓. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้รับจะให้ความช่วยเหลือและความคุ้มครองแก่ผู้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าสถานทำการ ในขณะที่ผู้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าสถานทำการรักษาการหัวหน้าสถานทำการอยู่นั้น บทบัญญัติของอนุสัญญานี้จะใช้กับบุคคลผู้นั้นบนพื้นฐานเดียวกันกับหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตาม รัฐผู้รับไม่มีพันธะที่จะให้แก่ผู้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าสถานทำการซึ่งความสะดวก เอกสิทธิ หรือความคุ้มกันใดที่หัวหน้าสถานทำการทางกงสุลได้อุปโภคภายใต้เงื่อนไขต่าง ๆ ซึ่งผู้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าสถานการนั้นมีไม่ครบถ้วน
๔. ในกรณีที่อ้างถึงในวรรค ๑ ของข้อนี้ เมื่อสมาชิกในคณะเจ้าหน้าที่ทางทูตของคณะผู้แทนทางทูตของรัฐผู้ส่งในรัฐผู้รับได้รับการแต่งตั้งโดยรัฐผู้ส่งให้เป็นผู้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าสถานทำการ บุคคลผู้นั้นจะคงได้อุปโภคเอกสิทธิและความคุ้มกันทางทูตต่อไป ถ้ารัฐผู้รับไม่คัดค้าน

ข้อ ๑๖

อาวุโสระหว่างหัวหน้าสถานทำการทางกงสุล

๑. หัวหน้าสถานทำการทางกงสุลจะมีลำดับในแต่ละชั้นตามวันของการให้อนุมัติบัตร
๒. อย่างไรก็ดี ถ้าหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลได้รับการยอมรับให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราวก่อนได้รับอนุมัติบัตร อาวุโสของหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลนั้นจะกำหนดตามวันของการยอมรับชั่วคราวนั้น อาวุโสนี้จะคงไว้หลังจากการให้อนุมัติบัตร
๓. ลำดับอาวุโสระหว่างหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลสองคนหรือมากกว่า ซึ่งได้รับอนุมัติบัตรหรือการยอมรับชั่วคราวในวันเดียวกัน จะกำหนดตามวันที่ยื่นสัญญาบัตรตราตั้ง หรือสารที่คล้ายกันหรือการแจ้งที่อ้างถึงในวรรค ๓ ของข้อ ๑๑ ต่อรัฐผู้รับ
๔. ผู้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าสถานทำการจะมีลำดับอยู่หลังหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลทั้งปวง และในระหว่างกันเองแล้ว ผู้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าสถานทำการจะมีลำดับตามวันที่เข้ารับหน้าที่ในฐานะผู้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าสถานทำการดังที่ได้ระบุไว้ในการแจ้งซึ่งกระทำตามวรรค ๒ ของข้อ ๑๔
๕. เจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์ซึ่งเป็นหัวหน้าสถานทำการทางกงสุล จะมีลำดับในแต่ละชั้นหลังหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลอาชีพ ตามลำดับและตามหลักเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ในวรรคก่อน
๖. หัวหน้าสถานทำการทางกงสุลจะมีอาวุโสสูงกว่าเจ้าพนักงานกงสุลซึ่งไม่มีสถานะนั้น

ข้อ ๑๗

การปฏิบัติหน้าที่ทางทูตโดยเจ้าพนักงานกงสุล

๑. ในรัฐที่รัฐผู้ส่งไม่มีคณะผู้แทนทางทูต และไม่มีคณะผู้แทนทางทูตของรัฐที่สามเป็นผู้แทนอยู่ เจ้าพนักงานกงสุลอาจได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ทางทูตได้ด้วยความยินยอมของรัฐผู้รับ และไม่กระทบกระเทือนต่อสถานะทางกงสุลของบุคคลนั้น การปฏิบัติหน้าที่เช่นว่านั้นโดยเจ้าพนักงานกงสุลจะไม่ใช่เป็นการให้สิทธิใดแก่เจ้าพนักงานกงสุลนั้นที่จะเรียกร้องเอกสิทธิและความคุ้มกันทางทูต
๒. หลังจากที่ได้แจ้งรัฐผู้รับแล้ว เจ้าพนักงานกงสุลอาจกระทำการเป็นผู้แทนของรัฐผู้ส่งในองค์การระหว่างรัฐบาลใดก็ได้ เมื่อกระทำการเช่นนั้น บุคคลดังกล่าวจะมีสิทธิที่จะได้อุปโภคเอกสิทธิและความคุ้มกันใดที่ได้ประสาทให้แก่ผู้แทนเช่นว่าโดยกฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศ หรือโดยความตกลงระหว่างประเทศ อย่างไรก็ดี ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุลใดโดยบุคคลนั้น บุคคลนั้นจะไม่มีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มกันจากเขตอำนาจเกินกว่าความคุ้มกันซึ่งเจ้าพนักงานกงสุลมีสิทธิที่จะได้รับตามอนุสัญญานี้

ข้อ ๑๘

การแต่งตั้งบุคคลคนเดียวกันเป็นเจ้าพนักงานกงสุลโดยรัฐสองรัฐหรือมากกว่า

โดยความยินยอมของรัฐผู้รับ รัฐสองรัฐหรือมากกว่าอาจแต่งตั้งบุคคลคนเดียวกันเป็นเจ้าพนักงานกงสุลในรัฐนั้นได้

ข้อ ๑๙

การแต่งตั้งสมาชิกในคณะเจ้าหน้าที่กงสุล

๑. ภายใต้บังคับของบทบัญญัติของข้อ ๒๐ ๒๒ และ ๒๓ รัฐผู้ส่งอาจแต่งตั้งสมาชิกในคณะเจ้าหน้าที่กงสุลได้โดยเสรี
๒. รัฐผู้ส่งจะแจ้งชื่อเต็ม ประเภทและชั้นของเจ้าพนักงานกงสุลทั้งปวง นอกจากหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลไปยังรัฐผู้รับ โดยให้มีเวลาเพียงพอที่จะให้รัฐผู้รับใช้สิทธิตามวรรค ๓ ของข้อ ๒๓ ได้ ถ้ารัฐผู้รับประสงค์เช่นนั้น
๓. หากกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้ส่งกำหนดไว้ รัฐผู้ส่งอาจขอให้รัฐผู้รับให้อนุมัติบัตรแก่เจ้าพนักงานกงสุล นอกเหนือจากหัวหน้าสถานทำการทางกงสุล
๔. หากกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับกำหนดไว้ รัฐผู้รับอาจให้อนุมัติบัตรแก่เจ้าพนักงานกงสุล นอกเหนือจากหัวหน้าสถานทำการทางกงสุล

ข้อ ๒๐

ขนาดของคณะเจ้าหน้าที่กงสุล

เมื่อไม่มีความตกลงอย่างชัดแจ้งในเรื่องขนาดของคณะเจ้าหน้าที่กงสุล รัฐผู้รับอาจกำหนดให้รักษาขนาดของคณะเจ้าหน้าที่ไว้ภายในขอบเขตที่พิจารณาเห็นว่าสมเหตุผลและปกติ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์และสภาวะในเขตกงสุลและความจำเป็นของสถานทำการทางกงสุลแห่งนั้นโดยเฉพาะ

ข้อ ๒๑

อาวูโสระหว่างเจ้าพนักงานกงสุลของสถานทำการทางกงสุล

คณะผู้แทนทางทูตของรัฐผู้ส่ง หรือถ้ารัฐนั้นไม่มีคณะผู้แทนเช่นว่าในรัฐผู้รับ หัวหน้าสถานทำการทางกงสุลจะแจ้งลำดับอาวูโสระหว่างเจ้าพนักงานกงสุลของสถานทำการทางกงสุลและการเปลี่ยนแปลงใดของลำดับอาวูโสโน้นไปยังกระทรวงการต่างประเทศของรัฐผู้รับ หรือไปยังเจ้าหน้าที่ซึ่งกระทรวงนั้นกำหนด

ข้อ ๒๒

สัญชาติของเจ้าพนักงานกงสุล

๑. ในหลักการ เจ้าพนักงานกงสุลควรมีสัญชาติของรัฐผู้ส่ง
๒. เจ้าพนักงานกงสุลนั้นไม่อาจแต่งตั้งจากบรรดาบุคคลซึ่งมีสัญชาติของรัฐผู้รับ เว้นแต่ด้วยความยินยอมอย่างชัดแจ้งของรัฐนั้นซึ่งอาจเพิกถอนในเวลาใดก็ได้
๓. รัฐผู้รับอาจสงวนสิทธิเช่นเดียวกันนี้ในเรื่องเกี่ยวกับคนชาติของรัฐที่สามซึ่งมิได้เป็นคนชาติของรัฐผู้ส่งด้วย

ข้อ ๒๓

บุคคลที่ถูกประกาศว่าไม่พึงปรารถนา

๑. รัฐผู้รับอาจแจ้งรัฐผู้ส่งในเวลาใดก็ได้ว่า เจ้าพนักงานกงสุลเป็นบุคคลที่ไม่พึงปรารถนา หรือว่าสมาชิกอื่นใดในคณะเจ้าหน้าที่กงสุลเป็นที่ไม่พึงยอมรับได้ ในกรณีนั้น รัฐผู้ส่งจะต้องเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องนั้นกลับหรือให้ยุติหน้าที่ของผู้นั้นในสถานทำการทางกงสุล แล้วแต่กรณี
๒. ถ้ารัฐผู้ส่งปฏิเสธหรือไม่ปฏิบัติตามข้อผูกพันภายใต้วรรค ๑ ของข้อนี้ภายในระยะเวลาอันสมควร รัฐผู้รับอาจเพิกถอนอนุมัติบัตรจากบุคคลที่เกี่ยวข้องนั้นหรือเลิกถือว่าบุคคลนั้นเป็นสมาชิกในคณะเจ้าหน้าที่กงสุล แล้วแต่กรณี
๓. บุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นสมาชิกในสถานทำการทางกงสุลอาจถูกประกาศว่าเป็นที่ไม่พึงยอมรับได้ ก่อนที่จะมาถึงอาณาเขตของรัฐผู้รับ หรือถ้าอยู่ในรัฐผู้รับแล้ว ก่อนเข้ารับหน้าที่กับสถานทำการทางกงสุล ในกรณีเช่นว่านั้น รัฐผู้ส่งจะต้องเพิกถอนการแต่งตั้งบุคคลนั้น
๔. ในกรณีที่ได้ระบุไว้ในวรรค ๑ และ ๓ ของข้อนี้ รัฐผู้รับไม่มีพันธะที่จะให้เหตุผลในการวินิจฉัยแก่รัฐผู้ส่ง

ข้อ ๒๔

การแจ้งรัฐผู้รับถึงการแต่งตั้ง การมาถึง และการเดินทางออกไป

๑. กระทรวงการต่างประเทศของรัฐผู้รับหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งกระทรวงนั้นกำหนด จะต้องได้รับการแจ้งถึง
- (ก) การแต่งตั้งสมาชิกในสถานทำการทางกงสุล การมาถึงหลังจากการแต่งตั้งมาประจำสถานทำการทางกงสุล การเดินทางออกไปครั้งสุดท้าย หรือการสิ้นสุดหน้าที่ของบุคคลนั้น และการเปลี่ยนแปลงอื่นใดอันกระทบกระเทือนสถานะของบุคคลนั้น ซึ่งอาจเกิดขึ้นในระหว่างที่บุคคลนั้นทำงานอยู่กับสถานทำการทางกงสุลนั้น
 - (ข) การมาถึงและการเดินทางออกไปครั้งสุดท้ายของบุคคลในครอบครัวของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุล ซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของครัวเรือนของบุคคลดังกล่าว และในกรณีที่เหมาะสม การที่บุคคลใดกลายเป็นหรือยุติการเป็นสมาชิกในครอบครัวเช่นนั้น
 - (ค) การมาถึงและการเดินทางออกไปครั้งสุดท้ายของสมาชิกในคณะคนรับใช้ส่วนตัว และในกรณีที่เหมาะสม การสิ้นสุดลงของบริการเช่นนั้นของสมาชิกเหล่านั้น
 - (ง) การว่าจ้างและการเลิกจ้างบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้รับเป็นสมาชิกในสถานทำการทางกงสุล หรือสมาชิกในคณะคนรับใช้ส่วนตัวซึ่งมีสิทธิที่จะได้รับเอกสิทธิและความคุ้มกัน
๒. เมื่อกระทำได้ จะแจ้งล่วงหน้าถึงการมาถึงและการเดินทางออกไปครั้งสุดท้ายด้วย

ตอน ๒

การสิ้นสุดหน้าที่ทางกงสุล

ข้อ ๒๕

การสิ้นสุดหน้าที่ของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุล

- นอกจากประการอื่นแล้ว หน้าที่ของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุลจะสิ้นสุดลง
- (ก) เมื่อรัฐผู้ส่งได้แจ้งรัฐผู้รับว่า หน้าที่ของบุคคลดังกล่าวได้สิ้นสุดลงแล้ว
 - (ข) เมื่อมีการเพิกถอนอนุมติบัตร
 - (ค) เมื่อรัฐผู้รับได้แจ้งรัฐผู้ส่งว่า รัฐผู้รับได้เลิกถือว่าบุคคลนั้นเป็นสมาชิกในคณะเจ้าหน้าที่กงสุล

ข้อ ๒๖

การเดินทางออกจากอาณาเขตของรัฐผู้รับ

แม้ในกรณีการขัดกันด้วยอาวุธ รัฐผู้รับจะให้เวลาและความสะดวกตามที่จำเป็นแก่สมาชิกในสถานทำการทางกงสุลและสมาชิกในคณะคนรับใช้ส่วนตัว นอกเหนือไปจากคนชาติของรัฐผู้รับ และสมาชิกในครอบครัวซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของครัวเรือนของบุคคลดังกล่าว โดยไม่คำนึงถึงสัญชาติของบุคคลเหล่านั้น เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นสามารถเตรียมการเดินทางออกไป และจากไปได้โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ภายหลังการสิ้นสุดหน้าที่ของบุคคลที่เกี่ยวข้องนั้น โดยเฉพาะในกรณีจำเป็น รัฐผู้รับจะจัดหาหน้ะให้สำหรับการขนส่งที่จำเป็นสำหรับตัวบุคคลและทรัพย์สินของบุคคลเหล่านั้น นอกเหนือจากทรัพย์สินที่ได้มาในรัฐผู้รับเป็นทรัพย์สินที่ห้ามส่งออกในเวลาที่เดินทางออกไป

ข้อ ๒๗

การคุ้มครองสถานที่และบรรณสารทางกงสุล และ
ผลประโยชน์ของรัฐผู้ส่งในพฤติการณ์พิเศษ

๑. ในกรณีที่มีการตัดความสัมพันธ์ทางกงสุลระหว่างรัฐสองรัฐ
 - (ก) แม้ในกรณีการขัดกันด้วยอาวุธ รัฐผู้รับจะต้องเคารพและคุ้มครองสถานที่ทางกงสุล รวมทั้งทรัพย์สินของสถานทำการทางกงสุลและบรรณสารทางกงสุล
 - (ข) รัฐผู้ส่งอาจมอบหมายการพิทักษ์สถานที่ทางกงสุล รวมทั้งทรัพย์สินซึ่งมีอยู่ในนั้นและบรรณสารทางกงสุลแก่รัฐที่สามซึ่งเป็นที่ยอมรับของรัฐผู้รับ
 - (ค) รัฐผู้ส่งอาจมอบหมายการคุ้มครองผลประโยชน์ของตนและของคนชาติของตนแก่รัฐที่สามซึ่งเป็นที่ยอมรับของรัฐผู้รับ
๒. ในกรณีที่มีการปิดสถานทำการทางกงสุลเป็นการชั่วคราวหรือถาวร ให้นำบทบัญญัติของอนุวรรค (ก) ของวรรค ๑ ของข้อนี้มาใช้ และ
 - (ก) รัฐผู้ส่งแม้จะไม่มีคณะผู้แทนทางทูตแทนตนอยู่ในรัฐผู้รับ ถ้ามีสถานทำการทางกงสุลอีกแห่งหนึ่งอยู่ในอาณาเขตของรัฐนั้น สถานทำการทางกงสุลนั้นอาจได้รับมอบหมายให้พิทักษ์สถานที่ของสถานทำการทางกงสุลที่ได้ปิดลง รวมทั้งทรัพย์สินซึ่งมีอยู่ในนั้นและบรรณสารทางกงสุล และอาจได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุลในเขตของสถานทำการทางกงสุลนั้นด้วยความยินยอมของรัฐผู้รับ หรือ
 - (ข) ถ้ารัฐผู้ส่งไม่มีคณะผู้แทนทางทูตและสถานทำการทางกงสุลอื่นในรัฐผู้รับ ให้นำบทบัญญัติของอนุวรรค (ข) และ (ค) ของวรรค ๑ ของข้อนี้มาใช้

หมวด ๒

**ความสะดวก เอกสิทธิและความคุ้มกันเกี่ยวกับสถานทำการทางกงสุล
เจ้าพนักงานกงสุลอาชีพ และบุคคลอื่นในสถานทำการทางกงสุล**

ตอน ๑

ความสะดวก เอกสิทธิและความคุ้มกันเกี่ยวกับสถานทำการทางกงสุล

ข้อ ๒๘

ความสะดวกสำหรับการปฏิบัติงานของสถานทำการทางกงสุล

รัฐผู้รับจะอำนวยความสะดวกอย่างเต็มที่สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของสถานทำการทางกงสุล

ข้อ ๒๙

การใช้ธงชาติและตราประจำชาติ

๑. รัฐผู้ส่งจะมีสิทธิใช้ธงชาติและตราประจำชาติของตนในรัฐผู้รับตามบทบัญญัติของข้อนี้
๒. การชักธงชาติและการแสดงตราประจำชาติของรัฐผู้ส่งอาจกระทำบนอาคารซึ่งสถานทำการทางกงสุลครอบครองอยู่ ที่ประตูทางเข้าของอาคารนั้น ที่อยู่ของหัวหน้าสถานทำการทางกงสุล และที่พาหนะของหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลเมื่อใช้ในราชการ
๓. การใช้สิทธิที่ได้ให้โดยข้อนี้ จะต้องคำนึงถึงกฎหมาย ข้อบังคับ และประเพณีปฏิบัติของรัฐผู้รับ

ข้อ ๓๐

สถานที่

๑. รัฐผู้รับจะอำนวยความสะดวกในการได้มาของรัฐผู้ส่งในอาณาเขตของรัฐผู้รับตามกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับ ซึ่งสถานที่ที่จำเป็นสำหรับสถานทำการทางกงสุลของรัฐผู้ส่ง หรือช่วยเหลือรัฐผู้ส่งในการได้สถานที่โดยวิธีอื่น
๒. เมื่อจำเป็น รัฐผู้รับจะช่วยเหลือสถานทำการทางกงสุล ในการได้ที่อยู่ที่เหมาะสมสำหรับสมาชิกในสถานทำการทางกงสุลด้วย

ข้อ ๓๑

ความละเมิดมิได้ของสถานที่ทางกงสุล

๑. สถานที่ทางกงสุลจะถูกละเมิดมิได้เท่าที่กำหนดไว้ในข้อนี้
๒. เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับจะไม่เข้าไปในส่วนใดของสถานที่ทางกงสุล ซึ่งใช้เพื่อความมุ่งประสงค์ในการปฏิบัติงานของสถานทำการทางกงสุลเฉพาะ เว้นแต่ด้วยความยินยอมของหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลหรือผู้ที่หัวหน้าสถานทำการทางกงสุลมอบหมาย หรือหัวหน้าคณะผู้แทนทางทูตของรัฐผู้ส่ง อย่างไรก็ตาม ในกรณีเพลิงไหม้หรือวินาศภัยอื่นที่จำต้องกระทำการป้องกันโดยพลัน อาจถือว่าได้รับความยินยอมของหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลแล้ว
๓. ภายใต้บังคับของบทบัญญัติของวรรค ๒ ของข้อนี้ รัฐผู้รับมีหน้าที่พิเศษที่จะดำเนินการทั้งปวงที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองสถานที่ทางกงสุลจากการบุกรุก หรือความเสียหายใด และเพื่อป้องกันการรบกวนต่อความสงบของสถานทำการทางกงสุล หรือการทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรีของสถานทำการทางกงสุล
๔. สถานที่ทางกงสุลและเครื่องเรือน ทรัพย์สินและพาหนะของสถานทำการทางกงสุล จะได้รับความคุ้มกันจากการเรียกเกณฑ์ไม่ว่าในรูปใดเพื่อความมุ่งประสงค์ในการป้องกันประเทศหรือสาธารณูปโภค หากจำเป็นต้องมีการเวนคืนเพื่อความมุ่งประสงค์เช่นว่านั้น จะต้องดำเนินการทั้งปวงที่เป็นไปได้เพื่อหลีกเลี่ยงการขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุล และจะต้องจ่ายค่าทดแทนที่เพียงพอและมีประสิทธิผลแก่รัฐผู้ส่งโดยพลัน

ข้อ ๓๒

การยกเว้นจากการเก็บภาษีของสถานที่ทางกงสุล

๑. สถานที่ทางกงสุลและที่อยู่ของหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลอาชีพ ซึ่งรัฐผู้ส่งหรือบุคคลใดที่กระทำการในนามของรัฐผู้ส่งเป็นเจ้าของหรือผู้เช่า จะได้รับยกเว้นจากภาษีอากรทั้งปวงของชาติ ท้องถิ่น หรือเทศบาล นอกจากที่เป็นภาษีการค้าบริการที่ได้ให้โดยเฉพาะ
๒. การยกเว้นจากการเก็บภาษีที่อ้างถึงในวรรค ๑ ของข้อนี้ จะไม่นำมาใช้กับภาษีอากรเช่นว่านั้น หากผู้ที่ได้ทำสัญญากับรัฐผู้ส่งหรือกับบุคคลที่กระทำการในนามของรัฐผู้ส่งจะต้องชำระภาษีอากรนั้น ตามกฎหมายของรัฐผู้รับ

ข้อ ๓๓

ความละเมิดมิได้ของบรรณสารและเอกสารทางกงสุล

บรรณสารและเอกสารทางกงสุลจะถูกละเมิดมิได้ตลอดเวลา และไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใด

ข้อ ๓๔
เสรีภาพในการเดินทาง

ภายใต้บังคับของกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับเกี่ยวกับการเข้าไปในเขตซึ่งเป็นที่หวงห้ามหรือที่ควบคุมด้วยเหตุผลของความมั่นคงแห่งชาติ รัฐผู้รับจะประกันเสรีภาพในการเดินทางในอาณาเขตของตนแก่สมาชิกทั้งปวงในสถานทำการทางกงสุล

ข้อ ๓๕
เสรีภาพในการสื่อสาร

๑. รัฐผู้รับจะอนุญาตและคุ้มครองเสรีภาพในการสื่อสารของสถานทำการทางกงสุลเพื่อความมุ่งประสงค์ในราชการทั้งปวง ในการติดต่อกับรัฐบาล คณะผู้แทนทางทูต และสถานทำการทางกงสุลอื่นของรัฐผู้ส่งไม่ว่าตั้งอยู่ที่ใด สถานทำการทางกงสุลอาจใช้วิธีการที่เหมาะสมทั้งปวง รวมทั้งผู้ถือสารทางทูตหรือกงสุล ทุ่งทางทูตหรือกงสุล และข้อความเป็นรหัสหรือกุญแจรหัส อย่างไรก็ตามก็ดี สถานทำการทางกงสุลอาจติดตั้งและใช้เครื่องส่งวิทยุได้ด้วยความยินยอมของรัฐผู้รับเท่านั้น
๒. หนังสือติดต่อทางราชการของสถานทำการทางกงสุลจะถูกละเมิดมิได้ หนังสือติดต่อทางราชการหมายถึง หนังสือติดต่อทั้งปวงเกี่ยวกับสถานทำการทางกงสุล และหน้าที่ของสถานทำการทางกงสุล
๓. ทุ่งทางกงสุลจะไม่ถูกเปิดหรือถูกกักไว้ อย่างไรก็ตาม ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้รับมีเหตุผลอันหนักแน่นที่เชื่อได้ว่า ทุ่งนั้นบรรจุสิ่งใดนอกเหนือจากหนังสือติดต่อ เอกสาร หรือสิ่งของตามวรรค ๔ ของข้อนี้ เจ้าหน้าที่เหล่านั้นอาจร้องขอให้ผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจของรัฐผู้ส่งเปิดทุ่งนั้นต่อหน้าตน ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ส่งปฏิเสธการร้องขอนี้ ทุ่งนั้นจะถูกส่งกลับไปยังต้นทาง
๔. หีบห่อที่ประกอบเป็นทุ่งทางกงสุลจะต้องมีเครื่องหมายภายนอกที่เห็นได้แสดงสถานะของทุ่งทางกงสุล และอาจบรรจุหนังสือติดต่อทางราชการและเอกสาร หรือสิ่งของซึ่งมุ่งใช้ในทางราชการโดยเฉพาะเท่านั้น
๕. ผู้ถือสารทางกงสุลจะได้รับเอกสารราชการแสดงสถานะของตนและจำนวนหีบห่อที่ประกอบเป็นทุ่งทางกงสุล เว้นแต่ด้วยความยินยอมของรัฐผู้รับผู้ถือสารทางกงสุลจะต้องไม่เป็นทั้งคนชาติของรัฐผู้รับ หรือ เว้นแต่จะเป็นคนชาติของรัฐผู้ส่ง ไม่เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรในรัฐผู้รับ ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน ผู้ถือสารทางกงสุลจะได้รับความคุ้มครองจากรัฐผู้รับ ผู้ถือสารทางกงสุลจะอุปโภคความละเมิดมิได้ในตัวบุคคล และจะต้องไม่ถูกจับกุมหรือกักขังในลักษณะใด

๖. รัฐผู้ส่ง คณะผู้แทนทางทูตและสถานทำการทางกงสุลอาจแต่งตั้งผู้ถือสารทางกงสุลเฉพาะกรณีได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้นำบทบัญญัติของวรรค ๕ ของข้อนี้มาใช้ด้วย เว้นแต่ความคุ้มกันที่ระบุไว้ในวรรคนั้นจะสิ้นสุดลงเมื่อผู้ถือสารเช่นว่านั้นได้ส่งถุงทางกงสุลในความรับผิดชอบให้แก่ผู้รับแล้ว
๗. ถุงทางกงสุลอาจถูกมอบหมายให้กับผู้บังคับการของเรือหรือเครื่องบินพาณิชย์ซึ่งมีกำหนดการถึงท่าเข้าเมืองที่ได้รับอนุญาต ผู้บังคับการของเรือหรือเครื่องบินพาณิชย์นั้นจะได้รับเอกสารราชการแสดงจำนวนหีบห่อที่ประกอบเป็นถุงทางกงสุล แต่ไม่ให้ถือว่าผู้บังคับการของเรือหรือเครื่องบินพาณิชย์เป็นผู้ถือสารทางกงสุล สถานทำการทางกงสุลอาจส่งสมาชิกในสถานทำการทางกงสุลคนหนึ่งไปรับมอบถุงทางกงสุลโดยตรงและอย่างเสรีจากผู้บังคับการของเรือหรือเครื่องบินนั้น โดยการตกลงกับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นที่เหมาะสม

ข้อ ๓๖

การสื่อสารและการติดต่อกับคนชาติของรัฐผู้ส่ง

๑. เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุลในส่วนเกี่ยวกับคนชาติของรัฐผู้ส่ง
- (ก) เจ้าพนักงานกงสุลจะมีเสรีภาพที่จะสื่อสารและเข้าถึงคนชาติของรัฐผู้ส่ง คนชาติของรัฐผู้ส่งจะมีเสรีภาพเช่นเดียวกันในส่วนที่เกี่ยวกับการสื่อสารและการเข้าถึงเจ้าพนักงานกงสุลของรัฐผู้ส่ง
 - (ข) ถ้าคนชาติของรัฐผู้ส่งร้องขอ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้รับจะต้องแจ้งให้สถานทำการทางกงสุลของรัฐผู้ส่งทราบโดยไม่ชักช้า ถ้าคนชาติของรัฐนั้นถูกจับกุม หรือถูกขังไว้ในเรือนจำ หรือถูกควบคุมตัวระหว่างการดำเนินคดี หรือถูกกักขังในลักษณะอื่นใดภายในเขตกงสุล การสื่อสารใดที่มีถึงสถานทำการทางกงสุลโดยบุคคลที่ถูกจับกุมที่อยู่ในเรือนจำ ที่ถูกควบคุม หรือที่ถูกกักขังนั้น เจ้าหน้าที่ดังกล่าวจะต้องส่งต่อไปโดยไม่ชักช้าด้วย เจ้าหน้าที่ดังกล่าวจะต้องแจ้งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องทราบโดยไม่ชักช้าถึงสิทธิของบุคคลผู้นั้นตามอนุวรรคนี
 - (ค) เจ้าพนักงานกงสุลมีสิทธิเข้าเยี่ยมคนชาติของรัฐผู้ส่งซึ่งอยู่ในเรือนจำ ถูกควบคุม หรือถูกกักขัง สนทนาและติดต่อกับคนชาติดังกล่าว และจัดให้มีผู้แทนทางกฎหมายของบุคคลเช่นว่านี้ เจ้าพนักงานกงสุลมีสิทธิเข้าเยี่ยมคนชาติของรัฐผู้ส่งคนใดซึ่งอยู่ในเรือนจำ ถูกควบคุม หรือถูกกักขังในเขตของตนตามคำพิพากษาของศาลด้วย อย่างไรก็ตาม เจ้าพนักงานกงสุลต้องงดเว้นการดำเนินการแทนคนชาติซึ่งอยู่ในเรือนจำ ถูกควบคุม หรือถูกกักขัง ถ้าคนชาติผู้นั้นคัดค้านการกระทำเช่นว่านั้นโดยชัดแจ้ง

๒. สิทธิที่อ้างถึงในวรรค ๑ ของข้อนี้ จะต้องใช้ให้สอดคล้องกับกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับ ภายใต้เงื่อนไขว่ากฎหมายและข้อบังคับดังกล่าวต้องให้ผลอย่างเต็มที่ต่อความมุ่งประสงค์ที่ได้มุ่งประสาทสิทธิตัวตามข้อนี้

ข้อ ๓๗

การแจ้งในกรณีตาย แต่งตั้งผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลผลประโยชน์
เรืออับปาง และอุบัติเหตุทางอากาศ

- หากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้รับมีข่าวที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่เช่นว่านั้นมีหน้าที่
- (ก) แจ้งสถานทำการทางกงสุลในเขตที่เกิดขึ้นโดยไม่ชักช้าในกรณีคนชาติของรัฐผู้ส่งตาย
 - (ข) แจ้งสถานทำการทางกงสุลที่มีอำนาจโดยไม่ชักช้าถึงกรณีใดที่ปรากฏว่าการแต่งตั้งผู้ปกครองหรือผู้ดูแลผลประโยชน์จะเป็นประโยชน์แก่ผู้เยาว์หรือบุคคลอื่นที่หย่อนความสามารถ ซึ่งเป็นคนชาติของรัฐผู้ส่ง อย่างไรก็ตาม การแจ้งเช่นว่านี้จะไม่เสื่อมเสียต่อการใช้กฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับเกี่ยวกับการแต่งตั้งเช่นว่านั้น
 - (ค) แจ้งสถานทำการทางกงสุลที่อยู่ใกล้กับสถานที่เกิดเหตุที่สุดโดยไม่ชักช้า ถ้าเรือที่มีสัญชาติของรัฐผู้ส่งอับปางหรือเกยตื้นในทะเลอาณาเขตหรือน่านน้ำภายในของรัฐผู้รับ หรือถ้าเครื่องบินที่จดทะเบียนในรัฐผู้ส่งประสบอุบัติเหตุในอาณาเขตของรัฐผู้รับ

ข้อ ๓๘

การสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับ

ในการปฏิบัติหน้าที่ เจ้าพนักงานกงสุลอาจติดต่อกับ

- (ก) เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นผู้มีอำนาจของเขตกงสุล
- (ข) เจ้าหน้าที่ส่วนกลางผู้มีอำนาจของรัฐผู้รับ ถ้าและเท่าที่กฎหมาย ข้อบังคับ และประเพณีปฏิบัติของรัฐผู้รับ หรือความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องอนุญาตให้กระทำได้

ข้อ ๓๘

ค่าธรรมเนียมและค่าบริการทางกงสุล

๑. ในอาณาเขตของรัฐผู้รับ สถานทำการทางกงสุลอาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมและค่าบริการ สำหรับการกระทำทางกงสุล ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้ส่ง
๒. เงินที่เก็บได้ในรูปค่าธรรมเนียม และค่าบริการที่อ้างถึงในวรรค ๑ ของข้อนี้ และไปรับเงินค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการเช่นว่านั้น จะได้รับยกเว้นจากภาษีอากรทั้งปวงในรัฐผู้รับ

ตอน ๒

ความสะดวก เอกสิทธิและความคุ้มกันเกี่ยวกับเจ้าพนักงานกงสุลอาชีพ
และสมาชิกในสถานทำการทางกงสุลอื่น

ข้อ ๔๐

การคุ้มครองเจ้าพนักงานกงสุล

รัฐผู้รับจะปฏิบัติต่อเจ้าพนักงานกงสุลด้วยความเคารพตามควร และจะดำเนินการที่เหมาะสม ทั้งปวงเพื่อป้องกันการประทุษร้ายใดต่อบุคคล เสรีภาพ หรือศักดิ์ศรีของเจ้าพนักงานดังกล่าว

ข้อ ๔๑

ความละเมิดมิได้ในตัวบุคคลของเจ้าพนักงานกงสุล

๑. เจ้าพนักงานกงสุลจะต้องไม่ถูกจับกุมหรือกักขังในระหว่างการดำเนินคดี เว้นแต่ในกรณี อาชญากรรมที่ร้ายแรง และตามคำวินิจฉัยของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในกระบวนการยุติธรรม
๒. เว้นแต่ในกรณีที่ระบุไว้ในวรรค ๑ ของข้อนี้ เจ้าพนักงานกงสุลจะไม่ถูกขังไว้ในเรือนจำ หรือถูก จำกัดเสรีภาพส่วนบุคคลในลักษณะใด เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของศาลที่มีผลถึงที่สุดแล้ว
๓. ถ้ามีการดำเนินคดีอาญาต่อเจ้าพนักงานกงสุล เจ้าพนักงานกงสุลนั้นต้องปรากฏตัวต่อหน้า เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ อย่างไรก็ตาม การดำเนินคดีจะต้องกระทำด้วยความเคารพตามที่เจ้าพนักงาน กงสุลนั้นพึงได้รับโดยเหตุแห่งตำแหน่งทางราชการของเจ้าพนักงานดังกล่าว เว้นแต่ในกรณีที่ระบุไว้ ในวรรค ๑ ของข้อนี้ จะต้องกระทำในลักษณะที่จะขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุลให้น้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ในพฤติการณ์ที่กล่าวในวรรค ๑ ของข้อนี้ เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องกักขังเจ้าพนักงาน กงสุล การดำเนินคดีต่อเจ้าพนักงานกงสุลจะต้องกระทำโดยใช้เวลาให้น้อยที่สุด

ข้อ ๔๒

การแจ้งการจับกุม กักขัง หรือการดำเนินคดี

ในกรณีที่มีการจับกุมหรือกักขังสมาชิกในคณะเจ้าหน้าที่กงสุลระหว่างการดำเนินคดี หรือมีการดำเนินคดีอาญาต่อบุคคลดังกล่าว รัฐผู้รับจะต้องแจ้งให้หัวหน้าสถานทำการทางกงสุลทราบโดยพลัน หากมีการใช้มาตรการเช่นนั้นกับหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลเองแล้ว รัฐผู้รับจะต้องแจ้งให้รัฐผู้ส่งทราบโดยวิธีทางการทูต

ข้อ ๔๓

ความคุ้มกันจากเขตอำนาจ

๑. เจ้าพนักงานกงสุลและลูกจ้างทางกงสุล จะไม่อยู่ภายใต้เขตอำนาจของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมหรือเจ้าหน้าที่ปกครองของรัฐผู้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุล
๒. อย่างไรก็ดี บทบัญญัติของวรรค ๑ ของข้อนี้ จะไม่ใช่ในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินคดีทางแพ่ง
 - (ก) ที่เกิดจากสัญญาที่ได้กระทำโดยเจ้าพนักงานกงสุลหรือลูกจ้างทางกงสุล ซึ่งมิได้ทำสัญญาในฐานะตัวแทนของรัฐผู้ส่งอย่างชัดแจ้งหรือโดยปริยาย หรือ
 - (ข) โดยบุคคลที่สาม สำหรับความเสียหายที่เกิดจากอุบัติเหตุในรัฐผู้รับอันเนื่องมาจากยานพาหนะ เรือ หรือเครื่องบิน

ข้อ ๔๔

พันธะในการให้การ

๑. สมาชิกในสถานทำการทางกงสุลอาจถูกเรียกให้ไปปรากฏตัวในฐานะพยานในระหว่างการดำเนินคดีทางศาล หรือทางปกครอง ลูกจ้างทางกงสุลหรือสมาชิกในคณะเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริการจะต้องไม่ปฏิเสธที่จะให้การ เว้นแต่ในกรณีที่ถูกกล่าวไว้ในวรรค ๓ ของข้อนี้ หากเจ้าพนักงานกงสุลปฏิเสธที่จะกระทำเช่นนั้น ก็ไม่อาจใช้มาตรการบังคับหรือลงโทษกับเจ้าพนักงานดังกล่าวได้
๒. เจ้าหน้าที่ซึ่งต้องการคำให้การของเจ้าพนักงานกงสุลจะต้องหลีกเลี่ยงการแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานกงสุล หากเป็นไปได้เจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจมารับคำให้การ เช่นว่า ณ ที่อยู่ของเจ้าพนักงานกงสุล หรือที่สถานทำการทางกงสุล หรือรับคำแถลงเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าพนักงานกงสุล

๓. สมาชิกในสถานทำการทางกงสุลไม่มีพันธะที่จะให้การในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ หรือที่จะให้หนังสือติดต่อและเอกสารราชการที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ สมาชิกในสถานทำการทางกงสุลมีสิทธิที่จะปฏิเสธไม่ให้การในฐานะพยานผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับกฎหมายของรัฐผู้ส่งด้วย

ข้อ ๔๕

การสละเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน

๑. รัฐผู้ส่งอาจสละเอกสิทธิ์และความคุ้มกันใดที่ได้บัญญัติไว้ในข้อ ๔๑ ๔๓ และ ๔๔ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกในสถานทำการทางกงสุล
๒. การสละในทุกกรณีจะต้องชัดเจน เว้นแต่ที่ได้บัญญัติไว้ในวรรค ๓ ของข้อนี้ และจะต้องแจ้งไปยังรัฐผู้รับเป็นลายลักษณ์อักษร
๓. การริเริ่มคดีโดยเจ้าพนักงานกงสุลหรือลูกจ้างทางกงสุลในเรื่องที่ตนอาจได้อุปโภคความคุ้มกันจากเขตอำนาจตามข้อ ๔๓ จะตัดบุคคลดังกล่าวจากการอ้างความคุ้มกันจากเขตอำนาจในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการฟ้องคดีนั้น
๔. การสละความคุ้มกันจากเขตอำนาจเพื่อความมุ่งประสงค์ในการดำเนินคดีทางแพ่งหรือทางปกครองจะไม่ถือว่ามิใช่เป็นการสละความคุ้มกันจากมาตรการการบังคับคดีอันเป็นผลจากคำวินิจฉัยซึ่งจำเป็นจะต้องมีการสละในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรการเช่นนั้นต่างหากอีก

ข้อ ๔๖

การยกเว้นการจดทะเบียนคนต่างด้าวและใบอนุญาตถิ่นที่อยู่

๑. เจ้าพนักงานกงสุลและลูกจ้างทางกงสุลและสมาชิกในครอบครัวซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของครัวเรือนของบุคคลดังกล่าว จะได้รับยกเว้นจากข้อผูกพันทั้งปวงตามกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับเกี่ยวกับการจดทะเบียนคนต่างด้าวและใบอนุญาตถิ่นที่อยู่
๒. อย่างไรก็ตาม บทบัญญัติของวรรค ๑ ของข้อนี้ จะไม่ใช้กับลูกจ้างทางกงสุลใดผู้ซึ่งมิได้เป็นลูกจ้างประจำของรัฐผู้ส่งหรือผู้ซึ่งประกอบอาชีพส่วนตัวอันมีรายได้ในรัฐผู้รับหรือสมาชิกในครอบครัวของลูกจ้างนั้น

ข้อ ๔๗

การยกเว้นใบอนุญาตทำงาน

๑. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ให้แก่รัฐผู้ส่ง สมาชิกในสถานทำการทางกงสุลจะได้รับ

ยกเว้นจากข้อผูกพันใดเกี่ยวกับใบอนุญาตทำงานที่กำหนดโดยกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับเกี่ยวกับการจ้างงานคนต่างด้าว

๒. สมาชิกในคณะคนรับใช้ส่วนตัวของเจ้าพนักงานกงสุลและของลูกจ้างทางกงสุล จะได้รับยกเว้นจากข้อผูกพันที่อ้างถึงในวรรค ๑ ของข้อนี้ ถ้ามิได้ประกอบอาชีพอันมีรายได้อื่นในรัฐผู้รับ

ข้อ ๔๘

การยกเว้นจากการประกันสังคม

๑. ภายใต้บังคับของบทบัญญัติของวรรค ๓ ของข้อนี้ สมาชิกในสถานทำการทางกงสุลในสถานที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ให้แก่รัฐผู้ส่ง และสมาชิกในครอบครัวซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของครัวเรือนของบุคคลดังกล่าวจะได้รับยกเว้นจากบทบัญญัติกฎหมายประกันสังคมซึ่งอาจใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้รับ

๒. การยกเว้นที่ได้บัญญัติไว้ในวรรค ๑ ของข้อนี้ จะใช้กับสมาชิกในคณะคนรับใช้ส่วนตัวซึ่งรับจ้างสมาชิกในสถานทำการทางกงสุลแต่อย่างใดโดยมีเงื่อนไขว่า

(ก) บุคคลดังกล่าวมิใช่เป็นคนชาติ หรือผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรในรัฐผู้รับ และ

(ข) บุคคลดังกล่าวได้รับการคุ้มครองจากบทบัญญัติกฎหมายประกันสังคมซึ่งใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ส่ง หรือรัฐที่สามแล้ว

๓. สมาชิกในสถานทำการทางกงสุลซึ่งจ้างบุคคลซึ่งไม่ได้รับการยกเว้น ตามที่ได้บัญญัติไว้ในวรรค ๒ ของข้อนี้ จะปฏิบัติตามข้อผูกพันของบทบัญญัติกฎหมายประกันสังคมของรัฐผู้รับซึ่งใช้บังคับต่อนายจ้าง

๔. การยกเว้นที่ได้บัญญัติไว้ในวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้ จะไม่ตัดการเข้าร่วมโดยสมัครใจในระบบการประกันสังคมของรัฐผู้รับ โดยมีเงื่อนไขว่า รัฐนั้นอนุญาตการเข้าร่วมเช่นนั้น

ข้อ ๔๙

การยกเว้นจากการเก็บภาษี

๑. เจ้าพนักงานกงสุลและลูกจ้างทางกงสุล และสมาชิกในครอบครัวซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของครัวเรือนของบุคคลดังกล่าว จะได้รับยกเว้นจากภาษีอากรทั้งปวงของชาติ ท้องถิ่น หรือเทศมณฑล ในส่วนบุคคลหรือในทรัพย์สิน เว้นแต่

(ก) ภาษีทางอ้อมชนิดที่ตามปกติรวมอยู่ในราคาสินค้าหรือบริการแล้ว

(ข) ภาษีอากรเก็บจากอสังหาริมทรัพย์ส่วนตัวซึ่งตั้งอยู่ในอาณาเขตของรัฐผู้รับ

ภายใต้บังคับของบทบัญญัติของข้อ ๓๒

- (ค) ภาษีมรดก และค่าธรรมเนียมการโอน ที่เรียกเก็บโดยรัฐผู้รับภายใต้บังคับของบทบัญญัติของข้อ ๕๑ วรรค (ข)
- (ง) ภาษีอากรเก็บจากเงินได้ส่วนตัว รวมทั้งผลได้จากทุนซึ่งมีแหล่งที่มาในรัฐผู้รับ และภาษีเก็บจากเงินทุนที่เกี่ยวกับการลงทุนในการประกอบการพาณิชย์ หรือการเงินในรัฐผู้รับ
- (จ) ค่าบริการซึ่งเรียกเก็บสำหรับบริการที่ได้ให้โดยเฉพาะ
- (ฉ) ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียน ค่าธรรมเนียมศาลหรือสำนวนความ ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนการจ้างอสังหาริมทรัพย์ และอากรแสตมป์ ภายใต้บังคับของบทบัญญัติของข้อ ๓๒

๒. สมาชิกในคณะเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริการจะได้รับยกเว้นจากภาษีอากรที่เก็บจากค่าจ้างซึ่งได้รับสำหรับบริการ

๓. สมาชิกในสถานทำการทางกงสุลซึ่งว่าจ้างบุคคลซึ่งไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับค่าจ้างหรือเงินเดือนในรัฐผู้รับ จะต้องปฏิบัติตามข้อผูกพันที่กฎหมายและข้อบังคับของรัฐนั้นใช้บังคับต่อนายจ้างเกี่ยวกับการเรียกเก็บภาษีเงินได้

ข้อ ๕๐

การยกเว้นจากอากรศุลกากรและการตรวจสอบ

๑. รัฐผู้รับจะอนุญาตให้นำเข้าและยกเว้นจากอากรศุลกากร ภาษี และค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องทั้งปวงนอกจากค่าธรรมเนียมในการเก็บรักษา การขนส่งและบริการที่คล้ายกัน ตามกฎหมายและข้อบังคับซึ่งรัฐผู้รับอาจกำหนดใช้ กับ

- (ก) สิ่งของสำหรับใช้ในราชการของสถานทำการทางกงสุล
- (ข) สิ่งของสำหรับใช้ส่วนตัวของเจ้าพนักงานกงสุลหรือสมาชิกในครอบครัวซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของครัวเรือนของบุคคลดังกล่าว รวมทั้งสิ่งของที่มุ่งใช้สำหรับการตั้งครัวเรือนของบุคคลดังกล่าว สิ่งของที่มุ่งใช้สำหรับการบริโภคจะต้องไม่เกินปริมาณที่จำเป็นสำหรับการใช้โดยตรงโดยบุคคลที่เกี่ยวข้อง

๒. ลูกจ้างทางกงสุลจะอุปโภคเอกสิทธิ และสิทธิยกเว้นที่ระบุในวรรค ๑ ของข้อนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งของที่นำเข้าไปในเวลาที่ได้รับหน้าที่ครั้งแรก

๓. หีบห่อส่วนตัวที่มากับเจ้าพนักงานกงสุลและสมาชิกในครอบครัวซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของครัวเรือนของบุคคลดังกล่าว จะได้รับยกเว้นจากการตรวจสอบ การตรวจสอบอาจกระทำได้เฉพาะเมื่อมีเหตุผลหนักแน่นที่ทำให้เชื่อว่าหีบห่อนั้นบรรจุสิ่งของนอกเหนือไปจากที่อ้างถึงในอนุวรรค (ข) ของวรรค ๑ ของข้อนี้ หรือสิ่งของซึ่งการนำเข้าหรือส่งออกต้องห้ามตามกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับ

หรือซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายและข้อบังคับว่าด้วยการกักตรวจโรคของรัฐนั้น การตรวจสอบ เช่นว่านี้จะต้องกระทำต่อหน้าเจ้าพนักงานกงสุลหรือสมาชิกในครอบครัวที่เกี่ยวข้องของบุคคลดังกล่าว

ข้อ ๕๑

กองมรดกของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุล
หรือของสมาชิกในครอบครัวของบุคคลดังกล่าว

ในกรณีที่สมาชิกในสถานทำการทางกงสุลหรือสมาชิกในครอบครัวซึ่งประกอบเป็นส่วนของ คริวเรือของบุคคลดังกล่าวตาย รัฐผู้รับ

- (ก) จะอนุญาตให้ส่งออกซึ่งสังหาริมทรัพย์ของผู้ตาย ยกเว้นทรัพย์สินเช่นว่าใดที่ได้มา ในรัฐผู้รับนั้นต้องห้ามส่งออกในเวลาที่มีบุคคลดังกล่าวตาย
- (ข) จะไม่เรียกเก็บภาษีมรดกและค่าธรรมเนียมการโอนของชาติ ท้องถิ่น หรือเทศบาล จากสังหาริมทรัพย์ซึ่งอยู่ในรัฐผู้รับเพียงเพราะการที่ผู้ตายอยู่ในรัฐนั้นในฐานะ สมาชิกในสถานทำการทางกงสุล หรือในฐานะสมาชิกในครอบครัวของสมาชิกใน สถานทำการทางกงสุล

ข้อ ๕๒

การยกเว้นจากการให้บริการและให้ส่วนบำรุงส่วนบุคคล

รัฐผู้รับจะยกเว้นให้กับสมาชิกในสถานทำการทางกงสุลและสมาชิกในครอบครัว ซึ่งประกอบเป็นส่วนของคริวเรือของบุคคลดังกล่าว จากการให้บริการส่วนบุคคลทั้งปวง จากการให้บริการสาธารณะทั้งปวงไม่ว่าชนิดใดก็ตาม และจากพันธะทางทหาร เช่น พันธะที่เกี่ยวกับการเรียกเกณฑ์ ส่วนบำรุงและการเรียกเอาที่อยู่เพื่อการทหาร

ข้อ ๕๓

การเริ่มต้นและการสิ้นสุดของเอกสิทธิและความคุ้มกันทางกงสุล

๑. สมาชิกในสถานทำการทางกงสุลทุกคนจะอุปโภคเอกสิทธิและความคุ้มกันที่ได้บัญญัติไว้ใน อนุสัญญาฯ นี้ ตั้งแต่ขณะที่บุคคลนั้นเข้ามาในอาณาเขตของรัฐผู้รับในการเดินทางมารับตำแหน่ง หรือถ้า อยู่ในอาณาเขตของรัฐผู้รับแล้ว ตั้งแต่บุคคลนั้นปฏิบัติหน้าที่กับสถานทำการทางกงสุล

๒. สมาชิกในครอบครัวของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุลซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของครัวเรือนของบุคคลดังกล่าวและสมาชิกในคณะคนรับใช้ส่วนตัวของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุล จะได้ออกสิทธิและความคุ้มกันที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญาฯ นี้ ตั้งแต่วันที่สมาชิกในสถานทำการทางกงสุลนั้นได้อุปโภคเอกสิทธิและความคุ้มกันตามวรรค ๑ ของข้อนี้ หรือตั้งแต่วันที่เข้ามาในอาณาเขตของรัฐผู้รับหรือตั้งแต่วันที่เข้าเป็นสมาชิกในครอบครัวหรือสมาชิกในคณะคนรับใช้ส่วนตัวเช่นว่านั้น แล้วแต่ว่าวันไหนจะหลังที่สุด

๓. เมื่อหน้าที่ของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุลสิ้นสุดลง เอกสิทธิและความคุ้มกันของบุคคลดังกล่าว และของสมาชิกในครอบครัวซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของครัวเรือนของบุคคลดังกล่าว หรือของสมาชิกในคณะคนรับใช้ส่วนตัวของบุคคลดังกล่าว ตามปกติจะสิ้นสุดลงขณะที่บุคคลที่เกี่ยวข้องออกไปจากรัฐผู้รับ หรือเมื่อสิ้นระยะเวลาอันสมเหตุสมผลที่จะกระทำเช่นนั้น แล้วแต่ว่าเวลาไหนจะถึงก่อน แต่จะยังมีเอกสิทธิและความคุ้มกันอยู่จนถึงเวลานั้นแม้ในกรณีที่มีการขัดกันด้วยอาวุธ ในกรณีของบุคคลที่อ้างถึงในวรรค ๒ ของข้อนี้ เอกสิทธิและความคุ้มกันของบุคคลดังกล่าวจะสิ้นสุดลงเมื่อบุคคลดังกล่าวยุติการเป็นส่วนหนึ่งของครัวเรือนหรือการรับใช้สมาชิกในสถานทำการทางกงสุล อย่างไรก็ตาม หากบุคคลเช่นว่านั้นเจตนาจะออกจากรัฐผู้รับภายในระยะเวลาอันสมเหตุสมผลหลังจากนั้น เอกสิทธิและความคุ้มกันของบุคคลดังกล่าวจะมีอยู่จนถึงเวลาที่บุคคลนั้นเดินทางออกไป

๔. อย่างไรก็ตาม ในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำโดยเจ้าพนักงานกงสุลหรือลูกจ้างทางกงสุลในการปฏิบัติหน้าที่นั้น ความคุ้มกันจากเขตอำนาจจะคงมีอยู่โดยไม่มีข้อจำกัดเวลา

๕. ในกรณีที่สมาชิกในสถานทำการทางกงสุลตาย สมาชิกในครอบครัวซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของครัวเรือนของบุคคลดังกล่าวจะคงได้อุปโภคเอกสิทธิและความคุ้มกันที่ได้ประสาทให้ต่อไปจนกว่าบุคคลนั้นจะออกจากรัฐผู้รับ หรือจนกว่าจะสิ้นระยะเวลาอันสมเหตุสมผลที่จะสามารถกระทำเช่นนั้นได้ แล้วแต่ว่าเวลาไหนจะถึงก่อน

ข้อ ๕๔

พันธะของรัฐที่สาม

๑. ขณะที่ไปรับ หรือกลับเข้ารับตำแหน่งของตน หรือกลับไปยังรัฐผู้ส่ง ถ้าเจ้าพนักงานกงสุลผ่านหรืออยู่ในอาณาเขตของรัฐที่สามซึ่งได้ให้การตรวจลงตรา หากการตรวจลงตรานั้นจำเป็น รัฐที่สามจะประสาทความคุ้มกันทั้งปวงที่ได้บัญญัติไว้ในข้ออื่นของอนุสัญญาฯ นี้ตามที่จำเป็นให้แก่บุคคลดังกล่าว เพื่อประกันการผ่านหรือการกลับของเจ้าพนักงานกงสุล การปฏิบัติเช่นเดียวกันนี้จะใช้กับกรณีของ

สมาชิกในครอบครัวซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของครัวเรือนของบุคคลดังกล่าวที่อุปโภคเอกสิทธิและความคุ้มกันเช่นว่านั้นซึ่งติดตามเจ้าพนักงานกงสุล หรือแยกเดินทางเพื่อสมทบกับเจ้าพนักงานกงสุลหรือเพื่อกลับไปยังรัฐผู้ส่ง

๒. ในพฤติการณ์ทำนองเดียวกับที่ระบุไว้ในวรรค ๑ ของข้อนี้ รัฐที่สามจะไม่ก่ออุปสรรคในการที่สมาชิกในสถานทำการทางกงสุลอื่น หรือสมาชิกในครอบครัวซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของครัวเรือนของบุคคลดังกล่าวผ่านอาณาเขตของตน

๓. รัฐที่สามจะประสาทเสรีภาพและความคุ้มครองเช่นเดียวกับที่รัฐผู้รับจะต้องประสาทให้ตามอนุสัญญานี้ แก่หนังสือติดต่อทางราชการ และการสื่อสารทางราชการอย่างอื่นที่ผ่านแดน รวมทั้งข้อความที่เป็นรหัสและกุญแจรหัส รัฐที่สามจะประสาทความละเมิดมิได้และความคุ้มครองเช่นเดียวกับที่รัฐผู้รับจะต้องประสาทให้ตามอนุสัญญานี้ แก่ผู้ถือสารทางกงสุลซึ่งได้รับการตรวจลงตรา หากการตรวจลงตรานั้นจำเป็น และแก่ผู้ถือสารทางกงสุลที่ผ่านแดน

๔. พันธะของรัฐที่สามตามวรรค ๑ ๒ และ ๓ ของข้อนี้ จะใช้กับบุคคลที่ได้ระบุไว้ตามลำดับในวรรคเหล่านั้น และการสื่อสารทางราชการ และผู้ถือสารทางกงสุลซึ่งอยู่ในอาณาเขตของรัฐที่สามเนื่องจากเหตุสุดวิสัย

ข้อ ๕๕

การเคารพกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับ

๑. โดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อเอกสิทธิและความคุ้มกัน เป็นหน้าที่ของบุคคลทั้งปวงที่อุปโภคเอกสิทธิและความคุ้มกันเช่นว่านั้นที่จะเคารพกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับ บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ที่จะไม่แทรกแซงในกิจการภายในของรัฐนั้นด้วย

๒. สถานที่ทางกงสุลจะต้องไม่ใช่ในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุล

๓. บทบัญญัติของวรรค ๒ ของข้อนี้ จะไม่ตัดความเป็นไปได้ที่สำนักงานของสถาบันหรือของตัวแทนอื่นจะมาตั้งอยู่ในบางส่วนของอาคารซึ่งสถานที่ทางกงสุลตั้งอยู่ โดยมีเงื่อนไขว่า สถานที่ที่กำหนดให้แก่สำนักงานเช่นนั้นแยกต่างหากจากสถานที่ที่สถานทำการทางกงสุลใช้อยู่ ในกรณีนั้น สำนักงานดังกล่าวไม่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของสถานที่ทางกงสุลตามความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้

ข้อ ๕๖

การประกันภัยต่อความเสี่ยงของบุคคลที่สาม

สมาชิกในสถานทำการทางกงสุลจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดใดที่กฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับได้บังคับไว้ ในส่วนที่เกี่ยวกับการประกันภัยต่อความเสี่ยงของบุคคลที่สามอันเนื่องมาจากการใช้ยานพาหนะ เรือ หรือเครื่องบิน

ข้อ ๕๗

บทบัญญัติพิเศษเกี่ยวกับอาชีพส่วนตัวอันมีรายได้

๑. เจ้าพนักงานกงสุลอาชีพจะต้องไม่ประกอบกิจกรรมทางวิชาชีพหรือทางพาณิชย์ในรัฐผู้รับเพื่อผลกำไรส่วนตัว
๒. เอกสิทธิและความคุ้มกันที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ จะไม่ประสาทให้
 - (ก) แก่ลูกจ้างทางกงสุล หรือสมาชิกในคณะเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริการซึ่งประกอบอาชีพส่วนตัวอันมีรายได้ในรัฐผู้รับ
 - (ข) แก่สมาชิกในครอบครัวของบุคคลที่อ้างถึงในอนุวรรค (ก) ของวรรคนี้ หรือแก่สมาชิกในคณะคนรับใช้ส่วนตัวของบุคคลดังกล่าว
 - (ค) แก่สมาชิกในครอบครัวของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุลซึ่งประกอบอาชีพส่วนตัวด้วยตนเองอันมีรายได้ในรัฐผู้รับ

หมวด ๓

**กฎข้อบังคับเกี่ยวกับเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์และสถานทำการทางกงสุล
ที่มีหัวหน้าเป็นเจ้าพนักงานเช่นว่านั้น**

ข้อ ๕๘

บทบัญญัติทั่วไปเกี่ยวกับความสะดวก เอกสิทธิและความคุ้มกัน

๑. ข้อ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ และ ๓๙ วรรค ๓ ของข้อ ๕๔ และวรรค ๒ และ ๓ ของข้อ ๕๕ จะใช้กับสถานทำการทางกงสุลที่มีหัวหน้าเป็นเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์ นอกจากนี้ ความสะดวก เอกสิทธิและความคุ้มกันของสถานทำการทางกงสุลเช่นว่านั้นจะอยู่ภายใต้บังคับของข้อ ๕๕ ๖๐ ๖๑ และ ๖๒
๒. ข้อ ๔๒ และ ๔๓ วรรค ๓ ของข้อ ๔๔ ข้อ ๔๕ และ ๕๓ และวรรค ๑ ของข้อ ๕๕ จะใช้กับเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์ นอกจากนี้ ความสะดวก เอกสิทธิ และความคุ้มกันของเจ้าพนักงานกงสุลเช่นว่านั้นจะอยู่ภายใต้บังคับของ ข้อ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ และ ๖๗
๓. เอกสิทธิและความคุ้มกันที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้จะไม่ประสาทให้แก่สมาชิกในครอบครัวของเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์ หรือของลูกจ้างทางกงสุลที่ถือว่าจ้าง ณ สถานทำการทางกงสุลที่มีหัวหน้าเป็นเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์
๔. การแลกเปลี่ยนธงทางกงสุลระหว่างสถานทำการทางกงสุลสองแห่งที่มีหัวหน้าเป็นเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์ในต่างรัฐ จะกระทำมิได้โดยปราศจากความยินยอมจากรัฐผู้รับทั้งสองรัฐที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๕๙

การคุ้มครองสถานที่ทางกงสุล

รัฐผู้รับจะดำเนินการที่อาจจำเป็นเพื่อคุ้มครองสถานที่ทางกงสุลของสถานทำการทางกงสุลที่มีหัวหน้าเป็นเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์จากการบุกรุก หรือความเสียหายใด และเพื่อป้องกันการรบกวนใดต่อความสงบของสถานทำการทางกงสุล หรือการทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรีของสถานทำการทางกงสุล

ข้อ ๖๐

การยกเว้นจากการเก็บภาษีของสถานที่ทางกงสุล

๑. สถานที่ทางกงสุลของสถานทำการทางกงสุลที่มีหัวหน้าเป็นเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์ ซึ่งรัฐผู้ส่งเป็นเจ้าของหรือผู้เช่า จะได้รับยกเว้นจากภาษีอากรทั้งปวงของชาติ ท้องถิ่น หรือเทศบาล นอกจากที่เป็นการชำระค่าบริการที่ได้ให้โดยเฉพาะ
๒. การยกเว้นจากการเก็บภาษีที่อ้างถึงในวรรค ๑ ของข้อนี้ จะไม่นำมาใช้กับภาษีอากร เช่นว่านั้น หากผู้ที่ได้ทำสัญญากับรัฐผู้ส่งจะต้องชำระภาษีอากรนั้นตามกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับ

ข้อ ๖๑

ความละเมิดมิได้ของบรรณสารและเอกสารทางกงสุล

บรรณสารและเอกสารทางกงสุลของสถานทำการทางกงสุลที่มีหัวหน้าเป็นเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์จะถูกละเมิดมิได้ตลอดเวลา และไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใด โดยมีเงื่อนไขว่า บรรณสารและเอกสารเหล่านั้นจะต้องแยกเก็บไว้ต่างหากจากกระดาษเอกสารและเอกสารอื่นๆ และโดยเฉพาะแยกจากหนังสือติดต่อส่วนตัวของหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลและของบุคคลใดที่ปฏิบัติงานกับหัวหน้าสถานทำการทางกงสุล และแยกจากวัสดุ หนังสือ หรือเอกสารที่เกี่ยวกับวิชาชีพ หรือการค้าของบุคคลดังกล่าว

ข้อ ๖๒

การยกเว้นจากอากรศุลกากร

รัฐผู้รับจะอนุญาตให้นำเข้าและยกเว้นจากอากรศุลกากร ภาษี และค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องทั้งปวง นอกจากค่าธรรมเนียมในการเก็บรักษา การขนส่ง และบริการที่คล้ายกันตามกฎหมายและข้อบังคับซึ่งรัฐผู้รับอาจกำหนดให้ใช้กับสิ่งของดังต่อไปนี้ คือ ตรา ธง แผ่นป้าย ดวงตรา หนังสือ สิ่งพิมพ์ทางราชการ เครื่องเรือนสำนักงาน เครื่องมือสำหรับสำนักงาน และสิ่งของที่คล้ายกันที่จัดส่งโดยหรือตามคำขอของรัฐผู้ส่งให้แก่สถานทำการทางกงสุล โดยมีเงื่อนไขว่า จะต้องเป็นสิ่งของเพื่อใช้ในราชการของสถานทำการทางกงสุลที่มีหัวหน้าเป็นเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์

ข้อ ๖๓

การดำเนินคดีอาญา

ถ้ามีการดำเนินคดีอาญาต่อเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์ เจ้าพนักงานผู้นั้นต้องปรากฏตัวต่อหน้าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ อย่างไรก็ตาม การดำเนินคดีจะต้องกระทำด้วยความเคารพตามที่เจ้าพนักงานผู้นั้นพึงได้รับโดยเหตุแห่งตำแหน่งทางราชการของเจ้าพนักงานดังกล่าว เว้นแต่เมื่อเจ้าพนักงานดังกล่าวถูกจับกุมหรือกักขัง จะต้องกระทำในลักษณะที่จะขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุลให้น้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เมื่อมีความจำเป็นที่จะกักขังเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์ การดำเนินคดีต่อเจ้าพนักงานผู้นั้นจะต้องกระทำโดยใช้เวลาให้น้อยที่สุด

ข้อ ๖๔

การคุ้มครองเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์

รัฐผู้รับมีหน้าที่ให้การคุ้มครองที่อาจจำเป็นแก่เจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์โดยเหตุแห่งตำแหน่งทางราชการของเจ้าพนักงานดังกล่าว

ข้อ ๖๕

การยกเว้นการจดทะเบียนคนต่างด้าวและใบอนุญาตถิ่นที่อยู่

เจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์จะได้รับยกเว้นจากข้อผูกพันทั้งปวงตามกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับเกี่ยวกับการจดทะเบียนคนต่างด้าวและใบอนุญาตถิ่นที่อยู่ ยกเว้นเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์ซึ่งประกอบกิจกรรมทางวิชาชีพหรือทางพาณิชย์ในรัฐผู้รับเพื่อผลกำไรส่วนตัว

ข้อ ๖๖

การยกเว้นจากการเก็บภาษี

เจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์จะได้รับยกเว้นจากภาษีอากรทั้งปวงที่เรียกเก็บจากค่าตอบแทนและค่าบำเหน็จที่ได้รับจากรัฐผู้ส่งในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุล

ข้อ ๖๗

การยกเว้นจากการให้บริการและให้ส่วนบำรุงส่วนบุคคล

รัฐผู้รับจะยกเว้นให้กับเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์จากการให้บริการส่วนบุคคลทั้งปวงจากการให้บริการสาธารณะทั้งปวงไม่ว่าชนิดใดก็ตาม และจากพันธะทางทหาร เช่น พันธะที่เกี่ยวกับการเรียกเกณฑ์ ส่วนบำรุง และการเรียกเอาที่อยู่เพื่อการทหาร

ข้อ ๖๘

ลักษณะการให้เลือกได้ของสถาบันเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์

แต่ละรัฐมีเสรีที่จะวินิจฉัยว่าจะแต่งตั้งหรือรับเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์หรือไม่

หมวด ๔
บทบัญญัติทั่วไป

ข้อ ๖๘

ตัวแทนทางกงสุลซึ่งมิได้เป็นหัวหน้าสถานทำการทางกงสุล

๑. แต่ละรัฐมีเสรีที่จะวินิจฉัยว่าจะตั้งหรือยอมรับสำนักตัวแทนทางกงสุล ที่ดำเนินการโดยตัวแทนทางกงสุลซึ่งรัฐผู้ส่งมิได้แต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าสถานทำการทางกงสุล
๒. เงื่อนไขที่สำนักตัวแทนทางกงสุลที่อ้างถึงในวรรค ๑ ของข้อนี้อาจดำเนินการ และ เอกสิทธิและความคุ้มกันที่ตัวแทนทางกงสุลที่รับผิดชอบสำนักตัวแทนทางกงสุลนั้นอาจจะอุปโภค จะกำหนดโดยความตกลงระหว่างรัฐผู้ส่งกับรัฐผู้รับ

ข้อ ๗๐

การปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุลโดยคณะผู้แทนทางทูต

๑. บทบัญญัติของอนุสัญญานี้ใช้กับการปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุลโดยคณะผู้แทนทางทูตด้วย เท่าที่จะใช้ได้
๒. ให้แจ้งชื่อของสมาชิกในคณะผู้แทนทางทูตซึ่งได้รับมอบหมายให้อยู่ในแผนกงงสุล หรือ รับผิดชอบปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุลของคณะผู้แทนนั้นไปยังกระทรวงการต่างประเทศของรัฐผู้รับหรือ ไปยังเจ้าหน้าที่ที่กระทรวงนั้นกำหนด
๓. ในการปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุล คณะผู้แทนทางทูตอาจติดต่อกับ
 - (ก) เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นของเขตกงสุล
 - (ข) เจ้าหน้าที่ส่วนกลางของรัฐผู้รับ ถ้ากฎหมาย ข้อบังคับ และประเพณีปฏิบัติของรัฐผู้รับ หรือความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องอนุญาตให้กระทำได้
๔. เอกสิทธิและความคุ้มกันของสมาชิกในคณะผู้แทนทางทูตที่อ้างถึงในวรรค ๒ ของข้อนี้ จะยังคงอยู่ภายใต้บังคับของกฎเกณฑ์ของกฎหมายระหว่างประเทศเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางทูต

ข้อ ๗๑

คนชาติหรือผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรของรัฐผู้รับ

๑. เว้นแต่ความสะดวก เอกสิทธิและความคุ้มกันเพิ่มเติมเท่าที่รัฐผู้รับจะให้ เจ้าหน้าที่งานกงสุลซึ่งเป็นคนชาติ หรือผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรของรัฐผู้รับจะอุปโภคเฉพาะความคุ้มกันจากเขตอำนาจและความ

ละเมิดมิได้ในตัวบุคคลในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำที่เป็นการใช้อำนาจหน้าที่ในทางราชการซึ่งกระทำในการปฏิบัติหน้าที่และเอกสิทธิ์ที่ได้บัญญัติไว้ในวรรค ๓ ของข้อ ๔๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับเจ้าพนักงานกงสุลเหล่านี้ รัฐผู้รับจะผูกพันตามพันธะที่กำหนดในข้อ ๔๒ เช่นเดียวกัน ถ้ามีการดำเนินคดีอาญาต่อเจ้าพนักงานกงสุลเช่นว่านั้น การดำเนินคดีนั้นจะต้องกระทำในลักษณะที่จะขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุลให้น้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เว้นแต่เมื่อเจ้าพนักงานกงสุลดังกล่าวถูกจับกุมหรือกักขัง

๒. สมาชิกในสถานทำการทางกงสุลอื่นซึ่งเป็นคนชาติหรือมีถิ่นที่อยู่ถาวรของรัฐผู้รับ และสมาชิกในครอบครัวของบุคคลดังกล่าวตลอดจนสมาชิกในครอบครัวของเจ้าพนักงานกงสุลที่อ้างถึงในวรรค ๑ ของข้อนี้ จะอุปโภคความสะดวก เอกสิทธิ์และความคุ้มกันเท่าที่รัฐผู้รับให้แก่บุคคลดังกล่าว สมาชิกในครอบครัวของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุลและสมาชิกในคณะคนรับใช้ส่วนตัวซึ่งเป็นคนชาติหรือมีถิ่นที่อยู่ถาวรของรัฐผู้รับจะอุปโภคความสะดวก เอกสิทธิ์และความคุ้มกันเท่าที่รัฐผู้รับให้แก่บุคคลดังกล่าวเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตาม รัฐบาลผู้รับจะต้องใช้อำนาจเหนือบุคคลเหล่านั้นในทางที่จะไม่ก่ออุปสรรคโดยไม่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสถานทำการทางกงสุล

ข้อ ๗๒

การไม่เลือกปฏิบัติ

๑. ในการใช้บทบัญญัติของอนุสัญญา รัฐผู้รับจะไม่เลือกปฏิบัติระหว่างรัฐ
๒. อย่างไรก็ดี ไม่ถือว่ามี การเลือกปฏิบัติ
 - (ก) เมื่อรัฐผู้รับใช้บทบัญญัติข้อใดของอนุสัญญาอย่างจำกัดเพราะมีการใช้บทบัญญัตินั้นอย่างจำกัดแก่สถานทำการทางกงสุลของรัฐผู้รับในรัฐผู้ส่ง
 - (ข) เมื่อตามจารีตประเพณีหรือความตกลง รัฐต่าง ๆ ให้ผลปฏิบัติแก่กันและกันที่เป็นการอนุเคราะห์มากกว่าที่บทบัญญัติของอนุสัญญานี้กำหนด

ข้อ ๗๓

ความสัมพันธ์ระหว่างอนุสัญญานี้กับความตกลงระหว่างประเทศอื่น

๑. บทบัญญัติของอนุสัญญานี้จะไม่กระทบกระเทือนต่อความตกลงระหว่างประเทศอื่นที่ใช้บังคับระหว่างรัฐภาคีแห่งความตกลงดังกล่าว
๒. ไม่มีข้อความใดในอนุสัญญานี้ที่จะขัดขวางรัฐในการทำความตกลงระหว่างประเทศ เพื่อยืนยันหรือเพิ่มเติม หรือขยายบทบัญญัติของอนุสัญญานี้

หมวด ๕
บทบัญญัติสุดท้าย

ข้อ ๗๔
การลงนาม

อนุสัญญานี้จะเปิดให้ลงนามโดยรัฐสมาชิกทั้งปวงของสหประชาชาติหรือของทบวงการชำนัญพิเศษหรือภาคีแห่งธรรมนูญศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ และโดยรัฐอื่นใดที่สมัชชาสหประชาชาติเชิญให้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญา ดังนี้ จนถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๖๓ ณ กระทรวงการต่างประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐออสเตรเลีย และต่อจากนั้นจนถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๖๔ ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติในนครนิวยอร์ก

ข้อ ๗๕
สัตยาบัน

อนุสัญญานี้จะต้องได้รับการสัตยาบัน สัตยาบันสารจะต้องมอบไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อ ๗๖
ภาคยานุวัติ

อนุสัญญานี้จะยังคงเปิดให้ภาคยานุวัติโดยรัฐใด ที่อยู่ในประเภทหนึ่งประเภทใดในสี่ประเภทที่ระบุไว้ในข้อ ๗๔ ภาคยานุวัติสารจะต้องมอบไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อ ๗๗
การมีผลใช้บังคับ

๑. อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบต่อจากวันมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารฉบับที่ยี่สิบสองไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ
๒. สำหรับแต่ละรัฐที่สัตยาบันหรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้หลังจากการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารฉบับที่ยี่สิบสองแล้ว อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบหลังจากการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารของรัฐเช่นว่านั้น

ข้อ ๗๘

การแจ้งโดยเลขธิการ

เลขธิการสหประชาชาติจะแจ้งให้รัฐทั้งปวงที่อยู่ในประเภทหนึ่งประเภทใดในสี่ประเภทที่ระบุไว้ในข้อ ๗๔ ทราบถึง

(ก) การลงนามอนุสัญญาและการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารตามข้อ ๗๔ ๗๕ และ ๗๖

(ข) วันที่อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับตามข้อ ๗๗

ข้อ ๗๙

ตัวบทที่ถูกต้อง

ต้นฉบับของอนุสัญญานี้ซึ่งตัวบทภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษารัสเซีย และภาษาสเปน มีความถูกต้องเท่าเทียมกัน จะมอบไว้กับเลขธิการสหประชาชาติผู้ซึ่งจะส่งสำเนาที่ได้รับรองแล้วไปยังรัฐทั้งปวงที่อยู่ในประเภทหนึ่งประเภทใดในสี่ประเภทที่ระบุไว้ในข้อ ๗๔

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้มีอำนาจเต็มซึ่งลงนามข้างท้าย โดยได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องเพื่อการนี้จากรัฐบาลของตน ได้ลงนามอนุสัญญานี้

ทำ ณ กรุงเวียนนา เมื่อวันที่ ยี่สิบสี่ เมษายน คริสตศักราช หนึ่งพันเก้าร้อยหกสิบสาม

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยความสัมพันธ์ทางกงสุล ซึ่งทำเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๖ เพื่อให้สอดคล้องกับประเพณีปฏิบัติในนานอารยประเทศ ในกรณีนี้ จะต้องมีกฎหมายเพื่ออนุวัติการให้เป็นไปตามอนุสัญญา ฯ ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ร.จ.เล่ม 115 ตอนที่ 102ก หน้า 9 31 ธันวาคม 2541)

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๓)

พ.ศ. ๒๕๔๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๓) พ.ศ. ๒๕๔๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๘๐/๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) การให้บริการขนส่งระหว่างประเทศโดยอากาศยานหรือเรือเดินทะเลที่กระทำโดยผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคล”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๕๑/๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) การรับประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๕๑/๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) สำหรับกิจการรับประกันชีวิตตามมาตรา ๕๑/๒ (๓) รายรับจากการประกอบกิจการ ได้แก่ ดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

(ร.จ.เล่ม 115 ตอนที่ 102 ก หน้า 12 31 ธันวาคม 2541)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้การบริการขนส่งระหว่างประเทศ โดยอากาศยานหรือเรือเดินทะเลที่กระทำโดยผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือกฎหมายของต่างประเทศ ใช้อัตราภาษีร้อยละ ๐ ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มเพียงอัตราเดียว เพื่อให้เกิดความเป็นกลางและเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการดังกล่าวที่เข้ามาประกอบกิจการในราชอาณาจักรและเพื่อลดปัญหาความยุ่งยากที่เกิดจากการที่ต้องมีการติดตามวิธีการปฏิบัติทางภาษีของประเทศคู่ค้าอื่นๆ ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขนส่งระหว่างประเทศทางทะเลที่ตัวแทนผู้ประกอบการขนส่งมักจะรับเป็นตัวแทนให้กับหลายบริษัท หากมีแนวปฏิบัติในแนวทางเดียวกันแล้วจะลดภาระแก่ตัวแทนเหล่านั้นได้ ตลอดจนเพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการคมนาคมในภูมิภาค ประกอบกับสมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้การรับประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยซึ่งเดิมเป็นการประกอบกิจการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะเป็นการประกอบกิจการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มแทน เพื่อให้มีการประกอบกิจการในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการจัดเก็บภาษีในระยะยาว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๔)
พ.ศ. ๒๕๔๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๑
เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๔)
พ.ศ. ๒๕๔๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติมาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับ
เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๔/๔ แห่งประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๘๔/๔ ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้ผู้เดินทางออกไป
นอกราชอาณาจักรที่ซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการจดทะเบียนเพื่อนำออกไปนอกราชอาณาจักรขอคืนภาษี
มูลค่าเพิ่มที่ถูกต้องเรียกเก็บไว้แล้วได้”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๕๑/๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔

“ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมิให้ใช้บังคับแก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีธุรกิจเฉพาะสำหรับกิจการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค้าหรือหากำไรตามมาตรา ๕๑/๒ (๖) และให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีกรณีดังกล่าวเสียภาษีโดยคำนวณจากฐานภาษีตามมาตรา ๕๑/๕ (๖) ในขณะที่จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์นั้น ตามอัตราภาษีที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๑/๖ รวมทั้งมีสิทธิอุทธรณ์การประเมินภาษีตามบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ในส่วน ๒ หมวด ๒ ลักษณะ ๒”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคห้า วรรคหก และวรรคเจ็ด ของมาตรา ๕๑/๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔

“ความในวรรคหนึ่งถึงวรรคสี่มิให้ใช้บังคับแก่การยื่นแบบแสดงรายการภาษีและการชำระภาษีของผู้มีหน้าที่เสียภาษีธุรกิจเฉพาะสำหรับกิจการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค้าหรือหากำไรตามมาตรา ๕๑/๒ (๖) และให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีกรณีดังกล่าวยื่นแบบแสดงรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนด ในขณะที่จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ พร้อมกับชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสิทธิและนิติกรรมนั้น

ในการชำระภาษีตามวรรคห้า ให้กรมที่ดินเรียกเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะเพื่อกรมสรรพากรและห้ามพนักงานเจ้าหน้าที่ลงนามรับรู้ ยอมให้ทำหรือบันทึกไว้จนกว่าจะได้รับเงินภาษีที่ต้องชำระให้ครบถ้วนถูกต้องแล้ว

ภาษีที่ได้ชำระแล้วตามวรรคห้า ให้ส่งเป็นรายได้แผ่นดินตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด”

มาตรา ๖ บทบัญญัติตามหมวด ๕ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากรก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปสำหรับการจัดเก็บภาษีที่ค้างอยู่หรือที่ถึงกำหนดชำระก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศ จึงสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้ผู้เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรที่ซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการจดทะเบียน และโดยที่ในปัจจุบันการจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะ กรณีการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค้าหรือหากำไรไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เนื่องจากกฎหมายปัจจุบันกำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษี และชำระภาษีธุรกิจเฉพาะกรณีดังกล่าวในเดือนถัดไป ซึ่งปรากฏว่ามีการหลีกเลี่ยงไม่ชำระภาษีเป็นจำนวนมาก ทำให้รัฐขาดรายได้ส่วนนี้ไป ดังนั้น สมควรปรับปรุงประมวลรัษฎากร เพื่อให้การบริหารจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะสำหรับกรณีนี้มีประสิทธิภาพมากขึ้น อันจะเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เสียภาษีและป้องกันการหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ส่งผลทำให้รัฐมีรายได้เพิ่มมากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

